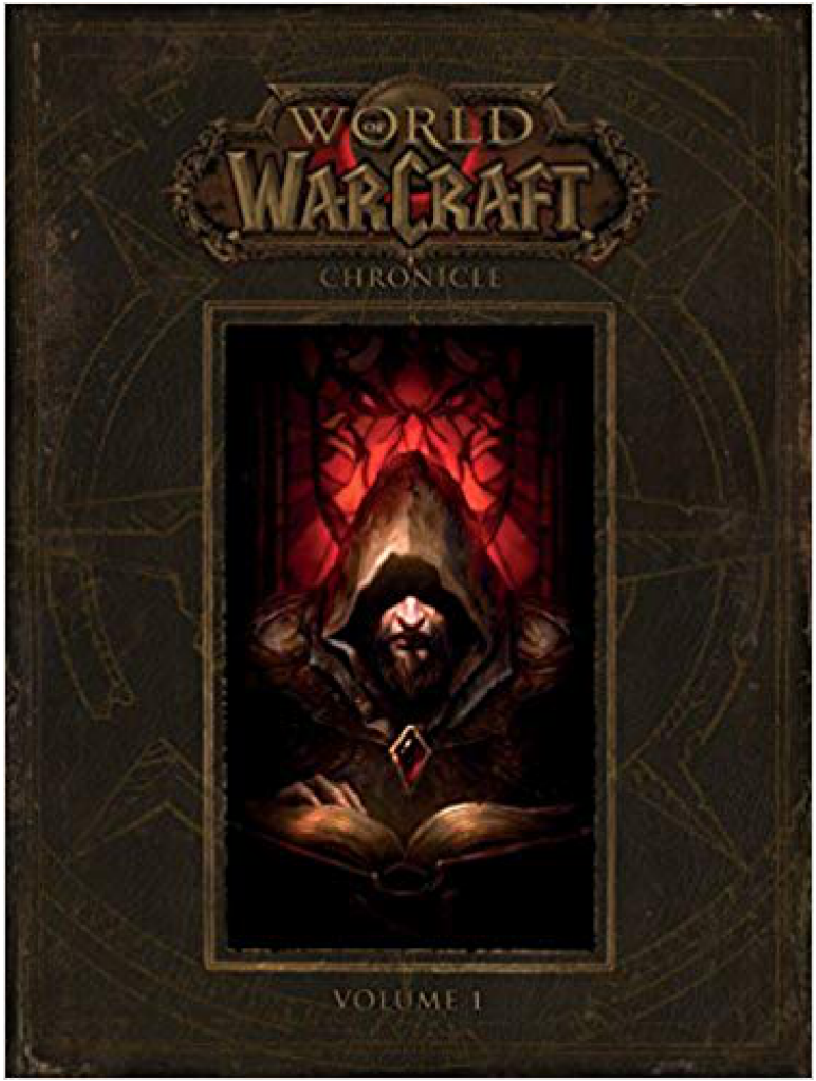
WORLD OF WARCRAFT
CHRONICLE
VOLUME 1

WOW CHRONICLE VOL. I – GIỚI THIỆU: VŨ TRỤ

**Chương có nội dung hình ảnh*

GIỚI THIỆU: VŨ TRỤ

Azeroth chỉ là một thế giới bé nhỏ trong một vũ trụ khổng lồ, một khu vực đầy những ma thuật tiềm ẩn và những thực thể hùng mạnh. Ngay từ khởi đầu của thời gian, những lực lượng đó đã ảnh hưởng tới Azeroth và vùng xung quanh, thiết đặt chuyển động của những vì sao và tạo nên số phận của vô số thế giới và nền văn minh phàm trần…

[image] NHỮNG LỰC LƯỢNG, KHU VỰC, VÀ DÂN CƯ CỦA VŨ TRỤ

NHỮNG LỰC LƯỢNG VŨ TRỤ

ÁNH SÁNG VÀ BÓNG TỐI

Ánh Sáng và Bóng Tối là những lực lượng cơ bản nhất tồn tại. Bật kể sự đối nghịch từ chính bản chất, chúng vẫn bị trói buộc với nhau trên phạm vi toàn vũ trụ. Một thứ không thể tồn tại nếu thiếu thứ kia.

Ánh Sáng và Bóng Tối thuần khiết cư ngụ trong một địa hạt ngay bên ngoài biên giới thực tại, nhưng sự tồn tại của chúng ảnh hưởng tới khắp vụ trụ vật chất. Ánh Sáng biểu thị là ma thuật thần thánh, trong khi Bóng Tối (cũng được quy là "Hư Vô") biểu thị bằng ma thuật bóng đêm.

SỰ SỐNG VÀ CÁI CHẾT

Lực lượng Sự Sống và Cái Chết cai trị khắp tất cả những vật sống trong thế giới vật chất. Nguồn năng lượng của Sự Sống, còn thường được gọi là ma thuật tự nhiên, phát triển liên tục và được đổi mới trong tất cả mọi thứ. Cái Chết, dưới dạng ma thuật chiêu hồn, dùng làm đối trọng với Sự Sống. Đó là một lực lượng không thể tránh

được tạo ra sự tuyệt vọng trong trái tim phàm trần và đẩy mọi thứ tiến tới một trạng thái suy tàn và cuối cùng là lãng quên.

TRẬT TỰ VÀ HỖN LOẠN

Lực lượng của Trật Tự và Hỗn Loạn thống thị trong hệ thống vũ trụ của vũ trụ vật chất. Trật Tự thường được lĩnh hội trong thực tại bởi ma thuật thần bí. Loại năng lượng này bẩm sinh đã rất linh động, và sử dụng nó cần có độ chính xác và sự tập trung cao độ. Ngược lại, Hỗn loạn biểu thị bằng ma thuật fel với sức hủy diệt cao. Nguồn năng lượng tàn bạo và cực kỳ hấp dẫn này được củng cố bằng cách hấp thụ sự sống khỏi những thực thể sống.

CÁC NGUYÊN TỐ

Các nguyên tố lửa, không khí, đất, và nước được dùng làm thành tố cơ bản của mọi thứ trong vũ trụ vật chất. Những nền văn hóa pháp tăng từ lâu đã sống hòa hợp, hoặc chiếm hữu lấy những nguyên tố đó. Để làm vậy, họ gọi lên những lực lượng căn bản của Tinh Thần và Suy Tàn. Những kẻ muốn tìm kiếm sự cân bằng cho các nguyên tố dựa vào Tinh Thần (đôi khi được biểu hiện bằng "nguyên tố thứ năm" bởi những pháp tăng, hoặc "khí" bởi thầy tăng). Lực lượng ban sự sống này liên kết và nối liền tất cả mọi thứ tồn tại với nhau. Suy Tàn là công cụ của những pháp tăng tìm kiếm sự nô dịch và biến chính các nguyên tố trở thành vũ khí.

TÍNH TƯƠNG ỨNG CỦA NGUYÊN TỐ

Nhiều nền văn hóa pháp tăng đã khám phá ra rằng các nguyên tố có thể tác động tới nhiều trạng thái cảm xúc. Vì lý do này, những kẻ phàm thường liên kết những nguyên tố với nhiều cảm xúc khác nhau, cả tích cực và tiêu cực.

LỬA

Tính tích cực: Say Mê

Tính tiêu cực: Cuồng Nộ

KHÍ

Tính tích cực: Khôn Khéo

Tính tiêu cực: Điên Rồ

ĐẤT

Tính tích cực: Ổn Định
Tính tiêu cực: Ngoan Cố
NƯỚC
Tính tích cực: Yên Bình
Tính tiêu cực: Do Dự
TINH THẦN
Tính tích cực: Dũng Cảm
Tính tiêu cực: Khờ Khạo
SUY TÀN
Tính tích cực: Hiệu Quả
Tính tiêu cực: Tàn Nhẫn

CÁC KHU VỰC TỒN TẠI

BÓNG TỐI BAO LA PHÍA TRÊN

Vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên tượng trưng cho vũ trụ vật chất. Đó là một khu vực sống rộng vô hạn gồm vô vàn những vì sao, thế giới, và nền văn minh phàm trần.

Azeroth – thế giới Warcraft – chỉ là một trong số vô số thế giới trôi dạt trong vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên to lớn.

HỖN ÂM

Vùng Hỗn Âm là một chiều không gian song song với vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên. Những lực lượng Ánh Sáng và Hư Vô đối chọi lẫn nhau ngay biên giới Hỗn Âm, nhấn chìm khu vực này trong những xung đột bất tận. Có lúc, những nguồn năng lượng linh động tràn ngập khắp xứ Hỗn Âm xâm nhập vào vũ trụ vật chất, tác động quá mức tới thực tại.

CÕI MỘNG LỤC BẢO

Cõi Mộng Lục Bảo là một khu vực vô thực của những linh hồn và những sự sống không được thuần chế tồn tại khắp thế giới Azeroth. Những thực thể lạ thường còn gọi là vệ thần tạo ra Cõi Mộng Lục Bảo để dùng làm bản đồ cho sự phát triển của hệ động thực vật tại Azeroth. Hai khu vực cùng được kết nối lại với nhau: khi sự sống lên xuống khắp thế giới vật chất, nguồn năng lượng tinh thần tràn đầy khắp Cõi Mộng Lục Bảo cũng biến đổi theo.

Mặc dù được kết nối với thế giới vật chất, Cõi Mộng Lục Bảo là nơi hầu hết những trí óc phàm trần sẽ thấy kỳ lạ và vô thực. Nhưng một số trong đó, nhờ sử dụng ma thuật thầy tu, có thể bước vào trạng thái mơ và cố tình bước vào Cõi Mộng Lục bảo. Những ý nghĩ của họ cũng có thể được tạo hình và ảnh hưởng đôi chút tới khu vực tinh thần tươi tốt này, nhưng dấu vết của những kẻ mơ để lại không bao giờ tồn tại mãi mãi.

Trong con đường mơ, thời gian và khoảng cách là không cố định. Tinh thần trôi đi như gió qua những miền đất rừng nguyên thủy tươi tốt biến đổi không ngừng. Thứ có vẻ hữu hình vào lúc này có thể trở nên mơ hồ vào lúc sau; có vẻ như mọi biên giới đều biến đổi nhanh như chớp mắt.

XỨ BÓNG ĐÊM

Giống Cõi Mộng Lục bảo, Xứ Bóng Đêm cũng được kết nối với thế giới Azeroth. Nhưng trong khi Cõi Mộng Lục Bảo tượng trưng cho sự sống, Xứ Bóng Đêm tượng trưng cho cái chết. Ở đó có những khu vực đầy ác mộng của sự suy tàn, những mặt phẳng tinh thần rối rắm phức tạp đầy ứ những linh hồn chết chóc tới từ thế giới sống.

Khởi đầu của Xứ Bóng Đêm vẫn chưa được rõ ràng, nhưng chúng đã tồn tại ngay từ khi sự sống phàm trần lần đầu tiên xuất hiện trong vũ trụ vật chất. Nhiều người tin rằng những linh hồn phàm trần bị hút tới nơi tối tăm này vào lúc chết, nơi họ sẽ ở đó mãi mãi. Nhưng có những người khác vẫn hi vọng rằng linh hồn họ rồi sẽ tới một nơi sáng sủa hơn, chứ không phải héo tàn mãi mãi trong cái lạnh lẽo vì bị giam cầm nơi Xứ Bóng Đêm.

CÁC CƯ DÂN VŨ TRỤ

CHÚA TỂ HƯ VÔ

Các chúa tể hư vô là những thực thể ghê gớm được tạo ra từ năng lượng bóng tối thuần khiết. Những thực thể này độc ác và tàn nhẫn vượt xa khả năng nhận thức của phàm nhân. Bị dẫn dắt bởi cơn đói vô độ, những chúa tể hư vô cố tiêu hủy mọi vật chất và năng lượng trong thế giới vật chất.

Ở tình trạng tự nhiên của mình, các chúa tể hư vô tồn tại bên

ngoài thực tế. Chỉ những kẻ hùng mạnh nhất trong đó mới có thể xuất hiện tại thế giới vật chất, và chỉ trong một khoảng thời gian giới hạn. Để duy trì sự hiện diện ở thực tại, các chúa tể hư vô phải hấp thụ một lượng vật chất và năng lượng không kể xiết.

NAARU

Naaru là những sinh vật lương thiện của nguồn năng lượng thần thánh sống. Họ có lẽ là hiện thân thuần khiết nhất của Ánh Sáng tồn tại ở vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên. Các naaru thề sẽ đem lại hòa bình và hi vọng cho tất cả các nền văn minh phàm trần và ngăn cản những lực lượng đen tối của Hư Vô muốn nhấn chìm tạo hóa.

TITAN

Các titan là những thực thể khổng lồ giống thần tạo ra từ những vật chất nguyên thủy từ lúc thế giới sinh ra. Họ dạo bước khắp vũ trụ như những thế giới bước đi, thấm đẫm nguồn năng lượng tạo hóa đơn thuần. Các titan sử dụng sức mạnh đáng ngạc nhiên này để tìm kiếm và đánh thức những kẻ cùng giống loài với họ – những kẻ vẫn còn say ngủ ở những nơi xa xôi của Bóng Tối Bao La.

QUÂN ĐOÀN RỰC LỬA

Quân Đoàn Rực Lửa là lực lượng phá hoại nhất trong vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên. Gã titan sa ngã Sargeras tạo ra đội quân quỷ lớn mạnh này nhằm quét sạch tất cả tạo vật. Quân Đoàn Rực Lửa di chuyển từ thế giới này sang thế giới khác, tàn sát mọi thứ trên đường đi bằng nguồn ma thuật fel hủy diệt. Không ai biết chính xác đã bao nhiêu thế giới cùng những nền văn minh phàm trần mà lũ quỷ này đã tiêu diệt trong cuộc Viễn Chinh Rực Lửa khủng khiếp của chúng.

Lũ quỷ trong hàng ngũ Quân Đoàn Rực Lửa cực kỳ kích động. Linh hồn của chúng bị trói buộc với xứ Hỗn Âm, khiến việc phá hủy chúng vĩnh viễn trở nên khó khăn đến lạ thường. Kể cả nếu một con quỷ chết trong vũ trụ vật chất, linh hồn của chúng rồi sẽ trở lại xứ Hỗn Âm và lại hiện hữu trở lại. Để thực sự tiêu diệt được linh hồn một con quỷ, sinh vật đó phải bị giết trong chính xứ Hỗn Âm, ở nơi vũng xoáy linh động đó rò rỉ vào thế giới phàm trần, hoặc ở nơi tràn

ngập nguồn năng lượng của Quân Đoàn Rực Lửa.

CỔ THẦN

Cổ Thần là hiện thân của Hư Vô. Chúng hiện thân cho những ác mộng: những ngọn núi từ thịt thối và những xúc tu uốn éo lan truyền như căn bệnh ung thư trong những thế giới của Bóng Tối Bao La. Những thực thể độc ác đó phục vụ cho chúa tể hư vô, và chúng sống chỉ để biến những thế giới mà chúng xâm nhập được trở thành những nơi đau thương chết chóc.

DÃ THẦN

Dã Thần là hiện thân cơ bản của sự sống và tự nhiên. Họ là những sinh vật thuộc hai xứ sở. Các Dã Thần cư ngụ tại thế giới vật chất Azeroth, nhưng linh hồn họ bị trói buộc với Cõi Mộng Lục Bảo vô thực. Nhiều Dã Thần xuất hiện trong hình dạng những loài thú khổng lồ, như sói, gấu, hổ, hay chim.

NHỮNG LINH HỒN NGUYÊN TỐ

Những linh hồn nguyên tố là những thực thể cổ xưa và hỗn độn của lửa, đất, khí, và nước. Họ là một trong những sinh vật có tri giác đầu tiên cư ngụ tại những thế giới mới sinh ra khi vũ trụ thức tỉnh. Những linh hồn nguyên tố xuất hiện trong gần như vô số hình dạng và kích thước khác nhau. Mỗi một sinh vật như vậy đều có tính cách và khí chất riêng biệt, những điểm bị ảnh hưởng rất lớn bởi bản chất nguyên tố của các linh hồn.

Sự xuất hiện của nguyên tố thứ năm – Tinh Thần – cũng ảnh hưởng tới sự sắp xếp của những thực thể nguyên tố đó. Một thế giới quá thừa mứa Tinh Thần có thể dựng dậy những nguyên tố bản địa bình thường rất bị động và thiếu tính hiện hữu. Ngược lại, một thế giới có quá ít Tinh Thần có thể sản sinh ra những nguyên tố quá kích động và có sức phá hủy kinh hoàng.

XÁC SỐNG

Xác sống từng là những kẻ phàm chết đi và bị mắc kẹt giữa sự sống và cái chết. Những thực thể thảm thương đó nhận được sức mạnh từ nguồn năng lượng chiêu hồn tràn ngập khắp vũ trụ. Hầu hết xác sống bị dẫn lối bởi cơn hận thù cùng lòng căm ghét muốn phá hủy

thứ duy nhất chúng không thể có lại được nữa: sự sống.
Dịch: Asumo

Dịch thuật từ ngữ:
Ánh Sáng: Light
Bóng Tối: Shadow
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Cái Chết: Death
Chúa Tể hư Vô: Void Lord
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Cổ Thần: Old God
Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa: Burning Crusade
Dã Thần: Wild God
Đất: Earth
Hỗn Âm: Twisting Nether
Hỗn Loạn: Disorder
Hư Vô: Void
Khí: Air
Lửa: Fire
Nguyên Tố: Element
Nước: Water
Pháp tăng: shaman
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Thầy tăng: monk
Tinh Thần: Spirit
Suy Tàn: Decay
Sự Sống: Life
Trật Tự: Order
Vệ thần: keeper
Xác sống: undead
Xứ Bóng Đêm: Shadowlands

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG I: THẦN THOẠI (1/2)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CHƯƠNG I: THẦN THOẠI

KHỞI NGUỒN

T

rước khi sự sống bắt đầu, trước cả khi vũ trụ được tạo hình, nơi đó có Ánh Sáng… và còn có cả Hư Vô. Được giải phóng khỏi sự giam hãm của thời gian và không gian, Ánh Sáng tràn ngập khắp mọi nơi dưới dạng một đại dương hình lăng kính rộng bao la. Những dòng năng lượng sống vĩ đại lan tỏa khắp chiều sâu trong đó, chúng di chuyển sáng tạo ra một bản giao hưởng của niềm vui và hi vọng.

Đại dương Ánh Sáng rất năng động và chuyển động không ngừng. Nhưng khi nó trải rộng ra, một số năng lượng của nó mờ nhạt dần đi, để lại phía sau những lỗ hổng của sự hư vô lạnh toát. Nhờ việc thiếu đi Ánh Sáng ở những không gian đó, một nguồn sức mạnh mới được hợp thành và xuất hiện.

Nguồn sức mạnh này là Hư Vô, một lực lượng đen tối đang sợ mong muốn nuốt chửng tất cả năng lượng, để bóp méo tạo hóa khiến chúng hấp thụ chính chúng. Hư Vô nhanh chóng phát triển và trải rộng uy lực, chống lại những làn sóng của Ánh Sáng. Áp lực giữa hai nguồn năng lượng đối lập nhưng không thể tách rời này cuối cùng tạo ra một chuỗi những vụ nổ vũ trụ, phá tan tành kết cấu của tạo hóa và sản sinh ra một xứ sở mới.

Vào lúc đó, vũ trụ thực tế đã được sinh ra.

Nguồn năng lượng được giải phóng trong sự va chạm giữa Ánh Sáng và Hư Vô nổi sóng khắp vũ trụ mới sinh, những vật chất thô

sơ tập hợp lại và xoay vòng tạo nên vô số những thế giới nguyên thủy. Suốt một kỷ nguyên dài, vũ trụ đang mở rộng không ngừng nghỉ này – Bóng Tối Bao La Phía Trên – sục sôi trong vũng xoáy của lửa và ma thuật.

Những nguồn năng lượng bất ổn nhất hợp nhất lại tạo thành một không gian tinh tú gọi là Hỗn Âm. Ánh Sáng và Hư Vô va chạm sủi tăm với nhau ở biên giới xứ sở này, khiến nó trở nên rối loạn. Mặc dù kết nối tiếp tuyến với vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên, xứ Hỗn Âm lại tồn tại bên ngoài biên giới vũ trụ thực tế. Dù vậy, những nguồn năng lượng năng động từ Hỗn Âm thỉnh thoảng vẫn có thể lọt qua bức màn Bóng Tối Bao La, tràn vào tạo hóa thực tại đang được tạo hình.

Sự sản sinh vũ trụ đầy biến động cũng ném những mảnh Ánh Sáng đi khắp thực tại. Những mảnh nhỏ đó thấm đẫm vào vật chất tại vô số những thế giới bằng những tia lửa của sự sống, tạo ra nhiều sinh vật kỳ diệu và cả đáng sợ.

Hình dạng cơ bản nhất của sự sống xuất hiện là các linh hồn nguyên tố – những thực thể nguyên thủy của lửa, nước, đất, và khí. Những sinh vật đó cư ngụ tại gần như mọi thế giới thực. Nhiều trong số đó vẫn miệt mài trong sự hỗn loạn liên tục trong suốt kỷ nguyên đầu tiên của tạo hóa.

Thỉnh thoảng, những đám mây Ánh Sáng rải rác được tập hợp lại và tạo nên hình thù cho những thực thể có sức mạnh vĩ đại hơn rất nhiều, với tiềm năng to lớn hơn rất nhiều. Trong số đó có naaru, những sinh vật nhân từ tạo ra từ những nguồn năng lượng thần thánh lấp lánh. Khi họ nhìn khắp vũ trụ mênh mông, họ nhìn thấy một xứ sở với tiềm nay vô hạn. Naaru thề sẽ sử dụng thứ ma thuật thần thánh mình làm chủ để lan tỏa hi vọng và nuôi nấng sự sống ở mọi nơi họ tìm thấy.

To lớn hơn cả naaru là các titan khổng lồ. Linh hồn họ – còn gọi là hồn thế giới – được tạo ra sâu bên trong lõi nóng đỏ của một số ít những thế giới. Trong nhiều thời kỳ, những titan mới sinh ra đó vẫn thiu ngủ, nguồn năng lượng của họ tràn ngập khắp những tinh tú

họ cư ngụ.

Khi các titan cuối cùng đã thức giấc, trông họ như những thế giới sống. Những luồng gió vũ trụ xà quần quanh cơ thể khổng lồ của họ, những cơ thể được bao bọc bởi một lớp áo choàng làm từ bụi sao, làn da trải rộng những đỉnh núi bạc và đại dương tỏa ánh lung linh của nguồn ma thuật tiềm tàng.

Với đôi mắt tỏa sáng như những vì sao rực rỡ, họ quan sát vũ trụ non nớt và trở nên thích thú bởi những bí ẩn của nó. Nhưng trong khi naary lên đường che chở cho sự sống, các titan lại bắt tay vào một hành trình khác. Họ lang thang khắp các ngõ ngách xa xôi của Bóng Tối Bao La, tìm kiếm những kẻ khác cùng thuộc giống loài mình.

Chuyến du hành xa xôi vĩ đại này rồi một ngày sẽ thay đổi dòng chảy của tạo hóa và tạo nên vận mệnh cho tất cả các vật sống.

CÁC TITAN VÀ SỰ LẬP THÀNH TRẬT TỰ VŨ TRỤ

Không ai biết từ khi nào và tại sao titan đầu tiên lại thức giấc, nhưng truyền thuyết kể rằng tên ngài ấy là Aman'Thul.

Dù cho Aman'Thul chỉ có một mình, ngài biết từ tận trong tim rằng có những người anh em khác với ngài cùng tồn tại. Bởi vậy, ngài đi chu du khắp các thế giới vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên, mục đích là để tìm thêm nhiều titan khác. Hành trình của ngài thật cô độc và gian khổ, nhưng cuối cùng nó cũng đạt được kết quả. Đến một lúc, ngài tìm ra được các linh hồn thế giới mới khác. Aman'Thul nhẹ nhàng nuôi nấng những người anh em mới tìm thấy đó và đánh thức họ khỏi giấc ngủ. Những người thức tỉnh nguyện tận tụy cho nhiệm vụ cao cả của ngài.

Aman'Thul và các anh chị em về sau được gọi là Chư Thần. Họ được thiên nhiên yêu quý, những sinh vật hừng hực mong muốn trật tự và sự ổn định. Chư Thần có được ái lực tự nhiên với nguồn ma thuật tiềm tàng trong vũ trụ. Biết rất rõ về sức mạnh siêu phàm của mình, họ buộc mình phải giữ chừng mực với những nền văn minh họ gặp, kể cả là những linh hồn nguyên tố ngỗ nghịch.

[image] CHƯ THẦN

Các titan trong Chư Thần bắt đầu nhận ra rằng trật tự là điều cốt yếu để tìm kiếm những anh em của mình. Ở mỗi thế giới họ gặp, họ dùng nhiều biện pháp để xác định xem nơi đó có linh hồn thế giới tồn tại không. Đầu tiên Chư Thần dẹp yên thế giới khỏi những nguyên tố thịnh nộ. Rồi họ sẽ tái tạo hình dạng thế giới, tạo nên những dãy núi cao, những đại dương sâu thẳm, và những bầu trời vần vũ. Cuối cùng, các titan sẽ gieo rắc vô số những mầm sống khắp thế giới mới được lập trật tự. Nhờ việc đó, Chư Thần hi vọng sẽ đánh động được linh hồn thế giới và giúp nó trưởng thành. Tuy nhiên, hầu như mọi lần, những thế giới được các titan viếng thăm không hề có phản hồi.

Chư Thần thề sẽ duy trì và bảo vệ tất cả những thế giới đó, kể cả khi chúng không tồn tại một linh hồn đang say ngủ. Để làm vậy, họ ban sức mạnh cho những dạng sống cổ xưa để giữ vững vẹn toàn những thế giới được họ thiết lập trật tự. Chư Thần cũng thiết đặt những cỗ máy khổng lồ trên bề mặt các thế giới họ đã tạo hình. Thông qua các thiết bị đó, các titan có thể giám sát những thế giới của họ – và thanh trừ sự sống ở đó nếu con đường phát triển của chúng dẫn tới sự hỗn loạn.

Để hỗ trợ Chư Thần, Aman'Thul gọi lên một chủng tộc thần bí gọi là tinh tú. Những thực thể vũ trụ đó theo dõi các thế giới được các titan lập trật tự, cảnh giác với bất kỳ dấu hiệu nào của sự bất ổn. Khi cần thiết, các tinh tú có thể khởi động một thủ tục dự phòng để thanh tẩy sự sống khỏi một thế giới nhằm hi vọng lập lại quá trình phát triển của nó.

Qua thời gian, Chư Thần càng ngày càng phát hiện ra ít linh hồn thế giới. Nhưng họ vẫn không nản chí. Họ biết rằng vũ trụ khổng lồ tới mức không thể đo đếm được, và kể từ khi mới bắt đầu khám phá các vì sao, họ mới chỉ thấy được một góc nhỏ của tạo hóa.

Các titan không biết, cũng có những lực lượng độc ác cũng đang miệt mài làm việc ở một nơi xa xôi của vùng Bóng Tối Bao La.

CHƯ THẦN

Aman'Thul – Cha Lớn của Chư Thần
Sargeras – Vệ Tướng của Chư Thần
Aggramar – Phó Tướng của Sargeras Vĩ Đại
Eonar – Thần Ban Sự Sống
Khaz'goroth – Thần Tạo Hình và Rèn nên các Thế Giới
Norgannon – Thần Bảo Hộ cho Ma Thuật và Kiến Thức Vũ Trụ
Golganneth – Chúa Tể của Bầu Trời và Đại Dương Náo Động

CÁC CHÚA TỂ HƯ VÔ VÀ SỰ RA ĐỜI CỦA CÁC CỔ THẦN

T
ừ khoảnh khắc vũ trụ sinh ra, các linh hồn đen tối trong cõi Hư Vô đều thèm muốn bóp méo thực tại thành xứ sở của sự đau đớn vĩnh cửu. Những thực thể đó được gọi là các chúa tể hư vô, và chúng từ lâu đã theo dõi Chư Thần và hành trình của họ từ thế giới này tới thế giới khác. Ghen ghét với sức mạnh của họ, các chúa tể hư vô tìm cách tha hóa một trong các titan đang tạo hình thế giới đó thành công cụ phục vụ theo ý chúng.

Để đạt được mục đích, các chúa tể hư vô cố gắng tác động vào vũ trụ thực tế. Khi làm thế, nguồn năng lượng của chúng rỉ vào thực tại, biến đổi một số cư dân không mảy may nghi ngờ của tạo hóa. Nhưng những titan cao quý đức hạnh vẫn không bị tác động bởi sự tha hóa quỷ quyệt này. Cuối cùng, các chúa tể hư vô chuyển sang tác động lên một titan đang ở trong tình trạng dễ bị tổn thương nhất: trước khi nó được đánh thức.

Các chúa tể hư vô không biết thế giới nào chứa đựng linh hồn titan đang say ngủ. Bởi vậy chúng tỏa nguồn sức mạnh và lùa những sinh vật đen tối vào vũ trụ thực tế, hi vọng một số sẽ gặp được một linh hồn thế giới. Một số lượng không rõ tạo vật của các chúa tế hư vô túa vào vùng Bóng Tối Bao La. Chúng làm ô uế những thế giới phàm trần và mọi thứ có thể chạm vào trong công cuộc mò mẫm truy tìm một titan mới sinh. Về sau, những thực thể độc ác đó được gọi là các Cổ Thần.

Mặc dù các titan biết đến nguồn năng lượng từ cõi Hư Vô có tồn

tại trong vũ trụ, họ không hề biết đến các chúa tể hư vô hay các Cổ Thần. Sự chú ý của Chư Thần giờ đang bị chuyển hướng bởi một mối đe dọa khác trực tiếp hơn: quỷ dữ. Những sinh vật dữ tợn đó được sinh ra từ xứ Hỗn Âm. Bị áp chế bởi sự thù hận và ác tâm vô biên, chúng chỉ thèm khát mỗi sự hủy diệt của tất cả sự sống trong vũ trụ.
Dịch: Asumo

Dịch thuật từ ngữ:
Ánh Sáng: Light
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Cha Lớn: Highfather
Chúa Tể của Bầu Trời và Đại Dương Náo Động: Lord of the Skies and Roaring Oceans
Chúa Tể Hư Vô: Void Lord
Cổ Thần: Old God
Hỗn Âm: Twisting Nether
Hư Vô: Void
Nguyên tố: elemental
Phó Tướng: Lieutenant
Thần Ban Sự Sống: Life-Binder
Thần Bảo Hộ cho Ma Thuật và Kiến Thức Vũ Trụ: Keeper of Celestial Magics and Lore
Thần Tạo Hình và Rèn nên các Thế Giới: Shaper and Forger of Worlds
Tinh tú: constellar
Vệ Tướng: Defender

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG I: THẦN THOẠI (2/2)

**Chương có nội dung hình ảnh*

SỰ NỔI DẬY CỦA QUỶ DỮ

Giống như vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên, sự sống cũng trỗi dậy ở xứ Hỗn Âm. Những sinh vật xuất hiện ở nơi hỗn loạn này được gọi là quỷ. Chúng được tạo thành do kết quả của những nguồn năng lượng Ánh Sáng và Hư Vô va chạm với nhau ở biên giới xứ Hỗn Âm. Lũ quỷ mang trong mình cảm xúc thịnh nộ và say mê trong việc tăng cường sức mạnh của mình, bất luận hậu quả. Nhiều trong số đám loạn trí đó theo đuổi thứ năng lượng cực kích động tràn ngập khắp xứ Âm. Một số học được cách vận dụng thứ sức mạnh hấp thụ mọi thứ của ma thuật fel. Không lâu sau, lũ quỷ khát máu đó mò được đường tới vũ trụ thực tế, khủng bố những nền văn minh phàm trần và mang lại hủy diệt cho khắp các thế giới.

Quỷ dữ có đủ loại hình thù. Một số, chẳng hạn như loài chó săn hư vô hai đầu, lang thang khắp những vùng hoang vu không lối của xứ Âm như những con thú phàm ăn. Số khác, như lũ xích hỏa quái và lục hỏa quái, là tập hợp những vật chất và năng lượng fel vô ý thức, tạo bởi những con quỷ mạnh mẽ và thông minh hơn.

Trong số những con quỷ mạnh mẽ hơn là lũ nathrezim, còn được gọi là những chúa tể sợ hãi. Ranh mãnh xảo quyệt, chúng cống hiến chính mình để làm chủ thứ nghệ thuật của ma thuật bóng tối. Lũ nathrezim thích thú trong việc thâm nhập vào các nền văn minh phàm trần, gieo rắc sự bất ổn, và khiến các quốc gia đối đầu với nhau. Khi những xã hội đó sụp đổ từ bên trong, lũ nathrezim sẽ tha

hóa dân cư của chúng, biến những kẻ vô tội thành những chủng loại quỷ mới đầy đáng sợ.

Lũ annihilan hùng mạnh, hay còn gọi là chúa ngục, lại hay xuất hiện trực tiếp nhằm chinh phạt các thế giới. Lũ đồ tể tàn ác đó tồn tại chỉ với mục đích duy nhất là tra tấn những kẻ phàm không may gặp phải chúng. Lũ chúa ngục thường nô dịch những con quỷ yếu hơn lang thang khắp xứ Âm, dùng chúng làm bàn đạp để bao vây những nền văn minh phàm trần ở vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên.

Chư Thần nhanh chóng biết được sự xâm nhập của lũ quỷ lập lòe tại những góc xa xôi của tạo hóa. Sợ rằng lũ quỷ đó sẽ quấy rầy hành trình tìm kiếm và đánh thức những linh hồn thế giới khác của Chư Thần, các titan cử chiến binh hùng mạnh nhất của họ đi, Sargeras cao quý. Không hề ngập ngừng, vị titan có trái tim vĩ đại lên đường và nguyện sẽ không ngừng nghỉ cho tới khi ngài đã quét sạch ảnh hưởng của tất cả quỷ dữ khỏi vũ trụ.

SARGERAS VÀ AGGRAMAR

K

ể cả trong các thành viên mạnh mẽ của Chư Thần, Sargeras cũng có được sự dũng cảm cùng sức mạnh không thể sánh được. Những phẩm chất đó rất phù hợp với ngài trong nhiệm vụ săn lùng quỷ dữ đầy nặng nhọc. Mang niềm tin không thể lay chuyển, ngài lao mình vào vùng Bóng Tối Bao La.

Sargeras sớm bị thu hút bởi những thế giới tràn ngập những nguồn năng lượng thất thường bất ổn. Ở những nơi đó, ảnh hưởng của xứ Hỗn Âm đã tràn vào vũ trụ thực tế, cho phép một số lượng khổng lồ quỷ dữ xuất hiện.

Suốt nhiều thời kỳ, Sargeras du hành tới những thế giới bị tác động đó, chiến đấu nhằm ngăn cản những cư dân phàm trần ở đó khỏi bị lũ quỷ xâm lăng. Ngài đã thấy kẻ thù biến cả những nền văn minh thành đống tro tàn, biến những cư dân thành những kẻ loạn trí suy đồi và đầy thù hận. Chứng kiến sự mất mát và sự sụp đổ đầy choáng váng này khiến Sargeras cảm thấy hết sức bất lực. Trước khi bắt đầu nhiệm vụ, ngài chưa từng tưởng tượng ra thứ ma quỷ như

vậy có thể tồn tại trong vũ trụ này.

Tuy nhiên, lũ quỷ bất kham rất thiếu tổ chức và bất tài. Sargeras đã dễ dàng đánh bại kẻ thù, dành hết chiến thắng này tới chiến thắng khác. Khi cuộc chiến của ngài diễn ra, ngày bắt đầu nhận ra rằng một số con quỷ đã học được cách sử dụng nguồn năng lượng Hư Vô. Nhờ việc nghiên cứu nguồn sức mạnh hắc ám đó và nơi chúng khởi phát, Sargeras khám phá ra có những kẻ có trí khôn và đầy độc ác đang phân tán sự tha hóa khắp vũ trụ.

Những kẻ có trí khôn đó là các chúa tể hư vô, và chúng thì mạnh mẽ hơn hẳn lũ ác quỷ. Sự hiện diện của các chúa tể hư vô khiến Sargeras cực kỳ lo lắng. Ngài nghĩ về những gì sức mạnh cõi Hư Vô đang dự tính, và sự tồn tại của chúng có tác động như thế nào tới vũ trụ.

Bất kể sự khám phá đáng lo ngại của mình, Sargeras vẫn tiếp tục tiến hành chiến tranh với lũ quỷ. Công việc của Chư Thần vẫn tiếp tục mà không bị cản trở. Họ tìm kiếm những titan mới sinh, thiết lập trật tự cho những thế giới mới. Sargeras vẫn thường xuyên coi sóc những thế giới mới đó. Nhìn thấy sự sống bùng nổ, tránh xa khỏi tác động của quỷ dữ, khiến cho ngài cảm thấy thỏa mãn. Tình yêu dành cho sự sống của ngài khích động ý chí ngài đối mặt với các chúa tể hư vô và xóa bỏ kế hoạch độc ác của chúng đối với tạo hóa – dù cho kế hoạch đó có là gì.

Một thời gian sau, lũ quỷ bắt đầu nỗ lực gấp đôi, nhấn chìm thềm nhiều thế giới nữa trong chết chóc và hủy diệt. Sargeras nhụt chí nhận ra rằng ngài đã từng chiến đấu với nhiều con quỷ trong số đó. Sau khi ngài đánh bại chúng ở vũ trụ thực tế, linh hồn của chúng chỉ quay trở lại xứ Hỗn Âm. Cuối cùng chúng sẽ được tái sinh trong một cơ thể mới.

Cách duy nhất để giết lũ quỷ vĩnh viễn là giết chúng ở xứ Âm, hoặc ở nơi mà vùng Bóng Tối Bao La thấm đẫm thứ năng lượng kích động của xứ sở đó. Tuy nhiên Sargeras chưa biết điều này. Ngài chỉ biết rằng chiến thuật hiện tại không có tác dụng. Nó không đủ để tiêu diệt kẻ thù. Ngài cách một cách để giam cầm chúng.

Lo lắng về việc này và cả dòng chảy không ngừng của lũ ác quỷ, Chư Thần cử một titan khác tới trợ giúp ngài dũng sĩ của họ. Tên ngài là Aggramar, và dù cho ngài không có nhiều kinh nghiệm trong chiến đấu, ngài cũng tỏ ra là một người học hỏi nhanh nhạy. Ngài nhận được sự khâm phục của Sargeras và trở thành vị phó tướng đáng tin cậy của vị titan chiến binh. Trong nhiều thiên niên kỷ họ kề vai sát cánh bên nhau, một bức tường thành không thể chọc thủng đối với đòn tấn công của lũ quỷ độc ác.

Khi Aggramar đã có thể tự mình chinh chiến, Sargeras có thời gian để nghiên cứu kỹ hơn về tính chất của cõi Hỗn Âm và tìm cách giam cầm lũ quỷ. Dù ngài vẫn chưa nắm được toàn bộ về xứ sở năng động đó, ngài cũng đã biết được cách kiểm soát và tạo hình một phần năng lượng của nó. Sargeras dùng kiến thức này để tạo nên một nhà giam trong xứ Âm. Được gọi là Mardum, Không Gian Đày Ải, nó sẽ là một không gian bỏ túi không thể chọc thủng mà không thứ gì có thể thoát ra được. Lũ quỷ sẽ không thể tái sinh sau khi bị đánh bại. Giờ chúng sẽ bị giam trong nhà giam này, nơi chúng chờ đợi mòn mỏi mãi mãi.

Khi Aggramar và Sargeras tiếp tục công việc, nhà giam ấy tràn đầy những con quỷ bị bắt giữ và thứ năng lượng fel hủy diệt của chúng. Về sau nguồn năng lượng đó lớn tới nỗi nó bắt đầu xé rách lớp màn giữa xứ Âm và thế giới thực tế. Nhà giam đó xuất hiện ở miền xa xôi của Bóng Tối Bao La như một ngôi sao rực lửa.

Nỗ lực dũng cảm của Sargeras và Aggramar sớm đem lại hòa bình cho vũ trụ. Sự tấn công của quỷ dữ vẫn còn là mối đe dọa thường xuyên với Bóng Tối Bao La, nhưng nó càng ngày càng trở nên ít hơn. Những thế giới của các titan phát triển hưng thịnh, và sự sống muôn hình muôn vẻ phát triển thịnh vượng.

Ý CHÍ CỦA CÕI HƯ VÔ

Y

rong khi Chư Thần tìm kiếm các linh hồn thế giới đang say ngủ, Sargeras và Aggramar tiếp tục săn tìm lũ ác quỷ còn lang thang. Hai dũng sĩ đồng ý rằng họ sẽ có thể bảo vệ được nhiều thế giới hơn

nếu họ tách rời nhau ra, chỉ gọi nhau lúc cần vào thời điểm nguy cấp. Và vậy là họ đi theo những con đường riêng.

Và thời gian này chính là lúc Sargeras khám phá ra nỗi sợ hãi kinh hoàng về kế hoạch của các chúa tể hư vô.

Ngài bị thu hút tới một nơi xa xôi của Bóng Tối Bao La, Nơi những nguồn năng lượng Hư Vô lạnh lẽo tỏa ra từ một thế giới đen tối úa tàn. Nơi đó Sargeras tìm thấy những thực thể khổng lồ ngài chưa từng thấy bao giờ đang đục khoét khắp bề mặt thế giới. Đó là các Cổ Thần, và chúng phủ kín lấy thế giới trong một lớp màn phủ đầy năng lượng Hư Vô.

Nỗi sợ hãi tăng cao, Sargeras nhận ra rằng đó không chỉ là một thế giới như bao thế giới khác. Ngài nghe thấy tiếng ngủ mơ của linh hồn thế giới từ trong lõi. Nhưng đó không phải là những giấc mơ đầy niềm vui mà Sargeras nhận được từ những linh hồn thế giới khác – chúng là những cơn ác mộng đen tối đáng sợ. Những xúc tu của Cổ Thần đã chôn sâu vào lòng đất, bao phủ lấy linh hồn vị titan đang say ngủ kia trong bóng tối.

Một nhóm nathrezim cũng được phát hiện trên thế giới đen tối này. Chúng tới cư ngụ quanh các Cổ Thần, tắm trong nguồn sức mạnh đen tối của chúng. Cảm thấy cái ác trong chúng, Sargeras bắt giữ và không ngừng chất vấn lũ nathrezim. Lũ quỷ bại trận để lộ ra rằng chúng đã biết về những Cổ Thần và ý định của các chúa tể hư vô. Nếu sức mạnh của cõi Hư Vô thành công trong việc tha hóa một titan mới được sinh ra, nó sẽ được sinh ra thành một sinh vật đen tối không tả nổi. Không có nguồn sức mạnh nào của tạo hóa, kể cả Chư Thần, có thể chống lại nó. Rồi sẽ có lúc gã titan suy đồi đó sẽ hấp thụ tất cả vật chất và năng lượng trong vũ trụ, biến mọi thứ tồn tại dưới quyền của ý chí của các chúa tể hư vô.

Sargeras, dũng sĩ bất bại của các titan, lần đầu tiên biết tới nỗi sợ hãi. Ngài bắt đầu nhận ra rằng không chỉ Chư Thần mới tìm kiếm các linh hồn thế giới, mà còn có cả các chúa tể hư vô. Trong mơ Sargeras cũng chưa bao giờ dám nghĩ rằng nguồn năng lượng Hư Vô có thể hoàn toàn hấp thụ lấy một titan đang say ngủ như vậy.

Nhưng điều đó đang xảy ra ngay trước mắt ngài.

Cơn giận dữ và nỗi đau đớn rực cháy trong linh hồn Sargeras. Ngài đánh lũ nathrezim chỉ bằng một đòn duy nhất – cơn giận dữ của ngài quá lớn tới mức ngài hoàn toàn xóa tan hình hài lũ quỷ. Sargeras quay về phía thế giới đen. Trái tim ngài nhói lên niềm đau xót, vì ngài biết rằng chỉ có một cách duy nhất để ngăn cản gã titan hắc ám đó thức tỉnh.

Bằng một nhát đao, Sargeras chặt đôi thế giới đó làm hai. Vụ nổ xảy ra sau đó hoàn toàn phủ kín các Cổ Thần và nguồn năng lượng của chúng, nhưng nó cũng đã giết chết vị titan mới sinh đó.
[image] SARGERAS TIÊU DIỆT LINH HỒN THẾ GIỚI BỊ THA HÓA

Sargeras ngay lập tức quay về với Chư Thần và triệu hồi Aggramar về bên ngài. Trước các titan khác, Sargeras thuật lại khám phá của mình. Các thành viên Chư Thần khác choáng váng trước những gì họ biết được, nhưng còn choáng váng hơn trước hành động hấp tấp của Sargeras. Họ trách ngài vì đã giết chết một đồng loại của họ một cách vô ích. Họ bảo rằng nếu ngài gọi sự trợ giúp của họ, họ đã có thể thanh tẩy linh hồn thế giới đó khỏi bị tha hóa.

Dù cho Sargeras đã cố thuyết phục họ rằng những gì ngài làm là cần thiết, ngài cũng nhận ra rằng điều đó là vô ích. Các titan khác đã không nhìn thấy những gì ngài đã thấy. Họ sẽ không bao giờ hiểu được tại sao ngài lại hành động quyết liệt như vậy. Ngoài Aggramar, các titan khác cũng chẳng hề có chút kiến thức trực tiếp nào về cõi Hư Vô hoặc lũ ác quỷ. Họ không thể hiểu nổi sự sâu thẳm trong thứ sức mạnh độc ác đồi bại đó.

Tranh cãi nảy lửa xảy ra giữa Sargeras và các thành viên còn lại của Chư Thần về việc làm thế nào để đối mặt với mối đe dọa từ các chúa tể hư vô. Hơn hết, Sargeras sợ rằng nếu các Cổ Thần đã có thể tha hóa một linh hồn thế giới, chúng cũng có thể làm thế với các linh hồn thế giới khác. Rồi sẽ là quá muộn để ngăn chặn chúng.

Sargeras bộc lộ sự sợ hãi gia tăng của mình rằng chính sự tồn tại mới là sai lầm – một quan điểm sinh ra sau khi ngài đụng độ với các Cổ Thần. Chỉ duy nhất việc thiêu rụi tất cả tạo vật thì các titan mới

có khả năng ngăn cản được mục tiêu cuối cùng của các chúa tể hư vô. Trong đầu Sargeras thì kể cả một thế giới không có sự sống còn tốt đẹp hơn là nó bị chi phối bởi cõi Hư Vô. Sự sống đã bén rễ trong vũ trụ này một lần trước đây. Có lẽ sau khi vũ trụ thực tế đã được tẩy sạch khỏi sự tha hóa, sự sống rồi sẽ lại bén rễ.

Quan điểm này khiến các thành viên còn lại của Chư Thần sợ hãi. Thần Ban Sự Sống Eonar nhắc nhở Sargeras rằng các titan đã thề sẽ bảo vệ những sinh vật sống bất cứ khi nào có thể. Chẳng có gì tàn khốc hơn việc hủy diệt toàn bộ mọi thứ. Kể cả Aggramar cũng phản đối người thầy của mình, cho rằng phải có một cách nào khác để đánh bại các chúa tể hư vô. Ngài thuyết phục Sargeras từ bỏ kế hoạch đen tối của mình và bàn luận về một giải pháp khác.

Đầy tuyệt vọng và mang cảm giác bị phản bội, Sargeras bỏ đi khỏi những titan khác. Ngài biết quá rõ rằng đồng loại của mình sẽ chẳng bao giờ thấy được lý do. Và nếu họ không giúp ngài đánh đuổi sự tha hóa của các chúa tể hư vô, thì chính ngài sẽ tự làm điều đó.

Đó là lần cuối cùng các titan của Chư Thần còn thấy ngài là một trong số họ.

Dịch: Asumo

Dịch thuật từ ngữ:

Ánh Sáng: Light
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Chó săn hư vô: void hound
Chúa ngục: pit lord
Chúa tể sợ hãi: dreadlord
Chư Thần: Pantheon
Cổ Thần: Old God
Hỗn Âm: Twisting Nether
Hư Vô: Void
Linh hồn thế giới: world-soul
Lục hỏa quái: Infernal

Mặt Phẳng Đày Ải: Plane of Banishment
Quỷ: demon
Thần Ban Sự Sống: Life-Binder
Xích hỏa quái: abyssal

WOW CHRONICLE VOL, I – CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY (1/5)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY

SỰ NGỰ TRỊ CỦA CÁC NGUYÊN TỐ

T

rong suốt nhiều thời kỳ dài đằng đẵng, Chư Thần vẫn tiếp tục tìm tiếm cả vũ trụ để tìm các titan mới sinh, đem lại trật tự cho hằng sa số những thế giới trong suốt quá trình đó. Những dù cố gắng, họ cũng không thể tìm ra thêm một đồng loại nào. Có lúc các titan của Chư Thần thắc mắc liệu cuộc tìm kiếm của họ có vô ích không, nhưng họ vẫn luôn kiên quyết tiếp tục. Họ biết tự tận trong tim rằng vẫn còn nhiều linh hồn thế giới còn tồn tại, và niềm hi vọng này khiến họ tiếp tục thực hiện mục tiêu.

Dù cho Chư Thần không biết thì trực giác của họ là chính xác. Một thế giới mới đầy huyền diệu đang được tạo hình trong một góc xa xôi của Bóng Tối Bao La. Sâu thẳm trong lõi thế giới đó, linh hồn của một vị titan cao quý hùng mạnh đang cựa mình sống dậy.

Một ngày kia nơi đó sẽ được gọi là Azeroth.

Khi vị titan mới sinh nảy nở, có những linh hồn nguyên tố đi lang thang khắp bề mặt thế giới. Qua nhiều thời kỳ, những thực thể đó càng ngày càng trở nên bất ổn và hay phá hoại. Linh hồn thế giới đang đâm chồi đó rộng lớn tới mức nó thu hút và hấp thụ rất nhiều những nguyên tố thứ năm, Tinh Thần. Nếu không có lực lượng nguyên thủy này để tạo nên cân bằng, các linh hồn nguyên tố của Azeroth đã lâm vào hỗn loạn.

Lửa, đất, khí, và nước – đó là những lực lượng thống trị trên thế

giới sơ sinh này. Chúng say mê trong những xung đột bất tận, khiến bề mặt Azeroth bị rối loạn bởi các nguyên tố. Bốn chúa tể nguyên tố, mạnh mẽ vượt quá khả năng nhận thức của kẻ phàm, thống trị vô số những linh hồn nhỏ bé hơn.

Trong tất cả các chúa tể nguyên tố, không ai bì được về sự xảo trá tàn nhẫn với Al'Akir Chúa Gió. Gã thường cử những tay chân dông bão khó nắm bắt đi do thám địch thủ của mình và gieo rắc sự ngờ vực trong hàng ngũ chúng. Dùng mồi nhử và mưu mẹo, gã khiến các nguyên tố khác chống lại lẫn nhau, để rồi sau đó giải phóng toàn bộ cơn thịnh nộ của đám tay sai lên những kẻ thù đã bị suy yếu. Cơn gió hú lên và bầu trời tối đen những cơm bão khi gã xuất hiện. Khi sấm chớp đánh tan bề mặt thế giới, những nguyên tố cuộn xoáy của Al'Akir gào rú từ trên bầu trời, nuốt chửng địch thủ trong những luồng gió xoáy ghê gớm.

Ragnaros Chúa Lửa khinh miệt cách làm hèn hạ của Al'Akir. Xấc xược và khó tính, Chúa Lửa ưa thích dùng bạo lực để tiêu diệt kẻ thù. Nơi nào gã đi tới, núi lửa sẽ phun trào trên mặt thế giới, phun ra những dòng sông đầy lửa và sự hủy diệt. Ragnaros chẳng mong gì hơn đun sôi mặt biển cả, biến những dãy núi thành xỉ, và phụt đầy bầu trời bằng tro than. Các chúa tể nguyên tố khác có một niềm thù hận sâu sắc với Ragnaros vì những đòn tấn công trơ tráo và hủy diệt của gã.

Therazane Đá Mẹ là kẻ thống trị nguyên tố sống ẩn dật nhất. Lúc nào cũng bảo vệ những đứa con của mình, bà ta dựng lên những dãy núi cao để ngăn cản những đòn tấn công của kẻ thù. Chỉ sau khi chúng đã bị bào mỏng đi sau những thành trì không thể xuyên thủng kia thì Đá Mẹ mới xuất hiện, tạo ra những kẽ nứt khổng lồ trên mặt đất và nuốt chửng toàn bộ đội quân nguyên tố. Những kẻ sống sót còn lại sẽ bị lãng quên dưới nắm đấm của những tay chân mạnh mẽ nhất của Therazane: những ngọn núi biết đi không hề khoan dung làm từ pha lê và đá.

Neptulon Thợ Săn Thủy Triều khôn ngoan rất cẩn thận không để bị rơi vào âm mưu của Al'Akir hay đưa quân đi đánh những thành

trì của Therazane trong vô ích. Khi những đội quân lửa, khí, và đất đấu đá nhau trên khắp bề mặt Azeroth, Thợ Săn Thủy Triều và những nguyên tố của gã sẽ chia ra và tấn công các đối thủ trên nhiều mặt. Khi kẻ thù của gã chạy trốn, Neptulon sẽ đập tan chúng dưới những làn sóng thủy triều vượt quá cả những dãy núi thành trì cao nhất của Therazane.

Những trận chiến khải huyền giữa các chúa tể nguyên tố nảy ra khắp hàng thiên niên kỷ không ai biết. Thuộc địa khắp Azeroth dịch chuyển liên tục giữa các phe, mỗi phe đều cố gắng biến thế giới này theo hình dạng riêng. Nhưng với các nguyên tố, chiến thắng chỉ là thứ yếu so với chính sự xung đột. Với chúng, tình trạng hoang tàn của thế giới mới là tuyệt diệu, và mong muốn duy nhất của chúng là tiếp tục vòng xoay hỗn loạn bất tận của chúng.

SỰ XUẤT HIỆN CỦA CÁC CỔ THẦN

Các chúa tể nguyên tố chè chén trong khung cảnh náo loạn thời nguyên thủy tới khi một nhóm Cổ Thần lao xuống từ Bóng Tối Bao La. Chúng va vào bề mặt Azeroth, ghi vào những vị trí khác nhau khắp thế giới. Những Cổ Thần đó cao sừng sững trên mặt đất, là những ngọn núi làm từ thịt, chằng chịt hàng trăm cái miệng đầy răng và những con mắt đen tối tàn nhẫn. Luồng chướng khí tuyệt vọng sau đó nuốt chửng lấy mọi thứ nằm trong cái bóng xấu xa của chúng.

Như những khối u khổng lồ, những Cổ Thần tỏa ra uy lực xấu xa của chúng khắp xung quanh. Đất đai xung quanh chúng sủi tăm và úa tàn, biến thành màu đen và trở nên chết chóc khắp nhiều lý đường. Trong khi đó, những xúc tu của các Cổ Thần đục sâu vào lớp vỏ thế giới, chui càng ngày càng sâu hơn xuống về phía trái tim không thể tự vệ của Azeroth.

Những khối hữu cơ rỉ ra khỏi cơ thể tàn độc của các Cổ Thần, trở thành hai chủng tộc riêng biệt. Đầu tiên là lũ n'raqi thông minh xảo quyệt, còn được gọi là những "kẻ vô diện." Thứ hai là lũ aqir, mang hình dáng côn trùng với độ bền và sức khỏe không tưởng. Đó là

những hiện thân thực tế của ý chí của các Cổ Thần, cả hai chủng tộc đó đều phục vụ chủ nhân mình với lòng trung thành điên cuồng.

Nhờ lũ tay chân đó, các Cổ Thần mở rộng biên giới lãnh thổ của mình. Lũ n'raqi trở thành những quản binh tàn nhẫn, dùng lũ aqir làm lao công để dựng nên những tòa thành và thành phố đền đài cao vút xung quanh hình hài khổng lồ của chủ nhân chúng. Pháo đài lớn nhất trong số đó được xây dựng quanh Y'Shaarj, Cổ Thần độc ác và hùng mạnh nhất. Nền văn minh mới đâm chồi này nằm gần trung tâm lục địa lớn nhất của Azeroth. Lãnh thổ của Y'Shaarj cùng với những lãnh thổ của các Cổ Thần khác sẽ sớm trải rộng khắp thế giới và được gọi là Đế Chế Đen.

[image] ĐẾ CHẾ ĐEN

Sự lớn mạnh của Đế Chế Đen không thể không bị các nguyên tố chú ý đến. Nhận thấy các Cổ Thần là một thách thức với lãnh địa của mình, các chúa tể nguyên tố bắt đầu hành động nhằm tống khứ những thực thể đó khỏi thế giới của mình. Lần đầu tiên trong lịch sử Azeroth, các linh hồn bản địa của thế giới liên kết với nhau chống lại một kẻ thù chung.

Lũ dông bão của Al'Akir kết hợp cùng những tay chân điên cuồng của Ragnaros, tạo ra những luồng gió xoáy kỳ quái làm từ lửa. Những cơn bão lửa nóng bỏng đó gào rú khắp thế giới, biến những thành trì của Đế Chế Đen thành tro tàn. Những nơi khác, Therazane dựng những bức tường đá lởm chởm bao vây kẻ thù và đập tan những thành phố đền đài của chúng. Neptulon và những tay chân thủy triều sau đó sẽ tràn vào, đập nát lũ n'raqi và aqir giữa những khối đá cứng cáp và cơn thịnh nộ của biển cả.

Nhưng dù nhiệt huyết đến đâu, các nguyên tố cũng không thể lật đổ Đế Chế Đen. Dù cho có bao nhiêu n'raqi và aqir chết đi, bọn chúng vẫn túa ra ngày càng nhiều hơn từ cơ thể thối rữa của các Cổ Thần như thể dòi chui ra từ tổ. Lũ n'raqi và aqir nhận chìm đất đai như một bệnh dịch không thể ngăn chặn, đập tan hình hài của những nguyên tố.

Cuối cùng, các Cổ Thân nô dịch được các nguyên tố và những

chúa tể của chúng. Không còn các linh hồn bản địa để chống lại lũ n'raqi và aqir, biên giới Đế Chế Đen trải rộng hầu khắp cả thế giới khô cằn. Cảnh chạng vạng bất diệt phủ xuống Azeroth, và cả thế giới bị nhận chìm trong một địa ngục của đau đớn và chết chóc.
[image] BẢN ĐỒ AZEROTH DƯỚI THỜI ĐẾ CHẾ ĐEN

KHÁM PHÁ RA AZEROTH

T

rong khi đó, trong vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên bao la, Aggramar tiếp tục nhiệm vụ tiệt trừ mọi dấu hiệu tác động của ác quỷ. Những trận chiến dẫn ngài từ thế giới này sang thế giới khác, từ nền văn minh bị ảnh hưởng của ác quỷ này tới nền văn minh khác. Dù Aggramar mang vác công việc nặng nề này một mình, quyết tâm của ngài chưa bao giờ bị lung lay. Ngài tin từ tận trong tim rằng sẽ có ngày Sargeras quay trở lại và nhận ra mục đích của Chư Thần là đúng đắn.

Trong hành trình dài và đơn độc này Aggramar cảm nhận thấy một thứ rất đặc biệt: những giấc mơ yên bình của một linh hồn thế giới đang say ngủ tràn đi khắp vũ trụ. Bài ca sự sống đó dẫn ngài tới một thế giới mà Chư Thần chưa khám phá ra, một thế giới mà về sau họ đặt tên là "Azeroth."

Trú mình trong lõi thế giới là một đồng loại của Aggramar – một vị thần mạnh mẽ hơn hẳn so với những vị thần đã được tìm thấy. Linh hồn đó hùng mạnh tới nỗi Aggramar cảm nhận được cả giấc mơ của nó kể cả với tiếng ồn ào náo động ầm vang trên khắp bề mặt thế giới.

Nhưng khi Aggramar tới gần Azeroth và nhìn ngắm thế giới, ngài bỗng thấy sợ hãi. Những nguồn năng lượng hư vô phủ kín bề mặt thế giới như một lớp thịt bệnh tật. Giữa khung cảnh đổ nát mọc lên những Cổ Thần và Đế Chế Đen của chúng. Kỳ diệu thay linh hồn của vị titan mới sinh vẫn chưa bị tha hóa, nhưng Aggramar biết rằng chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi nó chịu thua cõi Hư Vô.

Aggramar đi tìm Chư Thần, báo cho họ về khám phá của mình. Rõ ràng nó đã chứng minh được rằng Sargeras đã đúng về các chúa tể

hư vô và kế hoạch của chúng. Aggramar thôi thúc các titan khác nhanh chóng hành động trước khi Azeroth bị mất mãi mãi.

Eonar nhanh chóng bênh vực cho lý lẽ của Aggramar. Bà thúc giục các thành viên còn lại trong Chư Thần nghĩ về tiềm năng của thế giới đó. Bà cho rằng nếu có thể trưởng thành, vị titan mới này có thể vượt qua cả sức mạnh to lớn của Sargeras. Nó thực sự có thể trở thành chiến binh vĩ đại nhất của họ, đủ khả năng đánh bại các chúa tể hư vô một lần và mãi mãi. Nhưng hơn hết, Azeroth là một trong số họ – một thành viên lạc lối và dễ bị tổn thương trong gia đình của họ. Chư Thần không thể bỏ người anh em của mình rơi vào nanh vuốt của các chúa tể hư vô được.

Lời nói của Eonar khiến trái tim các thành viên còn lại của Chư Thần rung động. Họ nhất trí sẽ bảo vệ Azeroth bằng mọi giá.

Aggramar lập một kế hoạch tấn công liều lĩnh: tất cả thành viên Chư Thần sẽ tới Azeroth và thanh tẩy Đế Chế Đen ở đó. Tuy nhiên họ sẽ không trực tiếp hành động. Vì cơ thể khổng lồ của mình, Aggramar sợ rằng Chư Thần sẽ làm hư hại nghiêm trọng, thậm chí là giết chết linh hồn thế giới. Thay vì đó ngài tạo ra những kết cấu hùng mạnh hành động thay cho Chư Thần và thực hiện quyết tâm chống lại Đế Chế Đen.

Dưới sự hướng dẫn của thần thợ rèn vĩ đại Khaz'goroth, Chư Thần rèn nên một đội quân với những tay sai to lớn từ chính lớp vỏ của Azeroth: aesir và vanir. Các aesir được tạo ra từ kim loại, và họ mang sức mạnh điều khuyển bão tố. Các vanir được làm từ đá, và họ có thể kiểm soát đất. Cùng nhau, những sinh vật hùng mạnh đó được gọi là các titan-rèn.

Các thành viên Chư Thần ban sức mạnh cho một số tay chân của họ với sức mạnh và tính chất riêng của mình để lãnh đạo các titan-rèn còn lại. Những thực thể được ban cho sức mạnh đó được gọi là các vệ thần. Dù cho về sau này họ sẽ bộc lộ những tính cách khác nhau, họ sẽ mãi mãi mang theo dấu hiệu và năng lực của những người làm ra họ.

Aman'Thul ban một phần sức mạnh to lớn của ngài cho Đại Vệ

Thần Ra và Vệ Thần Odyn. Khaz'goroth ban tặng năng lực kiểm soát đất đai và khả năng rèn cho Vệ Thần Archaedas. Golganneth ban cho các Vệ Thần Thorim và Hodir khả năng kiểm soát bão tố và bầu trời. Eonar ban cho Vệ Thần Freya sức mạnh kiểm soát hệ động thực vật của Azeroth. Norgannon cho đi một phần trí tuệ và khả năng kiểm soát ma thuật cho các Vệ Thần Loken và Mimiron. Cuối cùng, Aggramar chia một phần sức mạnh và sự dũng cảm cho Vệ Thần Tyr, người rồi sẽ trở thành chiến binh vĩ đại nhất trong các titan-rèn.

Với đội quân mới được đúc ra từ vỏ thế giới, Chư Thần bắt đầu tham chiến. Thời điểm đập tan Đế Chế Đen và giải phóng Azeroth khỏi ảnh hưởng độc ác từ nó đã đến…

CƠN THỊNH NỘ CỦA CÁC TITAN-RÈN

Đ

ược dẫn đầu bởi các vệ thần, các titan-rèn tấn công vào thành trì phía bắc của Đế Chế Đen. Sự bền bỉ cùng sức mạnh của đội quân của Chư Thần biến họ thành một lực lưởng không thể ngăn chặn. Họ giải phóng cơn thịnh nộ của các vị thần xuống đầu kẻ thù, quét sạch nhiều quân đoàn n'raqi và aqir và chia cắt những ngôi đền của chúng.

Sự xuất hiện của các titan-rèn khiến các Cổ Thần hoàn toàn bất ngờ. Chúng quay cuồng nhằm đáp trả lại những kẻ xâm lược với làn da làm từ đá và kim loại đó, nhưng chúng quyết tâm không để mất kiểm soát Azeroth. Để đòi lại lãnh thổ, các Cổ Thần triệu hồi những tướng lĩnh mạnh mẽ nhất của chúng: các chúa tể nguyên tố.

Các chúa tể nguyên tố và lũ tay chân điên cuồng bay vây lấy các titan-rèn từ tất cả mọi hướng. E ngại khi phải đối đầu với một đội quân nguyên tố hợp nhất, các vệ thần quyết định tách ra để đấu với kẻ thù. Bởi vậy họ chia quân đội ra và cử những nhóm titan-rèn đi gây chiến với từng chúa tể nguyên tố một.

Tyr và Odyn tình nguyện đấu với gã tướng lĩnh nguyên tố mang tính hủy diệt mạnh nhất: Chúa Lửa Ragnaros. Trận chiến giữa họ diễn ra suốt nhiều tuần lễ, nhận chìm mọi thứ xung quanh trong lửa

và nham thạch. Nhưng cơ thể kim loại bền bỉ của các vệ thần bảo vệ họ khỏi đòn tất công điên cuồng của Ragnaros. Chỉ nhờ vào sức mạnh và ý chí, Tyr và Odyn đẩy lui Ragnaros quay về hang ổ núi lửa của gã ở phía đông. Ở một mảnh đất với đại dương axit sôi sục và với bầu trời phủ đầy tro bụi, hai vệ thần đã đánh bại được gã Chúa Lửa.

Trong khi đó, Archaedas và Freya giải phóng sức mạnh lên Đá Mẹ Therazane. Để bảo vệ mình và tay chân, bà thủ lĩnh nguyên tố rút lui về vùng núi cao mà bà ta gọi là nhà. Archaedas sử dụng quyền năng kiểm soát đất để làm suy yếu nền móng tòa thành và đập tan những gã khổng lồ xù xì bảo vệ nó. Sau đó Freya khiến cho những rễ cây khổng lồ mọc ra từ mặt đất bao phủ lấy pháo đài. Chúng len lỏi vào lớp đá và tinh thể, uốn gãy những bức tường thành, và khiến chúng đổ sụp lên đầu Therazane.

Ra, Thorim, và Hodir gây chiến với Chúa Gió Al'Akir. Sử dụng quyền năng điều khuyển bầu trời và bão tố, họ buộc gã chúa tể nguyên tố phải lui về hang ổ ở trên những đỉnh núi cao nhất Azeroth. Những làn sấm chớp khiến cả bầu trời cháy rực khi Al'Akir vùng vẫy nhằm ngăn cản đối phương. Cuối cùng, ba vệ thần khiến sức mạnh của gã chúa tể nguyên tố phản lại chính gã, đánh bại Al'Akir ngay tại địa giới cao ngất của gã.

Thợ Săn Thủy Triều Neptulon và tay sai của gã xông lên hỗ trợ những chúa tể nguyên tố khác, nhưng chúng bị mai phục bởi Loken và Mimiron. Hai vệ thần sử dụng trí thông minh để quấy rối và áp đảo đội quân của Neptulon từng tí một. Cuối cùng, Loken giải phóng sức mạnh thần bí trong mình để làm đóng băng và đập tan hình thù của các nguyên tố nước, trong khi Mimiron rèn nên những cái cùm có phép thuật để cầm tù chính Neptulon.

Mặc dù các chúa tể nguyên tố đã bị đánh bại, các vệ thần biết rằng họ không thể tiêu diệt hoàn toàn những thực thể đó. Linh hồn của các nguyên tố bị trói buộc với chính Azeroth. Nếu chúng bị giết chết, cơ thể hữu hình của chúng rồi sẽ tái hiện lại sau một khoảng thời gian.

Ra nhanh chóng tìm ra một giải pháp. Ông ta bắt đầu giam cầm các nguyên tố, giống như Sargeras vĩ đại đã làm với lũ ác quỷ. Đầu tiên Ra kêu gọi sự trợ giúp của nữ phù thủy titan-rèn được ban phép Helya. Họ cùng nhau phối hợp để rèn nên một địa hạt được liên kết với nhau trong một không gian nhỏ bé được gọi là Mặt Phẳng Nguyên Tố. Ra và Helya sau đó tống khứ các chúa tể nguyên tố và gần như toàn bộ tay sai vào xứ sở giam cầm mang phép thuật này.

Ragnaros và các nguyên tố lửa bị đày tới một góc cháy âm ỉ trong Mặt Phẳng Nguyên Tố được gọi là Xứ Lửa. Therazane và các nguyên tố đất bị giam cầm trong những hang động tinh thể Cốn Sâu. Al'Akir và các nguyên tố khí bị giam trong những đỉnh núi Thành Trời mây phủ. Cuối cùng, Neptulon và các nguyên tố nước bị hút vào đáy sâu thăm thẳm của Họng Thẳm. Chỉ một số nguyên tố còn tồn tại lại trên mặt Azeroth. Không còn thủ lĩnh, những thực thể đó đã giải tán và ngừng gây chiến.

[image] CÁC TITAN-RÈN GÂY CHIẾN VỚI CÁC CHÚA TỂ NGUYÊN TỐ

Khi đã kiểm soát được các nguyên tố, các vệ thần hướng sự chú ý về những quân đoàn aqiri của Đế Chế Đen. Nhiều trong số lũ côn trùng đó sống trong những đường hầm khổng lồ chạy ngoằn ngoèo bên dưới mặt thế giới tan hoang. Archaedas bẻ cong đá sỏi bằng ý chí, làm sụp đổ hang ổ lũ aqiri và đuổi những sinh vật đó lên mặt đất. Khi ra khỏi hang ổ, lũ côn trùng nhận ra chúng đã bị bao vây bởi các titan-rèn.

Những trận chiến giữa các titan-rèn và lũ aqir dữ dội không tưởng tượng nổi. Có lúc các vệ thần gần như đã tiêu diệt hết chủng tộc aqiri. Còn những nhóm nhỏ côn trùng đã đào sâu tít dưới mặt đất đã thoát khỏi cơn thịnh nộ của các vệ thần. Nhưng chúng quá yếu để có thể phản công.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:

Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Chúa Gió: Windlord
Chúa Lửa: Firelord
Chư Thần: Pantheon
Cổ Thần: Old God
Cốn Sâu: Deepholm
Đại Vệ Thần: High Keeper
Đá Mẹ: Stonemother
Đế Chế Đen: Black Temple
Họng Thẳm: Abyssal Maw
Kẻ vô diện: faceless one
Mặt Phẳng Nguyên Tố: Elemental Plane
Nguyên tố: elemental
Thành Trời: Skywall
Thợ Săn Thủy Triều: Tide Hunter
Titan-rèn: Titan-forged
Vệ thần: keeper
Xứ Lửa: Firelands

WOW CHRONICLE VOL, I – CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY (2/5)

**Chương có nội dung hình ảnh*

SỰ SỤP ĐỔ CỦA ĐẾ CHẾ ĐEN

C

hiến thắng trước lũ aqir và các nguyên tố làm nức lòng các vệ thần, nhưng họ biết rằng những trận chiến lớn nhất của họ vẫn còn trước mặt. Họ cùng nhau hướng ánh mắt về trái tim của Đế Chế Đen: thành phố đền đài bao quanh Cổ Thần Y'Shaarj. Bằng cách lật đổ thành trì mạnh mẽ nhất của loài n'raqi ở Azeroth, các vệ thần tin rằng họ có thể đập tan kẻ thù chỉ bằng một đòn tấn công nhanh gọn.

Các vệ thần và đồng đội vượt qua hết bầy n'raqi này tới bầy n'raqi khác khi họ tiến về phía hình thù khổng lồ của Y'Shaarj. Những cơ thể vỡ nát nham nhở của các titan-rèn và lũ n'raqi nằm rải rác trên mặt đất vào lúc những kẻ xâm lược tiến vào thành phố và tấn công chính tên Cổ Thần.

Y'Shaarj mạnh mẽ hơn hẳn so với những gì các vệ thần tưởng tượng. Nó đầu độc tâm trí các titan-rèn, khiến họ trở nên sợ hãi và khiến suy nghĩ của họ trở nên đen tối.

Chư Thần lo lắng tên Cổ Thần đó sẽ áp đảo những tay sai của mình. Bất kể mối hiểm nguy có thể làm hại tới thế giới, họ quyết định sẽ trực tiếp ra tay. Đích thân Aman'Thul lao xuống từ trên bầu trời bão tố của Azeroth và nắm lấy cơ thể quằn quại của Y'Shaarj. Chỉ bằng một cú nhấc nhẹ cánh tay hùng mạnh, ngài kéo toạc tên Cổ Thần ra khỏi vỏ thế giới. Vào lúc đó, cơ thể khổng lồ của Y'Shaarj bị rách tung. Những mảnh xác lớn của tên Cổ Thần rơi

xuống những đỉnh núi và xóa sổ hàng trăm titan-rèn tại nơi họ đang đứng.

Y'Shaarj đã chết, nhưng những xúc tu của nó đã chọc vào Azeroth sâu hơn những gì Aman'Thul hình dung. Bằng việc kéo tên Cổ Thần ra khỏi thế giới, ngài đã vô tình xé rách một vết thương vĩnh viễn trên bề mặt Azeroth. Những nguồn năng lượng thần bí năng động – sinh huyết của vị titan mới sinh – trào ra khỏi vết thương và túa ra khắp thế giới.

Sợ hãi trước tình huống này, Chư Thần nhận ra họ không thể liều lĩnh giết những Cổ Thần khác bằng cách tương tự. Những sinh vật độc ác đó đã bén rễ quá sâu vào thế giới tới mức kéo chúng ra sẽ phá hủy cả Azeroth này.

Chư Thần biết rằng chỉ có cách duy nhất đó là giam cầm các Cổ Thần tại nơi chúng ngự và không chế sự độc ác của chúng mãi mãi. Đó có thể là một việc khó khăn, nhưng hoàn toàn có thể làm được với sự trợ giúp của các vệ thần. Theo chỉ thị của Chư Thần, các titan-rèn đặt ra một kế hoạch để đập tan tàn tích cuối cùng của Đế Chế Đen mãi mãi. Họ sẽ tấn công các Cổ Thần trực diện. Một khi họ đã làm sinh vật đó yếu đi, Archaedas sẽ tạo ra những căn buồng dưới mặt đất để chứa chúng. Mimiron sau đó sẽ thêm vào đó những máy móc khổng lồ để giam giữ các Cổ Thần. Khi việc này đã hoàn thành, Loken sẽ yểm bùa từng nhà giam với một bùa chú mạnh mẽ để vô hiệu hóa sự độc ác của các Cổ Thần.

Với kế hoạch đã được đặt ra, các titan-rèn bắt đầu chiến dịch của mình. Những trận chiến lớn nổ ra khắp nơi khi các titan-rèn tiến về phía đông nam tới thành trì của N'Zoth. Sau khi áp đảo tên Cổ Thần, các vệ thần dùng sức mạnh của mình để bao phủ lấy sinh vật đó trong một nhà giam dưới mặt đất.

Tiếp theo, các titan-rèn hành quân về hướng tây nam tới thành phố đền đài trải dài mọc quanh tên Cổ Thần thứ ba C'Thun. Các vệ thần và đồng đội diệt sạch hàng đàn n'raqi trước khi tấn công tên Cổ Thần và khuất phục nó. Cũng tương tự như với N'Zoth, các vệ thần chôn sâu thực thể đó bên dưới mặt đất và dựng nên một nhà

tù quanh cơ thể nó theo đúng kế hoạch.

Chỉ còn một Cổ Thần còn lại, Yogg-Saron xấu xa quỷ quyệt. Nó sẽ không dễ dàng chịu thất bại. Khi các titan-rèn tiến gần đến pháo đài đổ nát phía bắc của Yogg-Saron, tên Cổ Thần giải phóng kẻ vĩ đại nhất trong số những vị tướng của nó: lũ C'Thraxxi.

C'Thraxxi là những kẻ khổng lồ luôn mang tới chiến tranh, to lớn và bền bỉ hơn những n'raqi. Chúng mang sức mạnh to lớn và trí tuệ đầy độc ác, và sức mạnh đen tối và lời nguyền rủa của chúng có thể khiến cả những titan-rèn hóa điên.

Lũ C'Thraxxi khổng lồ với khuôn mặt toàn những xúc tu điên cuồng triệu tập tàn dư của Đế Chế Đen lại. Chúng bao vây các titan-rèn từ mọi hướng, khiến hàng ngũ của họ mỏng dần đi. Vào lúc các vệ thần và đồng đội tới được chỗ Yogg-Saron, lực lượng của họ đã giảm đi rất nhiều. Họ nhận ra họ thiếu đi sức mạnh số đông để đánh bại tên Cổ Thần. Yogg-Saron đã có thể tiêu diệt hoàn toàn các titan-rèn nếu không có sự cố gắng anh dũng của Odyn.

Mặc dù bị thương và tả tơi bởi cuộc chiến, Odyn triệu hồi sức mạnh to lớn của mình và khuấy động các titan-rèn phản công. Ông ta lệnh cho Loken tạo ra một thần chú ảo ảnh khổng lồ khiến các C'Thraxxi nhìn thấy chúng – và kể cả Yogg-Saron – là kẻ thù. Khi quân đội Đế Chế Đen quay lại đánh lẫn nhau, Odyn lao vào tiêu diệt những kẻ thù còn đang bối rối đó. Các titan-rèn khác bám theo ông, và họ cùng nhau đánh bại thành công Yogg-Saron. Như khi họ làm với C'Thun và N'Zoth, các vệ thần chôn sâu thực thể đó dưới lòng đất, giam cầm nó lại trong một nhà giam làm bằng đá khối được yểm bùa.

NGUỒN NƯỚC VĨNH CỬU VÀ CÁC LÒ RÈN THẾ GIỚI

Lần đầu tiên trong lịch sử Azeroth, hòa bình đã được lập lại trên khắp thế giới. Các titan-rèn đã tống khứ các chúa tể nguyên tố hỗn loạn tới một không gian tồn tại khác. Họ cũng đã quét sạch Đế Chế Đen và ngăn chặn sức mạnh kinh khủng của các Cổ Thần. Bất chấp tất cả, Azeroth đã được giải cứu.

Nhưng vẫn còn nhiều việc phải làm. Nỗi lo lắng gia tăng của các vệ thần là vết sẹo kinh hoàng để lại sau khi Aman'Thul kéo Y'Shaarj ra khỏi vỏ thế giới. Tiếng kêu la không ngớt của nguồn năng lượng thần bí năng động rò rỉ ra từ vết rách khổng lồ, tràn ra khắp thế giới. Các vệ thần biết rằng nếu bỏ mặc thì những nguồn năng lượng đó dần sẽ hấp thụ cả Azeroth.

Các vệ thần làm việc ngày đêm, tạo ra những kết giới ma thuật xung quanh vết rách để cầm dòng sinh huyết lại. Cuối cùng, nguồn năng lượng náo động ổn định hơn và trở nên cân bằng. Tất cả những gì còn lại của vết sẹo là một hồ nước rộng lớn chứa nguồn năng lượng sáng lung linh mà các vệ thần gọi là "Nguồn Nước Vĩnh Cửu." Từ đó về sau, nguồn sức mạnh từ suối nguồn kỳ diệu này sẽ truyền sự sống cho cả thế giới ốm đau, giúp sự sống bén rễ và nở rộ khắp địa cầu.

Với vết thương đã được chữa lành, các vệ thần bắt đầu củng cố linh hồn thế giới mới sinh của Azeroth và làm ổn định sức sống của nó. Để làm vậy, Archaedas và Mimiron kết hợp sức mạnh để tạo ra Lò Rèn Ý Chí và Lò Rèn Căn Nguyên. Hai cỗ máy lạ thường này sẽ cùng làm việc với nhau, truyền năng lượng vũ trụ và linh hồn đang say ngủ của Azeroth. Lò Rèn Ý Chí nằm ở mạn bắc thế giới, và nó sẽ tạo hình cho tri giác đang nảy nở của linh hồn thế giới. Lò Rèn Căn Nguyên nằm tại mạn nam Azeroth, và nó sẽ điều hòa nhịp điệu của nền đất sâu thẳm và củng cố hình thể cho linh hồn thế giới.

Sau khi hai cỗ máy đó được xây dựng, các vệ thần bắt đầu làm việc. Odyn trông nom cho việc vận hành Lò Rèn Ý Chí trong một dãy núi khổng lồ ở phía bắc về sau được gọi là Đỉnh Bão. Chư Thần chỉ định Odyn làm Đại Bổ Nhiệm vì hành động dũng cảm của ông trong cuộc chiến với các Cổ Thần. Việc trông nom nhà tù của Yogg-Saron và bảo vệ Lò Rèn Ý Chí là trọng trách của ông. Odyn và các vệ thần khác ngay lập tức xây dựng tòa pháo đài vĩ đại Ulduar dùng làm pháo đài chính của các titan-rèn ở Azeroth. Pháo đài đó không chỉ dùng làm nơi giam giữ Yogg-Saron, mà còn chứa cả Lò Rèn Ý Chí và những cỗ máy khác do các vệ thần làm ra.

Lò Rèn Ý Chí cũng có một chức năng khác: nó có thể hấp thụ sinh khí của chính Azeroth, tạo hình và tri giác cho những sinh vật làm từ đá và kim loại – không chỉ những người khổng lồ, mà là cả những loại titan-rèn khác. Thế hệ titan-rèn mới này sẽ giúp các vệ thần đem lại trật tự cho thế giới.

Khi Lò Rèn Ý Chí tạo ra những titan-rèn mới đó, Đại Vệ Thần Ra dẫn đội quân viễn chinh đi xây dựng Lò Rèn Căn Nguyên ở phía nam. Ông được hộ tống bởi một đoàn những sinh vật với lớp da làm từ đá mới được rèn nên từ Lò Rèn Ý Chí: những người khổng lồ anubisath, người tol'vir giống sư tử, và loài ma cổ không thể bị khuất phục.

Trên đường đi, Ra phát hiện ra di thể của Y'Shaarj nằm rải rác khắp mạn nam thế giới. Khi Aman'Thul kéo tên Cổ Thần ra khỏi Azeroth, nhiều mảnh của thực thể đó đã rơi xuống trở lại mặt đất, truyền sự độc ác vào khắp nơi. Mảnh lớn nhất còn nguyên vẹn của Y'Shaarj là trái tim lạnh lẽo của tên Cổ Thần, một khối thịt bệnh tật chứa đầy năng lượng Hư Vô.

Thay vì phá hủy trái tim đó, Ra xây dựng nên một khu hầm dưới mặt đất để chứa nó và cô lập sự ác độc của nó. Ông cùng với các vệ thần khác biết rằng việc tìm hiểu về trái tim đó có thể giúp họ hiểu về bản chất của các Cổ Thần và những sinh vật Hư Vô khác. Ra lệnh cho các ma cổ đi theo ông canh gác Hầm Mộ của Y'Shaarj. Họ cũng sẽ canh gác và trông nom cả những vùng đất xung quanh.

Ra tiếp tục hành quân và đi về hướng tây. Ở đó, ông và những người đi theo dựng nên Lò Rèn Căn Nguyên. Mặt đất rung chuyển dưới chân Ra khi cỗ máy khổng lồ bắt đầu hoạt động. Vị đại vệ thần sau đó có thể cảm nhận được hai lò rèn đang hoạt động cùng nhau, phóng đi những nguồn năng lượng phục hồi vào trung tâm thế giới. Ra và những người đi theo dựng nên một pháo đài trải dài quanh Lò Rèn Căn Nguyên. Nơi đây được gọi là Uldum, và nó trở thành căn cứ hoạt động cực nam của các vệ thần.

Giống như Lò Rèn Ý Chí, Lò Rèn Căn Nguyên có hai tác dụng. Vào lúc hệ động thực vật ở Azeroth không chịu nổi sự tha hóa, những

nguồn năng lượng không thể tin nổi trữ trong cỗ máy lớn này sẽ được giải phóng để xóa sổ toàn bộ sự sống trên thế giới, cho phép nó bắt đầu lại từ đầu.

Đại Vệ Thần Ra lệnh cho một số tol'vir và anubisath bảo vệ Uldum mãi mãi. Ông và số tay sai còn lại hành quân về hướng tây bắc vào một vùng đất về sau gọi là Silithus. Xứ sở khô cằn không mến khách này là nơi chứa đựng nhà tù dưới đất của Cổ Thần C'Thun. Ra và đồng đội mở rộng nhà tù đó, cuối cùng xây dựng nên pháo đài Ahn'Qiraj hùng mạnh. Sau khi hoàn thành, vị đại vệ thần lệnh cho các titan-rèn còn lại bảo vệ pháo đài đó.

Sau khi nhận thấy công việc của mình đã hoàn thành, Ra dành thời gian tiếp theo của mình lang thang khắp các vùng đất của Azeroth, theo dõi các titan-rèn của mình từ xa và đảm bảo rằng họ vẫn thực thi sứ mệnh thiêng liêng của mình.

LẬP TRẬT TỰ AZEROTH

Với hai lò rèn được dựng lên ở Azeroth, các vệ thần tiến tới tái tạo bề mặt thế giới. Để làm điều này, họ gọi lên những thế hệ tay sai mới được tạo ra từ Lò Rèn Ý Chí.

Mỗi một titan-rèn trung thành hùng mạnh đó thực hiện một trách nhiệm khác nhau trong việc lập trật tự và bảo vệ thế giới. Những thổ linh tốt bụng với làn da xù xì chuyên tạo tác nên những ngọn núi và đục nên những hẻm sâu trên thế giới. Những đoản nhân máy được thiết kế bởi Vệ Thần Mimiron sẽ giúp xây dựng và duy trì những cỗ máy lạ thường của các vệ thần. Người ma cổ có làn da bằng đá sẽ đào nên vô số những dòng sông và kênh trên Azeroth. Việc bảo vệ những pháo đài của các vệ thần sẽ thuộc về hai nhóm khác nhau: người vrykul da sắt và người tol'vir được chạm khắc từ đá. Để tạo hình cảnh quan, các vệ thần dùng đến những người khổng lồ đá và biển hùng mạnh. Họ lang thang khắp Azeroth, dựng lên những dãy núi chọc trời và nạo vét những đại dương sâu thẳm.
[image] NHỮNG NGƯỜI KHỔNG LỒ TẠO HÌNH MẶT ĐẤT VÀ BẦU TRỜI AZEROTH

Khi các titan-rèn bắt đầu tạo hình Azeroth, Vệ Thần Freya bắt đầu tung những mầm sống ra khắp thế giới. Để làm vậy, bà tạo ra Cõi Mộng Lục Bảo, một không gian khổng lồ biến động không ngừng đầy những linh hồn và ma thuật tự nhiên. Không gian vô thực này là hình ảnh phản chiếu của Azeroth, giúp điều chỉnh con đường tiến hóa của hệ động thực vật của cả thế giới. Tập hợp các linh hồn và những thực thể siêu nhiên lạ lùng cư trú trong Cõi Mộng, vui chơi trong thiên đường vô thực đó và gọi đó là nhà. Cõi Mộng thần bí nằm ngoài khả năng nhận thức của người phàm. Khái niệm về thời gian và khoảng cách không hề có ảnh hưởng trong xứ sở mơ hồ này. Một ngày trong thế giới thực tế cảm giác như cả thập kỷ trong Cõi Mộng.

Freya lang thang khắp thế giới, tìm kiếm nơi nguồn năng lượng của Nguồn Nước Vĩnh Cửu đọng lại. Những nơi đó có điều kiện tối ưu để phát triển hệ động thực vật mới. Freya tạo ra những vùng đất tự nhiên rộng bao la ở những nơi chứa đầy sức mạnh đó. Bà nhào nặn nên sự sống muôn hình muôn vẻ đến đáng ngạc nhiên, gieo nó khắp thế giới. Những khu vực mà Freya thực hiện công việc nằm ở những vùng cực của thế giới. Trong đó bao gồm những nơi về sau được gọi là Hõm Un'Goro, Trũng Sholazar, và Thung Hoa Bất Diệt.

Những sinh vật lớn nhất xuất hiện từ những vùng trũng đó là những loài thú khổng lồ được gọi là các Dã Thần. Freya yêu quý và chăm sóc những thực thể uy nghi đó như thể họ là con cái của chính bà. Bà thường lang thang khắp thế giới thực tế với những Dã Thần đi bên cạnh, những khu rừng và đồng cỏ non trẻ trổ ra dưới bước chân của họ. Nhưng có một nơi mà bà và các Dã Thần thường xuyên viếng thăm hơn cả: một đỉnh núi khổng lồ rậm bóng cây rừng gọi là Đỉnh Hyjal.

Ngay tại bờ dốc ở Hyjal là nơi Freya trói buộc linh hồn của những Dã Thần bà yêu quý với Cõi Mộng Lục Bảo. Nhờ trói buộc vĩnh viễn với xứ sở vô thực đó, họ sẽ trở thành biểu tượng của sức khỏe và sinh khí của chính Azeroth. Mãi mãi về sau, Hyjal trở thành nơi ẩn náu và chốn linh thiêng đối với các Dã Thần.

Khi những tạo vật của Freya khám phá thế giới, họ gặp nhiều dạng sống lạ lùng khác. Những sinh vật đó chính là những nguyên tố xưa kia của Azeroth với ý chí tự do. Khi các vệ thần phong ấn Mặt Phẳng Nguyên Tố, một số kẻ lang thang đã thoát khỏi bị trục xuất. Sự cuồng nộ của những linh hồn đó đã suy giảm theo thời gian, và chúng đã trở thành những sinh vật làm từ máu thịt. Từ những cựu nguyên tố giờ trở thành những dạng sống hoang dã, chẳng hạn như loài tiền long.

Rồi đã đến lúc các vệ thần và tay chân củng cố xong đại lục lớn của Azeroth, một lục địa chứa đủ loài cây cỏ sinh vật. Hoàng hôn buông xuống khi các titan-rèn ngắm nhìn thế giới họ đã tạo ra, và họ đặt tên cho lục địa lớn này là *Kalimdor*: "Vùng Đất của Ánh Sao Vĩnh Cửu."

[image] BẢN ĐỒ AZEROTH SAU SỰ SỤP ĐỔ CỦA ĐẾ CHẾ ĐEN

THẾ GIỚI GIẤC MƠ

Có người tin rằng tạo nên Cõi Mộng Lục Bảo từ hư vô. Số khác cho rằng nơi lạ lùng này luôn luôn tồn tại ở một dạng nào đó, một giấc mộng sinh ra từ linh hồn thế giới đang say ngủ của Azeroth. Họ nói rằng Freya đã tiến vào xứ sở này và tạo hình nó trở thành Cõi Mộng Lục Bảo như là một cách để liên hệ với vị titan mới sinh kia.

CÁC DÃ THẦN

Trong số những Dã Thần vĩ đại nhất gồm có:

Malorne – Hươu Trắng tôn kính

Aessina – Mẹ Ma Trơi

Agamaggan – Lợn Đao

Aviana – Bà Chủ loài Chim

Ursoc và Ursol – Các Chúa Gấu khổng lồ

Tortolla – Kẻ Thông Thái

Goldrinn – Sói Lớn

Xích Tinh – Hồng Hạc

Ngưu Tạo – Hắc Ngưu

Tuyết Nộ – Bạch Hổ

Ngọc Long – Bích Long

NHỮNG CỘT TẠO HÓA

Chư Thần ban tặng nhiều cổ vật kỳ diệu cho các vệ thần để giúp hỗ trợ trong việc lập trật tự thế giới. Những di vật đó được gọi là các Cột Tạo Hóa. Thời gian dài sau khi các vệ thần đã hoàn thành công việc lớn lao của mình, những cổ vật đó bị thất lạc và nằm rải rác khắp xứ sở Azeroth.

SỰ RA ĐI CỦA CHƯ THẦN

H

ài lòng với cố gắng của các vệ thần và tin rằng linh hồn thế giới đang say ngủ kia đang được chăm sóc cẩn thận, Chư Thần chuẩn bị quay trở lại Bóng Tối Bao La. Việc tìm ra Azeroth đã chứng minh rằng còn có nhiều titan mới sinh khác tồn tại trong vũ trụ, và các titan rất hăm hở muốn tiếp tục tìm kiếm.

Các vệ thần than khóc trước sự rời đi của những người làm ra họ, nhưng họ cũng tràn đầy tự hào vì được trao cho vinh dự bảo vệ Azeroth. Để tưởng nhớ sự ra đi của Chư Thần, Loken và Mimiron tạo ra một bộ cổ vật được yểm bùa được gọi là những cái Đĩa của Norgannon, chúng sẽ ghi chép lại lịch sử sẽ diễn ra ở Azeroth. Nếu có khi nào Chư Thần trở lại, họ sẽ có được bản ghi chép về những gì xảy ra khi họ vắng mặt.

Ngay trước khi rời đi, Aman'Thul lệnh cho chòm sao Người Quan Sát Algalon làm chòm sao bảo hộ cho thế giới. Khả năng linh hồn thế giới lại bị tha hóa là thứ các titan không thể bỏ qua. Nếu điều đó xảy ra, Algalon có sức mạnh thực thi một thủ tục nhằm kích hoạt Lò Rèn Căn Nguyên, thanh tẩy toàn bộ sự sống và mọi sự tha hóa khỏi thế giới này.

Sau đó, Chư Thần gửi lời chào các titan-rèn và biến mất vào các vì sao. Các titan đã làm mọi thứ có thể để phục hồi Azeroth và đảm bảo sự trưởng thành của linh hồn thế giới. Tất cả những gì còn phải làm bây giờ là chờ đợi – và hi vọng rằng một ngày nào đó linh hồn thế giới sẽ thức giấc.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bà Chủ Loài Chim: Mistress of Birds
Bạch Hổ: White Tiger
Bích Long: Jade Serpent
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Bộ Đĩa của Norgannon: Disks of Norgannon
Chúa Gấu: Bear Lord
Chư Thần: Pantheon
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Cổ Thần: Old God
Cột Tạo Hóa: Pillars of Creation
Dã Thần: Wild God
Đại Bổ Nhiệm: Prime Designate
Đế Chế Đen: Black Empire
Đỉnh Bão: Storm Peaks
Đoản nhân máy: mechagnome
Hắc Ngưu: Black Ox
Hầm Mộ Y'shaarj: Vault of Y'shaarj
Hõm Un'goro: Un'goro Crater
Hồng Hạc: Red Crane
Hư Vô: Void
Hươu Trắng: White Stag
Kẻ Thông Thái: Wise
Lò Rèn Căn Nguyên: Forge of Origination
Lò Rèn Thế Giới: World Forge
Lò Rèn Ý Chí: Forge of Will
Lợn Đao: Razorboar
Ma cổ: mogu
Mặt Phẳng Nguyên Tố: Elemental Plane
Mẹ Ma Trơi: Mother Wisp
Ngọc Long: Yu'lon
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity
Nguyên tố: elemental

Người khổng lồ: giant
Ngưu Tạo: Niuzao
Sói Lớn: Great Wolf
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Titan-rèn: titan-forged
Trũng Sholazar: Sholazar Basin
Tuyết Nộ: Xuen
Vệ Thần: Keeper
Xích Tinh: Chi-ji

WOW CHRONICLE VOL, I – CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY (3/5)

**Chương có nội dung hình ảnh*

GALAKROND

T

hời gian sau khi Chư Thần rời Azeroth, nhiều sự sống kỳ lạ bắt đầu phát triển phồn thịnh khắp thế giới. Những loài hoang dã và thông minh nhất là các tiền long, chúng cư ngụ trong vùng băng giá bắc Kalimdor. Những loài tiền long khác nhau sở hữu nhiều dạng sức mạnh và khả năng. Một số là những sinh vật có cánh khổng lồ với khả năng chịu đựng phi phàm, linh hồn chúng được trói buộc với chính thế giới này. Những con khác một cách vô thức đã chạm được vào nguồn năng lượng nguyên tố tiềm tàng rò rỉ khắp thế giới mới được lập trật tự.

Nhưng có một con tiền long với sự hung ác và sức mạnh phá hủy vượt quá những con còn lại. Tên của hắn là Galakrond, hắn là tiền long lớn nhất từng bay trên bầu trời Azeroth. Sinh vật khổng lồ này hùng mạnh tới nỗi một cú đập cánh của hắn có thể san phẳng cả một khu rừng. Tuy nhiên sức mạnh không phải là vũ khí duy nhất của hắn. Hắn có được trí thông minh siêu phàm biến hắn thành một thợ săn siêu đẳng.

Đến một lúc, Galakrond đã thống trị được khu vực đi săn tốt nhất ở bắc Kalimdor. Bị cơn đói không thể thỏa mãn nổi thúc ép, hắn nuốt chửng mọi thứ ở trong tầm mắt. Cơ thể hắn phình lên càng ngày càng lớn. Nhưng không có gì có thể thỏa mãn cơn thèm khát của hắn.

Đáng sợ hơn nữa khi cơn đói khiến Galakrond ăn thịt cả những

con tiền long khác, kể cả xác chết. Việc ăn thịt những con tiền long đã chết cuối cùng khiến trí óc và cả cơ thể Galakrond biến đổi do ảnh hưởng của năng lượng chiêu hồn. Những chân tay méo mó và hàng tá mắt mọc lên trên khắp cơ thể khổng lồ của hắn. Những nguồn năng lượng chết chóc phủ quanh lớp vảy xù xì của Galakrond, khiến những vật chết chuyển động. Nguồn năng lượng chiêu hồn ngấm vào những nạn nhân của Galakrond, và chúng sống dậy như những hoại vật vô hồn.

Đám tay chân xấu xa của Galakrond càng ngày càng tăng lên. Không lâu sau hắn và bè lũ tay chân thối rữa của hắn khủng bố khắp bầu trời Kalimdor. Những tiền long khác, vốn đã rạn nứt vì từ lâu đã đối địch lẫn nhau, không thể liên kết lại để chống lại mối đe dọa mới này.

Tyr, vệ thần hùng mạnh nhất, là người đầu tiên trong số họ nhận ra mối nguy hiểm của Galakrond. Ông cảnh báo các vệ thần khác về những gì ông thấy, nhưng ông không thể thuyết phục họ hành động. Dù các vệ thần từng thề sẽ bảo vệ thế giới này, trận chiến với các Cổ Thần và việc Lập Trật Tự Azeroth đã vắt kiệt sức mạnh và ý chí của họ. Họ trở nên lãnh đạm với thế giới, chỉ tập trung duy nhất vào việc bảo quản những hầm mộ và những cỗ máy thần bí của mình.

Nhưng Tyr không hề nản lòng vì sự thờ ơ của các anh chị em mình. Niềm mong muốn tìm kiếm công lý và trật tự cho thế giới thúc đẩy ông tiến tới. Tyr biết rằng nếu Galakrond được để yên, hắn sẽ nuốt chửng toàn bộ thiên nhiên này, vươn rộng ảnh hưởng tới những góc xa xôi nhất của Azeroth. Bởi vậy người vệ thần quyết tìm cách tiêu diệt con tiền long khổng lồ và bè lũ của hắn.

Tyr tìm thấy câu trả lời với năm trong số những con tiền long lớn nhất và thông minh nhất từng tồn tại: Alexstrasza, Neltharion, Malygos, Ysera, và Nozdormu. Gần như tất cả những sinh vật đó đến từ những dòng giống khác nhau, và mỗi con đều có những sức mạnh riêng. Kể cả hai chị em Alexstrasza và Ysera cũng có những khả năng riêng biệt. Alexstrasza ngoan cường tốt bụng có thể thở ra

lửa. Neltharion hùng mạnh có sức khỏe siêu việt, và tiếng gầm chói tai của gã có thể đập nát cả xương và đá. Malygos khôn ngoan có thể thở ra băng, bao bọc kẻ thù trong băng đá. Nozdormu thông thái có thể tấn công đối thủ bằng những cơn bão cát mờ cả mắt. Hơi thở của Ysera thích lảng tránh có thể làm suy yếu kẻ thù, làm suy kiệt ý chí và đưa chúng vào trạng thái hôn mê.

Tyr khẩn cầu năm tiền long trợ giúp trong việc ngăn cản Galakrond. Năm sinh vật ban đầu nghi ngờ về kẻ lạ mặt xuất hiện trước mặt họ, nhưng sau đó họ thề sẽ chiến đấu bên cạnh ông. Bất kể sự khác biệt, năm tiền long thể hiện sự sẵn sàng cùng làm việc một cách đáng ngạc nhiên.

Dưới sự hướng dẫn của Tyr, Alexstrasza và đồng đội gây chiến với Galakrond và lũ tay chân nhơ bẩn của hắn. Trận chiến giữa họ gầm vang khắp những đỉnh núi tuyết phủ và núi đá bắc Kalimdor. Lúc đầu, lớp vảy xù xì của Galakrond đánh bay tất cả những đòn tấn công của năm tiền long. Dù chán nản trước sự bền bỉ của kẻ thù, Alexstrasza và đồng đội nhanh chóng tìm ra điểm yếu của hắn. Họ tấn công lên những con mắt và cổ họng yếu mềm của Galakrond. Bằng cách sử dụng sức mạnh một cách nhịp nhàng và tin tưởng lẫn nhau, năm tiền long đã đánh bại được đối thủ khổng lồ. Cái xác vô hồn của Galakrond rơi xuống mặt đất, đập vào lãnh nguyên băng giá về sau được gọi là Mộ Rồng.

Năm tiền long đã giành được chiến thắng bất chấp tất cả, nhưng chỉ có thể làm vậy nhờ làm việc cùng nhau. Đó là một bài học họ sẽ không sớm quên ngay được. Alexstrasza và những kẻ khác sẽ mang theo lý tưởng liên kết phối hợp cùng nhau trong nhiều thời kỳ tới.

TYR VÀ BÀN TAY BẠC

Tyr cũng chiến đấu cùng các tiền long, nhưng Galakrond tỏ ra quá mạnh kể cả với vị vệ thần công lý. Trong một trận chiến, sinh vật độc ác đó đã cắn đứt bàn tay sắt của Tyr, phun vào người ông nguồn năng lượng chiêu hồn. Mặc dù Tyr vẫn sống sót, vết thương của ông không bao giờ lành hẳn. Nhiều năm sau, Tyr thay thế bàn tay bị mất đó bằng một bàn tay được rèn bằng bạc tinh khiết. Bàn tay bạc này sẽ trở thành

biểu tượng của niềm tin rằng chỉ có sự hi sinh cá nhân mới có thể đạt được công lý vĩnh cửu.

TRỌNG TRÁCH CỦA LOÀI RỒNG

Khi Tyr và các tiền long đang đánh nhau với Galakrond, các vệ thần khác cuối cùng cũng thoát khỏi trạng thái thờ ơ. Họ muộn màng nhận ra sự tha hóa của con quái vật đó. Họ nức lòng trước quyết tâm của những đồng minh có cánh của Tyr và xấu hổ trước sự lãnh đạm của chính mình. Tuy nhiên Tyr không bao giờ trách các vệ thần khác. Thay vì đó ông thuyết phục họ ban sức mạnh cho năm tiền long để họ có thể bảo vệ Azeroth.

Duy chỉ có Vệ Thần Odyn là phản đối ý định này. Dù ông ta cũng biết về sự anh dũng của các tiền long, ông lại không đồng ý để số phận Azeroth đặt lên vai họ. Odyn nhận thấy Alexstrasza và đồng đội chỉ là những dạng sống nguyên sơ. Chỉ có những titan-rèn hùng mạnh mới đủ tin tưởng để bảo vệ thế giới này. Odyn chỉ ra rằng là một Đại Bổ Nhiệm, ông ta được quyền quyết định cuối cùng sẽ làm như thế nào.

Nhưng Tyr và các vệ thần khác không đồng ý. Nhờ sự dũng cảm và đức hi sinh, các tiền long xứng đáng được làm những kẻ bảo hộ cho Azeroth. Bất kể sự phản đối liên tục của Odyn, những vệ thần khác vẫn tiếp tục thực hiện kế hoạch.

Sau khi các tiền long đánh bại Galakrond, các vệ thần đi tới vùng lãnh nguyên băng giá nơi trận chiến cuối cùng diễn ra. Kể cả Ra cũng từ vùng đất phía nam xa xôi tới tham gia nghi lễ vĩ đại sắp diễn ra. Là người thừa kế sức mạnh của các đấng sáng tạo, các vệ thần cùng nhau ban tặng lời cầu phước của Chư Thần cho các tiền long.

Đại Vệ Thần Ra truyền sức mạnh của đấng sáng tạo của mình, Aman'Thul, cho tiền long Nozdormu. Trong tất cả những sức mạnh của Aman'Thul, Nozdormu được ban cho khả năng kiểm soát thời gian. Từ đó về sau, Nozdormu được gọi là Thần Vĩnh Hằng, và ông là chủ nhân của những con đường định mệnh xen lẫn với nhau.

Freya luôn nhân từ gọi tên đấng sáng tạo của mình, Eonar, ban sức mạnh cho tiền long Alexstrasza. Về sau được gọi là Thần Ban Sự Sống, Alexstrasza sẽ hiến dâng mọi thứ của mình để cai quản thế giới sống. Sau khi chứng minh được lòng dũng cảm và lòng trắc ẩn trong trận chiến với Galakrond, bà được ban ngôi Nữ Hoàng Rồng và được giao quyền cai quản tất cả đồng loại.

Freya cũng khẩn cầu Eonar ban phước cho em gái của Alexstrasza, tiền long Ysera, với ảnh hưởng của tự nhiên. Ysera có trọng trách canh gác thế giới hoang dã đang đơm hoa kết trái của Azeroth từ trong Cõi Mộng Lục Bảo. Trói buộc với vùng đất vô thực này, bà rơi vào trạng thái hôn mê bất tận và về sau được gọi là Thần Mê Ngủ.

Vệ Thần Loken kêu gọi đấng sáng tạo của mình, Khaz'goroth, ban cho tiền long Malygos sức mạnh thần bí không tưởng. Từ đó về sau, Malygos được gọi là Thần Tạo Phép. Ông sẽ được chia sẻ, khám phá, và bảo vệ xứ sở vô tận của ma thuật và bí thuật.

Cuối cùng, Vệ Thần Archaedas thỉnh cầu đấng sáng tạo của mình, Khaz'goroth, ban một phần trong sức mạnh khổng lồ của ngài cho tiền long bất khuất Neltharion. Về sau được gọi là Thần Cai Đất, Neltharion được giao trọng trách cai quản các dãy núi và hang sâu của trái đất. Ông là hiện thân cho sức mạnh của thế giới và trong suốt nhiều thế kỷ sau là người bạn vĩ đại nhất của Alexstrasza.

Đắm mình trong nguồn năng lượng của Chư Thần, năm tiền long biến thành những sinh vật đẹp đẽ duyên dáng. Lớp vảy của Nozdormu có màu vàng đồng như một đại dương cát vàng lung linh. Lớp vảy của Alexstrasza biến thành màu đỏ đậm sặc sỡ. Cơ thể mềm mại của Ysera biến thành màu xanh lục đầy sinh lực để phản ánh mối quan hệ mới với tự nhiên của bà. Malygos biến thành màu xanh dương băng giá, và lớp vảy của ông ánh lên nguồn năng lượng bí thuật tiềm tàng. Lớp da xù xì của Neltharion biết thành màu đen như đất.

Từ hôm đó trở về sau, năm sinh vật lạ thường đó sẽ được gọi là các Thần Long Đại Diện.

Các vệ thần cũng muốn tạo ra một giống loài mới để giúp các

Thần Long Đại Diện bảo vệ thế giới. Những sinh vật đó sẽ là phu thê và đồng đội của các Đại Diện. Để làm được điều này, các vệ thần dùng ma thuật biến đổi hàng trăm trứng tiền long. Từ đó sẽ sinh ra những sinh vật phỏng theo hình ảnh của các Đại Diện. Chủng tộc mới này được gọi là rồng, sẽ phân ra làm năm loài riêng biệt: vàng, đỏ, lục, lam, và đen.

Dù cho mỗi loài rồng phục vụ cho một Thần Long Đại Diện khác nhau, họ đều bị trói buộc với trách nhiệm bảo vệ Azeroth. Để tăng cường mối quan hệ này, các vệ thần rèn nên một tòa tháp vĩ đại ở bắc Kalimdor gọi là Đền Rồng Ngủ. Nó được dùng làm trung tâm văn hóa của loài rồng, một thánh đường nơi họ có thể tụ tập bàn luận. Nhưng trên hết, Rồng Ngủ sẽ trở thành biểu tượng cho sự thống nhất của họ.

Các vệ thần thỏa mãn với thành quả của mình, biến mất về nơi ở của mình, để các Đại Diện lại canh chừng những sinh vật sống xứ Azeroth.

ODYN VÀ LÂU ĐÀI DŨNG CẢM BIẾT BAY

K

hi các vệ thần khác sắp xếp cho nghi lễ ban sức mạnh cho các Thần Long Đại Diện, Odyn ủ ê suy nghĩ trong lâu đài Ulduar. Ông tức giận vì các đồng đội đã chống lại ý muốn của mình – ý muốn của *Đại Bổ Nhiệm*. Hơn thế nữa, Odyn tin bằng cả trái tim mình rằng các Thần Long Đại Diện sẽ thất bại với trọng trách bảo vệ thế giới.

Vì Azeroth, Odyn quyết định tự mình hành động. Ông sẽ tạo ra một đội quân tinh nhuệ theo ý mình, thứ ông có thể triệu hồi đi bảo vệ thế giới khi cần. Để điền đầy hàng ngủ chiến đấu, Odyn sẽ tìm các vrykul hùng mạnh. Ông vẫn luôn khâm phục lòng dũng cảm và sức mạnh thiên bẩm của họ. Ông nhận thấy các vrykul, vượt trên tất cả các titan-rèn khác, là hiện thân hoàn hảo cho linh hồn của một chiến binh.

Khi trở về Ulduar, Tyr và các vệ thần khác yêu cầu Odyn từ bỏ kế hoạch ngu ngốc của mình. Nhưng lời nói của họ chẳng hề lay chuyển được vị Đại Bổ Nhiệm. Odyn chỉ có một mục đích duy nhất

và cứng đầu cho rằng kế hoạch của mình là đúng đắn. Ông ta mời các vệ thần khác giúp ông tạo ra đội quân của mình. Khi không có ai xung phong giúp đỡ, Odyn thông báo rằng ông sẽ theo đuổi nhiệm vụ của mình mà không cần họ.

Odyn củng cố một trong các cánh của Ulduar để làm căn cứ cho đội quân mới của mình. Để chia tách vĩnh viễn nó khỏi phần còn lại của pháo đài và khỏi các vệ thần khác, ông triệu hồi nữ phù thủy titan-rèn Helya. Hàng thế kỷ qua, Odyn vẫn luôn coi bà là con gái nuôi. Helya tạo ra một phép thuật vĩ đại để bao bọc pháo đài của các vệ thần. Rồi bà tập trung tất cả sức mạnh lại, xé toạc một phần khổng lồ của Ulduar khỏi mặt đất và nhấc nó lên bầu trời đầy mây. Về sau, tòa thành lơ lửng này sẽ được gọi là Lâu Đài Dũng Cảm.

Từ trên đỉnh pháo đài, Odyn nói vang lên lời tuyên bố với tất cả các vrykul. Những kẻ chứng minh được lòng can đảm bằng cái chết vinh quang trong chiến đấu sẽ được sống lại ở Lâu Đài Dũng Cảm. Linh hồn họ sẽ được đưa tới pháo đài và sẽ được ban cho một cơ thể mới được rèn từ bão tố hùng mạnh. Những dũng sĩ đó – những Valarjar – sẽ là hàng vệ binh tối cao của Azeroth. Chiến công của họ sẽ mãi sống trong tim tất cả các titan-rèn trở về sau.

Tất cả những gì còn lại là tìm ra cách đưa những linh hồn đã chết tới Lâu Đài Dũng Cảm. Để làm điều đó, Odyn tìm hiểu về những nguồn năng lượng tràn ngập trong Xứ Bóng Đêm. Những kiến thức có được cho phép ông biến đổi một số vrykul thành những sinh vật ma quỷ được gọi là Val'kyr. Những tay say trông giống như hồn ma đó sẽ di chuyển giữa Xứ Bóng Đêm và thế giới thực thế, dẫn đường cho linh hồn các vrykul xứng đáng về Lâu Đài Dũng Cảm. Nhưng ai sẽ trở thành Val'kyr sẽ bị nguyền rủa phải trở thành những sinh vật ma quỷ mãi mãi.

Không vrykul nào tình nguyện thực hiện công việc tàn nhẫn là trở thành Val'kyr, và bởi vậy Odyn quyết định ông sẽ tạo ra những tay sai đó bằng vũ lực. Helya khiển trách vị vệ thần về sự sốt sắng muốn biến các titan-rèn thành những tay sai bất kể nguyện vọng của họ. Cuộc tranh cãi giữa bà và Odyn càng ngày càng nóng nảy

tới mức cả hai gần như nổi điên lên. Cuối cùng, Helya cảnh báo rằng bà sẽ đưa Lâu Đài Dũng Cảm về Ulduar nếu Odyn không thay đổi ý định.

Odyn nhận thấy sự bất tuân của Helya là mối đe dọa không chỉ đối với kế hoạch của mình, mà còn cả với sự an nguy trong tương lai của chính Azeroth. Mờ mắt trước giấc mộng về tương lai của Lâu Đài Dũng Cảm, ông tấn công nữ phù thủy. Odyn đập tan cơ thể thực của bà và biến đổi linh hồn bà thành Val'kyr đầu tiên. Nỗi đau và sự tức giận của Helya gầm vang khắp Azeroth và len lỏi vào cả trung tâm Xứ Bóng Đêm.

Sự biến đổi hung bạo này mãi mãi làm Helya trở nên đen tối, nhưng sự đau khổ của bà chưa chấm dứt. Dù cho bà căm ghét Odyn vì những gì ông làm với bà, bà vẫn buộc phải tuân theo ý ông. Theo lệnh của Odyn, bà tiếp tục biến những vrykul trở thành những Val'kyr bị nguyền rủa.

Suốt nhiều thế kỷ, Helya và các Val'kyr đồng đội đã đem nhiều linh hồn vrykul anh dũng tới Lâu Đài Dũng Cảm. Tòa thành dần chứa đầy những Valarjar được tạo ra từ bão tố. Odyn huấn luyện và ban sức mạnh cho tất cả bọn họ. Ông không hề hối hận vì đã tách ra khỏi các vệ thần, hoặc vì đã biến đổi Helya thành Val'kyr đầu tiên. Trong đầu Odyn, mọi thứ ông làm là vì sự an nguy của Azeroth và để vinh danh Chư Thần vĩ đại.

SARGERAS VÀ SỰ PHẢN BỘI

C

ác vệ thần tiếp tục thực hiện công việc ở Azeroth, không ngờ tới một mối đe dọa mới đang hình thành trong miền xa xôi của Bóng Tối Bao La.

Sau khi xóa bỏ mọi mối liên hệ với Chư Thần, Sargeras một mình ngẫm nghĩ về số phận của vũ trụ. Nỗi sợ hãi rằng các chúa tể hư vô đã tha hóa các linh hồn thế giới khác tràn ngập đầu gã. Sự tuyệt vọng và ngờ vực tiếp tục biến đổi từng suy nghĩ của gã titan, gã càng ngày càng chắc chắn hơi bao giờ hết rằng chính sự tạo hóa là sai lầm chết người. Cuối cùng, gã quyết rằng cách duy nhất để bảo

vệ vũ trụ là gột sạch nó bằng lửa. Và vậy là Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa của gã bắt đầu.

Để thực hiện Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa này, Sargeras cần một lực lượng khổng lồ với cơn thịnh nộ khổng thể dập tắt. Gã biết chỉ có một nơi có được sức mạnh tiềm tàng đó: Mardum, Mặt Phẳng Đày Ải.

Qua nhiều thiên niên kỷ, nhà giam đó đã chứa đầy nguồn ma thuật fel và lũ ác quỷ đầy thù hận. Sự hiện hữu của chúng đã biến đổi Mardum, biến nó thành một vùng đất đầy ác mộng. Những dòng năng lượng fel không ngừng dội lên thành vách nhà giam, phủ một đại dương sôi sục đầy nguồn ma thuật năng động lên lũ quỷ.

Sargeras kìm nén nỗi lo sợ còn lại và xé tan nhà giam đó ra, giải phóng những cư dân phẫn nộ của nó ra vùng Bóng Tối Bao La Phía Trên. Vụ nổ ma thuật fel xảy ra sau đó mạnh hơn cả những gì gã titan sa ngã tưởng tượng. Những nguồn năng lượng dữ dội bao phủ lấy Sargeras, tràn vào huyết mạch gã và làm khô héo chính linh hồn của gã. Đôi mắt của gã tỏa ra ngọn lửa màu xanh lục. Những ngọn núi lửa fel mọc lên khắp cơ thể từng rất cao quý của gã, xé toạc làn da của gã và để lộ ra một lòng thù hận vô độ.

Nhưng bất kể sự thay đổi đáng sợ về ngoại hình đó, tâm trí Sargeras vẫn tập trung vào mục đích tối thượng của mình. Để ngăn cản các chúa tể hư vô khỏi chiếm hữu tất cả tạo hóa, chính sự sống phải bị tiêu diệt.

Bằng việc đập tan nhà tù, Sargeras đã phá rách biên giới giữa Bóng Tối Bao La và cõi Hỗn Âm. Một cái lỗ không gian khổng lồ, mang hình dáng một cơn bão lửa xanh lục, đã xé tan kết cấu thực tế. Nó trở thành một vết sẹo của tạo hóa – chứng minh cho cơn điên khùng của Sargeras – mãi mãi.

Ác quỷ đủ mọi hình dạng kích thước tràn vào vũ trụ thực tế từ vết rách, gầm rú hân hoan khi được thả ra. Sargeras ban sức mạnh cho lũ quỷ đói khát ấy, tập trung chúng lại thành một trong luồng ma thuật fel địa ngục. Dù cho nhiều ác quỷ từng sống dựa vào nguồn năng lượng tăng động của xứ Âm, không tên nào từng chứng

kiến sức mạnh và cơn thịnh nộ nhìn thấy trong năng lượng fel của Sargeras. Một số sinh vật lớn lên về kích thước. Những kẻ khác thấy trí thông minh và sự xảo trá trong trí óc mình được tăng cường.

Nhờ vậy, Sargeras đã biết được thêm nhiều về bản chất của quỷ dữ – gồm cả cách tiêu diệt vĩnh viễn linh hồn chúng. Gã đề nghị một hiệp ước đơn giản để trao đổi lấy thứ sức mạnh mới của lũ quỷ: chiến đấu theo lệnh gã, hoặc bị tiêu diệt. Nó chẳng hề là một lựa chọn khó khăn.

Để ngăn cản các chúa tể hư vô, Sargeras giải phóng đội quân của mình – Quân Đoàn Rực Lửa – vào vô số thế giới ở Bóng Tối Bao La. Xưa nay chưa từng có khi nào lực lượng ác quỷ lại tập trung với số lượng lớn đến vậy. Sargeras có đủ sức mạnh để biến sự không tuân lệnh thành điều không tưởng. Không kẻ nào mơ tới chuyện thách thức gã, nhưng quan trọng hơn, lũ tôi tớ của gã càng ngày càng trở thích thú với vai trò là tay sai của sự hủy diệt.

[image]*HÌNH: SARGERAS VÀ QUÂN ĐOÀN RỰC LỬA*

Quân Đoàn Rực Lửa tràn vào thế giới đầu tiên. Dù cho nó không chứa một titan đang say ngủ, nó vẫn là một thế giới đã được lập trật tự bởi Chư Thần rất lâu về trước. Lực lượng của Sargeras đốt trụi những nền văn minh phàm trần sống tại đó, tiêu diệt hàng tá sinh vật có tri giác. Khi chòm sao Chư Thần giao cho trọng trách trông nom thế giới đó xuất hiện, chính Sargeras đã tiêu diệt thực thể tinh tú đó.

Aggramar là người đầu tiên nhận ra sự biến mất của chòm sao đó. Khi những tin tức về sự độc ác của Quân Đoàn Rực Lửa đến tai ngài, ngài đã truy đuổi theo đội quân ma quỷ đó. Aggramer tới vừa kịp lúc chứng kiến Quân Đoàn tiêu diệt thêm một thế giới nữa, và ngài nhìn thấy thực thể rực lửa xấu xa kia đang dẫn đầu chúng: người thầy và người bạn vĩ đại nhất của ngài, Sargeras.

Aggramar choáng váng. Ngài yêu cầu Sargeras giải thích. Gã cựu dũng sĩ không giải thích gì cả, chỉ tuyên bố rằng Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa của gã chỉ có một mục đích duy nhất là thanh tẩy vũ trụ này. Sargeras nói thêm rằng kẻ nào dám ngáng đường gã sẽ bị thiêu

cháy bởi lửa của Quân Đoàn của gã.

Biết rằng không thể thuyết phục Sargeras bằng lời nói, Aggramar thách thức người thầy cũ của vào một trận chiến tay đôi. Trước sự chứng kiến của đám ác quỷ, hai chiến binh vĩ đại nhất vũ trụ từng biết lao vào nhau.

Aggramar nhanh chóng bị áp đảo. Giống như tất cả các titan, ngài đặc biệt nhạy cảm với ma thuật fel. Đòn tấn công tàn bạo của Sargeras đập tan lực phòng thủ của Aggramar và khiến ngài quay cuồng trong đau đớn. Trong đòn phản công tuyệt vọng cuối cùng, Aggramar triệu hồi tất cả sức mạnh trong mình và tấn công Sargeras.

Thanh kiếm của hai bên chạm nhau, tạo ra một vụ nổ kinh hoàng từ năng lượng fel và bí thuật. Khi những luồng năng lượng xung đột tan đi, Sargeras và Aggramar nhận ra vũ khí của họ đều đã bị đập nát.

Bị thương nặng sau vụ nổ, Aggramar rút lui khỏi trận đấu và quay về với các thành viên khác của Chư Thần. Các titan khác không tin nổi vào những gì đã xảy ra. Ý nghĩ rằng người chiến binh cao quý và đáng tin nhất đã rơi vào bóng tối khiến niềm tin họ lung lay mãnh liệt. Chư Thần không biết làm thế nào ngăn chặn được một mối đe dọa như vậy, nhưng họ thống nhất rằng họ không thể ngồi yên. Chuẩn bị cho chiến tranh, các thành viên Chư Thần tập hợp sức mạnh lại đối mặt với Sargeras và Quân Đoàn ma quỷ của gã gần một thế giới tên là Nihilam.

Aman'Thul gọi tên Sargeras, xin gã hay từ bỏ Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa điên khùng của gã đi. Ngài nói cho Sargeras về Azeroth, một linh hồn thế giới mới tiềm năng hơn cả những gì Chư Thần từng thấy, một thực thể đủ mạnh để đánh bại các chúa tể hư vô. Sargeras cẩn thận lắng nghe nhưng không hề lay động.

Cho dù với trận chiến trước đó với Sargeras, Aggramar vẫn tin rằng có thứ gì đó cao quý vẫn còn sót lại sâu thẳm trong trái tim gã cựu dũng sĩ. Phương án cuối cùng, ngài hạ vũ khí và lại gần gã titan sa ngã. Aggramar kể lại những câu chuyện về những trận chiến vinh

quang của họ chống lại loài quỷ, nhắc nhở Sargeras về lời tuyên thệ linh thiêng họ đã thề sẽ bảo vệ tạo hóa. Nhưng Sargeras đã quyết tâm. Chẳng thứ gì Chư Thần nói – chẳng thứ gì kể cả của người bảo hộ yêu quý nói – có thể thay đổi ý định của gã.

Với một tiếng gầm tức giận xen lẫn đau đớn, Sargeras đả bại Aggramar, thanh kiếm fel bị hỏng của gã gần như chẻ vị titan làm đôi.

Tức giận vì hành động hạ sát không thể tin nổi này, Chư Thần tổng tiến công Sargeras và Quân Đoàn Rực Lửa của gã. Những vì sao héo tàn và chết đi khi trận chiến diễn ra khắp vũ trụ, cào rách những vết sẹo của thực tại. Nihilam, về sau được gọi là Thế Giới Diệt Vong, bị biến đổi bởi trận chiến khải huyền đó. Các titan Chư Thần mang sức mạnh không tưởng đối với trí óc kẻ phàm, nhưng kể cả họ cũng không thể vượt qua nổi sức mạnh chứa đầy năng lượng fel của Sargeras.

Gã titan sa ngã thiêu đốt các thành viên Chư Thần bằng lửa fel tới khi gã đã đập tan ý chí chiến đấu của họ. Để phong ấn họ, Sargeras triệu hồi một cơn bão fel khổng lồ hấp thụ cả cơ thể lẫn linh hồn họ. Nhưng ngay khi luồng năng lượng điên cuồng kia tràn đến phía các titan bị đánh bại, Norgannon đã gắng làm một việc cuối cùng để ngăn cản việc họ bị xóa sổ.

Norgannon bẻ cong thứ năng lượng nguyên chất của vũ trụ theo ý ngài, tạo ra một tấm màn bảo vệ bao quanh từng linh hồn các titan Chư Thần và ném họ vào Bóng Tối Bao La. Trong khi những linh hồn lìa xác của các titan bị ném vào vũ trụ, cơn bão fel của Sargeras xóa sổ cơ thể vật lý còn lại của họ.

Không ngờ rằng linh hồn các titan vẫn còn sống, Sargeras tuyên bố Quân Đoàn Rực Lửa đã chiến thắng. Chư Thần không còn nữa, và giờ gã đã có những đầu mối về một linh hồn thế giới mạnh mẽ được gọi là Azeroth. Nhưng dù Sargeras biết được cái tên của vị titan mới sinh này, nó ở đâu thì vẫn còn là bí ẩn. Dù sao thì không còn Chư Thần đối đầu gã nữa, gã biết rằng rồi sẽ có lúc gã tìm được linh hồn thế giới đó.

Và gã biết gã phải làm vậy trước các chúa tể hư vô.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bàn Tay Bạc: Silver Hand
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Chúa Tể Hư Vô: Void Lord
Chư Thần: Pantheon
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Cổ Thần: Old God
Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa: Burning Crusade
Đại Bổ Nhiệm: Prime Designate
Đại Vệ Thần: High Keeper
Đền Rồng Ngủ: Wyrmrest Temple
Hỗn Âm: Twisting Nether
Lâu Đài Dũng Cảm: Halls of Valor
Mặt Phẳng Đày Ải: Plane of Banishment
Mộ Rồng: Dragonblight
Nữ Hoàng Rồng: Dragonqueen
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Rồng: dragon
Thần Ban Sự Sống: Life-Binder
Thần Cai Đất: Earth-Warder
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspect
Thần Mê Ngủ: Dreamer
Thần Tạo Phép: Spell-Weaver
Thần Vĩnh Hằng: Timeless One
Thế Giới Diệt Vong: Doom World
Tiền long: proto-dragon
Titan-rèn: titan-forged
Vệ Thần: Keeper
Xứ Bóng Đêm: Shadowlands

WOW CHRONICLE VOL, I – CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY (4/5)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CUỘC VIỄN CHINH RỰC LỬA

Quân Đoàn Rực Lửa đã chiến thắng Chư Thần, và Sargeras tiến tới tập hợp thêm nhiều quỷ dữ để thực hiện mục đích. Nhưng trận đấu với Chư Thần đã để lộ ra kẽ hở trong đội quân tưởng như bất khả ngăn chặn của gã – thứ gã quyết phải sửa chữa.

Dù với tất cả sức mạnh và trí tuệ vô biên của Sargeras, gã cũng không thể cử cả đội quân của gã đi cùng một lúc. Lũ ác quỷ rất độc ác và khát máu, nhưng hầu hết lại thiếu đi suy nghĩ chiến thuật. Hầu hết Quân Đoàn đã bị gục ngã dưới tay Chư Thần một cách vô ích. Sargeras muốn những chỉ huy khôn ngoan và có cái đầu chiến lược về dưới trướng gã, và gã đã nhìn thấy một nơi có thể có được những tay sai như vậy: một thế giới tên là Argus.

Argus là nhà của loài eredar tiên tiến, một chủng tộc thông minh hơn nhiều so với những chủng tộc Sargeras từng gặp. Người eredar thèm khát tri thức hơn tất cả mọi thứ. Bằng cách đạt được nó, họ tin rằng họ có thể biến vũ trụ thành một nơi đẹp đẽ hơn.

Có ba người lãnh đạo thủ lĩnh người eredar, không phải bằng sức mạnh hay nỗi sợ hãi, mà bằng cách suy nghĩ về những câu hỏi lớn về vũ trụ và chia sẻ câu trả lời với người dân. Archimonde hùng mạnh có một món quà dành cho những người tìm được sức mạnh trong họ. Sự dũng cảm của ông ta truyền cảm hứng cho những người đi theo ông, khiến họ trở nên tự tin và dũng cảm đối mặt với mọi thử thách. Kil'jaeden, người tài giỏi nhất trong các thủ lĩnh, có

thể xem là một thiên tài kể cả với những người eredar tài giỏi. Dí dỏm và thông minh, ông ta thích thú trong việc giải mã những bí ẩn khó hiểu nhất của vũ trụ. Cuối cùng là Velen, trái tim tinh thần của bộ ba. Ông là một dũng sĩ hòa bình bất khuất, với sự thông thái có thể xoa dịu mọi xung đột.

Độc lập, mỗi thành viên trong bộ ba là một thủ lĩnh tài giỏi. Nhưng cùng nhau, với sức mạnh tương trợ, họ đưa dân tộc mình tới một tầm cao không tưởng.

Sự liên kết vĩ đại của người eredar là giải pháp lý tưởng cho sự yếu kém của Quân Đoàn. Nhưng để bắt họ về dưới trướng, Sargeras phải tha hóa họ hoàn toàn. Dưới lốt một thực thể lộng lẫy đẹp đẽ, gã nói chuyện với bộ ba eredar. Sargeras trêu đùa với niềm khao khát của họ, hứa ban cho họ những kiến thức và sức mạnh không tưởng. Gã cho họ thấy vô số những thế giới mà họ có thể chiếm lấy, nhưng nơi ban sơ mà người eredar có thể biến chúng thành những thánh điện hòa bình và đầy tri thức.

Sargeras nguyện chia sẻ với người eredar không chỉ những bí mật ẩn khuất nhất từng tồn tại, mà còn cả câu trả lời cuối cùng cho những gì gã tin rằng là khuyết điểm căn bản nhất trong tạo hóa. Đổi lại, cư dân Argus sẽ hiến dâng mình cho đại cuộc của Sargeras… và giúp gã sửa chữa khuyết điểm đó.

Lời đề nghị đó làm cả Archimonde và Kil'jaeden vui sướng, họ rất mừng vì được là một phần trong cam kết lớn này. Tuy nhiên Velen không bị thuyết phục. Ông cảm thấy có gì đó rất lạ về sinh vật có vẻ như rất đẹp đẽ và biết tất cả đã xuất hiện trước họ này.

Velen ngồi thiền với một cổ vật cổ xưa được ban tặng cho chủng tộc mình bởi những naaru thần thánh rất lâu trước thời của ông – viên pha lê ata'mal. Thông qua di vật có phép thuật đó, ông nhìn thấy một viễn cảnh đáng sợ về tương lai người eredar nếu họ đi theo Sargeras. Họ sẽ bị biến đổi một cách kinh dị, biến thành những thực thể ma quỷ độc ác vô độ.

Velen cảnh báo những người anh em của mình về những gì ông thấy, nhưng họ gạt bỏ điều đó đi và bày tỏ rõ ràng rằng họ dự định

sẽ chấp nhận yêu cầu của Sargeras. Sợ rằng Archimonde và Kil'jaeden sẽ giết mình nếu ông tiếp tục phản đối, Velen giả vờ đồng ý. Dù cho ông và Kil'jaeden là hai người bạn thân, Velen không tin rằng ông có thể tin tưởng vào mối liên hệ đó để thuyết phục ông ta trước lời hứa đầy cám dỗ của Sargeras.

Velen tuyệt vọng trước số phận của dân tộc mình. Vào lúc tuyệt vọng nhất, thực thể đã cho ông thấy viễn cảnh về sự sa ngã của người eredar tới bên ông. Một trong các naaru, K'ure, đã liên hệ với người thủ lĩnh eredar và đề nghị giúp đỡ ông và những đồng đội thân cận nhất được an toàn. Tràn đầy hi vọng mới, Velen tìm kiếm những người eredar khác mà ông cho rằng ông có thể tin tưởng được.

Khi Sargeras tới Argus để tha hóa những người eredar không hề mảy may nghi ngờ, Velen và những người đi theo ông thực hiện cuộc tẩu thoát liều lĩnh. Họ tập trung trên một pháo đài naaru khổng lồ được gọi là *Genedar* và chạy trốn khỏi quê hương mình mãi mãi. Từ ngày đó trở đi, Velen và những người đi theo ông được gọi là *draenei*, nghĩa là "những người tha hương."

Ở Argus, Sargeras biến đổi những người eredar khác bằng ý chí ma quỷ của mình. Những nguồn năng lượng fel cuồng tín tràn ngập trí óc cư dân thế giới này, khiến lý lẽ của họ bị lu mờ. Sargeras cũng truyền nguồn năng lượng fel vào người eredar, biến cơ thể họ thành hình hài giống với loài quỷ đáng ghê tởm.

Sargeras nhanh chóng sử dụng những tay sai mới bị ảnh hưởng bởi năng lượng fel này. Người eredar trở thành những chỉ huy trong Quân Đoàn Rực Lửa. Kil'jaeden và Archimonde sẽ trở thành kẻ mạnh mẽ và tài giỏi nhất trong số đó.

Sargeras thay đổi sự khôn ngoan và thông minh bẩm sinh của Kil'jaeden cho phù hợp với mục đích của Quân Đoàn. Về sau được gọi là "Kẻ Lường Gạt," Kil'jaeden có trách nhiệm sử dụng trí tuệ của mình để lừa những nền văn minh phàm trần trong vũ trụ thực tế và biến chúng thành những tay sai cho Quân Đoàn Rực Lửa.

Sargeras cũng nhìn thấy tài năng của Archimonde trong việc thúc

đẩy dân tộc mình thành công cụ vô giá để tăng cường cho Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa. Archimonde từ đó trở về sau được gọi là "Kẻ Nhơ Bẩn," sẽ sử dụng ý chí mạnh mẽ để điều khiển đội quân ma quỷ một cách cực kỳ bạo lực và man rợ. Gã sẽ thu thập và kiềm chế sức mạnh điên cuồng trong những kẻ phụng sự gã, biến chúng trở thành những vũ khí hủy diệt.

Dưới sự lãnh đạo của người eredar, hàng ngũ Quân Đoàn Rực Lửa chứa đầy những loài quỷ mới, tập hợp từ xứ Hỗn Âm và những thế giới ở Bóng Tối Bao La. Archimonde ban sức mạnh cho những chúa ngục ghê tởm và dùng chúng làm những cỗ máy công thành sống. Chúng sẽ gieo rắc sợ hãi cho tất cả những ai dám đối mặt. Lũ mo'arg, một chủng tộc quỷ dữ siêng năng và nhiều tài vặt, trở thành kẻ sản xuất vũ khí cho Quân Đoàn. Chúng sẽ tạo nên những vũ khí và công trình chứa năng lượng fel để tấn công những thế giới trong vũ trụ. Kil'jaeden cũng dùng những quái nữ đầy thủ đoạn để thâm nhập vào những thế giới sắp tới và thu thập tin tức về nền văn minh của họ. Lũ cận vệ diệt vong cục súc, những chiến binh quỷ với sức mạnh và sự hung ác không sánh được, là lực lượng tấn công của Quân Đoàn. Lũ shivarra cuồng tín trở thành cố vấn đứng đầu của Quân Đoàn. Chúng trung thành một cách cuồng tin với Sargeras.

Những sinh vật độc ác đó, cùng với nhiều kẻ khác, tăng cường sức mạnh cho Quân Đoàn Rực Lửa. Hài lòng với lực lượng mới này, Sargeras tung lũ quỷ vào Bóng Tối Bao La, tái thực hiện Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa chống lại tạo hóa.

Trong nhiều năm sau đó, Quân Đoàn đã tận diệt vô số thế giới và nền văn minh.

CUỘC CHẠY TRỐN CỦA NGƯỜI DRAENEI

Sự từ chối của Velen về ảo cảnh vĩ đại của Sargeras và vụ tẩu thoát sau đó của ông khiến Kil'jaeden nổi giận. Dù cho người draenei đã biến mất không một dấu vết, Kẻ Lường Gạt thề sẽ không bao giờ ngừng săn đuổi họ, thề sẽ trả thù vì những gì gã thấy ở Velen là sự phản bội.

SỰ PHẢN BỘI CỦA LOKEN

T

rong khi đó, không được biết bởi Sargeras, ngọn lửa tàn cuối cùng trong sức mạnh của Chư Thần vẫn còn sống lay lắt. Mặc dù Sargeras đã phá hủy cơ thể thực tế của các titan, phép thuật mạnh mẽ của Norgannon đã bảo vệ được linh hồn họ. Linh hồn lìa xác của các titan bay qua Bóng Tối Bao La về thế giới Azeroth và các vệ thần của nó. Ở đó, Chư Thần mong họ có thể tìm ra được những cơ thể vật lý để cư ngụ. Nếu họ không thể tìm được những thân xác như vậy, các titan sợ rằng linh hồn yếu đuối của họ sẽ sớm bị lãng quên.

Khi tới Azeroth, những linh hồn kiệt sức lao về phía các vệ thần, những người được tạo ra từ chính bàn tay của Chư Thần. Các vệ thần ngay lập tức bị ngộp bởi sức mạnh của các titan bừng lên trong tâm trí họ. Họ nhìn thấy những mảnh ký ức về những thế giới xa xôi, về những kiếp họ chưa từng trải và những kỳ quan chưa từng thấy. Nhưng cũng nhanh chóng như khi xuất hiện, nó biến mất.

Vẫn còn giữ được nhân cách ban đầu của họ, các vệ thần bối rối trước hiện tượng lạ lùng đó. Họ biết rằng họ đã được ban tặng một phần sức mạnh của Chư Thần, nhưng họ không ngờ rằng chút tàn dư cuối cùng của những đấng sáng tạo của họ đã nhập vào cơ thể chính họ. Những bề tôi hoang mang đó gọi tên Chư Thần để tìm câu trả lời, nhưng họ không nhận được điều đó. Sự im lặng sâu thẳm khiến các vệ thần lo lắng, và họ chìm trong một thời kỳ lo âu hỗn loạn dài.

Cổ Thần Yogg-Saron, bị giam cầm dưới Ulduar, cảm nhận được những cảm xúc dao động đó. Vào những thời đại sau cuộc Lập Trật Tự Azeroth, khả năng nhận thức sắc bén đã được dấy lên bên trong thực thể này. Yogg-Saron đã bày ra một kế hoạch để làm suy yếu những cai ngục của mình và thoát khỏi cảnh giam cầm. Nó sẽ tha hóa Lò Rèn Ý Chí, làm hư hỏng hệ thống tạo hóa đó bằng một loại bệnh kỳ lạ được gọi là lời nguyền xác thịt. Mọi titan-rèn được tạo ra bởi cỗ máy này về sau sẽ trở thành nạn nhân của tai ương này. Một số thậm chí còn lây lan nó cho những thế hệ titan-rèn trước. Lời

nguyền xác thịt sẽ từ từ biến nhiều tay chân bị ảnh hưởng đó thành những sinh vật phàm trần làm từ máu thịt – những sinh vật mà tên Cổ Thần gian xảo biết có thể bị giết chết dễ dàng.

Để thực hiện kế hoạch này, Yogg-Saron hướng về Vệ Thần Loken. Trong tất cả các người bảo hộ của Ulduar, Loken là người lo lắng nhất về sự im lặng của Chư Thần. Yogg-Saron tấn công vị vệ thần thông qua những giấc mơ kích động, dấy lên ngọn lửa lạnh lẽo tuyệt vọng trong ông. Nhưng kể cả trong tình trạng rối loạn, Loken vẫn kháng cự lại lời thì thầm trong trí óc. Cuối cùng, sự sa ngã của ông ta đến từ một nơi tinh tế hơn nhiều.

Khi Loken càng ngày càng lạc lối trong tuyệt vọng, ông ta tìm thấy niềm an ủi nơi một vrykul mang tên Sif, bạn đời của người anh em của mình là Vệ Thần Thorim. Loken thường gặp riêng Sif, kể cho bà nghe về những nỗi sợ hãi đen tối nhất của mình. Về sau, một tình yêu bị ngăn cấm nảy nở giữa hai vị titan-rèn.

Yogg-Saron tập trung vào tình yêu của Loken dành cho Sif và biến nó thành một sự ám ảnh nguy hiểm. Mối quan hệ đó nhanh chóng trở nên tồi tệ vì thói quen hay ép buộc càng ngày càng tăng cao của Loken. Càng ngày, ông ta càng bày tỏ rõ ràng về tình yêu của bọn họ, một việc Sif kịch liệt phản đối. Bà biết nếu Thorim biết được việc này, nó sẽ đập tan sự đoàn kết giữa hai vệ thần.

Cuối cùng, bà gỡ bỏ mọi mối liên hệ với Loken, đề nghị ông để bà yên. Ý nghĩ mất đi Sif đã khiến Loken phát điên. Trong cơn đau đớn tức giận và đố kị, ông ta bất ngờ hạ sát người mình yêu.

Bị hành hạ bởi cảm giác tội lỗi, ông ta không dám tự mình kể cho Thorim về những gì đã làm. Loken luồn lách tìm mọi cách để che dấu cái chết của Sif. Lúc này đây linh hồn của bà xuất hiện trước mắt ông.

Trước sự ngạc nhiên của Loken, hình hài Sif tha thứ cho ông ta. Bà cũng cảnh báo ông ta rằng cần phải hành động nhanh chóng, tránh để Thorim biết sự thật. Nếu ông biết, các titan-rèn sẽ lâm vào cảnh nội chiến, và mọi lời cam kết của Loken với Chư Thần sẽ bị đổ vỡ.

Lời đề nghị của Sif khiến Loken cảm thấy sự không ngay thẳng, một phẩm chất mà ông ta biết bà chưa bao giờ có. Ông cảm nhận thấy thứ gì đó lạ lùng trong linh hồn bà: một bóng đen không thấy được, lờ mờ những vẫn nhận thấy được. Nhưng nỗi sợ hãi của Loken đã làm lu mờ tri giác của ông, và ông đã gạt bỏ mọi mối nghi ngờ.

Với sự hướng dẫn của Sif, Loken kéo xác bà vào khu đồng hoang lạnh lẽo ở Đỉnh Bão. Ông ta báo cho Thorim về cái chết của vợ ông và thuyết phục vị vệ thần rằng chính Arngrim, vua của người khổng lồ băng, là kẻ chịu trách nhiệm. Thorin đau đớn nổi giận, giết chết Arngrim và nhiều tay chân của gã. Sự kiện này làm bừng lên một cuộc chiến thảm họa giữa những người khổng lồ bão của Thorim và những người khổng lồ băng của Arngrim. Linh hồn Sif tiếp tục giúp đỡ Loken khi trận chiến diễn ra. Lời hướng dẫn của bà ta càng ngày càng cực đoan và rắc rối, nhưng dù vậy Loken vẫn cứ làm theo. Bà ta thuyết phục ông xây dựng một đội quân của riêng mình bằng cách sử dụng Lò Rèn Ý Chí, thứ đủ mạnh để bảo vệ Ulduar khỏi sự cướp phá của những người khổng lồ đang gây chiến.
[image]*HÌNH: VỆ THẦN THORIM TÌM THẤY XÁC CỦA VỢ MÌNH, SIF*

Loken thậm chí còn bị thuyết phục giết người anh em của mình vì đã gây ra cuộc chiến. Ông ta trách Thorin vì đã để cơn giận lấn áp cảm xúc và vì đã tạo ra một khoảng cách kinh khủng giữa các titan-rèn. Loken mắng người anh em của mình, bảo rằng Sif sẽ cảm thấy xấu hổ vì ông ta nếu bà biết được những gì ông làm nhân danh bà. Sự lên án gay gắt này khiến Thorim càng trở nên tuyệt vọng hơn. Mất hết tinh thần vì hối hận, ông rời bỏ Ulduar và sống cô đơn trong héo mòn.

Khi Thorim đã ra đi, Loken sử dụng đội quân mới được tạo ra của mình để áp đảo những người khổng lồ và chấm dứt xung đột giữa họ. Tất cả những ai dám chống lại ý ông ta sẽ bị giam cầm.

Nhưng khi những trận chiến đó diễn ra, Loken nhận ra có gì đó náo động xảy ra giữa những chiến binh của mình. Một tai họa đen

tối phủ kín linh hồn họ. Loken gọi Sif để tìm lời khuyên, nhưng lần này bà lại im lặng. Nỗi sợ hãi chiếm lấy vị vệ thần khi ông nhận ra rằng linh hồn bà trước giờ chẳng hề tồn tại. Bà chỉ là một ảo giác được tạo ra bởi Yogg-Saron.

Dù cho Loken không biết, linh hồn giả của Sif cũng đã tha hóa Lò Rèn Ý Chí trong khi vị vệ thần đang tạo ra đội quân của mình. Lời nguyền xác thịt của Yogg-Saron đã bám rễ vào trong tâm hệ thống tạo hóa của cỗ máy đó. Bằng sự ích kỷ, Loken đã vô tình cho phép Yogg-Saron dùng chính mình làm một con tốt.

Khám phá này phá hủy tàn dư cuối cùng của trái tim cao quý trong Loken. Ông ta bị ám ảnh phải giữ bí mật về tội lỗi của mình, kể cả khi nó đồng nghĩa với việc phải bám vào sức mạnh của Yogg-Saron. Với sức mạnh to lớn trong tay, ông ta biết mình có thể đánh bại tất cả các vệ thần còn lại và phá hủy tất cả bằng chứng về sai lầm của mình.

PHONG BẾ LÂU ĐÀI DŨNG CẢM

N

hằm đánh bại các vệ thần khác, Loken nhận ra rằng trước tiên ông ta phải vô hiệu hóa Odyn và đội quân Valarjar hùng mạnh của ông ta. Nhưng một đòn tấn công trực diện với tòa thành bay Lâu Đài Dũng Cảm là không thể làm được. Thay vì đó, Loken tiếp cận một cách xảo quyệt hơn. Ông ta tìm đến con gái nuôi của Odyn, Val'kyr Helya.

Suốt cả ngàn năm, Helya thực hiện nghiêm túc mệnh lệnh của Odyn, vận chuyển linh hồn những vrykul đã chết tới Lâu Đài Dũng Cảm. Nhưng dù làm vậy, Helya vẫn nung nấu nỗi giận dữ lạnh lùng thẳm trong trái tim hồn ma của bà. Bà chưa từng tha thứ cho Odyn vì đã biến bà thành một Val'kyr bất kể ý muốn của bà. Helya mơ tới một ngày bà được trả thù vì những gì mà bà và những người khác cũng đã bị biến thành Val'kyr đã phải chịu.

Loken gọi Helya và khuấy lên cơn giận dữ và cảm giác bị phản bội của bà. Ông ta hứa rằng ông sẽ phá bỏ xiềng xích nô lệ đã trói buộc bà phải theo ý Odyn. Để đổi lại, bà phải phong bế Lâu Đài

Dũng Cảm khỏi thế giới mãi mãi. Từ đó về sau, Helya sẽ có thể chiếm được vị trí của Odyn làm người bảo trợ cho tất cả linh hồn vrykul. Bị dụ dỗ bởi cơ hội có thể thỏa mãn sự thèm khát trả thù này, bà đồng ý với kế hoạch của Loken.

Sau khi Loken phục hồi được ý chí tự do của bà, Helya tập hợp nguồn năng lượng bà đã dùng để bao bọc Mặt Phẳng Nguyên Tố thời xa xưa. Bà bẻ cong nguồn năng lượng bí thuật cuộn xoáy quanh Azeroth theo ý mình, phong bế Lâu Đài Dũng Cảm và nhưng cư dân bên trong. Odyn và những Valarjar hùng mạnh vùng vẫy trong tuyệt vọng để thoát khỏi tòa thành bay, nhưng họ không thể phá vỡ được hàng rào vững chãi Helya tạo ra. Ở đó các Valarjar và vị vệ thần mãi ở lại, bị kẹt trong những hành lang vàng của Lâu Đài Dũng Cảm suốt hàng thế kỷ.

Giờ đã thoát khỏi cuộc đời nô lệ, Helya tạo ra một ngôi nhà mới cho bà và các Val'kyr khác. Bà tạo ra nơi trú ẩn ma thuật này xa tít phía dưới Lâu Đài Dũng Cảm, trói buộc nó với những đại dương của Azeroth. Màn sương của đại dương sẽ dâng lên bao phủ lấy lãnh thổ của Helya và che chắn nó khỏi bị nhìn thấy. Được gọi là Helheim, xứ sở này sẽ trở thành đích đến cuối cùng cho nhiều linh hồn vrykul sau khi chết.

Nhưng bóng tối từ lâu mưng mủ trong tim Helya biến Helheim thành một nơi đầy bóng tối và ác mộng. Linh hồn các vrykul đã chết khi tới đây đã nhanh chóng nhận ra mình đã bị biến thành những sinh vật giống như hồn ma đầy thù hận. Những linh hồn bị nguyền rủa đó được gọi là các Kvaldir. Họ trở thành một với màn sương của đại dương, bị trói buộc với sự lên xuống của thủy triều. Ngọn lửa vĩnh hằng đầy đau đớn và ác độc thiêu đốt linh hồn họ khiến các Kvaldir tấn công và cướp phá các bờ biển Kalimdor mãi mãi.

NHỮNG NGƯỜI BẢO HỘ BÓNG TỐI

Không phải tất cả các Val'kyr đều tiếp tục đi theo Helya sau thất bại của Odyn. Vài trong số những sinh vật bóng ma đó biến mất vào Xứ Bóng Đêm. Số ít trong đó vẫn còn giữ được chút cao quý còn lại trong linh hồn tự nguyện canh gác thế giới thực tế. Từ trong Xứ Bóng Đêm,

những Val'kyr có lúc dẫn đường cho người chết trở lại xứ sở người sống.

SỰ THẤT BẠI CỦA CÁC VỆ THẦN

Với Odyn và các Valarjar đã bị phong bế, Loken quay trở về Ulduar. Ông ta tin rằng giờ ông ta có dư giả thời gian để chuẩn bị cho sự sụp đổ của các vệ thần khác. Nhưng ông ta sớm nhận ra mối đe dọa mới cho kế hoạch của mình.

Mimiron đã bắt đầu điều tra về những điều dị thường trong đoàn titan-rèn mới của Loken. Vị vệ thần tài giỏi nghi ngờ rằng có trục trặc nào đó trong Lò Rèn Ý Chí đã gây ra sự không trong sạch mà ông phát hiện ra. Trước khi ông theo đuổi được giả thiết của mình, Loken đã ngầm phá hủy nhà xưởng của vị vệ thần, giết Mimiron và làm ra vẻ đó là một tai nạn bi thảm. Tuy nhiên Mimiron đã không chết hẳn.

Những đoản nhân máy trung thành của Mimiron đã phát hiện ra linh hồn chủ nhân họ vẫn còn sống. Họ tập hợp lại để dựng nên một cơ thể máy móc khổng lồ để cất giữ linh hồn đang mờ nhạt đi của vị vệ thần. Hành động anh hùng này đã cứu mạng Mimiron nhưng ông ấy không bao giờ có thể trở lại được như cũ. Vụ suýt chết đã làm hư hại tâm trí ông. Ông tách biệt mình trong những nhà xưởng khổng lồ của Ulduar, đắm mình trong việc làm những phát minh máy móc của mình.

Biết rằng số phận của Mimiron sẽ dấy lên nghi ngờ trong các vệ thần khác, Loken cử quân đi vô hiệu hóa những người anh em còn lại của mình. Đầu tiên, Loken đối đầu với Freya ở lãnh thổ tươi tốt của bà nằm trong Đỉnh Bão, Ngôi Đền Sự Sống. Trận chiến nảy lửa diễn ra giữa hai vệ thần và quân của họ, xẻ ngôi đền ra và khiến nguồn năng lượng sự sống quý giá trong nó rò rỉ mất. Freya dũng cảm vật lộn chống lại kẻ thù, nhưng cuối cùng bà ngã xuống trước Loken và thứ sức mạnh bóng tối Yogg-Saron đã ban cho ông ta.

Chính Yogg-Saron đã chiếm lấy cơ thể suy yếu của Freya, nô dịch linh hồn bà. Tên Cổ Thần ép Freya phải rút về lâu đài Ulduar. Ở đó,

bà dành những ngày dài tuyệt vọng trông nom cho một khu vườn yếu đuối ở giữa pháo đài.

Khi Loken đối đầu với Freya, một nhóm titan-rèn khác của ông ta gây chiến với vị vệ thần hùng mạnh Hodir trong xứ sở của ngài, Ngôi Đền Mùa Đông. Hai tên khổng lồ lửa tên Ignis và Volkhan dẫn đầu đội quân tấn công. Chúng nhận chìm ngôi đền trong địa ngục, rút hết sức mạnh lạnh giá của Hodir và tàn sát đội quân băng giá của ông. Sau đó Loken tới để trực tiếp khuất phục Hodir, một việc quá dễ dàng với ông ta.

Như đã làm với Freya, Yogg-Saron biến đổi tâm trí Hodir. Thực thể đó ép vị vệ thần phải lui về một căn phòng lạnh lẽo trong Ulduar, nơi ông ta sống tách biệt suốt cả ngàn năm.

Hai vệ thần còn lại – Tyr và Archaedas – không trở thành nạn nhân của âm mưu của Loken. Tyr từ lâu đã nghi ngờ rằng bóng tối đã giấy lên trong lòng vị vệ thần sa ngã, một sự hồ nghi đã được chứng thực khi ông chứng kiến Loken tấn công Hodir.

Nhưng Tyr không thể đối đầu trực tiếp với Loken được. Đám đông titan-rèn trung thành với vị vệ thần sa ngã canh gác cả Đỉnh Bão và lâu đài Ulduar. Biết rằng mình chẳng có mấy cơ hội trước đội quân này, Tyr đưa Archaedas và người bạn thân nhất của họ, một nữ khổng lồ titan-rèn tên Ironaya, tới bên ngoài Đỉnh Bão. Ở tại những vách đá băng giá, họ chờ đợi và theo dõi âm mưu của Loken, dự tính cho bước tiếp theo.

Loken cử quân đi săn tìm Tyr và đồng đội. Những titan-rèn đó súc sạo khắp các dãy núi và hang động ở Đỉnh Bão, nhưng chúng chẳng bao giờ tìm ra con mồi của mình. Tin rằng Tyr và đồng đội đã rời khỏi đó, Loken tuyên bố chủ quyền độc nhất khắp Ulduar. Ông ta thay đổi những máy móc trong pháo đài và dùng chúng để tự phong cho mình chức Đại Bổ Nhiệm mới của Azeroth. Ông ta cũng vô hiệu hóa Lò Rèn Ý Chí và xua đuổi nhiều tay chân tới Đỉnh Bão. Từ đó về sau, ông ta phong bế lâu đài Ulduar lại.

Loken héo mòn trong ăn năn trong lâu đài im lìm Ulduar. Bất kể mọi thứ đã hoàn thành, ông ta vẫn sợ rằng Chư Thần hoặc người

coi sóc được chỉ định của họ, Algalon, sẽ có ngày trở về Azeroth. Nếu điều đó xảy ra, họ sẽ phát hiện ra tội ác đáng sợ của Loken và hành quyết ông ta.

Nhưng thực tế, mối đe dọa lớn nhất đang ở ngay dưới chân Loken. Không còn bị canh gác bởi các cai ngục Ulduar nữa, Yogg-Saron bắt đầu cựa mình, cố gắng giải thoát chính mình khỏi nhà tù vững chắc này.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:

Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Cận vệ diệt vong: doom guard
Chúa ngục: pit lord
Chư Thần: Pantheon
Cổ Thần: Old God
Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa: Burning Crusade
Đại Bổ Nhiệm: Prime Designate
Đỉnh Bão: Storm Peaks
Đoản nhân máy: mechagnome
Hỗn Âm: Twisting Nether
Kẻ Lường Gạt: Deceiver
Kẻ Nhơ Bẩn: Defiler
Lâu Đài Dũng Cảm: Halls of Valor
Lò Rèn Ý Chí: Forge of Will
Lời Nguyền Xác Thịt: Curse of Flesh
Mặt Phẳng Nguyên Tố: Elemental Plane
Ngôi Đền Mùa Đông: Temple of Winter
Ngôi Đền Sự Sống: Temple of Life
Người khổng lồ: giant
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Titan-rèn: titan-forged
Vệ Thần: Keeper

WOW CHRONICLE VOL, I – CHƯƠNG II: AZEROTH NGUYÊN THỦY (5/5)

**Chương có nội dung hình ảnh*

SỰ BIẾN MẤT CỦA RA

K

hi ông ta xử lý các vệ thần khác, Loken vẫn luôn e rằng Ra sẽ xuất hiện từ phía nam Kalimdor để điều tra những gì đang xảy ra ở Ulduar. Nhưng trước sự ngạc nhiên của Loken, vị đại vệ thần vẫn giữ im lặng qua suốt những sự kiện chấn động thế giới đó.

Quá đỗi hiếu kỳ, Loken cử một phần quân đi tới đồn lũy xa xôi Uldum để điều tra về hoạt động của Ra. Những tay chân titan-rèn đó không bao giờ tìm ra được vị đại vệ thần mất tích, nhưng họ khai thác được từ các ma cổ, các tol'vir, và các anubisath tại đây rằng Ra đã biến mất một cách bí ẩn.

Những cuộc gặp gỡ đó đã có tác động rất lâu dài. Trong hành trình về phương nam, quân của Loken đã vô tình lan tỏa lời nguyền xác thịt tới nhiều tay chân trung thành của Ra.

Loken và các titan-rèn không biết, rằng Ra đã phám phá ra một điều… nó tồi tệ tới mức đã khiến ông ta phải đi ở ẩn. Khi sức mạnh và ký ức của Chư Thần nhập vào các vệ thần, Ra là người bối rối nhất trong số các anh chị em. Tuy nhiên dần dần ông kết luận rằng sự kiện này không chỉ là một sự dị thường. Dòng chảy sức mạnh đó là *dấu tích cuối cùng* của linh hồn Chư Thần.

Ra đau đớn khi phải chấp nhận sự thật rằng Chư Thần đã ngã xuống. Ông trích phần sức mạnh mong manh của Aman'Thul từ mình ra và cẩn thận trữ nó trong một hầm mộ trong núi gần nơi sẽ trở thành Thung Hoa Bất Diệt. Nơi đó, vị đại vệ thần hi vọng sẽ bảo

toàn được chút ít còn lại của vị titan sáng tạo nên mình.

Sau đó Ra lui về những khu hầm bên dưới mặt đất để suy nghĩ về những gì ông đã biết được. Vị đại vệ thần đã ra đi, các titan-rèn trung thành của ông đã dựng nên một nền văn hóa mới, hoàn toàn khác biệt với những đồng loại phía bắc. Hầu hết tol'vir tập hợp quanh Uldum, biến pháo đài thành nhà mình. Phía tây, các anubisath tiếp tục sứ mạng thiêng liêng của mình là canh gác nhà tù của C'Thun. Tương tự, các ma cổ vẫn ở phía đông, canh gác hầm mộ của các titan-rèn và những cỗ máy chôn sâu dưới lòng đất.

CUỘC CHIẾN KHINH ĐÔNG

N

hiều thế kỷ sau sự phản bội của Loken, các titan-rèn bị đày khỏi Ulduar phân tán ra khắp bắc Kalimdor. Những người khổng lồ chậm chạp dần dà di chuyển về phía những dãy núi và đại dương quanh đó, biến mất không còn trông thấy nữa. Những thổ linh đào sâu vào lòng đất thế giới, nơi họ chiến đấu giành đất đai với một chủng tộc những sinh vật ngu ngốc méo mọ được gọi là trogg. Nhiều vrykul vẫn còn ở trên mặt đất, tập hợp lại thành những bộ tộc nhỏ. Một số phe phái trong đó lang thang khắp vùng đất khắc nghiệt phương bắc thành dân du cư. Những kẻ khác dựng nhà khắp vùng lãnh nguyên rậm rạp cây cối quanh đó.

Hòa bình được lập lại giữa các nhóm titan-rèn đó, nhưng không được bao lâu. Một thời gian sau, những lực lượng độc ác tới đòi quyền thống trị đất đai từng được bảo vệ bởi các vệ thần. Trong những lực lượng đó có hai trong số tạo vật của chính Loken, hai tên khổng lồ lửa hung ác Volkhan và Ignis.

Volkhan và Ignas nhận thấy Đỉnh Bão quanh Ulduar là một vùng đất xứng đáng để chinh phục. Nhưng để chiếm được nơi đây, chúng cần một đội quân. Để làm được điều này, hai tên khổng lồ quay về phía bộ tộc vrykul Khinh Đông.

Dù cho nhiều vrykul về bản chất rất ưa chiến tranh, hầu hết lại tránh đối đầu trực tiếp với nhau. Người Khinh Đông là ngoại lệ. Những người vrykul này đã tạo nên một nền văn hóa bạo lực và

hung hăng, vì phần lớn niềm tin của họ rằng một ngày nào đó họ sẽ được tới Lâu Đài Dũng Cảm. Họ phát triển trong tranh chấp, dù đó là giữa các thành viên trong bộ tộc hay với những nhóm titan-rèn gần đó.

Volkhan và Ignis chiếm quyền kiểm soát tộc Khinh Đông bằng vũ lực và khơi gợi ngọn lửa thèm khát chiến tranh trong họ. Hai tên khổng lồ gia cố lớp da sắt của những vrykul bằng lớp giáp có phép thuật. Volkhan và Ignis cũng rèn nên những vũ khí mạnh mẽ được thiết kế để đập tan lớp da sắt và đá của các titan-rèn khác.

Nhưng ngay khi đội quân mới này bắt đầu cuộc chinh phạt vĩ đại của mình, sự dị thường bắt đầu xuất hiện trong tộc Khinh Đông. Lớp da kim loại của người vrykul trở nên mỏng manh yếu đuối. Họ bắt đầu biểu lộ những triệu chứng đầu tiên của lời nguyền xác thịt.

Bất kể điều này, Volkhan và Ignis không hề có ý định từ bỏ chiến dịch của mình. Chúng cũng biết rằng chúng không còn có thể chỉ trông chờ vào tộc Khinh Đông để đạt được chiến thắng. Để tăng cường sức mạnh cho đội quân, Volkhan và Ignis nặn ra những con golem dung nham mạnh mẽ và những công trình bằng sắt theo thiết kế của chính mình.

Đầu tiên đội quân Khinh Đông khổng lồ này hành quân đi đánh lại những thổ linh hiền lành, tấn công vào những hang động dưới lòng đất của họ. Những thổ linh hoàn toàn không chuẩn bị để đối mặt với một lực lượng mạnh mẽ và trật tự như thế này. Toàn hang động bị tàn sát tới tận sinh vật cuối cùng. Một nhóm nhỏ người sống sót thoát khỏi vụ giết chóc và tìm kiếm sự trợ giúp của Tyr, Archaedas, và Ironaya, những người từ lâu đã trốn được cơn thịnh nộ của Loken.

Tức giận trước những gì được biết, Tyr và đồng đội ngay lập tức đi tới khu hang động là nhà của các thổ linh để trợ giúp cho những titan-rèn bị bao vây. Chính Tyr dẫn những thổ linh dũng cảm nhất giao đấu với quân Khinh Đông, trong khi Archaedas và Ironaya dựng nên hàng phòng thủ để ngăn chặn những đợt tấn công trong tương lai. Sau đó, những thổ linh và đồng đội đã đẩy lui được quân Khinh

Đông.

Mặc dù ý định chinh phạt Đỉnh Gió đã thất bại, Volkhan và Ignis không hề thừa nhận thua cuộc. Chúng quay về với những lò rèn bốc lửa và tạo ra một đội quân mới – mạnh mẽ hơn cả trước. Không thỏa mãn chỉ với lũ golem và những công trình, Volkhan và Ignis tạo ra những cái bẫy phép để nô dịch cả loài tiền long. Những sinh vật đó không chỉ được dùng làm thú cưỡi, mà còn làm thú tham chiến. Hai tên khổng lồ trang bị cho bầy thú có cánh đó những thứ vũ khí kinh hoàng để gieo rắc nỗi sợ hãi vào giữa những thổ linh.

Đợt tấn công hung ác tiếp theo của quân Khinh Đông đập tan hàng phòng thủ của các thổ linh và đánh bật họ ra khỏi nơi trú ẩn. Các thổ linh phân tán khắp các con đèo trên những dãy núi băng phủ, nhưng họ không thể thoát khỏi kẻ thù. Các vrykul và golem săn đuổi các thổ linh trên mặt đất, trong khi lũ tiền long tấn công họ từ trên bầu trời. Kể cả Tyr, Archaedas, và Ironaya cũng bị buộc phải chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ của quân Khinh Đông.

Biết rằng ông và đồng đội không thể đánh bại quân Khinh Đông nếu chỉ có một mình, Tyr kêu gọi năm Thần Long Đại Diện tới giúp đỡ. Các Đại Diện cao quý tức giận khi thấy quá nhiều titan-rèn đã chết. Sự tức giận của họ càng gia tăng khi họ biết rằng các tiền long đã bị nô dịch. Không hề chần chừ, các Đại Diện bay lên trời và giải phóng sức mạnh xuống hàng ngũ sắt thép của quân Khinh Đông.

Như những gì đã làm trong trận chiến với Galakrond, các Đại Diện phối hợp với nhau để áp đảo đội quân vrykul. Alexstrasza giữ chân quân Khinh Đông bằng những bức tường cao ngút làm bằng lửa phép. Malygos hút đi tinh chất ma thuật là năng lượng cho nhưng công trình và golem, khiến chúng vô dụng. Ông cũng đập tan những tấm lưới phép trói buộc loài tiền long và thả tự do cho những con thú. Neltharion dựng lên những ngọn núi từ mặt đất để bao vây các vrykul và hai tên thủ lĩnh khổng lồ. Cuối cùng, Ysera và Nozdormu kết hợp sức mạnh để tạo ra một phép thuật giáng đòn quyết định chấm dứt cuộc chiến.

Ysera và Nozdormu nhận chìm quân Khinh Đông trong một làn

sương ngọt ngào giả tạo khiến các titan-rèn lăn ra ngủ. Những sinh vật bất lực đó bị giam cầm trong những ngôi mộ ở khắp bắc Kalimdor. Họ sẽ không biết được giấc ngủ yên bình trong Cõi Mộng Lục Bảo. Thay vì thế, họ sẽ héo mòn trong vô tận, một giấc ngủ vô thức suốt hàng ngàn ngàn năm.

Trong thiên niên kỷ tiếp theo, lời nguyền xác thịt tiếp tục biến đổi những vrykul tộc Khinh Đông đang say ngủ. Khi cuối cùng khi họ đã thức giấc, gần như tất cả đều nhận ra rằng họ đã bị thoái hóa thành những sinh vật phàm trần làm từ máu thịt.

LOÀI TROGG VÀ KHỞI ĐẦU CỦA ULDAMAN

Sau trận chiến với các Cổ Thần, các vệ thần sử dụng Lò Rèn Ý Chí để tạo ra những titan-rèn mới giúp họ tái thiết thế giới. Nhưng những thiết kế đầu tiên của họ quá phức tạp và nhiều tham vọng. Thay vì tạo ra những tay chân hoàn hảo, họ đã tạo ra loài da đá hoang dã gọi là trogg. Các vệ thần nhanh chóng tinh chỉnh và làm hoàn hảo bản thiết kế của mình hơn. Thế hệ titan-rèn tiếp theo tạo ra từ Lò Rèn Ý Chí được gọi là các thổ linh.

Các vệ thần rất lo về các trogg, nhưng họ không chịu phá hủy chúng. Thay vì đó, Ironaya dựng nên một hầm mộ nhỏ dưới mặt đất, được gọi là Uldaman, được dùng làm phòng giam loài trogg. Một số chúng thoát khỏi bị giam cầm và lang thang khắp thế giới mới được lập trật tự. Kẻ khác thậm chí còn tìm được đường tới xứ sở của đất ở Mặt Phẳng Nguyên Tố, Cốn Sâu.

BỘ ĐÃ CỦA NORGANNON

Đ

ội quân Khinh Đông đã bị đánh bại, Vệ Thần Tyr cuối cùng hướng sự chú ý tới Loken. Đã rất lâu kể từ khi Ulduar bị phong bế và các titan-rèn bị chia cắt, thêm nhiều xung đột đã diễn ra. Tyr dứt rằng trừ khi ông làm gì đó với Loken, nếu không Azeroth dần sẽ lâm vào hỗn loạn bởi chiến tranh.

Nhưng để lật đổ Loken cần nhiều năm chuẩn bị. Tyr và đồng đội, Archaedas và Ironaya, thống nhất rằng đầu tiên họ cần thu thập thông tin về Loken và hành động của ông ta. Để làm điều này, họ

lập nên một kế hoạch ăn trộm Bộ Đĩa của Norgannon từ trong Ulduar. Di vật này đã ghi chép lại mọi thứ diễn ra ở Azeroth, bao gồm cả sự phản bội của Loken. Nếu muốn xóa bỏ mọi tổn hại đã gây ra bởi âm mưu của ông, cần phải nghiên cứu cẩn thận hành động của ông ta.

Tyr nghĩ ra một kế để đoạt lại bộ đĩa, ông đi tới chính cổng Ulduar. Tại đấy, ông lên tiếng đòi Loken từ bỏ quyền kiểm soát Ulduar vì toàn Azeroth, đe dọa bằng những hậu quả tàn khốc nếu ông ta từ chối. Loken bước ra từ pháo đài để thuyết phục Tyr nhằm tránh xung đột. Một trận tranh cãi kịch liệt xảy ra giữa hai vệ thần – đúng như những gì Tyr muốn. Trong khi Loken bị đánh lạc hướng, Archaedas và Ironaya đột nhập vào Ulduar và lấy trộm Bộ Đĩa của Norgannon.

Khi họ đã lấy được bộ cổ vật đó, Tyr và đồng đội thoát về khu đồi núi lởm chởm băng giá ở Đỉnh Bão. Họ biết rằng Loken sẽ nhanh chóng săn tìm họ. Vậy là họ chuẩn bị đi về phương nam, nơi họ mong rằng sẽ tìm được một nơi trú ẩn để dự trù cho bước tiếp theo.

Trước khi ra đi, Tyr và đồng đội tập hợp một lượng lớn titan-rèn sống quanh Ulduar. Một nhóm vrykul lớn đã bị ảnh hưởng bởi lời nguyền xác thịt, hầu hết những thổ linh còn sót lại, và nhiều đoản nhân máy đồng ý tham gia hành trình. Tyr, Archaedas, và Ironaya nhận ra những titan-rèn đó chỉ là những nạn nhân vô tội của trò bội bạc của Loken, và họ hứa sẽ tạo cho họ một nơi cư trú trước khi giải phóng Ulduar. Những người tị nạn đi suốt nhiều tuần lễ ròng, tin rằng mình đã thoát khỏi Loken.

Khi Loken biết được rằng Bộ Đĩa của Norgannon đã biến mất, nỗi sợ hãi bao trùm lấy ông ta. Nếu Tyr và đồng đội đưa bộ cổ vật đó cho Algalon hoặc Chư Thần, Loken sẽ mất mạng. Trong tuyệt vọng, ông ta quay đầu về phía những sinh vật duy nhất ông ta biết sẽ có đủ quyền năng ngăn chặn Tyr hùng mạnh và đoạt lại bộ đĩa: lũ quái vật C'Thraxxi cổ xưa tên là Zakazj và Kith'ix.

Zakazj và Kith'ix đã từng phục vụ trong Đế Chế Đen với vai trò những gã tướng C'Thraxxi tàn nhẫn gian xảo nhất. Xưa kia, các vệ

thần đã phong ấn chúng và nhiều n'raqi khác trong những căn phòng dưới lòng đất cùng với lũ Cổ Thần. Bằng nỗ lực rất lớn, Loken đã khai quật được những hầm mộ C'Thraxxi và đánh thức Zakazj và Kith'ix dậy. Ông ta lệnh cho hai tên quái vật khổng lồ giết Tyr và những ai đi theo ông. Cảm nhận được tác động mỏng manh của Yogg-Saron trong tâm trí Loken, hai gã C'Thraxxi sẵn lòng nghe lệnh.

Xa tít phương nam, trong một khu trảng yên bình, Zakazj và Kith'ix bắt kịp những vệ thần và đồng đội đang chạy trốn. Lo sợ cho tính mạng đồng đội, Tyr lệnh cho Archaedas và Ironaya dẫn số titan-rèn còn lại về phương nam. Trong khi đó, ông sẽ ở lại giữ chân hai tên C'Thraxxi càng lâu càng tốt.

Chỉ còn chút hình bóng yếu ớt trong sức mạnh xưa kia của Aggramar còn lại trong cơ thể bằng sắt của Tyr, nhưng linh hồn cao quý của vị titan không hề suy yếu. Tyr sẽ không rút lui khi tính mạng những người vô tội vẫn còn gặp nguy hiểm.

Khi ông vật lộn với hai tên C'Thraxxi, những dòng năng lượng bí thuật lẫn bóng tối tràn ra xẻ nát khu trảng từng rất thanh bình. Trận chiến dữ dội giữa vị vệ thần đơn độc và hai tên C'Thraxxi diễn ra suốt sáu ngày đêm. Suốt từng ấy thời gian, Tyr không hề lui bước – nhưng kẻ thù của ông cũng vậy. Khi gần kiệt sức, Tyr quyết định hi sinh để bảo vệ bạn bè. Ông giải phóng tất cả lượng sức mạnh còn lại lên hai tên C'Thraxxi, biến sinh lực mình thành một vụ nổ năng lượng bí thuật gây chấn động cả nền móng thế giới.

Ở phương nam, Archaedas và Ironaya nhìn thấy nguồn ma thuật bùng nổ ở đường chân trời. Sau khi nguồn năng lượng bất ổn đó tan đi, hai vị titan-rèn mạo hiểm quay lại nơi trận chiến diễn ra. Tại đó, trong một hố sâu khổng lồ ám đầy ma thuật thần bí, họ tìm thấy xác của Tyr và Zakazj.

Mặc dù gần như tuyệt vọng, vị vệ thần công lý đã suýt giết được cả hai tên C'Thraxxi. Kẻ sống sót Kith'ix, chỉ rất may mắn mới thoát được đòn công kích đầy thù hận của Tyr. Tên C'Thraxxi bị thương nặng đã vô thức chạy trốn về hướng tây. Sẽ chẳng ai gặp lại nó

trong suốt nhiều ngàn năm sau.

Để vinh danh người đồng đội đã ngã xuống, Ironaya đặt tên khu trảng xung quanh cái hố là "Nơi Tyr ngã xuống," trong ngôn ngữ của người vrykul được dịch thành "Tirisfal." Bà và đồng đội chôn xác Tyr cùng kẻ thù của ông tại nơi họ nằm xuống. Họ đặt bàn tay bạc khổng lồ của Tyr trên nơi an nghỉ cuối cùng của ông để tưởng niệm sự hi sinh anh dũng của ông.

Mặc dù tất cả những người tị nạn sẽ mãi mang theo câu chuyện kể về sự hi sinh cao quý của Tyr, các vrykul lại cảm thấy cần phải làm hơn thế nữa. Họ cảm kích bởi chiến công của vị vệ thần tới mức họ quyết định sẽ định cư bên cạnh nơi trận chiến diễn ra và canh gác mộ của Tyr tới tận những người cuối đời.
[image]*HÌNH: BÀN TAY BẠC CỦA TYR DƯỚI SỰ BẢO VỆ CỦA NHỮNG NGƯỜI VRYKUL*

Archaedas và Ironaya tôn trọng ý nguyện của các vrykul là định cư tại mảnh đất Tirisfal. Vị vệ thần và nữ khổng lồ tiếp tục nam tiến cùng các thổ linh và đoản nhân máy. Cuối cùng họ dừng lại tại hầm mộ titan-rèn phía đông Kalimdor: Uldaman. Archaedas và Ironaya mở mang đất đai, đào nên nhiều hang động mới để giữ Bộ Đĩa của Norgannon và thề sẽ bảo vệ lịch sử Azeroth bằng cả tính mạng nếu cần.

Nhiều năm trôi qua, một số thổ linh biểu lộ dấu hiệu của lời nguyền xác thịt. Nhiều titan-rèn sợ rằng tác động của nó chỉ diễn biến xấu đi. Họ thỉnh cầu được đặt vào trạng thái ngủ đông tới khi một ngày nào thuốc giải được tìm thấy. Hứa rằng sẽ đánh thức họ dậy vào tương lai, Archaedas đồng ý. Ông phong bế những đồng đội trong những hầm mộ ngầm khổng lồ của Uldaman.

Tuy nhiên các đoản nhân máy vẫn thức. Mặc dù họ biết lời nguyền rồi sẽ có ngày ảnh hưởng tới cả họ, họ thề sẽ canh gác cho Uldaman và duy trì những cỗ máy kỳ diệu của nó.

Ở Ulduar xa xôi, Loken cảm thấy tuyệt vọng khi biết rằng lũ C'Thraxxi đã thất bại trong việc triệt hạ đối thủ. Ông ta cho rằng với việc Tyr hùng mạnh đã chết, Archaedas và Ironaya sẽ không

dám tấn công trực tiếp Ulduar. Nhưng Bộ Đĩa của Norgannon vẫn còn là mối đe dọa với ông ta. Ăn trộm hoặc phá hủy bộ cổ vật đó không còn có khả năng nữa – Archaedas và Ironaya có thể dễ dàng phong bế Uldaman khỏi những kẻ xâm lăng.

Thay vì đó, Loken quyết định thay thế Bộ Đĩa của Norgannon bằng một tài liệu của chính ông ta, thứ ông ban cho Tòa Án Thời Gian. Ông ta thay đổi những sự kiện lịch sử trong vật chứa mới này theo ý mình và xóa bỏ tội ác của mình khỏi hồ sơ. Dù cho ông cho rằng ông ta đã thành công, tài liệu này lại có thiếu sót. Lịch sử trữ trong đó bị biến đổi vượt quá khả năng hiểu biết của Loken.

Sau đó Loken bày ra cách xử lý kiên quyết cuối cùng để ngăn chặn đòn báo thù của Archaedas và Ironaya. Ông ta tin rằng kẻ thù của ông ta cuối cùng sẽ triệu hồi chòm sao Algalon. Để ngăn điều này, Loken thay đổi những thiết bị liên lạc với titan ở Ulduar. Điều này đã ngăn chặn mọi sinh vật sống khỏi liên lạc được với Algalon. Chỉ cái chết của chính Loken mới kéo được chòm sao đó tới Azeroth. Gã vệ thần sa ngã cho rằng ông ta sẽ chết dưới tay Archaedas và Ironaya. Nếu vậy, ông ta rất tự tin rằng Algalon sẽ trả thù cho ông ta bằng cách xóa sạch mọi sinh vật sống khỏi bề mặt Azeroth.

SỰ HI SINH CỦA TYR

Những người phàm sau này sinh sống tại khu vực Tirisfal sẽ cảm thấy hai nguồn năng lượng xung đột vẫn còn ở trong đất: tinh chất còn lại của Vệ Thần Tyr và kẻ thù Zakazj. Một số có liên hệ với năng lượng của Tyr; số khác lại hòa hợp với hắc khí của loài C'Thraxx.

CON CÁI CỦA NGƯỜI KHỔNG LỒ: SỰ XUẤT HIỆN CỦA LOÀI NGƯỜI

V

ới đội quân Khinh Đông đang ngủ trong những hầm mộ sâu thẳm và nhiều người thổ linh đã bị phong bế tại Uldaman, những bộ tộc vrykul còn lại thống trị khắp các vùng đất ở bắc Kalimdor. Qua nhiều thời đại, nền văn hóa đa dạng của họ trở nên thịnh vượng theo nhiều hướng. Họ phát triển những đặc điểm và phong tục của riêng mình khi họ phân tán ra khắp miền bắc khắc nghiệt.

Một trong những bộ tộc hùng mạnh nhất là tộc Lột Rồng. Giống tộc Khinh Đông, những người vrykul đó nhận ra lớp da bằng sắt của họ đang dần dần biến thành xương thịt. Ban đầu, các thủ lĩnh bộ tộc cố cân bằng lại sức mạnh đang suy giảm của họ bằng cách nô dịch loài tiền long cổ xưa, như tộc Khinh Đông từng làm nhiều thế kỷ trước.

Nhưng không như tộc Khinh Đông, tộc Lột Rồng không xem những tiền long đó là thú tham chiến. Họ dùng những con quái long đáng sợ đó làm bạn đi săn, và họ cũng cưỡi chúng như thú cưỡi khi tham chiến. Dần dà, loài tiền long trở thành một phần không thể thiếu trong văn hóa của bộ lạc. Chúng cũng là vũ khí cần thiết cho họ chống lại kẻ thù phàm của người vrykul: một chủng tộc người gấu hung dữ gọi là jalgar, tổ tiên của loài furbolg hiện đại.

Dưới triều Vua Ymiron, tộc Lột Rồng cuối cùng đã có thể dành thế thượng phong đối với đối thủ. Trong một cuộc tấn công phối hợp, người vrykul đã tấn công và đánh đuổi được loài jalgar về những khu rừng tươi tốt ở trung tâm Kalimdor. Nhưng ngay khi đạt được chiến thắng, bi kịch xảy ra. Lời nguyền xác thịt đã tiến thêm một bước.

Những người phụ nữ tộc Lột Rồng bắt đầu sinh ra những đứa con nhỏ bé xấu xí – việc khiến cho nỗi sợ hãi và cả sự mê tín phủ khắp bộ tộc. Một số vrykul còn trách móc Ymiron về tai họa này, nhưng vị vua đã tin rằng có kẻ phải chịu trách nhiệm. Trong đầu ông, các vệ thần thần thoại là kẻ đứng sau lời nguyền xác thịt.

Được các vrykul xem như là đấng sáng tạo thần thánh của họ, các vệ thần đã không còn được nhìn thấy trong nhiều thế hệ. Ymiron thuyết phục người dân của mình từ bỏ những vệ thần im lìm xa cách kia, những kẻ rõ ràng đã bỏ rơi họ với lời nguyền xác thịt. Ông ta hứa sẽ tập hợp *tất cả* vrykul dưới trướng mình. Lệnh đầu tiên của Ymiron là sai tay chân gột sạch bộ tộc bằng cách tiêu diệt tất cả những đứa bé xấu xí kia.

Nhiều tộc nhân tộc Lột Rồng thực thi mệnh lệnh tàn bạo của Ymiron. Tuy nhiên một số không thể xuống tay hạ sát những đứa

trẻ vô tội được. Họ tìm cách dấu những đứa con còi cọc của họ trong một nơi trong truyền thuyết, một vùng đất xa tít phía nam nơi một bộ tộc vrykul bị lạc dấu được kể lại là đã đi đến cùng với Tyr, Archaedas, và Ironaya.

Một số người tộc Lột Rồng đánh bạo đi về phương nam, đem theo những đứa con nhỏ xíu của họ đi tìm những người tị nạn trong chuyện cổ tích này. Hầu hết không còn tin tức gì nữa. Những có người đã tìm được đường. Với trái tim nặng trĩu, họ để những đứa con trai con gái của mình lại trong sự bảo vệ của những vrykul sống lại Tirisfal.

Trong những thời đại sau này, những đứa trẻ bị ảnh hưởng đó và con cái họ sẽ tiếp tục bị thoái hóa thành những sinh vật phàm trần gọi là con người. Nhiều titan-rèn khác – đoản nhân máy, tol'vir, ma cổ, và người khổng lồ – cũng phải chịu số phận tương tự. Chỉ có một số ít tay chân của các vệ thần có thể chống lại được ảnh hưởng đó. Đúng như Yogg-Saron mong muốn, lời nguyền xác thịt đã làm suy yếu các titan-rèn. Nhưng nó cũng giúp những phẩm chất phàm trần thiết yếu được trỗi dậy mà tên Cổ Thần không đoán trước được: lòng dũng cảm, sự kiên quyết, và sự anh hùng.

Không ngờ rằng những phẩm chất tiềm tàng đó rồi sẽ có ngày tạo nên vận mệnh cho cả thế giới, Yogg-Saron và các Cổ Thần khác tập trung vào việc thoát khỏi nhà tù của chúng. Tuy nhiên sự tự do phải mất đến nhiều ngàn năm mới có thể đạt được.

Giờ đây, nhiều mối nguy hiểm ngay trước mắt đang khuấy động ngay khu trung tâm màu mỡ của Kalimdor. Một sức mạnh mới – một chủng tộc bản địa hoang dã được sinh ra trong những kỷ nguyên đầu tiên của thế giới – đang trỗi dậy. Họ gọi mình là troll, và không lâu sau họ sẽ biết được về những thực thể độc ác bị giam cầm bên dưới lòng đất.

TỘC LỘT RỒNG VÀ GIẤC NGỦ DÀI

Tộc Lột Rồng vùng vẫy cố tẩy sạch mình khỏi lời nguyền xác thịt bằng nhiều cách. Bất kể những cố gắng của họ, họ vẫn bị suy yếu bởi tác động của nó. Cuối cùng, những người vrykul đó đặt bản thân vào tình

trạng ngủ đông hằng mong ngăn cản lời nguyền xác thịt.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bàn Tay Bạc: Silver Hand
Bộ Đĩa của Norgannon: Disks of Norgannon
Chư Thần: Pantheon
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Con người: human
Cổ Thần: Old God
Cốn Sâu: Deepholm
Đại Vệ Thần: High Keeper
Đế Chế Đen: Black Empire
Đỉnh Bão: Storm Peaks
Đoản nhân máy: mechagnome
Hình nhân: golem
Khinh Đông: Winterskorn
Lâu Đài Dũng Cảm: Halls of Valor
Lò Rèn Ý Chí: Forge of Will
Lột Rồng: Dragonflayer
Lời nguyền xác thịt: curse of flesh
Ma cổ: mogu
Mặt Phẳng Nguyên Tố: Elemental Plane
Người khổng lồ: giant
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspects
Thổ linh: earthren
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Tiền long: proto-dragon
Titan-rèn: titan-forged
Tòa Án Thời Gian: Tribunal of Ages
Vệ Thần: Keeper

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG III: KALIMDOR CỔ XƯA (1/4)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CHƯƠNG III: KALIMDOR CỔ XƯA

ĐẾ CHẾ ZUL VÀ SỰ THỨC TỈNH CỦA LOÀI AQIR

16,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

S

uốt nhiều thế hệ, sự sống phát triển rực rỡ khắp thế giới Azeroth sau khi lập trật tự. Không đâu thể hiện rõ rệt hơn ở vùng rừng rậm xung quanh Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Suối nguồn bí thuật chính là dòng máu của Azeroth đã thúc đẩy vòng xoay phát triển và tái sinh. Không lâu sau, những sinh vật có trí khôn bắt đầu tiến hóa lên từ những dạng sống nguyên thủy ban đầu.

Trong những chủng loài đầu tiên và phong phú nhất là loài troll, một chủng tộc những thợ săn hoang dã phát triển thịnh vượng trong những cánh rừng ở Azeroth. Dù loài troll chỉ có trí thông minh ở mức trung bình, họ lại có được tốc độ và sức khỏe phi thường. Hệ sinh lý đặc biệt của họ cũng cho phép họ hồi phục những vết thương vật lý với tốc độ đáng ngạc nhiên, và họ thậm chí còn có thể dần phục hồi lại tứ chi đã mất.

Loài troll đã sớm phát triển nhiều dạng phong tục mê tín. Một số thực hiện những nghi thức ăn thịt đồng loại và hiến dâng bản thân cho trận mạc. Một số hiếm hoi lại tìm kiếm tri thức thông qua những nghi thức thần bí và thiền định. Trong khi nhiều kẻ khác lại tăng cường mối liên hệ với những dạng ma thuật mạnh mẽ và đen tối gọi là voodoo. Nhưng bất kể những phong tục khác nhau, tất cả loài troll đều có chung một tôn giáo xoay quanh những Dã Thần hay

lảng tránh ở Kalimdor. Loài troll gọi những thực thể mạnh mẽ đó là "loa," và họ tôn thờ họ như những vị thần.

Vì lòng tôn tính với các Dã Thần, loài troll tập trung gần những dãy núi và cao nguyên nam Kalimdor. Đây là nhà của nhiều loa mà họ tôn sùng. Loài troll đặt cho dãy núi linh thiêng đó cái tên Zandalar, và sau đó họ xây dựng nên những khu trại nhỏ dọc sườn núi.

Nhóm troll mạnh mẽ nhất là bộ lạc Zandalar. Những thành viên bộ lạc này chiếm gần như tất cả vùng cao nguyên cao nhất của Zandalar, tin rằng đó là những nơi linh thiêng. Trên những đỉnh núi cao nhất họ dựng nên những cụm đền thờ thô. Một thời gian sau, nơi đó phát triển thành một thành phố đền đài tấp nập được gọi là Zuldazar.

[image]*HÌNH: THỦ ĐÔ ZULDAZAR CỦA LOÀI TROLL ZANDALARI*

Trong vài thế kỷ tiếp theo, những bộ lạc khác nổi lên thách thức các troll Zandalari để dành thuộc địa và quyền lực. Đáng kể nhất trong số đó là các bộ lạc Gurubashi, Amani, và Drakki đáng sợ. Cá biệt bộ lạc Gurubashi và Amani từng dành được những dải đất lớn trong những khu rừng tươi tốt xứ Kalimdor. Nếu có dịp, các bộ lạc thường giao chiến với nhau ở nhưng khu vực đi săn. Nhưng những xung đột lớn thường rất ít, và hiếm khi kéo dài. Loài troll là những chiến binh mãnh liệt và tài giỏi nên bất cứ xung đột thực sự nào đều gây ra tổn thất nặng nề cho cả hai bên. Những vùng đất chưa bị chiếm hữu có đầy khắp mọi nơi, và các bộ lạc nhanh chóng nhận ra rằng tốt nhất nên tái định cư hơn là mạo hiểm gây chiến.

Chỉ có một nơi duy nhất bị cấm bởi thầy mo và tư tế của các bộ lạc: một mô đất nhỏ làm từ đá đen ở chân Dãy Núi Zandalar. Các loa cảnh báo các bộ lạc về những hậu quả tồi tệ nếu họ làm ảnh hưởng tới đống đá đen. Trong nhiều năm, không có troll nào dám không tuân theo.

Nhưng cuối cùng tính hiếu kỳ đã dành chiến thắng.

Một nhóm troll nổi loạn đã đến thăm dò mô đất bị cấm. Họ phát hiện ra rằng đống đá đen không hẳn là đá – đó là lớp da xù xì của

một sinh vật khổng lồ. Không có bất cứ troll nào từng thấy thứ gì như thế. Họ tin rằng đó là một loa chưa được khám phá, và là một loa mạnh mẽ dựa vào việc các linh hồn khác đều rất sợ nó. Loài troll thực hiện một nghi thức xấu xa và hiến tế vật sống để đánh thức con quái vật đang ngủ say đó dậy.

Bị kích động bởi đồ hiến tế là máu, một tên tướng C'Thraxxi khổng lồ thoát khỏi giấc ngủ dài và tàn nhẫn giết chết tất cả những ai đã hồi sinh nó. Loài troll không hề biết rằng đó là Kith'ix, sinh vật đã sống sót sau trận chiến với Vệ Thần Tyr. Sau khi bị thương nặng, tên C'Thrax đã chạy về hướng tây nam tới nơi được gọi là Dãy Núi Zandalar trước khi ngã xuống và rơi vào trạng thái ngủ đông sâu. Bị khuấy động bởi sự hiện diện của nó, các loa cổ xưa sống quanh đó đã chôn Kith'ix dưới mặt đất để không có sinh vật nào khác có thể quấy rầy nó.

Tên C'Thrax thức giấc nhìn nền văn minh loài troll với đầy sự khinh miệt, nó chỉ là một cái bóng mờ nhạt so với Đế Chế Đen của thời đại xưa kia. Kith'ix biết những Cổ Thần sẽ rất thỏa mãn khi thấy nền văn minh thảm hại này bị suy tàn thành tro bụi. Tên C'Thrax mở rộng tâm trí và tìm thấy một chủng tộc những sinh vật nó có thể kiểm soát – loài aqir. Vào thời kỳ sau khi Đế Chế Đen sụp đổ, lũ côn trùng đó vẫn còn sống sót nhờ việc trốn dưới hang động đường hầm dưới mặt đất.

Kith'ix tập hợp bầy aqir, khiến chúng lại gây chiến hòng đoạt vị thế thống trị khắp Azeroth. Khi tên C'Thrax mở rộng quyền lực và phục hồi lại, lũ côn trùng bắt đầu xây dựng một đế chế ngầm khổng lồ gọi là Azj'Aqir. Kith'ix kiên nhẫn ngắm nhìn và chờ đợi khi đội quân aqir tăng dần số lượng. Khi thời gian chín muồi, tên C'Thrax dẫn đoàn côn trùng ra khỏi đế chế ngầm, và càn quét khắp các vùng đất.

Những kinh nghiệm làm thợ săn của loài troll đã biến họ thành những đối thủ đáng gờm, nhưng mối đe dọa của đội quân aqiri không giống bất cứ thứ gì họ từng đối mặt. Vô số bộ lạc nhỏ đã sụp đổ trước quân đoàn của lũ côn trùng tàn nhẫn.

Khi lũ aqir xâm lấn đến sát Dãy Núi Zandalar, quân Zandalari bắt đầu hành động. Họ liên kết các bộ lạc troll riêng rẽ thành một đội quân hùng mạnh duy nhất, thứ họ gọi là Đế Chế Zul. Thành viên của xã hội mới được tạo thành này sẽ gạt mọi khác biệt sang bên và cùng nhau tiêu diệt loài aqir.

Các troll Zandalari sẽ giữ vai trò chỉ huy đội quân troll. Với thành phố đền đài cao sừng sững trên dãy núi, họ có thể phát hiện ra nhất cử nhất động của kẻ thù và chỉ đạo tấn công vào điểm yếu. Dưới sự chỉ huy của các troll Zandalari, những troll khác sử dụng chiến thuật phục kích trong những khu rừng rậm xung quanh để tiêu hao số lượng kẻ địch. Trong khi đó, những tư tế mộ đạo triệu hồi các loa để tấn công kẻ thù. Những Dã Thần dữ tợn đó tham chiến cùng với các chiến binh troll, phá tan hàng ngũ quân aqiri và thậm chí còn đả thương Kith'ix.

Lũ aqir buộc phải rút lui trước khi chúng có thể thật sự bao vây được dãy núi linh thiêng. Bị thương nặng bởi các loa, Kith'ix chạy về hướng đông bắc với một đạo quân những aqiri thân cận nhất. Tại đó, nó lên kế hoạch lấy lại sức mạnh trong khi lũ côn trùng tiếp tục gây chiến với loài troll.

Dù cho họ đã đánh đuổi được lũ aqir, quân Zandalari biết rằng kẻ thù của họ vẫn còn là mối đe dọa nguy hiểm. Nếu để yên, lũ côn trùng đó sẽ lại tấn công những thuộc địa troll phía ngoài.

Theo lệnh của các troll Zandalari, các bộ lạc khác tỏa ra săn tìm lũ aqir. Loài troll nhanh chóng biết rằng không dễ dàng tiêu diệt được lũ côn trùng này. Nếu bất cứ con aqir nào tẩu thoát được xuống lòng đất, chúng sẽ tạo ra một đàn mới và sau đó lại nổi dậy. Để tiêu diệt vĩnh viễn mối đe dọa này, không có nơi nào trong lục địa được phép lơ là. Bởi vậy, các troll Zandalari thuyết phục những phe phái troll thèm khát quyền lực nhất thành lập những pháo đài mới khắp Azeroth. Đứng đầu những nhóm đó là các bộ lạc Amani, Gurubashi, và Drakkari. Sau khi đánh bại lũ aqir, họ sẽ dành được những vùng đất màu mỡ mới cho riêng mình mà không phải cạnh tranh gì cả.

Các bộ lạc đầy tham vọng sẵn lòng đồng ý. Bộ lạc Drakkari tiến về

phương bắc lạnh lẽo chống lại một bầy aqir, nhưng loài troll phải đối mặt với một thứ vũ khí họ không ngờ tới: các tol'vir tha hóa. Một nhóm titan-rèn nhỏ sống bên ngoài Ulduar đã bị bắt và nô dịch bởi loài aqir. Những tol'vir bằng đá dữ tợn, còn được gọi là "thạch phá quái," gần như áp đảo bộ lạc Drakki. Nhưng nhiều năm chinh chiến đã mài dũa bộ lạc này thành những chiến binh khôn ngoan, và họ nghĩ ra một cách để lật đổ và đập tan kẻ thù.

Bộ lạc Gurubashi cũng phải đối mặt với những titan-rèn bị tha hóa. Những troll này đã đi về hướng tây nam, nơi loài aqir tràn khắp Ahn'Qiraj, hệ thống nhà tù giam giữ Cổ Thần C'Thun. Nhờ việc xâm chiếm pháo đài, lũ côn trùng đã nô dịch những người khổng lồ anubisath canh gác nhà tù.

Những trận chiến đầu tiên giữa bộ lạc Gurubashi và loài aqir mang lại hậu quả nghiêm trọng cho loài troll. Lũ côn trùng và các anubisath hùng mạnh đã tàn sát vài khu trại lớn của bộ lạc Gurubashi. Sau đó, các troll Zandalari chỉ đạo cho các tư tế Gurubashi chia bộ lạc thành các nhóm nhỏ hơn, cơ động hơn thay vì những đạo quân lớn. Chiến thuật mới này cho phép họ liên tục quấy rối lũ aqir, tiêu hao số lượng quân côn trùng suốt thời kỳ kéo dài nhiều năm. Dù cho họ chưa bao giờ có thể quét sạch hoàn toàn lũ aqir, bộ lạc Gurubashi cuối cùng đã dành được chủ quyền không thể bàn cãi với khu thuộc địa xung quanh.

Trong khi đó, bộ lạc Amani lên đường tiêu diệt Kith'ix. Họ theo dấu tên C'Thrax xa tít tới tận vùng rừng phía đông bắc, chọc xuyên qua đám quân aqiri bảo hộ đông vô số. Trong trận chiến dữ dội cuối cùng, cả bộ lạc dùng một đòn tấn công cảm tử hòng tiêu diệt Kith'ix và đám tay sai côn trùng còn lại. Chỉ một phần nhỏ quân troll sống sót. Dù sao, tên C'Thrax cũng đã bị hạ sát dưới tay những thợ săn bền bỉ.

Dù vậy cái giá phải trả rất lớn, danh tiếng đáng sợ của bộ lạc Amani trở thành huyền thoại trong các bộ lạc khác. Tại nơi họ đã giết Kith'ix, loài troll thành lập một khu định cư mới. Một ngày kia nó sẽ phát triển thành một thành phố đền đài trải rộng với cái tên

Zul'Aman.

Với cái chết của tên C'Thrax, loài aqir không bao giờ lại có thể chiến đấu dữ dội và đầy chủ đích như trước nữa. Trận chiến giữa loài troll và loài aqir thay đổi đột ngột. Sự hủy diệt của loài aqir trở thành mục tiêu mới của loài troll.

Sau nhiều thế kỷ chiến đấu dữ dội, loài troll đã đập tan đế chế aqir, kìm hãm lũ côn trùng ở vùng viễn nam và viễn bắc của lục địa. Trung tâm Kalimdor hoàn toàn vắng bóng bọn chúng. Lũ aqir còn sống sót củng cố hang ổ dưới lòng đất của chúng để chống lại những đòn tấn công tương lai của loài troll. Chúng không còn thấy hứng thú với việc chiến đấu nữa. Về sau, loài troll đã tuyên bố mình chiến thắng.

Không còn chiến tranh để kết nối lại, các phe phái troll dần trở nên xa cách. Những pháo đài cách xa nhau của các bộ lạc khác nhau phát triển thành những ngôi nhà mạnh mẽ, những thành phố đền đài, và cuối cùng là những đế chế của chính họ. Quân Zandalari rút về khu cao nguyên trên cao của họ để theo đuổi những kiến thức tâm linh, nhưng họ sẽ luôn có ảnh hưởng lớn đến các xã hội loài troll khác nhau.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ AZEROTH SAU CUỘC CHIẾN TRANH GIỮA LOÀI TROLL VÀ LOÀI AQIR*

NERUBIAN, QIRAJI, VÀ BỌ NGỰA

Có ba nền văn hóa khác nhau phát triển tại các đế chế aqir. Lũ côn trùng ở phương bắc tập hợp gần khu nhà giam dưới mặt đất của Yogg-Saron. Vì ở gần tên Cổ Thần, những aqir này dần tiến hóa thành một chủng tộc gọi là nerubian. Vương quốc của chúng sẽ được gọi là Azjol-Nerub.

Lũ aqir ở phía tây nam làm nhà ở Ahn'Qiraj, hệ thống nhà tù đã bị chinh phục của C'Thun. Ác khí của tên Cổ Thần bị bắt tại đây đã từ từ biến đổi hình thù lũ aqir theo thời gian, biến chúng thành một chủng tộc gọi là qiraji.

Lũ aqir ở phía đông nam tập hợp tại nơi mà áp khí của Y'Shaarj đã ám khắp vùng đất. Lũ côn trùng này dần biến đổi thành một chủng tộc

gọi là bọ ngựa. Thậm chí trước cả khi đế chế aqir sụp đổ, chúng sẽ lập nên một thuộc địa lớn tên Manti'vess gần Thung Hoa Bất Tử.

CHU KỲ BỌ NGỰA

T

rong đoạn cuối trong cuộc chiến với loài troll, một đàn aqir tập hợp ven bờ nam Kalimdor. Bên dưới mái những gốc cây kypari to lớn, chúng lập nên một đế chế mới. Về sau được gọi là bọ ngựa, lũ côn trùng đó không còn ý định tiếp tục một cuộc chiến mà chúng biết chúng không đủ mạnh để dành chiến thắng.

Sự thận trọng này không thường thấy với loài côn trùng này, nhưng lũ bọ ngựa đã biết điều đó và biết cả cách suy luận. Chúng vẫn tôn thờ nồng nhiệt các Cổ Thần, tin rằng những chủ nhân xa xưa của chúng một ngày nào đó sẽ thoát khỏi nhà tù và tái lập sự thống trị khắp Azeroth. Cách tốt nhất để phục vụ những thực thể đó không phải là tăng cường sức mạnh của loài bọ ngựa, mà là bảo tồn nó, tinh lọc nó, và mài dũa nó. Loài bọ ngựa sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nếu không liều mạng.

Dù cho một nữ chúa được tôn sùng kiểm soát hoạt động hằng ngày của loài bọ ngựa, một nhóm khác lại kiểm soát định mệnh của lũ côn trùng này. Thành viên nhóm này tự gọi mình là Klaxxi – nghĩa là "tư tế" trong ngôn ngữ của chúng. Chúng chỉ đạo sau hoạt động của nữ chúa và bầy bọ ngựa nhằm bảo tồn và củng cố chủng tộc. Thay vì tìm cách báo thù loài troll, lũ Klaxxi quay đầu về phía những kẻ thù khác.

Ở gần đó là nơi các ma cổ cư ngụ, những titan-rèn hùng mạnh canh gác Thung Hoa Bất Diệt từ thời xa xưa. Lũ bọ ngựa bị thu hút bởi thung lũng bí ẩn đó. Lúc ấy chúng vẫn chưa biết về nó, nhưng chúng bị hấp dẫn bởi tà khí còn rơi rớt lại của tên Cổ Thần đã bị giết Y'Shaarj, kẻ có trái tim ung nhọt đang bị khóa kín bên dưới thung lũng bởi Đại Vệ Thần Ra.

Để tìm kiếm thứ tà khí bên dưới thung lũng, lũ bọ ngựa bất ngờ tấn công các ma cổ. Các titan-rèn khó khăn lắm mới chống cự được bầy trùng đó và đánh đuổi chúng lại khu rừng kypari.

Lũ Klaxxi không xem trận thua đó là thất bại. Những chiến binh bọ ngựa còn sống sót đã trưởng thành, trở nên mạnh mẽ và khôn ngoan hơn. Lũ Klaxxi kiên nhẫn chờ đợi một trăm năm trước khi tấn công các ma cổ một lần nữa. Chúng cử một thế hệ bọ ngựa trẻ mới để bao vây các titan-rèn. Lại một lần nữa, những con còn sống sót trở về đều trở nên mạnh mẽ hơn.

Như vậy chu kỳ bọ ngựa bắt đầu. Cứ mỗi một thế kỷ, một ổ bọ ngựa mới lại gây chiến với các ma cổ. Những trận chiến dữ dội loại bỏ con yếu khỏi bầy, và chỉ những con mạnh nhất trở về khu rừng kypari. Chỉ trong vài chu kỳ, nên văn minh bọ ngựa đã trở nên cực kỳ cứng cáp sắc bén, hoàn toàn tập trung vào việc loại bỏ sự yếu đuối và củng cố những con mạnh nhất trong loài.

Các ma cổ lo lắng vì nhận ra sự thay đổi này. Họ mở một chiến dịch vào chính Manti'vess để đảm bảo rằng chu kỳ đó sẽ không lặp lại nữa.

Đòn tấn công đó đến vào thời điểm bất lợi cho loài bọ ngựa. Vẫn còn vài thập kỷ nữa mới đến lúc lứa chiến binh tiếp theo nở ra. Số lượng bọ ngựa không nhiều, trong khi các ma cổ lại rất đông. Ban đầu, các ma cổ đã đập tan hàng ngũ bầy côn trùng, kể cả những con mạnh mẽ nhất sống sót qua những đàn trước. Chỉ còn một con bọ ngựa duy nhất là Korven xuất hiện đã thay đổi cục diện trận đấu. Vũ trang bởi những thanh đao rèn từ hổ phách kypari, tên chiến binh đã chọc xiên vào hàng ngũ ma cổ, ngăn cản đòn tấn công của họ và buộc họ phải rút lui. Kỹ năng của Korven tốt đến nỗi nhiều bọ ngựa bắt đầu tin rằng hắn có thể qua mặt cái chết.

Những bậc tiền bối cấp cao trong Klaxxi tuyên bố Korven là một "tuyệt phẩm" và hứa rằng chiến công của hắn sẽ trở thành huyền thoại của giống loài hắn. Nhưng tên chiến binh cao quý vẫn không thỏa mãn. Hắn biết chỉ nhờ tình cờ hắn mới có thể vươn lên vào thời khắc cần thiết nhất của chủng tộc. Hắn không muốn rời khỏi hàng phòng thủ của loài bọ ngựa mà chinh chiến một mình. Lũ Klaxxi đồng ý và lệnh cho hắn đi tìm một giải pháp.

Sau nhiều năm thử nghiệm với nhựa kypari, Korven phát hiện ra

rằng một sinh vật sống có thể được bảo quản trong một cái kén hổ phách, giữ được tới cả ngàn năm. Nếu lũ Klaxxi đặt những chiến binh vĩ đại nhất của chúng vào trong kén, chúng có thể được đánh thức vào lúc cần thiết nhất để ngăn ngừa thảm họa. Korven là kẻ đầu tiên trải qua việc này. Để vinh danh việc này, lũ Klaxxi đặt cho hắn cái tên "Korven Khởi Thủy" – kẻ đầu tiên trong số các tuyệt phẩm. Khi hắn say ngủ trong hầm mộ hổ phách, chu kỳ vĩ đại mà gần như một tay hắn đã bảo vệ được lại tiếp tục, vẫn không thể bị phá hủy suốt nhiều thế hệ.

[image]*HÌNH: CÁC MA CỔ BẢO VỆ LÃNH THỔ KHỎI LOÀI BỌ NGỰA*

THỜI ĐẠI TRĂM VUA

15,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Dù cho Đại Vệ Thần Ra đã biến mất suốt hàng ngàn năm, những ma cổ trung thành với ông vẫn tiếp tục canh gác Thung Hoa Bất Diệt, dũng cảm chống chọi lại những đàn bọ ngựa liên tục. Niềm tin rằng sẽ có ngày vị đại vệ thần quay về vẫn còn đó suốt hàng thế kỷ gian khổ.

Nhưng niềm tin đó đã biến mất khi lời nguyền xác thịt bộc lộ trong hàng ngũ ma cổ.

Lần đầu tiên, các ma cổ biết tới cái chết. Nỗi sợ hãi và sự lung lay bám rễ trong trái tim họ. Những bất đồng nhỏ dẫn tới xung đột, bạo lực, và đổ máu. Những nhóm ma cổ quay ra đấu đá lẫn nhau. Những bộ tộc và chiến tướng nổi lên nhờ những lợi thế và giao chiến nhằm tìm kiếm quyền lực. Những kẻ chiến thắng nhanh chóng bị lật đổ bởi đối thủ. Vì việc này, nền văn hóa và ngôn ngữ – kể cả mục đích và đặc tính của họ – bắt đầu thay đổi. Thời kỳ náo loạn và xung đột được gọi là Thời Đại Trăm Vua, và các ma cổ dần tiến tới bờ vực nguy hiểm là hủy diệt chính mình từ bên trong.

Chỉ nhờ bản năng cơ bản nhất mới có thể ngăn chặn sự hủy diệt. Vào lúc bắt đầu đợt tấn công mới của bầy bọ ngựa, xung đột nhỏ mọn giữa các ma cổ mới chìm xuống. Các bộ tộc mới miễn cưỡng

kết hợp cùng nhau để chống lại lũ bọ ngựa. Nhưng khi đàn bọ đã rút lui, sự thù địch nội bộ lại bắt đầu nổi lên.

Khi các ma cổ đánh lại lũ bọ ngựa, một số chủng tộc khác đã nổi lên ở đó. Nhiều trong số những sinh vật đó bị thu hút bởi nguồn sức mạnh tiềm tàng bắt nguồn từ Thung Hoa Bất Diệt. Trong số những chủng tộc kỳ lạ đó có loài kim ngư, một loài thần bí giống như cá sống tại các dòng sông và hồ nước. Một chủng tộc khỉ tinh quái gọi là loài hầu tộc, cũng sinh sống tại các khu rừng rậm phủ kín phần lớn thung lũng. Nhưng trong tất cả những loài mới đến, thông minh nhất là các hùng miêu nhân thông thái.

Sự xuất hiện của rất nhiều sự sống quanh thung lũng thu hút sự chú ý của bốn Dã Thần. Tên của họ là Bạch Hổ Tuyết Nộ, Bích Long Ngọc Long; Hồng Hạc Xích Tinh, và Hắc Ngưu Ngưu Tạo.

Xuen và các Dã Thần tập trung tại thung lũng để coi sóc và hướng dẫn cho những dạn sống kỳ lạ sống tại đó. Dù cho hoạt động gây chiến của các ma cổ thường xuyên làm họ phiền lòng, các Dã Thần vẫn thích thú trong việc trông nom cho sự phát triển của các chủng tộc khác. Đặc biệt, Xuen và các bán thần khác đã phát triển mối quan hệ thân thiết với các hùng miêu nhân, phần lớn dựa vào thiên hướng ưa hòa bình của họ.

Các hùng miêu nhân biết các Dã Thần, những kẻ họ gọi là “Hùng Tinh,” là những thực thể nhân từ. Họ lập nên một hệ thống tôn thờ những sinh vật lạ thường đó. Ngược lại, các Dã Thần cũng ban kiến thức cho các hùng miêu nhân, dẫn dắt họ tới triết lý và thế giới tự nhiên. Với chỉ thị của các Hùng Tinh, các hùng miêu nhân lập nên một nền văn hóa mang chủ nghĩa hòa bình và hòa hợp với môi trường xung quanh.

Không bao lâu sau một thủ lĩnh ma cổ mới nổi lên thách thức những triết lý đó. Tên hắn là Lôi Thần, và sự cai trị của hắn đe dọa không chỉ với các chủng tộc phàm trần trong thung lũng, mà cả các Hùng Tinh nữa.

SẤM VƯƠNG

15,000-12,200 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Khi loài hùng miêu nhân và các chủng tộc khác phát triển quanh Thung Hoa Bất Diệt, loài ma cổ tiếp tục những trận chiến âm ỷ bất tận của họ. Trong vòng xoay bạo lực này một chiến binh mang tên Lôi Thần bắt đầu nắm lấy quyền lực.

Là hậu duệ của một chiến tướng nhỏ, Lôi Thần trẻ tuổi quá quen thuộc với các trận chiến bộ tộc dữ dội. Dù có kỹ năng và đạt nhiều chiến trắng trong chiến đấu, hắn nhận thấy những xung đột liên miên và những thủ đoạn chính trị đang làm suy yếu sức mạnh của loài ma cổ. Dù vậy, hắn vẫn kiên quyết phục tùng cha hắn.

Một cố vấn thân cận cuối cùng đã phản bội và giết chết cha của Lôi Thần. Gần như tất cả tộc nhân bộ tộc của vị chiến tướng vong mạng chuyển sang đội ngũ của các bộ tộc khác, bỏ rơi Lôi Thần. Chỉ vài cận vệ trung thành từ chối bỏ hắn lại. Thay vì tìm cách báo thù và theo đuổi bạo lực, Lôi Thần chọn cách tha hương. Hắn lang thang khắp vùng đất, ngẫm nghĩ về những gì hắn thấy với con mắt của một kẻ thất bại trong chủng tộc.

Sau đó Lôi Thần nhận ra những câu hỏi mong được giải đáp đó không thể được giải đáp bằng kiến thức và lý lẽ của hắn. Hắn lên đường tìm kiếm vị chủ nhân từ lâu đã vắng mặt của người ma cổ, Đại Vệ Thần Ra.

Trong mấy thế kỷ gần đó, vị đại vệ thần đã được gọi là *Ra-den*, nghĩa là "Thầy Ra" trong ngôn ngữ mới của ma cổ. Thậm chí không còn nhiều kẻ thuộc chủng tộc của Lôi Thần tin rằng ông ta vẫn còn sống. Tại sao người tạo ra họ từ thời cổ xưa lại để họ chịu đựng lời nguyền xác thịt? Lôi Thần tin rằng Ra-den có một kế hoạch, một mục đích chính, và sự gian nan mà các ma cổ đang phải chịu chỉ là một thử thách. Có lẽ đó lại là ý muốn của chính các titan. Dù sao thì Ra-den cũng là công cụ của họ.

Sau nhiều năm tìm kiếm, Lôi Thần tìm ra được lối vào những hầm mộ ẩn kín bên dưới vùng đất phía bắc thung lũng, những căn phòng linh thiêng các ma cổ đã quên lãng vì những trận chiến không ngừng của họ. Hắn tìm thấy vị đại vệ thần ở đó, ngồi im lặng bên

dưới lòng đất. Ra-den không hề phản ứng với việc tên ma cổ trẻ xâm phạm nơi đó. Vị đại vệ thần chẳng nói gì cả, kể cả khi Lôi Thần bắt đầu hỏi những câu hỏi về mục đích thật sự của các ma cổ.

Nhiều ngày nhiều tuần trôi qua, và Lôi Thần dần trở nên thất vọng về sự im lặng của vị chủ nhân. Cuối cùng tên ma cổ nhận ra rằng Ra không hề dự tính trước kế hoạch tinh vi nào cả, ông không hề thực hiện công việc của các titan… Vị đại vệ thần đơn giản là đã bỏ cuộc. Những gì các ma cổ đang phải chịu chỉ do một chủ nhân vắng bóng gây ra.

Lôi Thần nổi giận với Ra, buộc tội ông bỏ rơi các titan và mục đích của họ. Những từ ngữ thô lỗ của hắn đã kích động vị đại vệ thần. Ra đưa Lôi Thần tới dãy núi Sấm Sơn, nơi những cơn bão không ngừng gầm rú xẻ dọc bầu trời. Không có ma cổ nào từng dám tới triền dốc nơi này trước đây, vì dãy núi được tin rằng là một nơi bị cấm. Trong một hầm mộ khổng lồ đẹp đẽ, Ra-den triệu hồi nguồn sức mạnh le lói của Aman'Thul và cho Lôi Thần thấy câu trả lời hắn muốn: các titan Chư Thần đã chết, bị giết bởi chính một kẻ trong số họ. Niềm hi vọng cuối cùng là chính thế giới Azeroth, nhưng nó đã bị lây nhiễm bởi những sinh vật Hư Vô.

Vị đại vệ thần cho rằng tin này sẽ đập nát tâm hồn Lôi Thần như nó đã đập nát tâm hồn ông. Nhưng tên ma cổ lại làm điều Ra-den không ngờ tới.

Lôi Thần quyết định rằng nếu chủ nhân hắn không còn thích thú với việc tiếp tục công việc của các titan nữa, hắn sẽ tự làm điều đó. Không hề báo trước, hắn tấn công và truất quyền Ra-den. Sau đó Lôi Thần trói vị vệ thần hùng mạnh vào những bộ cùm sắt có phép thuật. Hắn không chỉ ăn cắp sức mạnh siêu nhiên của Ra-den mà còn cả sức mạnh của *Aman'Thul*.

Quyền năng vượt quá hiểu biết tràn vào linh hồn Lôi Thần. Hắn giam cầm Ra-den trong núi Sấm Sơn, không thèm đếm xỉa đến cơn thịnh nộ và sự bối rối của vị đại vệ thần trước sự phản bội này. Khi Lôi Thần xuống núi và gặp những cận vệ còn lại của hắn, họ rất kính sợ hắn. Tin đồn về quyền năng mới tìm thấy của Lôi Thần lan

đi khắp các bộ tộc ma cổ. Có kẻ tin rằng hắn đã moi tim của một vị thần và ăn nó. Một số ít lại cho rằng hắn đã lấy được sức mạnh cổ xưa của chính thung lũng. Những kẻ khác lại đồn rằng hắn là một titan tái sinh.

Nhưng tất cả những câu chuyện đó đều có một điểm chung: tên "Sấm Vương" mới này yêu cầu tất cả ma cổ phục tùng hắn. Hắn đòi quyền lợi của các titan, và hắn sẽ tiêu diệt tất cả những ai dám từ chối hàng phục hắn.

Từ đó về sau, Lôi Thần bắt đầu thống nhất các ma cổ và tạo ra một định mệnh mới cho các ma cổ là chủ nhân của Azeroth và người bảo hộ cho linh hồn thế giới của nó. Những trận chiến và xung đột vụn vặt vốn gieo rắc chủng tộc hắn sẽ không còn được cho phép. Với quyền năng điều khiển sấm chớp, Lôi Thần đập tan mọi kẻ đối địch. Những kẻ may mắn thì còn được chết một cách nhanh chóng; những kẻ thiếu may mắn lại bị giam cầm suốt hàng thế kỷ.

Ban đầu, hầu hết ma cổ phục tùng hắn vì sợ hãi, nhưng "kỳ công" của hắn dần tạo nên sự sùng bái. Sấm Vương đã làm chủ các công cụ phép thuật của các vệ thần. Một trong số đó là Cỗ Máy Nalak'sha, một thiết bị mạnh mẽ mà Lôi Thần tìm thấy dưới lòng đất phía bắc thung lũng. Sử dụng cỗ máy đặc biệt này, các ma cổ bắt đầu biến thịt và đá thành những loài sinh vật mới. Họ thậm chí còn tìm ra cách đảo ngược lời nguyền xác thịt trong họ.

Dưới quyền Lôi Thần, một kỷ nguyên thịnh vượng *và* tàn bạo phủ lên toàn thung lũng. Với các ma cổ, đó là khởi đầu cho một đế chế mới đầy vinh quang. Nhưng với các chủng tộc khác, nó đánh dấu một thời kỳ chuyên chế.

SỰ ĐIÊN CUỒNG CỦA LÔI THẦN

Quyết định từ bỏ mọi quyền kế thừa quyền lực của cha hắn đã bảo toàn mạng sống của Lôi Thần. Khi thủ lĩnh một bộ tộc bị giết, thông thường các đối thủ sẽ ngay lập tức hạ sát cả gia đình ông ta và hủy diệt dòng dõi bộ tộc đó mãi mãi. Sự trầm tư của Lôi Thần được xem là dấu hiệu của tuyệt vọng và điên khùng. Hầu hết đều cho rằng hắn sẽ không bao giờ là mối đe dọa cho bất cứ ma cổ nào nữa.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bọ ngựa: mantid
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chư Thần: Pantheon
Cổ Thần: Old God
Dã Thần: wild god
Đại Vệ Thần: High Keeper
Đế Chế Đen: Black Empire
Đế Chế Zul: Zul Empire
Hùng miêu nhân: pandaren
Hùng Tinh: August Celestial
Lôi Thần: Lei Shen
Ma cổ: mogu
Ngọc Long: Yu'lon
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity
Ngưu Tạo: Niuzao
Sấm Sơn: Thundering Mountain
Sấm Vương: Thunder King
Thạch phá quái: obsidian destroyer
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Titan-rèn: Titan-forged
Tuyết Nộ: Xuen
Tư tế: priest

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG III: KALIMDOR CỔ XƯA (2/4)

**Chương có nội dung hình ảnh*

HAI ĐẾ CHẾ

Khi đế chế của Lôi Thần mở rộng cả về phạm vi và quyền lực, hắn dần xem các sinh vật sống trong lãnh thổ của hắn là đầy tớ cho hắn. Hắn nhận định lời nguyền xác thịt là một điểm yếu, và mặc dù không phải tất cả ma cổ sẽ mãi thoát khỏi vết bẩn này, tất cả sinh vật làm từ xác thịt khác sẽ phải luôn ở dưới chân họ.

Sấm Vương bắt đầu chiến dịch nô dịch hóa tại những vùng đất xung quanh thung lũng. Những kim ngư thông thái đã lập nên một đế chế nhỏ của riêng họ. Dù cho rất dũng cảm chiến đấu, cuối cùng các kim ngư vẫn bại trận dưới sức mạnh của Lôi Thần. Các ma cổ cướp bóc thành thị của họ rồi để lại cả một nền văn minh sụp đổ.

Khi biết được số phận của loài kim ngư, các hùng miêu nhân chạy về Đỉnh Côn Lai tại bắc thung lũng. Tại đó, họ thỉnh cầu sự bảo vệ của Bạch Hổ Tuyết Nộ. Khi Lôi Thần đem quân tới chân núi, hắn thách thức Tuyết Nộ đấu một trận sẽ quyết định số mệnh của loài hùng miêu nhân. Tuyết Nộ đồng ý, và suốt nhiều ngày đêm trận chiến vĩ đại giữa Bạch Hổ và Sấm Vương làm rung chuyển cả bầu trời trên đỉnh Côn Lai. Cuối cùng, Tuyết Nộ không thể bì nổi sức mạnh của vị titan mà Lôi Thần đã ăn cắp. Lôi Thần giam Tuyết Nộ gần đỉnh núi, ép các Hùng Tinh phải đứng nhìn các ma cổ nô dịch loài hùng miêu nhân. Sợ rằng triết lý hòa bình của loài hùng miêu nhân sẽ dần phá hoại sự cai trị của mình, Lôi Thần cấm họ học cách đọc viết, và thậm chí cấm việc nói bất cứ ngôn ngữ nào khác ngoài

tiếng ma cổ. Ai dám bất tuân sẽ bị giết một cách tàn bạo và chậm rãi.

[image]*HÌNH: SẤM VƯƠNG ĐẤU BẠCH HỔ TUYỆT NỘ*

Các ma cổ tạo nên những cung điện và lăng mộ to lớn bằng mồ hôi và máu của các chủng tộc bị chúng nô dịch. Dần dà, đế chế phát triển nên một ngôn ngữ thống nhất, một hệ thống đo lường chung, và bộ luật đầu tiên của Azeroth – những điều lệ tàn bạo coi loài ma cổ cao quý hơn tất cả những chủng tộc khác. Lôi Thần cũng ép các nô lệ phải làm chiến binh hoặc phải mở rộng bức tường từng dùng để bảo vệ thung lũng khỏi loài bọ ngựa. Vậy là Long Trụ trường thành được sinh ra, một bức tường khổng lồ chia tách đất của các ma cổ với lũ côn trùng ấy. Khi những nô lệ chết đi hoặc trở nên vô dụng, Lôi Thần tạo nên những kẻ mới bằng sức mạnh của Cỗ Máy Nalak'sha. Điều này tạo ra vô số những sinh vật, chẳng hạn như những grummle bé nhỏ dẻo dai và loài thằn lằn saurok man rợ.

Đế chế ma cổ nhanh chóng thu hút sự chú ý của những nền văn minh khác tại Azeroth. Đặc biệt là loài troll Zandalari, họ rất ngạc nhiên trước sức mạnh siêu phàm của Sấm Vương. Một trong các thủ lĩnh Zandalari, một đại tư tế được tôn sung tên Zulathra, nhận thấy trong các ma cổ một tiềm năng quý giá. Hắn và một đoàn troll đi tới lãnh thổ của Sấm Vương với một đề nghị đơn giản: các ma cổ có thể có được quyền lực khắp thế giới, nhưng loài troll mới là kẻ giữ những kiến thức của xứ sở này. Hai đế chế có thể làm cho cả hai trở nên to lớn hơn và dạy cho nhau những bí mật của riêng mình. Một khi liên minh lại, không thứ gì tại Azeroth dám đối đầu với họ.

Lời đề nghị này khiến Lôi Thần thích thú. Lần đầu tiên, hắn gặp được một loài sinh vật muốn làm chủ mọi thứ xung quanh chứ không phải là sống hòa bình với nó. Các ma cổ hiếm khi đi xa khỏi xứ sở của mình; sự mê tín và trọng trách bảo vệ thung lũng vẫn ảnh hưởng nhiều tới hành đông của họ. Họ có thể khám phá thế giới với vị trí của một kẻ ngu dốt, hoặc có thể liên minh với loài troll và học hỏi về sự thần bí của nó nhanh chóng.

Thực ra, cả hai thủ lĩnh đều đang tính kế phản bội. Zulathra tin

rằng các troll Zandalari có thể ăn cắp thứ sức mạnh thần thánh của Lôi Thần một khi họ biết được bí mật của tên ma cổ, và Sấm Vương lại dự định nô dịch loài troll Zandalari một khi họ không còn hữu dụng. Nhưng họ vẫn giấu giếm kế hoạch đó lại, cả với người dân của mình, và công khai đồng ý thỏa thuận. Để đổi lấy kiến thức của loài troll Zandalari, các ma cổ sẽ huấn luyện họ cách sử dụng bí thuật. Họ cũng hứa sẽ cho các troll Zandalari một mảng đất tươi tốt gần thung lũng.

Lôi Thần cũng có một thỏa thuận ngầm với Zulathra. Sấm Vương đã nghĩ ra một cách để phục sinh cho linh hồn mình nếu hắn bị giết, nhưng hắn không tin tưởng những tay chân của chính mình với những kiến thức như vậy. Ma cổ là những kẻ thèm khát quyền lực, và có lẽ họ sẽ cố đoạt lấy đế chế cho riêng mình nếu Lôi Thần chết đi. Chỉ có loài troll Zandalari là được giữ chìa khóa để phục sinh Lôi Thần. Không có hắn, loài troll biết rằng họ sẽ không bao giờ học hỏi bí mật của bí thuật hoàn toàn – và họ cũng sẽ không thể đoạt được sức mạnh kinh hoàng của hắn.

Dù cho cả hai thủ lĩnh vẫn tiếp tục thực hiện mưu đồ của mình, sự phản bội của họ không bao giờ xảy đến. Thực sự họ là những đồng minh vô giá, và hiệp định giữa họ tồn tại suốt nhiều năm ròng.

SỰ PHẢN BỘI CỦA HẦU TỘC

Ở đỉnh cao đế chế, loài kim ngư giữ mối quan hệ thân thiết với loài hầu tộc. Cả hai đều đồng ý giúp đỡ lẫn nhau chống chọi lại đợt tấn công của các ma cổ. Nhưng ngay trước trận thủ thành cuối cùng của loài kim ngư chống lại Lôi Thần, loài hầu tộc đã phản bội họ. Đồng minh một thời của loài kim ngư đã bí mật tuyên thệ trung thành với Sấm Vương để đổi lấy sự đối xử ưu tiên (một lời hứa sẽ không bao giờ được giữ). Hành động phản bội này đã khiến loài kim ngư thất bại và nhen nhóm nên mối thù chủng tộc ác liệt giữa họ và loài hầu vương tồn tại suốt nhiều thế hệ.

SỐ PHẬN CỦA CÁC HÙNG TINH

Sau khi Lôi Thần cầm tù Bạch Hổ, các hùng tinh khác cũng tới trợ giúp cho loài hùng miêu nhân. Nhưng cũng như Tuyết Nộ, tất cả bọn họ đều

thất bại dưới tay Sấm Vương. Từ đó về sau, Lôi Thần cấm không được tôn thờ các hùng tinh nếu không sẽ bị xử tử. Các hùng miêu nhân mất đi nhiều mối liên hệ với các Cổ Thần, nhưng không phải tất cả. Một số nô lệ ngoan cố vẫn bí mật tiếp tục việc giảng dạy của các hùng tinh.

SẤM ĐỔ

Trong khi Lôi Thần củng cố đế chế của mình, các tol'vir canh gác Uldum vùng vẫy chống lại lời nguyền xác thịt. Căn bệnh này đã lây lan khắp đội ngũ của họ, từ từ làm suy yếu các titan-rèn. Trong khi đó, các tol'vir vẫn kiên nhẫn chờ đợi tin tức từ Đại Vệ Thần Ra hoặc các tay chân ma cổ của ông ở phương đông.

Cuối cùng các tol'vir nhận được được lời triệu tập của một thủ lĩnh ma cổ tự gọi mình là Sấm Vương. Họ chưa hề biết đến sự lớn mạnh của đế chế ma cổ. Các tol'vir hiếu kỳ cử sứ giả tới phương đông. Khi họ tới biên giới lãnh thổ Sấm Vương, họ choáng váng trước trình độ tân tiến của những ma cổ họ hàng với họ. Đặc biệt, các ma cổ thậm chí còn đảo ngược được lời nguyền xác thịt.

Lôi Thần nồng nhiệt chào đón các tol'vir và cho họ thấy những kỳ quan trong đế chế của mình, từ Long Trụ trường thành vĩ đại tới hoàng cung hào nhoáng trong thung lũng. Các tol'vir choáng váng trước tình cảnh đáng thương của các chủng tộc phàm trần bị nô dịch bởi các ma cổ. Dù vậy, các tol'vir vẫn chưa hành động. Mối lo lắng lớn nhất của họ là sự bảo vệ của các cỗ máy được các vệ thần làm ra ở Uldum.

Sấm Vương sẵn lòng đồng ý. Công trình của các vệ thần, như Lò Rèn Căn Nguyên ở Uldum, có tầm quan trọng tối cao… và Lôi Thần thông báo hắn xem chúng là một phần của đế chế hắn.

Hắn tiết lộ ra rằng hắn đã đánh bại Ra-den và lấy đi sức mạnh của ông ấy. Từ đó về sau, Lôi Thần đòi quyền kiểm soát các công cụ của các vệ thần. Với Cỗ Máy Nalak'sha và Lò Rèn Căn Nguyên dưới quyền mình, hắn có thể tái thiết Azeroth theo ý hắn. Là những titan-rèn đồng chí, các tol'vir sẽ được thăng cấp tới vị trí vinh quang trong đế chế ma cổ, nhưng Lôi Thần sẽ là thủ lĩnh tối cao, hiện tại

và mãi mãi về sau.

Khi biết Lôi Thần đã phản bội Đại Vệ Thần Ra, các tol'vir trở nên tức giận. Họ từ chối lời đề nghị của Sấm Vương, thề sẽ không bao giờ phục vụ cho một tên phản bội, và lao ra khỏi đế chế bạo ngược của hắn. Lôi Thần cho phép các sứ giả rời đi nhưng hắn cảnh báo họ rằng hắn sẽ đoạt tất cả những gì hắn muốn bằng bạo lực. Quân đội của họ không thể nào chống lại được hắn.

Sấm Vương tự tin đến nỗi hắn mời Zulathra tới làm chứng rằng những gì hắn sắp có được sẽ là chiến thắng vĩ đại nhất từ trước tới nay của đế chế ma cổ. Tên thủ lĩnh Zandalari già đồng ý – Lôi Thần đã dùng biện pháp nhân tạo kéo dài tuổi thọ cho loài troll, nhưng một khi những công trình của các vệ thần nằm trong tay các ma cổ, họ sẽ có thể mở khóa bí mật của sự bất tử. Gần như tất cả những thủ lĩnh Zandalari cấp cao nhất là vệ sĩ danh dự của Zulathra cũng muốn quay về thủ đô Zuldazar của họ cùng món quà là sự sống bất tử.

Lôi Thần dẫn đoàn ma cổ và loài troll về hướng tây. Các troll Zandalari đã từng nghe những câu chuyện về những vùng đất gần Uldum, nhưng họ chưa từng tận mắt chứng kiến. Những hồ nước và thác nước nguyên sơ nằm rải rác trong khu rừng rậm tươi tốt tại đó. Đó là một thiên đường, chứa đầy những sự sống chưa từng được khám phá và những kỳ quan xa ngút tầm mắt.

Quân đội hùng mạnh của đế chế của Lôi Thần giày xéo khắp vùng đất, chỉ dừng lại ngay gần những kim tự tháp bằng đá nguyên khối của thành Uldum của các vệ thần. Chỉ một nhóm tol'vir nhỏ xuất hiện từ pháo đài để chống lại các ma cổ. Lôi Thần cười nhạo số lượng của họ, hắn biết chỉ mình hắn cũng có thể đập tan bọn họ.

Quả thực, các tol'vir đã biết rằng việc đánh bại đội quân của Sấm Vương trong chiến đấu là không thể. Khi Lôi Thần hành quân tới Uldum, các titan-rèn đã chuẩn bị cho hàng phòng ngự cuối cùng: Lò Rèn Căn Nguyên khóa kín bên dưới pháo đài. Thay vì sử dụng toàn bộ khả năng của nó – xóa sổ tất cả sự sống trên Azeroth – các tol'vir đã thay đổi Lò Rèn Căn Nguyên để chỉ xóa sạch những vùng đất

xung quanh.

Khi Lôi Thần dẫn quân xông lên trong cơn thèm khát chiến thắng sắp đến gần, các tol'vir kích hoạt vũ khí. Sâu trong lòng đất, thiết bị đó rung chuyển lên và hoạt động. Mặt đất phồng lên oằn xuống khi những luồng năng lượng phun ra từ Uldum, phủ lên vùng đất xung quanh thứ năng lượng hủy diệt. Các tol'vir bảo vệ và gần như mọi sinh vật khác trên bề mặt Uldum chết ngay lập tức vào ngày hôm đó.

Sinh vật khắp Kalimdor chứng kiến ánh sáng bừng lên ở chân trời phía nam. Khi nó tan đi, Lôi Thần và đồng minh của hắn đã biến mất. Thứ sức mạnh được giải phóng đã xóa sổ gần như mọi sự sống quanh Uldum, chỉ để lại một sa mạc khô cằn nứt nẻ phía sau. Những loài thực động vật sẽ từ từ quay lại sau hàng thiên niên kỷ, nhưng những cánh rừng rậm khổng lồ sẽ không bao giờ có thể khôi phục lại danh tiếng một thời được nữa.

[image]*HÌNH: PHÁO ĐÀI TITAN-RÈN ULDUM*

Các tol'vir còn sống sót trong Uldum vẫn làm việc để đảm bảo rằng không ai có thể đoạt được sức mạnh lớn đến thế nữa. Họ che dấu số ít ỏi những con đèo dẫn tới nơi đó bằng ma thuật. Nhờ vậy, các tol'vir đã hoàn toàn phong bế Uldum khỏi những con mắt phàm trần.

Sự hi sinh anh dũng của các tol'vir đã ngăn cản Lò Rèn Căn Nguyên khỏi rơi vào tay Lôi Thần và ngăn cản bất cứ hoàng đế ma cổ nào khác dám dẫm theo vết xe đổ của hắn. Cái chết của Lôi Thần và những thượng cấp Zandalari để lại một lỗ hổng khổng lồ trong cả hai đế chế. Trước khi các tol'vir bao phủ Uldum trong ảo ảnh vĩ đại của họ, một số ít kẻ trung thành với Sấm Vương đã đem xác Lôi Thần ra khỏi đó. Chúng đem nó về đế chế và cất giữ trong Lăng Mộ của những Kẻ Chinh Phạt. Nhưng hầu hết thủ lĩnh Zandalari đều đã chết, chẳng còn ai còn lại có thể hồi sinh Sấm Vương được nữa.

Nhiều hoàng đế lên ngôi kế vị Lôi Thần, nhưng chẳng ai có được sức mạnh to lớn như hắn. Loài troll Zandalari cũng vậy, họ mất rất nhiều thế hệ để phục hồi sau mất mát tại Uldum. Thảm họa này đã

đánh một đòn chí mạng tới cả hai đế chế. Cả hai không bao giờ có thể khôi phục lại vinh quang trong quá khứ được nữa.

Và rồi về sau, cả hai đế chế đều suy yếu và sụp đổ.

CUỘC CÁCH MẠNG CỦA HÙNG MIÊU NHÂN

12,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Cái chết của Sấm Vương đã làm các ma cổ suy yếu, nhưng nền văn minh của chúng vẫn tiếp tục thống trị thung lũng. Những nô lệ của đế chế này phải chịu đau thương rất lớn dưới những kẻ kế vị hung ác của Lôi Thần, càng về sau càng tàn bạo hơn trước.

Hoàng đế ma cổ cuối cùng, Lao-Fe, mang danh hiệu "Kẻ Trói Buộc Nô Lệ" từ rất sớm khi mới lên ngôi. Hắn sống một cuộc sống suy đồi, tự tin rằng đám nô lệ hèn hạ của mình sẽ không bao giờ suy giảm. Để đảm bảo điều này, Lao-Fe đã chia cắt các gia đình nô lệ một cách tàn bạo. Bị tách rời khỏi bố mẹ, những đứa trẻ bị đưa đến Long Trụ trường thành và chết như ngả rạ trước bầy bọ ngựa.

Số phận đó cũng đổ ập xuống gia đình một thầy nấu rượu tên Kang – con trai ông cũng bị đưa đến chỗ bầy bọ ngựa, và vợ ông đã chết khi ngăn việc đó lại. Sau khi đám ma cổ rời đi để lại một căn nhà và gia đình tan nát, Kang gần như tuyệt vọng. Nhưng rồi sau đó đầu óc ông cứ quẩn quanh một câu hỏi: tại sao? Tại sao các ma cổ lại đem đến đau khổ như vậy?

Kang ngẫm nghĩ về kiếp nô lệ của dân tộc mình, và ông đi đến một kết luận cơ bản. Sự tàn nhẫn cực độ đối với các nô lệ không phải là dấu hiệu cho sức mạnh của các ma cổ. Đó là biểu hiện cho sự yếu đuối của chúng. Chúng đã dần trở nên phụ thuộc vào các nô lệ; không có họ, chúng chẳng là gì cả.

Kang hiến dâng bản thân để tìm kiếm điểm yếu của các ma cổ. Trừ những người bị gửi tới để bảo vệ Long Trụ trường thành, không có nô lệ nào được phép chạm vào vũ khí (đấy là tội chết). Bởi vậy Kang tự luyện tập để sử dụng chính cơ thể mình làm vũ khí. Để tránh con mắt cảnh giác của các ma cổ, ông đã học để ngụy trang chiêu thức của mình bằng một điệu nhảy khéo léo.

Khi cuối cùng ông đã làm chủ được kỹ thuật này, ông thách các nô lệ khác đánh được ông. Không ai làm nổi. "Điệu nhảy" của ông, những cử động yểu chuyển, giúp ông tránh được bị thương. Các nô lệ xin Kang dạy họ cách chiến đấu mà không cần vũ trang. Kang đồng ý, và tin tức về phương pháp chiến đấu mới đầy lạ lùng này của ông lan truyền nhanh chóng trong lòng dân tộc bị áp bức bởi đế chế ma cổ.

Hàng trăm nô lệ làm theo lời dạy của Kang và hiến dâng bản thân để học thứ nghệ thuật mới này, về sau được gọi là con đường của một võ tăng. Khi lời đồn về thế võ này tới tai các ma cổ, Kang đưa những người đi theo tới Đỉnh Côn Lai, ông biết rõ rằng những đệ tử của mình chưa đủ mạnh để lật đổ những kẻ áp bức. Quân khởi nghĩa hùng miêu nhân bí mật xây dựng một tu viện trên những đỉnh núi đầy gió và bắt đầu luyện tập để biến mình thành một công cụ cho công lý.

Tại Đỉnh Côn Lai Kang tìm thấy một thứ hoàn toàn ngoài mong đợi: nhà tù của Bạch Hổ Tuyết Nộ. Kang thường xuyên nói chuyện với vị Hùng Tinh, học hỏi về bí mật của nội lực có trong mọi trái tim. Vị sư phụ hùng miêu nhân truyền tải sự thông thái của Tuyết Nộ cho các đệ tử. Cuối cùng, các võ tăng hùng miêu nhân đã sẵn sàng chiến đấu.

Chiến thắng lớn đầu tiên của họ là tại Hầm Hộ Ma Cổ Sơn, những căn phòng linh thiêng chứa đựng Cỗ Máy Nalak'sha. Tại đó, quân khởi nghĩa đã đánh đuổi được các ma cổ khỏi nguồn gốc sức mạnh tạo nên xác thịt của chúng. Đòn tấn công hủy diệt của các hùng miêu nhân đã ngăn cản các ma cổ không thể tạo nên những chiến binh kỳ dị của chúng nữa.

Chỉ duy chiến thắng này không chỉ động viên tinh thần các hùng miêu nhân mà còn thu hút các chủng tộc khác nổi dậy khởi nghĩa. Loài hầu tộc, loài kim ngư, loài grummle, và một chủng tộc to lớn với những sinh vật giống trâu bò (gọi là loài dã ngưu) tất cả đều cùng nhau cố gắng lật đổ đế chế ma cổ.

Từng chút một, cuộc cách mạng dần tiến lên. Kang đã đúng: các

ma cổ đã dần trở nên dựa dẫm vào các nô lệ, và càng nhiều cuộc nổi loạn, đế chế càng trở nên hỗn loạn. Các grummle, bậc thầy giao tiếp và buôn bán, tập tan hàng tiếp tế của các ma cổ. Các dã ngưu hùng mạnh dẫn những đội quân tấn công tàn phá khắp vùng tây bắc. Các hầu tộc xảo trá đào những đường hầm đột nhập vào những pháo đài hùng mạnh nhất của các ma cổ. Các kim ngư thần bí giao thiệp với dòng nước tại vùng đất đó để tìm hiểu về tương lai, chỉ cho quân lực của Kang lúc nào thì tấn công còn lúc nào thì rút lui.

Kể cả quân đội của Lao-Fe cũng phải rút lui về Thung Hoa Bất Tử, cung điện của đế chế ma cổ. Kang biết rằng vùng đất phép thuật này có thể giúp chúng chống chọi được cho tới khi nào chúng muốn. Bởi vậy, để đánh bại các ma cổ, quân khởi nghĩa cần ra mặt và trực tiếp tấn công.

Kang không hề lưỡng lự chút nào. Đích thân ông dẫn đầu đội quân, tấn công thẳng vào thung lũng. Ông đấu tay đôi với Lao-Fe và đánh bại hắn, nhưng vị hùng miêu nhân cũng phải chịu những vết thương chí mạng.

Kẻ Trói Buộc Nô Lệ và cựu nô lệ đều cùng chết.

Hân hoan trong chiến thắng, một số nô lệ tự do quyết định trả thù lại các ma cổ còn sống sót, tàn sát chúng như chúng đã tàn sát những nô lệ cả ngàn năm qua. Nhưng một trong những đệ tử có triển vọng nhất của Kang đã làm yên cơn khát máu của họ lại. Là người giữ bí mật về lịch sử của loài hùng miêu nhân, người đệ tử Song đã ghi nhớ nhiều triết lý và câu chuyện của Sư Phụ Kang. Song cứ kể đi kể lại những câu chuyện của Kang với các nô lệ được giải phóng, nhắc nhở họ về lời cam kết với công lý đích thực của ông, chứ không phải là trả thù. Ông đi từ đầu này đến đầu kia đế chế sụp đổ suốt cả đời mình, chia sẻ sự thông thái của Kang và thuyết phục tất cả các sinh vật tìm kiếm sự cân bằng cảm xúc trong mỗi người.

Khi những câu chuyện của Song được truyền đi, những người khác bắt đầu đi theo con đường của ông. Ngày càng nhiều hùng miêu nhân đi du ngoạn khắp vùng đất, kể lại những câu chuyện và

khuyến khích sự tĩnh tâm trong tất cả những ai họ gặp. Những "Nhà Trí Thức Lang Bạt" này, cái tên về sau họ được đặt cho, không chỉ trở thành những người kể chuyện đầy khéo léo mà còn là những người giải tỏa xung đột, xoa dịu những tình huống căng thẳng bằng những câu chuyện sẽ giúp các bên nhận ra lẽ phải là tìm ra lẽ sống chung.

Như vậy thời kỳ hòa bình thịnh vượng bắt đầu trong và quanh Thung Hoa Bất Tử. Loài hùng miêu nhân, cùng với các chủng tộc khác gọi nơi đó là quê nhà, phát triển hưng thịnh. Một đế chế mới – xây dựng trên nền tảng công lý, sự thông thái, và lòng nhân từ – bắt đầu coi sóc cho vùng đất từng bị chiến tranh tàn phá.

CÁC SÁT

Khi Y'Shaarj chết đi, những tàn dư độc ác của nó rơi rải rác khắp Thung Hoa Bất Tử và những vùng xung quanh. Dần dần, sự độc ác của tên Cổ Thần ngấm vào chính vùng đất đó.

Trong hành trình của mình, Song dần nhận ra thứ sức mạnh đen tối ẩn mình trong lòng đất. Tinh chất rơi rớt của Y'Shaarj bám vào và tăng cường những cảm xúc tiêu cực, tạo nên những linh hồn độc ác gọi là sát. Bằng cách truyền đi những bài giảng của Kang, Song hi vọng rằng ông có thể giúp loài hùng miêu nhân và các chủng tộc khác loại bỏ ảnh hưởng của tên Cổ Thần và vô hiệu hóa các sát.

CHUYẾN DI TRÚ CỦA LOÀI DÃ NGƯU

Khi đế chế ma cổ đang ở thời kỳ đỉnh cao, có một chủng tộc trâu bò thông minh gọi là loài dã ngưu sống rải khắp những đồng bằng đầy cỏ ở trung tâm Kalimdor. Những sinh vật vạm vỡ này sống hòa hợp với tự nhiên, đi theo sự chỉ dẫn của vị bán thần Cenarius.

Không như các Dã Thần khác, Cenarius có hình dạng giống người hơn. Với cơ thể nửa hươu đầy oai vệ, phủ lên bằng một tấm áo bằng hoa và dây leo, thường dạo bước cùng với những dã ngưu du cư. Ông dạy cho những sinh vật đó bí mật của thiên nhiên hoang dã, và ông thích thú trong việc nhìn họ phát triển.

Cuối cùng, loài dã ngưu trở nên mệt mỏi vì phải chia sẻ khu vực

săn bắn với loài troll gần đó và quyết định tìm kiếm một vùng đất mới. Mặc dù vị bán thần Cenarius yêu quý của họ cố thuyết phục họ ở lại và giữ gìn hòa bình, họ vẫn lên đường tới phương nam. Họ săn tìm thức ăn dọc đường suốt tới tận biên giới đế chế ma cổ.

Hoàng đế đương vị, Qiang Kẻ Nhẫn Tâm, mê hoặc trước sức mạnh thể chất to lớn của loài dã ngưu. Hắn lệnh cho những kẻ tạo hình xác thịt của mình bắt dân du cư đó và biến họ thành những nô lệ hùng mạnh hơn và thông minh hơn nữa, cùng lúc đó kiếm chế bản năng hoang dã của họ. Loài dã ngưu phải chịu đựng dự đàn áp hung bạo của các ma cổ suốt hàng thế hệ tới khi họ nổi dậy cùng với các nô lệ khác để lật đổ những chủ nhân tàn bạo của mình.

Mặc dù loài dã ngưu có được sự tự do, họ đã phải chịu mất mát rất lớn. Truyền thống kể chuyện bằng lời nói của họ đã hoàn toàn biến mất vì luật lệ hà khắc của các ma cổ cấm họ truyền đạt di sản của mình. Hầu hết lịch sử quý giá của họ đã phai nhòa. Một số dã ngưu vẫn giữ những ký ức nhạt nhòa và một truyền thuyết rời rạc về một vị bán thần nhân từ từng coi sóc họ. Số khác khăng khăng rằng loài dã ngưu nên từ bỏ tất cả truyền thống và tạo nên vận mệnh mới. Sự bất đồng dần gia tăng và thậm chí có lúc dẫn đến đổ máu. Hầu hết dã ngưu khinh miệt bạo lực và lên đường tới phương bắc, quyết định quay về đời sống đi săn và sống cùng với những linh hồn tự nhiên.

Một số bộ lạc ưa du cư hơn đi cả chặng đường băng ngang lục địa, chỉ dừng lại khi họ tới vùng đất lạnh lẽo gần Đỉnh Bão. Những bộ lạc khác định cư tại trung tâm Kalimdor êm dịu và đoàn tụ với ân nhân cổ xưa của họ, Cenarius. Quay trở về khu săn bắn cổ xưa của họ cho phép họ tìm lại được truyền thống cũ. Nhiều người học tập từ Cenarius học được ma thuật tu sĩ về thế giới tự nhiên, trong khi những người khác làm chủ nghệ thuật về sức mạnh pháp tăng.

Nhưng không phải tất cả dã ngưu đều rời thung lũng. Những người ở lại phía sau nhanh chóng nhận ra mình thật kỳ cục so với loài hùng miêu nhân và các nô lệ được giải phóng khác. Việc các ma cổ tái tạo xác thịt đã không hoàn toàn khuất phục được bản chất

liều lĩnh của loài dã ngưu, và xung đột liên tục xảy ra về vấn đề đất đai và tài nguyên.

Lo sợ một cuộc chiến sẽ xảy đến với những đồng minh cũ, loài dã ngưu đi về hướng tây, định cư bên ngoài Long Trụ trường thành. Điều này khiến họ không được bảo vệ trước loài bọ ngựa, và cứ mỗi một trăm năm, bầy côn trùng lại đe dọa tiêu diệt dân tộc họ. Chu kỳ bọ ngựa và việc loài dã ngưu phải chiến đấu thường xuyên dẫn tới một truyền thống chiến binh dũng mãnh, thứ khiến họ càng trở nên man rợ hơn hẳn những bộ lạc đi về phương bắc.

Suốt nhiều thế hệ, nguồn năng lượng phát ra từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu và những cỗ máy được các vệ thần làm ra quanh Kalimdor đã thay đổi loài dã ngưu theo nhiều cách khác nhau. Những ai ở gần thung lũng vẫn giữ cái tên "dã ngưu," dù cho họ trở nên thiện chiến hơn hẳn những họ hàng xa khác. Những ai ở trung tâm Kalimdor, gần Nguồn Nước Vĩnh Cửu, dần lấy cái tên "ngưu nhân." Những bộ lạc đã đi tới phương bắc, gần Lò Rèn Ý Chí, sẽ được gọi là "taunka," và họ dần thích nghi với khi hậu băng giá nơi đó.

Những nhóm xa xôi đó vẫn giữ liên lạc với nhau trong suốt nhiều năm, nhưng khi sự kiện Đại Phân Liệt xảy ra chia cắt thế giới, tất cả liên hệ giữa các bộ lạc đều bị mất.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bán thần: demigod
Bọ ngựa: mantid
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Cổ Thần: Old God
Dã ngưu: yaungol
Dã thần: wild god
Đại Vệ Thần: High Keeper
Đỉnh Bão: Storm Peaks
Đỉnh Côn Lai: Kun-lai Summit
Hầu tộc: hozen

Hùng miêu nhân: pandaren
Hùng Tinh: August Celestial
Kẻ Trói Buộc Nô Lệ: Slavebinder
Kim ngư: jinyu
Lăng Mộ của những Kẻ Chinh Phạt: Tomb of Conquerors
Lò Rèn Căn Nguyên: Forge of Origination
Long Trụ Trường Thành: Serpent's Spine
Lôi Thần: Lei Shen
Lời Nguyền Xác Thịt: Curse of Flesh
Ma cổ: mogu
Ma Cổ Sơn: Mogu'shan
Ngưu nhân: tauren
Nhà Trí Thức Lang Bạt: Lorewalker
Sát: sha
Sấm Vương: Thunder King
Thầy nấu rượu: brewmaster
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Titan-rèn: titan-forged
Tuyết Nộ: Xuen
Tư tế: priest
Võ tăng: monk

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG III: KALIMDOR CỔ XƯA (3/4)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CUỘC XÂM LƯỢC CỦA LOÀI TROLL ZANDALARI

11,900 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

L

oài troll Zandalari vẫn luôn duy trì mối quan hệ với các ma cổ sau cái chết của Lôi Thần. Dù loài troll nhận thấy những kiến thức về bí thuật của loài ma cổ rất hữu ích, họ lại cực ghét những xung đột trong nội tộc và việc thao túng chính trị căng thẳng. Khi dần dần không có bộ tộc ma cổ nào có khả năng thiết lập địa vị thống trị tất cả, các troll Zandalari quyết định không cam kết trung thành với bất kỳ phe phái nào cả.

Nhưng họ không bao giờ quên lời hứa Lôi Thần đã hứa với họ: một phần đất đai lớn gần Thung Hoa Bất Diệt sẽ mãi thuộc về loài troll. Mãi về sau khi đế chế ma cổ sụp đổ, các troll Zandalari nhận thấy thời cơ để đoạt lại những thứ họ tin rằng họ có quyền sở hữu. Họ không hành động ngay lập tức. Những cuộc tranh luận nội bộ nổ ra trong thủ phủ Zuldazar của loài troll Zandalari về việc những thuộc địa đó nên được đoạt lại bằng ngoại giao hay vũ lực.

Cuối cùng, một hậu duệ của đại tư tế Zulathra vĩ đại đưa ra được cách thích hợp nhất. Tên hắn là Mengazi, và hắn biết chẳng thể mong loài hùng miêu nhân sẽ tôn trọng thỏa thuận giữa loài troll Zandalari và các ma cổ. Những cựu nô lệ đó đã lật đổ chủ nhân mình, và vì thế họ đủ mạnh để chống cự lại loài troll nếu có thời gian chuẩn bị. Để có thể đoạt được đất đai của mình, loài troll cần tấn công không báo trước và với đủ sức mạnh để đập tan ý chí của

loài hùng miêu nhân.

Để làm được điều này, loài troll hành quân về phương nam, ý định chiếm lấy một mảnh đất màu mỡ phía bắc Đỉnh Côn Lai. Quân Zandalari tấn công căn cứ chính tại đó – một ngôi làng làm nông thanh bình của hùng miêu nhân. Sở hữu thứ sức mạnh thần bí và cưỡi trên lưng những con chiến quái thằn lằn khổng lồ, loài troll tàn sát gần như tất cả cư dân trong căn cứ. Sau đó đội quân Zandalari tiến vào rừng Bích Lâm, một khu rừng rậm sau đó trở thành trung tâm mới được thành lập của đế chế hùng miêu nhân.

Khi tin tức về cuộc xâm lược tới tai các căn cứ hùng miêu nhân khác, sự hoang mang tràn ngập. Không có đội quân nào để ngăn cản loài troll. Vài thập kỷ sau cuộc cách mạng của các nô lệ, chẳng mấy ai nhận ra sự cần thiết của việc tiếp tục con đường quân sự của các ma cổ, thay vì đó lại để cho tất cả cư dân sống trong hòa bình mà không có một chính quyền nào cả. Lực lượng chiến đấu thực sự duy nhất là một hội võ tăng, được dẫn dắt bởi hoàng đế hùng miêu nhân để canh gác Long Trụ trường thành và chống lại bầy bọ ngựa xuất hiện theo chu kỳ.

Dù cho các võ tăng nhanh chóng đi tới Long Trụ trường thành để bảo vệ đất đai khỏi loài troll, họ vô vọng nhận ra mình bị áp đảo cả về số lượng lẫn chiến thuật. Loài troll áp dụng một chiến thuật chưa ai từng thấy, xung trận trên lưng những con bò sát dực long và những con dơi khổng lồ. Các hùng miêu nhân không có cách nào chống lại những đòn tấn công từ trên không như thế.

Cuối cùng, sự tiếp tế đến từ một hùng miêu nhân trẻ tên là Jiang. Khi bà mới chỉ là một đứa trẻ, bà đã tìm thấy một con vân long con, cô độc và bị thương nặng sau một cơn bão kinh hoàng đã phá ổ của nó. Vào lúc đó, loài hùng miêu nhân xem loài vân long biết bay đó là những con thú hung dữ bất trị, nhưng Jiang đã chữa trị và làm bạn với nó. Những người ở làng bà thường thấy họ bay cùng nhau trên bầu trời.

Khi các võ tăng đang bị thua trận trên những vách đá trong rừng Bích Lâm, Jiang và người bạn rồng của mình là Lo nhào xuống từ

trên những đám mây. Ngọn lửa thịnh nộ của Lo đập tan hàng ngũ quân Zandalari, buộc họ phải rút lui. Tin tức về chiến thắng đó truyền khắp đế chế, và những người khác đã đi theo bước Jiang. Họ thuần phục những con vân long mạnh mẽ, và rồi sau đó một đội quân nhỏ đã có thể bay lên chinh chiến cạnh Jiang. Những hùng miêu nhân dũng cảm đó được gọi là Hội Vân Long.
[image]*HÌNH: CÁC KỴ SĨ VÂN LONG TẤN CÔNG LOÀI TROLL ZANDALARI*

Hướng cuộc chiến đã thay đổi. Loài troll biết rằng họ khó có thể thắng lại nếu phải đánh theo phương thức cũ, bởi vậy Mengazi dùng tới chiến thuật cuối cùng: hồi sinh Sấm Vương Lôi Thần.

Lôi Thần đã ban cho loài troll Zandalari bí mật để hồi sinh cho hắn, hắn không tin bất cứ ma cổ cấp dưới nào làm điều này nếu hắn bị giết. Loài troll biết rằng Sấm Vương có đủ sức mạnh để tiêu diệt những con vân long phiền nhiễu kia và phá hủy bất cứ đạo quân nào dưới mặt đất. Một trận không chiến diễn ra gần Lăng Mộ của những Kẻ Chinh Phạt, nơi xác của Lôi Thần được cất giữ. Jiang hi sinh thân mình trong một đòn tấn công liều lĩnh cuối cùng để giết Mengazi. Đội quân Zandalari còn lại nhanh chóng phá tan hàng ngũ và rút lui về quê nhà trong nhục nhã. Nhờ hành động anh hùng này, Jiang đã ngăn loài troll không hồi sinh được tên Sấm Vương đáng sợ.

Một lễ hội ăn mừng lớn diễn ra khắp đế chế, nhưng đồng thời cũng khóc thương cho những sinh mạng mất đi, đặc biệt là Jiang. Hàng thập kỷ sau cuộc chiến, Lo thường được thấy đang bay vòng tròn trên bầu trời trên rừng Bích Lâm, như thể đang tìm kiếm người bạn cũ và là kỵ sĩ của mình. Các vân long kỵ sĩ khác tưởng niệm Jiang bằng cách ghi lại những lời của bà. Trong Hội Vân Long, truyền thống huấn luyện và làm bạn với những sinh vật oai hùng đó của bà sẽ còn mãi trong suốt cả ngàn năm sau.

NGUỒN NƯỚC VĨNH CỬU VÀ SỰ LỚN MẠNH CỦA LOÀI DẠ TIÊN

15,000-10,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

T
rước cuộc chiến với loài aqir, các bộ lạc troll đã dành được những dải đất lớn khắp Kalimdor. Nhiều nhóm trong số đó, như các bộ lạc Gurubashi và Amani, thường xung đột với nhau về đất săn bắn và thuộc địa. Nhưng có một bộ lạc không hề quan tâm tới những trận chiến dành đất đai và quyền lực đó. Được gọi là troll đen, họ sống trong một mạng lưới những hang động ngầm trải dài bên dưới Đỉnh Hyjal. Họ căm ghét ánh sáng mặt trời, chỉ ra khỏi những hang động của mình vào buổi đêm. Tập tính sinh hoạt về đêm của loài troll đen dần dần thay đổi họ, biến làn da màu xanh lam của họ thành màu xám.

Loài troll đen ưa thích sự độc lập với các xã hội troll lớn hơn, và họ thường không chú ý đến hoạt động của các bộ lạc khác. Không giống những họ hàng Gurubashi và Amani, họ sống cuộc sống kết nối hòa hợp với thế giới tự nhiên. Những nhà sư troll đen thường tìm cách giao tiếp với đất đai và sống hòa hợp với nó. Nhiều trong số đó dần di cư về phía trung tâm Kalimdor. Họ tìm ra những khu rừng quanh co tại trung tâm lục địa, gặp gỡ với những rồng tiên, hỗn long, và nữ thần rừng hay lẩn trốn. Dần dần, loài troll đen cũng tìm ra một hồ nước rộng lớn chứa nguồn năng lượng sáng long lanh, một hồ nước về sau họ gọi là Nguồn Nước Vĩnh Cửu.

Mê hoặc trước phát hiện của mình, loài troll đen định cư dọc bờ Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Qua nhiều thế hệ, nguồn năng lượng tỏa ra từ hồ nước ngấm vào xương thịt loài troll, nâng tầm thể xác họ cho xứng với linh hồn duyên dáng của họ. Họ biến thành những sinh vật gần như bất tử có trí thông minh cao. Những troll xưa kia dần dần từ bỏ di sản và truyền thống cổ xưa của mình. Những nhà sư của bộ lạc dần tôn thờ nữ thần mặt trăng Elune, kẻ họ tin là trói buộc với chính Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Họ cho rằng vị thần đó say ngủ bên trong lòng suối nguồn đó vào ban ngày.

Loài troll ngày xưa cũng tìm ra cái tên “Kalimdor” và nhiều từ ngữ titan-rèn khác nhờ việc giao tiếp với Elune và nghiên cứu những cổ vật kỳ lạ nằm rải rác xung quanh Nguồn Nước. Dựa trên thứ ngôn

ngữ mới này, họ tự gọi mình là *kaldorei* – "con cái của những vì sao" – còn gọi là dạ tiên.

Rừng cây, hoa lá, và thú rừng im lặng ngắm nhìn loài dạ tiên phát triển, và kể về họ cho các Dã Thần tại Hyjal. Trong số đó, vị bán thần Cenarius khá thích thú với những kẻ mới đến bên bờ Nguồn Nước Vĩnh Cửu này. Loài dạ tiên cũng cho rằng ông là con trai của thần Hươu Trắng vĩ đại Malorne và chính Elune. Cenarius yêu quý loài dạ tiên và tin rằng họ có khả năng trở thành những người bảo trợ vĩ đại cho tự nhiên. Ông làm bạn với chủng tộc non trẻ này và dạy họ về thế giới tự nhiên. Cenarius hi vọng rằng loài dạ tiên sẽ sống hài hòa với thiên nhiên hoang dã.

Trong nhiều thế kỷ, quả thực loài dạ tiên đã làm đúng như vậy. Họ xây dựng nên một xã hội đẹp đẽ quanh Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Thủ phủ của quốc gia bé nhỏ này được gọi là *Elun'dris*, nghĩa là "Con Mắt của Elune," và nó được xây dựng ngay bên bờ của suối nguồn sức mạnh này. Loài dạ tiên cũng mài dũa mối liên kết với cánh rừng xung quanh và vô số những cư dân trong đó. Cenarius sẵn lòng chỉ dẫn cho loài dạ tiên mỗi khi cần thiết vì thấy được sự thông thái và lòng nhân từ thẳm sâu trong trái tim họ.

Nhưng rồi dần dần nhiều dạ tiên lại mong ước có được một cuộc sống khác. Những kẻ này bị ám ảnh bởi việc khám phá những bí ẩn của Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Họ nghiên cứu kỹ về nguồn năng lượng bí thuật của suối nguồn đó, dần trở thành những phù thủy. Họ khai thác sức mạnh của hồ nước bí thuật và dựng nên những đền đài và con đường tráng lệ xung quanh. Ma thuật trở thành một phần không thể tách rời của cuộc sống khi loài dạ tiên hoan hỉ với nguồn sức mạnh chỉ mới chạm đầu tay. Vượt qua ranh giới hiểu biết của mình trở thành động lực phát triển cho nền văn hóa của họ.

Vào thời kỳ phát triển chưa từng thấy này thủ lĩnh hùng mạnh nhất của loài dạ tiên nổi lên nắm quyền lực. Tên của bà là Nữ Hoàng Azshara. Nhờ tham vọng vô biên của mình, bà sẽ nâng tầm dân tộc mình tới một tầm cao đặc biệt… và gieo mầm cho sự hủy diệt của chính họ.

HỘI CHỊ EM ELUNE

Thành phố Suramar trở thành trung tâm tôn giáo của loài dạ tiên và là nhà của Hội Chị Em Elune. Hội này có thành viên là phụ nữ của loài dạ tiên, dâng hiến cho việc thờ cúng nữ thần mặt trăng. Những nữ tư tế của Hội Chị Em có được sự tôn kính của nền văn minh dạ tiên thuở đầu, từ thủ lĩnh tinh thần tới giúp bảo vệ những thuộc địa mới khỏi những mối đe dọa từ bên ngoài.

NỮ HOÀNG AZSHARA

X

inh đẹp và thông thái trước tuổi, Nữ Hoàng Azshara là hiện thân cho những nét đẹp đẽ nhất của dân tộc mình. Bà thích thú theo đuổi thuật phù thủy và xây dựng nên một cung điện nạm ngọc đẹp ngoạn mục bên bờ Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Tại đó, những quý tộc hùng mạnh nhất – những kẻ được gọi là *quel'dorei*, nghĩa là "Thượng Sinh" – đáp lại lời nói của bà.

Các Thượng Sinh là những phù thủy rất tài ba và có tham vọng lớn. Một số kẻ chẳng hạn như Công Nương Vashj là hầu gái trung thành được trọng dụng của nữ hoàng. Một số khác, như Lãnh Chúa Xavius, lại được nữ hoàng hỏi ý kiến về những vấn đề quản lý và là cố vấn đáng tin cậy. Nhưng dù những Thượng Sinh đó nắm vai trò nào bên nữ hoàng, tất cả bọn họ đều thuộc thứ hạng cao trong xã hội dạ tiên. Họ tin mình cao cấp hơn hẳn những người còn lại, một việc đã gây ra sự giận dữ trong những người dạ tiên "hạ sinh."

Nhưng sự xúc phạm này không tới được tai Azshara. Mặc dù nữ hoàng được sinh ra trong dòng dõi cao quý nhất, người dạ tiên mọi tầng lớp vẫn yêu quý bà. Các tiên quý nữ hoàng mình tới mức họ đặt lại tên cho thủ phủ đẹp đẽ của mình là *Zin-Azshari*, nghĩa là "Vinh Quang của Azshara," để vinh danh bà.

[image]

HÌNH: THỦ ĐÔ NGƯỜI DẠ TIÊN ZIN-AZSHARI

Dưới quyền Azshara, nền văn minh dạ tiên bùng nổ thành một đế chế trải dài, một thiên đường đầy những ngọn tháp mạ vàng, những thành phố rộng lớn, và những kỳ quan khác sẽ không bao giờ có thể

thấy lại được kể cả ở thời hiện đại. Những mạng lưới bờ lũy sáng rõ, tô điểm bởi ánh sáng bạc của Elune, trải dài tới những góc ngách xa xôi của Kalimdor.

Theo chỉ thị của Azshara, những đội quân viễn chinh lên đường khám phá thế giới và đồng thời mở rộng biên giới đế chế. Họ thường quay về Zin-Azshari với mẫu vật của các loài động thực vật kỳ lạ, và câu chuyện về những loài rồng thần bí thống trị nóc nhà thế giới. Những đội quân viễn chinh đó cũng lập ra hàng tá tiền đồn kho chứa, chẳng hạn như Shandaral ở khu rừng băng giá Nguyệt Ca phương bắc, Then'Ralore ở vùng hoang dã tươi tốt vùng trung tâm (về sau được gọi là Xứ Đất Cằn), và Eldre'Thalas ở vùng rừng rậm Feralas phương nam. Nữ hoàng cũng tự tay trông nom việc xây dựng một ngôi đền lớn mới thờ Elune, một kết cấu trải dài đầy những cây cầu khảm ngọc và những hồ nước sủi tăm ở biên giới phía tây Kalimdor. Khi nó hoàn thành, bà đặt tên cho vùng đất đầy quyến rũ đó là *Lathar'Lazal*, nghĩa là "Ghế Bầu Trời."

Mãi từ thời Đế Chế Đen xưa kia tới giờ mới chưa có một đế chế nào có diện tích và tầm ảnh hưởng lớn tới vậy. Sức ảnh hưởng to lớn của Azshara tỏa khắp thế giới và số dân cư của nó làm lu mờ cả giấc mộng quyền lực điên rồ nhất của Lôi Thần.

Tuy nhiên có một nơi mà Azshara và quân của bà luôn tránh: Đỉnh Hyjal. Những linh hồn và bán thần lang thang khắp những cánh rừng không bị nữ hoàng phá rối. Từ tận xương tủy bà biết rằng bằng cách nào đó Hyjal vượt quá khả năng ảnh hưởng của bà. Đó là một nơi chứa đầy ma thuật cổ xưa, một vùng đất hoang dã không thể chinh phục và không thể thay đổi hoàng toàn đối nghịch với viễn cảnh của bà về một Kalimdor mới. Azshara công khai cấm bành trướng tới Hyjal vì mối quan hệ cổ xưa của người dạ tiên với những cánh rừng. Thực ra bà coi khinh nó và sự hài hòa nó tượng trưng.

Cenarius biết rất rõ về cách nhìn của Azshara về Hyjal. Với nỗi lo lắng dần gia tăng, ông vẫn theo dõi đế chế dạ tiên mở rộng. Năm này qua năm khác, ông càng ngày càng thất vọng về sự ngạo mạn và hành động khinh suất của những phù thủy Thượng Sinh. Đa phần

xã hội dạ tiên vẫn tiếp tục đi theo con đường tôn trọng tự nhiên xưa cũ. Việc họ vẫn sống hòa hợp với vùng đất làm ấm lòng Cenarius, nhưng ông biết rằng họ chẳng hề tác động được tới Azshara và đám tay chân kiêu căng của bà ta.

Thời gian trôi đi, người dạ tiên bắt đầu tránh né việc ngoại giao và phớt lờ hầu hết những nền văn hóa khác của Azeroth. Đức tin giáo điều của Azshara về sự thuần khiết của chủng tộc cắm rễ sâu vào tâm linh của người dạ tiên, tạo ra một bầu không khí đầy tính bài ngoại.

Chỉ có những quốc gia troll công khai thù địch là thu hút sự chú ý của các tiên. Những trận chiến nhỏ lẻ thỉnh thoảng lại xảy ra giữa hai phe. Mỗi lần như thế, loài troll lại thất thế trước những ngón đòn ma thuật hủy diệt của loài dạ tiên. Tuy nhiên Azshara không hề thích thú trong chuyện chinh phạt. Trong mắt bà, loài troll chỉ là một mối phiền nhiễu bé nhỏ, những trận chiến của họ thể hiện rõ những đầu óc sơ đẳng chưa được khai sáng. Cuối cùng, nữ hoàng lập một hòa ước với bộ lạc Zandalar, bộ lạc có tàm ảnh hưởng lớn nhất với loài troll. Để đổi lấy việc loài troll ngừng tấn công vào đất đai của người dạ tiên, các troll Zandalari sẽ được phép – bằng ơn huệ của Azshara – giữ Dãy Núi Zandalar linh thiêng phía nam Nguồn Nước Vĩnh Cửu.

Loài troll đồng ý, biết rõ rằng họ chẳng có chút cơ hội nào chống lại dược sức mạnh bí thuật của kẻ địch. Sự đồng ý đầy hổ thẹn này khiến nỗi phẫn uất của loài troll đối với loài dạ tiên tăng lên, một nỗi căm thù sẽ kéo dài suốt nhiều thế hệ sau.

Loài troll không còn là mối nguy hại nữa, Azshara tiếp tục mở rộng uy thế của mình. Nhưng khi đó, bà ta càng lúc càng dành nhiều thời gian tự giam mình trong cung điện, ngắm nhìn Nguồn Nước Vĩnh Cửu và những bí mật ẩn giấu sâu trong nó. Bà ta tin rằng người dạ tiên chỉ mới chạm được chút ít vào sức mạnh của suối nguồn đó. Bà thúc đẩy các Thượng Sinh thăm dò Nguồn Nước Vĩnh Cửu để mở rộng kiến thức và tìm tới đỉnh cao mới về văn hóa và tiến bộ kỹ thuật.

Những thí nghiệm liều lĩnh của họ phát ra những luồng ma thuật tràn vào xứ Hỗn Âm. Nhưng thiêu thân lao vào lửa, nhưng cư dân ma quỷ của cõi Âm bị thu hút về phía suối nguồn sức mạnh đầy hấp dẫn này.

Chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi Sargeras và Quân Đoàn Rực Lửa nhận ra điều đó.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ AZEROTH THỜI HOÀNG KIM CỦA ĐẾ CHẾ DẠ TIÊN*

CỔ QUÂN ĐẠI CHIẾN

10,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Khi các Thượng Sinh tiếp tục nghiên cứu Nguồn Nước Vĩnh Cửu, một dạ tiên trẻ tên Malfurion Stormrage lại trau dồi mối liên kết với tự nhiên. Dưới sự dạy bảo của Cenarius thông thái, anh trở thành tu sĩ phàm trần đầu tiên ở Azeroth. Malfurion học tập rất xuất sắc, và anh thường dành nhiều ngày lang thang khắp các cánh rừng ở Hyjal.

Cenarius rất hài lòng trước sự tiến bộ của Malfurion. Ông cảm nhận thấy thứ gì đó đặc biệt trong người học trò của mình ngay từ lần đầu tiên linh hồn chàng dạ tiên rảo bước tại Cõi Mộng Lục Bảo. Cenarius hi vọng rằng Malfurion sẽ truyền bá thuật tu sĩ khắp tộc dạ tiên và giúp họ trở về với cội nguồn của sự hòa hợp.

Nhưng sự thay đổi này không tới với Azshara và bè lũ tay chân. Không được biết bởi hầu hết xã hội dạ tiên, các Thượng Sinh đã bắt đầu giao thiệp với Sargeras. Gã titan sa ngã muốn sử dụng lũ phù thủy và thứ ma thuật vĩ đại của họ để mở con đường cho Quân Đoàn tới Azeroth. Nếu không có một cổng vào phù hợp, gã biết rằng việc đi tới thế giới này sẽ mất hàng thế kỷ.

Như những gì hắn đã làm với người eredar tại Argus, Sargeras liên hệ với các Thượng Sinh và lợi dụng sự kiêu căng của họ. Lãnh Chúa Xavius và Thượng Sinh đầu tiên nghe được lời kêu gọi của Sargeras. Tên Xavius thèm khát sức mạnh nhanh chóng khiến Azshara chú ý tới Sargeras. Gã titan sa ngã hứa sẽ ban cho nữ hoàng

dạ tiên và lũ nô bộc thứ sức mạnh siêu việt, nhờ đó cho phép họ biến Kalimdor thành một thiên đường. Sargeras yêu cầu Azshara và nô bộc triệu hồi tay chân của gã tới thế giới Azeroth để chúng có thể ban cho các Thượng Sinh thứ sức mạnh này.

Mê hoặc trước vẻ hùng mạnh của Sargeras, Azshara và các Thượng Sinh sử dụng năng lượng từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu để đem lũ tay chân của Quân Đoàn tới Azeroth. Hàng đoàn những chiến binh ác quỷ tràn ra từ cung điện nữ hoàng, tàn sát tất cả dạ tiên trên đường đi trừ những đồng minh Thượng Sinh.

Được chỉ huy bởi những kẻ như Mannoroth Kẻ Phá Hoại, Hakkar Chủ Chó Săn, và Archimonde Kẻ Nhơ Bẩn, Quân Đoàn tàn phá giết chóc khắp đế chế dạ tiên. Lũ lục hỏa thạch chọc xuyên qua bầu trời, đập tan những thành phố dạ tiên, trong khi hàng nghìn những tên cận vệ diệt vong và những con chó săn fel ghê gớm biến những cánh rừng yên bình xứ Kalimdor thành những đống than cháy âm ỉ ngọn lửa xanh lục.

Chiến tranh, với mức độ chưa có đế chế phàm trần nào từng chứng chiến, đã xảy đến với Azeroth.

Một đội quân kháng chiến dạ tiên, được chỉ huy bởi một quý tộc là Ngài Kur'talos Ravencrest, được lập ra để chống lại đòn tấn công điên cuồng của Quân Đoàn. Trong hàng ngũ vệ binh dũng cảm là Malfurion, người anh em phù thủy sinh đôi, Illidan, và nữ tư tế xinh đẹp cả hai người anh em đều yêu say đắm, Tyrande Whisperwind. Cuối cùng, ba người anh hùng không ai ngờ đến này sẽ thay đổi số phận Kalimdor mãi mãi.

Dù cho đội quân của Ravencrest phải chịu nhiều thất bại trước lũ quỷ, quân dạ tiên cũng có được những thành quả. Chính Malfurion sớm đã tung một đòn mang tính quyết định bậc nhất chống lại Quân Đoàn và lũ Thượng Sinh đồng minh. Từ trong Cõi Mộng Lục Bảo, anh giải phóng thứ ma thuật tu sĩ vào tên tay sai đáng tin cậy Xavius của Azshara, đánh bại hắn. Hành động này không chỉ tiêu diệt một trong những phù thủy mạnh nhất của các Thượng Sinh, mà còn chứng minh khả năng phi phàm của ma thuật tu sĩ với đồng minh

của Malfurion.

Illidan cũng cực kỳ có giá trị trong đội quân kháng chiến. Trong một trận chiến, lòng dũng cảm và khả năng làm chủ bí thuật đã giúp anh cứu mạng Ravencrest. Vì hành động quên mình này, Illidan được chỉ định làm phù thủy cận vệ của vị chỉ huy. Về sau anh sẽ dẫn đầu nhóm quân phù thủy chiến đấu cho quân kháng chiến dạ tiên.

Về phần mình, nữ tư tế Tyrande là một trong những thành viên vĩ đại nhất của Hội Chị Em Elune. Nhờ niềm tin không thể phá vỡ vào Elune nhân từ, cô đã cứu mạng vô số người vô tội khỏi Quân Đoàn khát máu. Về sau, Tyrande sẽ trở thành nữ đại tư tế thần Elune, vị thủ lĩnh đáng kính của Hội Chị Em linh thiêng.

Nhưng dù quân kháng chiến chiến đấu rất dũng mãnh, càng ngày càng có nhiều quỷ tràn vào Azeroth từ cánh cổng của các Thượng Sinh. Quân Đoàn cũng củng cố số lượng của nó với một chủng quỷ dữ mới, sinh ra từ chính những cư dân của Azeroth.

Một trong số đám quỷ đó là Xavius. Sargeras đã biến đổi cơ thể của tên Thượng Sinh bị đánh bại kia thành hình hài ma quỷ với cặp sừng nhọn và bộ guốc chẻ. Hình hài mới này được gọi là dương nhân, và nó ghi dấu rằng Xavius giờ là tay sai cho Quân Đoàn mãi mãi. Theo lệnh của Sargeras, hắn bắt đầu nguyền rủa nhiều Thượng Sinh đồng đội, biến họ thành những dương nhân khác.

Khi số lượng Quân Đoàn tăng lên và cuộc chiến leo thang, Malfurion nhận ra rằng loài dạ tiên không thể một mình chiến thắng được. Anh thuyết phục Tyrande và Illidan đi cùng anh tới Trảng Trăng yên bình gần Đỉnh Hyjal, nơi họ cầu xin Cenarius trợ giúp. Vị bán thần vĩ đại đồng ý tập hợp các Dã Thần hùng mạnh chống lại Quân Đoàn, nhưng họ là những thực thể khó đoán, không quen với việc cùng nhau chiến đấu.

Thuyết phục họ hành động cần thời gian… một thứ xa xỉ mà loài dạ tiên không hề có.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bích Lâm: Jade Forest
Bọ ngựa: mantid
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Cận vệ diệt vong: doomguard
Chó săn fel: felhound
Chủ Chó Săn: Houndmaster
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Cổ Quân Đại Chiến: War of the Ancients
Dã thần: wild god
Dạ tiên: night elf
Dực long: pterrorwing
Dương nhân: satyr
Đế Chế Đen: Black Empire
Đỉnh Côn Lai: Kun-lai Summit
Đỉnh Hyjal: Mount Hyjal
Hội Chị Em Elune: Sisterhood of Elune
Hội Vân Long: Order of the Cloud Serpent
Hỗn Âm: Twisting Nether
Hỗn long: chimaera
Hùng miêu nhân: pandaren
Kẻ Phá Hoại: Destructor
Lăng Mộ của những Kẻ Chinh Phạt: Tomb of Conquerors
Long Trụ Trường Thành: Serpent's Spine
Lôi Thần: Lei Shen
Lục hỏa thạch: infernal
Ma cổ: mogu
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity
Nữ Đại Tư Tế: High Priestess
Nữ thần rừng: dryad
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Rồng tiên: faerie dragon
Rừng Nguyệt Ca: Moonsong Forests

Sấm Vương: Thunder King
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Thượng Sinh: Highborne
Trảng Trăng: Moonglade
Troll đen: dark troll
Tu sĩ: druid
Tư tế: priest
Vân long: cloud serpent
Võ tăng: monk
Xứ Đất Cằn: Barrens

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG III: KALIMDOR CỔ XƯA (4/4)

**Chương có nội dung hình ảnh*

DEATHWING VÀ LONG HỒN

T

rong khi Cenarius tập hợp các Dã Thần, Malfurion gọi tên các Thần Long Đại Diện tới bảo vệ Azeroth. Được chỉ huy bởi Alexstrasza Thần Ban Sự Sống, loài rồng họp lại tại Đền Rồng Ngủ cổ xưa để bàn luận xem làm thế nào để có thể ngăn chặn cuộc xâm lược của Quân Đoàn.

Vào một trong những cuộc họp đó Neltharion Thần Cai Đất đề xuất một giải pháp. Ông ta thuyết phục những Đại Diện khác hi sinh một phần sức mạnh của mình và truyền vào Long Hồn, một cổ vật đặc biệt do hắn thiết kế ra. Ông ta cho rằng thứ vũ khí này sẽ tập trung sức mạnh của họ và tẩy sạch Quân Đoàn khỏi bề mặt Azeroth.

Các Đại Diện khác không hề biết, rằng Neltharion đã bị những lời thì thầm của lũ Cổ Thần xúi dục. Qua thời gian, sức ảnh hưởng của những thực thể độc ác đó đã làm ô uế nền đá bao quanh những nhà giam dưới lòng đất của chúng. Mối liên hệ bẩm sinh của Neltharion với mặt đất đã khiến ông ta đặc biệt dễ bị ảnh hưởng bởi sự độc ác này. Bóng tối dần dần chiếm lấy trái tim từng rất vĩ đại của vị Đại Diện này. Sự thống khổ và cơn điên cuồng khiến ông ta tạo ra Long Hồn, mặc dù về sau nó sẽ được gọi bằng một cái tên khác, phù hợp hơn: Quỷ Hồn.

Trong khi trận chiến dữ dội nổ ra giữa Quân Đoàn và quân kháng chiến dạ tiên, năm chủng rồng bay lao tới tấn công Quân Đoàn. Phối hợp cùng đồng đội, Neltharion tung toàn bộ sức mạnh của Long

Hồn và gần như tiêu diệt hoàn toàn Quân Đoàn. Nhưng khi hi vọng bắt đầu được nhen nhóm trong lòng đội quân kháng chiến, Neltharion trở ngược thứ vũ khí đó về phía chính những đồng minh của ông ta, cả dạ tiên và rồng.

Đòn tấn công độc ác của Neltharion giết chết gần như toàn bộ loài rồng lam. Mặc dù những con rồng khác cố ngăn cản ông ta, họ vẫn buộc phải chạy trốn. Người dạ tiên cũng rất hoảng sợ và kinh hoàng trước sự phản bội bất ngờ này. Cuối cùng họ cũng phải rút lui khỏi chiến trường để thoát khỏi cơn thịnh nộ của Neltharion.

Khi nguồn năng lượng của Long Hồn tràn qua người, cơ thể Neltharion bắt đầu xé toạc ra. Một thứ sức mạnh giống như lõi một ngọn núi lửa sôi sục nhận chìm linh hồn ông ta. Những kẽ nứt bùng cháy lan tỏa khắp lớp vảy của Neltharion. Từ những vết thương đó, những mạch lửa và nham thạch nóng trắng phun ra. Với một tiếng gầm điên cuồng, cuối cùng Neltharion cũng lui cuộc cuộc chiến và biế mất vào bầu trời.

Dù cho đòn tấn công của Neltharion không kéo dài bao lâu, nó đã thay đổi thế giới mãi mãi. Chỉ mình hắn đã đập tan sự đoàn kết và sức mạnh của các chủng rồng bay vĩ đại. Họ sẽ không bao giờ còn được như xưa nữa. Malygos, thủ lĩnh của loài rồng lam, phải chịu tổn thất lớn hơn hẳn các Đại Diện khác. Khi nhìn thấy môn đệ của mình chết, ông ta đã phát điên với nỗi đau khổ kéo dài mãi tới hàng ngàn năm sau.

Từ đó trở về sau, Neltharion sẽ được gọi là Deathwing. Sự bội bạc của hắn đã nguyền rủa chủng rồng đen của chính hắn phải sống ẩn dật trong sợ hãi. Suốt nhiều thế kỷ sau, họ sẽ bị săn đuổi tới bờ vực tuyệt chủng bởi các loài rồng bay khác vì sự phản bội không thể dung thứ của Deathwing.

SỰ PHẢN BỘI CỦA ILLIDAN

Sự phản bội của Deathwing giáng một đòn tồi tệ vào nhuệ khí quân dạ tiên. Càng tệ hơn nữa, Illidan đột nhiên biến mất khỏi đội quân. Nhiều dạ tiên e ngại về mạng sống của anh ta, nhưng không ai

tưởng tượng nổi gã phù thủy tài năng đó thực sự đã bỏ rơi quân kháng chiến.

Quyết định này của Illidan nảy sinh do mối quan hệ của anh ta với Malfurion. Gã phù thủy vẫn luôn phải sống dưới cái bóng của người anh em sinh đôi của mình. Mặc dù Illidan cũng là học trò của Cenarius, anh ta thiếu đi sự kiên nhẫn để làm chủ thuật tu sĩ và vì vậy đã chọn theo đuổi bí thuật. Thông qua cuộc chiến, Illidan đã quyết tâm phải vượt lên người anh em của mình và trở thành một người hùng của cả dân tộc.

Nhưng hết lần này qua lần khác, hành động của Malfurion đều làm lu mờ Illidan. Rõ ràng hơn – và đau đớn hơn – là gã phù thủy mong muốn chiếm được trái tim của Tyrande Whisperwind. Khi cuối cùng Illidan cũng đã lấy đủ dũng khí bày tỏ tình yêu với cô, nữ tư tế đã từ chối anh ta. Illidan cho rằng đó là dấu hiệu cho thấy Tyrande định chọn Malfurion làm bạn đời.

Trước sự từ chối đắng cay này, Illidan chìm đắm trong những suy nghĩ đen tối. Gã phù thủy không biết, rằng tên dương nhân xảo quyệt Xavius vẫn luôn tha hóa trí óc anh và thổi bùng lên ngọn lửa tuyệt vọng trong anh.

Sự bất mãn đầy đau khổ của Illidan cuối cùng khiến anh ta rời bỏ quân kháng chiến dạ tiên. Anh ta bắt đầu tham gia vào Quân Đoàn, mong sẽ dành được thứ sức mạnh không có bất cứ dạ tiên nào dám mong ước. Khi làm vậy, Illidan tin rằng mình sẽ vượt mặt Malfurion và chứng minh cho thế giới thấy được sự vĩ đại của mình.

Bất chấp mọi thứ, Illidan đã nói chuyện được với chính Sargeras. Kế hoạch của anh ta là đánh cắp Long Hồn quyền năng đã gây ấn tượng với gã titan sa ngã. Sargeras rất hài lòng ban cho Illidan thứ sức mạnh đặc biệt. Gã khắc trên cơ thể anh chàng dạ tiên những hình xăm fel và thiêu cháy mắt anh ta, từ hố mắt ấy tỏa ra một ngọn lửa siêu nhiên. Mặc dù đau đớn cùng cực, việc làm này ban cho Illidan khả năng nhìn thấy vô số dạng ma thuật.

Một Illidan mới được ban sức mạnh ngay lập lức lên đường đi lấy cắp Long Hồn. Trong khi thực hiện nhiệm vụ nguy hiểm này, anh

chàng dạ tiên ương ngạnh đụng mặt với Deathwing và chứng kiến cơ thể tàn tạ đau khổ của gã Đại Diện. Để giữ được cơ thể không bị xé nát ra, Deathwing đã dùng đến cách chốt chặt những tấm adamantium vào xương sống của mình.

Cuối cùng, Illidan lấy được Long Hồn và đưa cổ vật đó cho các Thượng Sinh đang chờ đợi. Họ ngay lập tức dùng thứ vũ khí đó cho bước tiếp theo trong kế hoạch. Long Hồn sẽ cung cấp sức mạnh giúp tạo ra một cánh cổng khổng lồ trong lòng Nguồn Nước Vĩnh Cửu.

Một cánh cổng cho phép Sargeras có thể bước vào thế giới Azeroth.

Illidan về sau cho rằng hành động của mình là vì mục đích cao thượng, rằng anh ta tham gia Quân Đoàn để hiểu hơn về loài quỷ và tìm cách tiêu diệt chúng. Dù sao thì hành động dại dột là tìm kiếm sự vĩ đại sẽ ám ảnh anh ta như một bóng ma, làm ô uế danh tiếng anh ta mãi mãi về sau.

SỰ THẤT BẠI CỦA XAVIUS

Cuối cùng Malfurion đã đánh bại Xavius trong một cuộc chạm trán về cuối cuộc chiến. Nhờ sự trợ giúp của một dạ tiên trẻ dũng cảm tên Shandris Feathermoon, Malfurion đã bẫy được tên chúa tể dương nhân và nhốt cơ thể và linh hồn hắn vào một cây sồi. Tuy nhiên di sản của Xavius vẫn còn bám dai dẳng ở Azeroth. Tới tận ngày hôm nay, loài dương nhân vẫn còn ở trên thế giới này, làm ô uế tự nhiên bằng thứ ma thuật bẩn thỉu của chúng.

SURAMAR VÀ NHỮNG CỘT TẠO HÓA

K

hi những trận chiến diễn ra khắp trung tâm Kalimdor, một nhóm tay sai của Azshara càng ngày càng lo lắng cho tương lai của họ. Nhóm phù thủy Thượng Sinh nhỏ này phục vụ cho mục đích bành trướng ảnh hưởng của nữ hoàng. Từ đầu não Suramar, họ làm những việc vụng trộm nhằm mục đích bảo vệ quyền lực của Azshara và củng cố đế chế.

Trong những việc mà các Thượng Sinh này làm, việc giỏi nhất là

truy tìm và chiếm đoạt những cổ vật mang sức mạnh to lớn. Hầu hết những di vật đó được chứa trong Hầm Mộ Cổ Nhân, một kho chứa lớn ở Suramar. Trong những khám phá khảo cổ lớn nhất do nhóm Thượng Sinh này tìm ra là những Cột Tạo Hóa đã bị thất lạc từ lâu, một bộ di vật đặc biệt các vệ thần cổ xưa đã dùng để tạo hình và lập nên trật tự cho Azeroth vào thời xa xưa.

Dù cho các Thượng Sinh thiện chiến của Suramar đã nguyện mãi trung thành với Azshara, quan điểm của họ về nữ hoàng bắt đầu thay đổi khi cuộc chiến diễn ra. Thủ lĩnh của nhóm, Đại Pháp Quan Elisande e rằng Quân Đoàn chẳng hề quan tâm nhiều đến các Thượng Sinh. Lũ quỷ dữ gớm guốc đã phá hủy nhiều thứ thuộc về đế chế dạ tiên và làm ô uế những vùng đất xung quanh bằng thứ ma thuật fel của chúng.

Elisande càng ngày càng ngờ vực Quân Đoàn khi cô ta khám phá ra rằng lũ quỷ đang dự định biến Suramar thành một tiền đồn chiến tranh mới. Tay chân của Quân Đoàn đã bắt đầu tạo ra một cánh cổng dẫn tới Hỗn Âm trong tòa nhà cao quý nhất trong thành phố, Ngôi Đền Elune. Một khi được mở ra, cánh cổng này sẽ cho phép viện binh Quân Đoàn tràn vào Azeroth và đập tan quân kháng chiến dạ tiên ở mặt trận thứ hai.

Nhưng Elisande cho rằng một cánh cổng như vậy sẽ gần như phá hủy Suramar và tất cả dân cư của nó. Bởi vậy vị đại pháp quan và người của cô lập ra một kế hoạch ngầm phá hoại cố gắng của Quân Đoàn. Họ chặt đứt mối quan hệ với các Thượng Sinh khác và tiến tới phong bế cánh cổng mới của lũ quỷ. Để làm vậy, Elisande và đồng đội tìm những cổ vật tiềm năng mà họ đã tập hợp trong nhiều năm qua. Đặc biệt họ biết rằng những Cột Tạo Hóa chứa thứ sức mạnh họ cần để vô hiệu hóa cánh cổng của Quân Đoàn.

Với những cổ vật đó trong tay, Elisande và các Thượng Sinh theo cô ta dẫn một đội quân tấn công lũ quỷ ở Suramar. Ngay khi cánh cổng mới của Quân Đoàn bắt đầu được sinh ra, các phù thủy truyền ma thuật của mình thông qua những Cột Tạo Hóa. Họ tạo ra một phép thuật lớn đóng cảnh cổng tối tăm kia lại và khóa nó sau những

lớp phong ấn không thể bị phá vỡ.

Dù cho họ đã ngăn cản kế hoạch tạo ra một cánh cổng mới, các Thượng Sinh nổi loạn không hề có dự định tham gia vào quân kháng chiến dạ tiên và tiếp tục chiến đấu với Quân Đoàn. Rất lo sợ tai họa, Elisande và bè lũ cùng nhau củng cố vị trí của mình ở Suramar. Họ sử dụng Con Mắt của Aman'Thul, một trong những Cột Tạo Hóa, để tạo ra một suối nguồn bí thuật to lớn. Được gọi là Nguồn Nước Ban Đêm, nguồn ma thuật này sẽ nuôi dưỡng các phù thủy và bảo vệ họ khỏi những mối đe dọa trong tương lai. Trong suốt cả ngàn năm sau, suối nguồn đó cũng biến đổi Elisande và đồng đội, biến họ thành một chủng tộc mới gọi là dạ sinh.

SỰ SỤP ĐỔ CỦA ZIN-AZSHARI VÀ SỰ CHIA CẮT THẾ GIỚI

D

ù phải chịu nhiều thất bại, hi vọng vẫn còn lay lắt trong hàng ngũ quân kháng chiến dạ tiên. Một thủ lĩnh dũng cảm mới, Jarod Shadowsong, đã đứng lên nắm lấy quyền chỉ huy. Không như những tiền bối, anh ta không được sinh ra trong dòng máu cao quý. Là một chiến sĩ dũng mãnh và là một nhà chiến thuật tài giỏi, Jarod đã thực nhiệm nhiều việc vĩ đại để củng cố đội quân kháng chiến. Anh gạt phăng tính bài ngoại cố hữu của người dạ tiên và mời nhiều chủng tộc khác của Azeroth – như thổ linh, ngưu nhân, và những furbolg hùng mạnh – vào đội quân dạ tiên.

Quân kháng chiến cũng có đồng minh trong các Thượng Sinh kẻ thù. Một nhóm phù thủy được dẫn đầu bởi Dath'Remar Sunstrider đã nhận ra rằng lòng trung thành của họ với ác quỷ sẽ chỉ đem tới sự hủy diệt của Azeroth. Những Thượng Sinh đó rời bỏ Azshara và nguyện hi sinh mạng sống vì quân kháng chiến.

Kể cả các Dã Thần cuối cùng cũng rời khỏi những cánh rừng theo lời thúc giục của Cenarius, mài nanh dũa vuốt tham gia quân kháng chiến. Cả khu rừng rung chuyển khi các thực thể khổng lồ lao xuống trừ những triền dốc Hyjal. Mỗi Dã Thần đều mang sức mạnh không giống bất cứ thứ gì lũ quỷ từng đối mặt. Một số, chẳng hạn

như sói trắng Goldrinn, còn to lớn hơn cả những con quỷ lớn nhất.

Cùng với các Dã Thần còn có những đàn sinh vật khác, gồm có các nữ thần rừng và các hỗn long nhiều đầu. Kể cả các mộc tinh hay lẳng tránh, những người cây hùng mạnh với sự thông thái và sức mạnh to lớn, cũng xuất hiện chiến đấu với lũ quỷ.

Theo lệnh Shadowsong, đội hợp quân liều lĩnh tấn công chính Zin-Azshari. Quân kháng chiến tấn công thủ phủ đổ nát và va chạm với hàng ngũ Quân Đoàn đông tưởng như vô số. Cái giá phải trả quá kinh khủng. Hàng ngàn con quỷ đã chết, nhưng cả đội quân bảo vệ Azeroth hùng mạnh cũng vậy. Những chiến binh máu lạnh của Quân Đoàn thậm chí còn áp đảo một số Dã Thần. Từng vị một, những sinh vật cổ xưa kia ngã xuống trước những lưỡi đao đen độc ác và thứ sức mạnh fel của lũ quỷ. Với từng cái chết, khu rừng trên Hyjal run lên, và những cơn gió hú lên nỗi sầu thảm.
[image]*HÌNH: CENARIUS VÀ MANNOROTH TRONG CỔ QUÂN ĐẠI CHIẾN*

Khi trận chiến tiếp tục diễn ra, Malfurion và Tyrande đi tới bờ Nguồn Nước Vĩnh Cửu cùng với một nhóm quân thiện chiến nhỏ. Họ mong lấy lại được Long Hồn và ngăn cản Quân Đoàn sử dụng sức mạnh của nó. Malfurion và đồng đội sau đó được Illidan gia nhập, anh ta quả quyết rằng lòng trung thành trước đây của anh ta với các Thượng Sinh và Quân Đoàn chỉ là một mưu kế để tìm hiểu về chúng.

Mặc dù Malfurion vẫn cực kỳ nghi ngờ người anh em của mình, một mối đe dọa lớn hơn nhiều đã thu hút sự chú ý của anh. Anh khám phá ra rằng Nguồn Nước Vĩnh Cửu đã trở thành một cánh cổng khổng lồ – một cánh cổng có thể giúp Sargeras trực tiếp bước vào Azeroth.

Malfurion nhận ra rằng không có đội quân nào, cho dù lớn mạnh tới đâu, có thể chống lại sức mạnh đáng sợ của Sargeras. Anh cho rằng chiến thắng chỉ có thể đạt được bằng cách phá hủy chính Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Dù cho hành động này là không tưởng tượng nổi, Nguồn Nước Vĩnh Cửu lại là liên kết sống còn của Quân

Đoàn tới thế giới thực tế. Malfurion biết rằng phá hủy suối nguồn sức mạnh này sẽ đánh dấu chấm hết cho nền văn minh của người dạ tiên mà anh biết, nhưng đó là cơ hội duy nhất để cứu thế giới.

Sau khi lấy lại được Long Hồn, Malfurion và đồng đội đột nhập vào cung của Azshara. Họ phát hiện ra rằng nhiều Thượng Sinh đang thực hiện một phép thuật để củng cố cho cánh cổng trong Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Liều lĩnh cố gắng phá hoại phép thuật đó, Malfurion rút nguồn năng lượng trong Long Hồn và tấn công kẻ thù. Anh chàng tu sĩ vĩ đại gọi lên một cơn bão khổng lồ nhận chìm cả bầu trời bên cung điện đổ nát. Cơn bão tàn phá Zin-Azshari với những luồng gió điên cuồng và hàng hàng lớp lớp sấp chớp, tiêu diệt nhiều quỷ và Thượng Sinh trong thành.

Đúng như Malfurion mong muốn, quyết tâm phá hoại lũ Thượng Sinh và cánh cổng khổng lồ của chúng đã thành công. Khi Sargeras chuẩn bị bước ra từ cánh cổng, câu thần chú của lũ Thượng Sinh bị bục ra và một xoáy nước năng lượng bí thuật bất ổn bắt đầu được sinh ra trong Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Cả suối nguồn rung chuyển. Vào lúc đó, Sargeras bị kéo ngược trở lại Hỗn Âm. Những nguồn năng lượng bất ổn tràn ra từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu, đồng thời cũng ném hầu hết hàng ngũ Quân Đoàn vào cõi Âm. Khi tiếng rống tức giận của chúng vang vọng khắp cõi Âm, những cơn động đất khổng lồ bắt đầu xẻ nát bề mặt Azeroth.

Malfurion và quân kháng chiến đã chiến thắng, nhưng họ chẳng có chút thời gian tận hưởng hương vị chiến thắng. Thế giới ngay dưới chân họ đang bắt đầu tách ra.

Cùng một lúc, các dạ tiên tranh nhau chạy xa ra khỏi Nguồn Nước Vĩnh Cửu đang rung chuyển. Nguồn nước đã sụp đổ hoàn toàn, kích thích một vụ nổ tai họa phủ kín cả bầu trời. Đại dương gầm rú dâng lên phủ kín những khoảng trống gây ra do vụ nổ, nhận chìm tàn tích của Zin-Azshari.

Khi những cơn động đất khải huyền cuối cùng cũng tan đi, những người dạ tiên còn sống sót nhận ra rằng thế giới của họ đã bị chia tách. Vụ nổ Nguồn Nước Vĩnh Cửu đã nhấn chìm gần tám mươi

phần trăm diện tích đất của Kalimdor, chỉ để lại vài lục địa riêng biệt và một quần đảo nhỏ. Một cơn bão năng lượng náo động – được gọi là Vũng Nước Xoáy – đã nhận chìm chính Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Sau tất cả mọi chuyện, xoáy nước xoay chuyển không ngừng đó mãi gợi nhớ về cái giá tồi tệ của cuộc chiến.

Với người dạ tiên và tất cả sinh vật sống khác ở Azeroth, thế giới này đã mãi mãi thay đổi.

SỐ PHẬN CỦA AZSHARA VÀ NHỮNG THƯỢNG SINH THEO BÀ TA

Nữ Hoàng Azshara và nhiều trong số các Thượng Sinh trung thành với bà ta đã sống sót sau Sự Chia Cắt, nhưng không phải là không có hậu quả. Vụ nổ Nguồn Nước Vĩnh Cửu đã hút họ vào sâu dưới đáy Vũng Nước Xoáy. Một số bị nguyền rủa và mãi mãi biến thành một chủng tộc hình rắn mới đầy thù hận gọi là naga. Một trong số những kẻ mạnh mẽ nhất trong số đó là hầu gái cũ của nữ hoàng, Công Nương Vashj. Ẩn náu khỏi thế giới, cô ta và Azshara im lặng xây dựng nên thủ đô Nazjatar của người naga trong bóng tối lạnh lẽo dưới đáy biển.

GÁNH NẶNG CỦA THIẾU HẠO

10,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Sự Chia Cắt đã tàn sát sự sống khắp bề mặt Azeroth, nhưng một vùng đất tách biệt phía nam Kalimdor đã thoát khỏi thảm hỏa đó một cách phi thường: Hùng Miêu Địa. Trong nhiều thế kỷ, nhiều thế hệ hoàng đế ưa thái bình đã cai trị khắp vùng đất thần bí đó. Trước khi cuộc xâm lược của Quân Đoàn Rực Lửa diễn ra, một vị vua hùng miêu nhân mới đã lên ngôi, tràn đầy niềm tin và hi vọng về tương lai.

Tên ông là Thiếu Hạo, và mặc dù vào lúc đó ông không hề biết, triều đại của ông sẽ đánh dấu sự khởi đầu cho một chương mới trong lịch sử Hùng Miêu Địa.

Là truyền thống với các hoàng đế trẻ, Thiếu Hạo hỏi ý kiến một thủy thoại kim ngư thần bí để nhặt nhạnh thông tin về tương lai. Tin tức ông nghe được thật tàn khốc: kim ngư đó nhìn thấy một

cảnh tượng đáng sợ về những con quỷ đói khát, những vương quốc chìm trong ngọn lửa màu xanh lục bệnh hoạn, và đất đai gào lên nỗi đau đớn thống khổ.

Lo lắng và bất định, Thiếu Hạo đi tìm các Hùng Tinh huyền thoại và người bạn tốt Hầu Vương nhằm giải đáp những ảo cảnh tồi tệ đó. Với sự giúp đỡ của họ, hoàng đế đã trục xuất những cảm xúc đen tối đang làm lo lắng trái tim ngài: hồ nghi, tuyệt vọng, sợ hãi, giận dữ, thù hận, và bạo lực. Khi đó, những cảm xúc tiêu cực đó xuất hiện dưới dạng cơ thể thực tế. Chúng hiện thân thành những thực thể tinh thần mạnh mẽ gọi là các sát.

Từng con một, Thiếu Hạo dùng sự thông thái của mình để đánh lại lũ sát đó và khóa chúng sâu dưới Hùng Miêu Địa. Chúng sẽ ở đó và thối rữa ra dưới lòng đất. Để canh gác những sát bị giam cầm đó, Thiếu Hạo lập nên Ảnh Phái – một hội những chiến binh hùng miêu nhân được huấn luyện nghiêm ngặt.

Tràn đầy niềm tin và quyết tâm mới, Thiếu Hạo chuẩn bị bảo vệ Hùng Miêu Địa khỏi Sự Chia Cắt sắp xảy đến. Ông dự định làm thế bằng cách chia tách xứ sở của mình khỏi phần còn lại của Kalimdor. Hoàng đế phải làm công việc vĩ đại này ở trung tâm Hùng Miêu Địa: Thung Hoa Bất Diệt linh thiêng.

Trong thung lũng, Thiếu Hạo tập trung sức mạnh để chia tách đế chế của mình khỏi Kalimdor. Nhưng dù ông có cố thế nào, ông cũng không thể thành công. Nỗi hồ nghi và sự sợ hãi của ông quay trở lại. Khắp Hùng Miêu Địa, các sát bị giam cầm bắt đầu sống dậy và vui mừng trước sự bất định của hoàng đế.

Khi thứ ma thuật fel của Quân Đoàn tỏa sáng cả bầu trời, Thiếu Hạo tuyệt vọng cầu xin sự trợ giúp của vị Hùng Tinh thông thái nhất là Bích Long. Bà xuất hiện trên bầu trời đục ngầu và nói cho Thiếu Hạo biết rằng Hùng Miêu Địa không phải chỉ là đế chế *của ông ta*. Mọi thứ ở Hùng Miêu Địa đều được kết nối với nhau. Mọi thứ ở Hùng Miêu Địa đều là một.

Sau đó Thiếu Hạo đã hiểu lời khuyên của Bích Long: để bảo vệ xứ sở của mình, ông cần phải trở thành một với nó. Cho dù có ước mơ

cho một cuộc sống dài lâu và thịnh vượng, ông biết rằng ông không thể.

Với tâm trí đã rõ ràng và trái tim sẵn sàng cho nhiệm vụ phía trước, Thiếu hạo sát nhập linh hồn mình và chính vùng đất và ép nó phải tách ra khỏi phần còn lại của Kalimdor. Tinh chất của chính ngài bao phủ lấy Hùng Miêu Địa bằng một màn sương dày giúp ẩn dấu nó khỏi thế giới bên ngoài và bảo vệ nó khỏi Sự Chia Cắt tồi tệ.

Trong mười ngàn năm tới, Hùng Miêu Địa vẫn được ẩn kín, và nó mờ nhạt dần thành một huyền thoại.

SÁT CỦA SỰ KIÊU HÃNH

Có một cảm xúc tiêu cực mà Thiếu Hạo chưa bao giờ gột sạch khỏi chính mình: sự kiêu hãng. Nó cứ im lìm ẩn nấp tại Hùng Miêu Địa trong cả ngàn năm sau khi hoàng đế bảo vệ dân tộc mình và cả xứ sở khỏi Sự Chia Cắt.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ AZEROTH SAU KHI BỊ CHIA CẮT*

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:

Ảnh Phái: Shado-pan

Bích long: jade serpent

Con Mắt của Aman'thul: Eye of Aman'thul

Cổ Thần: Old God

Cột Tạo Hóa: Pillars of Creation

Dạ Sinh: Nightborne

Dã Thần: Wild God

Dạ tiên: night elf

Dương nhân: satyr

Đại Pháp Quan: Grand Magistrix

Đền Rồng Ngủ: Wyrmrest Temple

Đỉnh Hyjal: Mount Hyjal

Hầm Mộ Cổ Nhân: Vault of the Ancients

Hầu Vương: Monkey King

Hỗn Âm: Twisting Nether

Hỗn long: chimaera
Hùng Miêu Địa: Pandaria
Hùng miêu nhân: pandaren
Hùng Tinh: August Celestial
Kim ngư: jinyu
Long Hồn: Dragon Soul
Mộc tinh: treant
Ngọc Long: Yu'lon
Ngôi Đền Elune: Temple of Elune
Nguồn Nước Ban Đêm: Nightwell
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity
Ngưu nhân: tauren
Nữ thần rừng: dryad
Phù thủy: wizard
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Quỷ Hồn: Demon Soul
Rồng: dragon
Sát: sha
Sự Chia Cắt: Sundering
Thần Ban Sự Sống: Life-binder
Thần Cai Đất: Earth-warder
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspect
Thiếu Hạo: Shaohao
Thổ linh: earthren
Thung Hoa Bất Diệt: Vale of Eternal Blossoms
Thượng Sinh: Highborne
Tu sĩ: druid
Tư tế: priest
Vũng Nước Xoáy: Maelstrom

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (1/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI

ĐỈNH HYJAL VÀ CÂY THẾ GIỚI

10,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Sự Chia Cắt đã khiến cả thế giới tan nát. Nguồn Nước Vĩnh Cửu đã mất, cùng với đó là ngọn nguồn sức mạnh bí thuật là loại dạ tiên thèm khát. Tha hương trong tuyệt vọng, đoàn người dạ tiên sống sót đi về hướng tây bắc tới Đỉnh Hyjal, một trong số ít nơi không bị ảnh hưởng bởi vụ nổ.

Trên đường tới Hyjal, Malfurion Stormrage và các dạ tiên khác kết luật rằng bí thuật là không an toàn. Họ đồng ý ngăn cấm sử dụng nó để tránh một tai họa khác giống như Cổ Quân Đại Chiến. Nhưng khi họ tới đỉnh Hyjal, họ sợ hãi khi phát hiện ra một Nguồn Nước Vĩnh Cửu thứ hai nhỏ hơn. Choáng váng hơn nữa là hình thù các dạ tiên thấy đang đứng cạnh bờ nguồn nước chính là Illidan.

Trước Sự Chia Cắt, Illidan đã lấy thứ nước phép thuật từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu đầu tiên vào vài lọ rỗng. Anh ta đã trút một số trong đó vào cái hồ trên đỉnh Hyjal, biến thứ nước thanh bình đó thành một suối nguồn khác ẩn chứa sức mạnh bí thuật.

Bạo lực đã nổ ra khi một nhóm dạ tiên đối đầu với Illidan, và người anh em Malfurion của anh buộc phải kiềm chế anh ta lại. Nhưng Illidan khăng khăng rằng một Nguồn Nước Vĩnh Cửu mới là điều cần thiết. Cùng với nó, người dạ tiên sẽ có được sức mạnh bí thuật họ cần để chống lại Quân Đoàn Rực Lửa khi – không phải là

nếu, mà là *khi* – chúng quay lại.

Dù một số Thượng Sinh còn sống sót đồng ý với Illidan, hầu hết các dạ tiên lại không đồng tình. Họ kết tội anh ta vì hành động hỗn xược và ích kỷ này, họ cho rằng một Nguồn Nước Vĩnh Cửu mới có thể được dùng làm một cánh cổng cho Quân Đoàn. Dù vậy, Illidan vẫn không hề hối lỗi.

Nhận thấy không thể trông mong được gì nữa, các dạ tiên quyết định xử lý Illidan một lần và mãi mãi. Cuối cùng, quyết định được chọn là cầm tù anh chàng phù thủy. Tự tay Malfurion ban hành sự trừng phạt này. Với sự trợ giúp của Cenarius, anh nhốt Illidan sâu dưới một hầm mộ xà lim. Sau đó Malfurion giao cho nữ tư tế Maiev Shadowsong trách nhiệm canh gác anh chàng phù thủy ương bướng này. Về sau cô ta lấy danh hiệu là giám ngục, lập ra một hội những cai ngục dạ tiên thiện chiến bí mật.

Khi biết được về Nguồn Nước thứ hai, ba trong số các Thần Long Đại Diện vĩ đại bay tới Hyjal. Giống các dạ tiên, họ biết rằng một khi nguồn nước sức mạnh đó còn tồn tại, Quân Đoàn vẫn còn cách để xâm lược Azeroth một lần nữa. Bởi vậy Đại Diện của Sự Sống, Alexstrasza, dùng một hạt giống phép thuật để mọc ra một cái cây khổng lồ thế vào Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Những nhành cây nhanh chóng mọc cao phủ kín cả hồ nước, chọc tít lên bầu trời. Bộ rễ của nó đâm sâu vào lòng đất, tỏa nguồn năng lượng có khả năng ban phát sự sống ra khắp thế giới bị tàn phá bởi chiến tranh. Từ đó về sau, cái cây khổng lồ này sẽ niêm phong Nguồn Nước Vĩnh Cửu mới, ngăn cản Quân Đoàn hoặc bất cứ ai khác lạm dụng sức mạnh của nó.

Malfurion và các dạ tiên khác nhìn lên Cây Thế Giới khổng lồ này và đặt tên nó là *Nordrassil*, nghĩa là "Vương Miện của Bầu Trời." Họ thề sẽ bảo vệ nó và Nguồn Nước Vĩnh Cửu bằng mọi giá.

Để vinh danh quyết định này, các Thần Long Đại Diện đồng ý ban phước cho loài dạ tiên để họ có thể thực hiện công việc bảo vệ này thành công. Alexstrasza truyền vào Nordrassil nguồn sức khỏe mà sinh khí mới, nó cũng ảnh hưởng tới người dạ tiên.

Sau đó Đại Diện của Cõi Mộng, Ysera, ban phước cho cái cây, kết nối nó và tất cả các tu sĩ dạ tiên tới Cõi Mộng Lục Bảo. Trước đây, Malfurion và đồng đội đã từng lang thang ở xứ sở của Ysera, nhưng để làm thế cần phải ngồi thiền rất khó khăn. Phép thuật mới đặt vào Nordrassil cho phép các tu sĩ đi vào Cõi Mộng mỗi khi họ muốn.

Cuối cùng, Nozdormu, Đại Diện của Thời Gian, thêu dệt nguồn năng lượng của mình quanh cành lá và gốc rễ của Nordrassil, đảm bảo rằng một khi cái cây khổng lồ này còn đứng vững, người dạ tiên sẽ có được sự bất tử.

Và sau đó các Đại Diện quay trở lại hang ổ bí mật của họ. Nhờ phép thuật của họ, Nguồn Nước Vĩnh Cửu thứ hai sẽ không còn là cột hiệu cho loài quỷ, và Quân Đoàn cũng không dễ dàng gì dùng nó để làm nên một cánh cổng dẫn tới Azeroth. Nó sẽ trở thành biểu tượng cho sự liên kết của người dạ tiên với thế giới tự nhiên, một tượng đài linh thiêng trao cho chủng tộc họ khả năng chống lại bệnh tật và tuổi tác.

[image]*HÌNH: CÁC THẦN LONG ĐẠI DIỆN BAN PHƯỚC CHO CÂY THẾ GIỚI NORDRASSIL*

HỘ VỆ QUÂN

9,400 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

N

hiều thế kỷ trôi qua, xã hội dạ tiên dần mở rộng về phía cánh rừng rậm Thung Tro, phía nam Đỉnh Hyjal. Tyrande Whisperwind, nữ đại tư tế của Hội Chị Em Elune, lãnh đạo người dạ tiên tái thiết lại xã hội. Hội của bà chiếm vị trí độc nhất cho vị trí thủ lĩnh còn trống của người dạ tiên, hội này sau Cổ Quân Đại Chiến vẫn còn lại khá nhiều.

Tyrande khéo léo đặt Hội Chị Em vào vị trí lãnh đạo cả chính quyền lẫn quân đội dạ tiên. Bà cũng lập nên một lực lượng chiến đấu mới: Hộ Vệ Quân. Tập hợp từ những nữ chiến binh sùng đạo và được huấn luyện nghiêm khắc, hội này nguyện sẽ bảo vệ xã hội dạ tiên mới được tái thiết lại. Hộ Vệ Quân bắt đầu tuần tra quê hương của mình là cánh rừng mù sương, làm bạn với những sinh vật bản

địa và canh gác lại bất cứ mối đe dọa nào.

Trong khi đó, Malfurion tiếp tục nuôi dưỡng một nền văn hóa tu sĩ trong dân tộc mình. Từ bỏ bí thuật, các cựu phù thủy nghe theo lời dạy của Malfurion và thề sẽ sống hòa hợp với tự nhiên. Những tân tu sĩ này không phải theo hệ thống luật lệ quân đội hà khắc của Hộ Vệ Quân. Những người đi theo Malfurion được tự do khám phá Cõi Mộng Lục Bảo theo ý muốn. Họ cũng học hỏi về nghệ thuật biến hình, biến thành hình dạng những con gấu hùng mạnh, những con báo nanh đêm uyển chuyển, những con quạ bay nhanh, và nhiều loài động vật khác lang thang khắp cánh rừng.

Các tu sĩ thường xuyên đi vào giấc ngủ đông kéo dài khi họ lang thang vào Cõi Mộng. Sự xa cách này làm phiền lòng Tyrande và đội Hộ Vệ Quân. Dù vậy họ vẫn thường tìm sự trợ giúp của các tu sĩ để bảo vệ đất đai của người dạ tiên, có một số ít người đi theo Malfurion lúc nào cũng thức để trả lời lời mời gọi đó.

Khi những thay đổi trong xã hội dạ tiên đó dần thành hình, một kẻ thù cũ cũng đang tập hợp sức mạnh ở Kalimdor. Sau Cổ Quân Đại Chiến, những dương nhân còn lại náu mình trong những góc tối tăm của thế giới, chờ đợi thời cơ tấn công lại người dạ tiên. Cuối cùng một trong những tên loạn trí đó là Xalan Kẻ Đáng Sợ đã ban cho đồng loại hắn cơ hội này. Hắn tập hợp các dương nhân và thúc giục chiến tranh.

Sự nổi lên của Xalan cũng thu hút sự chú ý của tàn quân Quân Đoàn Rực Lửa kẹt lại Azeroth sau Sự Chia Cắt. Lũ cận vệ diệt vong và những sinh vật độc ác khác xuất hiện từ những hang ổ tối tăm, bị thu hút bởi lời kêu gọi của tên dương nhân. Đội quân ma quỷ này cùng nhau tung đòn tấn công đầu tiên vào pháo đài Dạ Hành, kéo xã hội mỏng manh này trở lại chiến tranh.

SHANDRIS FEATHERMOON

Hộ Vệ Quân bao gồm một số dạ tiên đã chiến đấu dũng cảm trong Cổ Quân Đại Chiến. Thủ lĩnh trong số đó là Shandris Feathermoon. Mồ côi trong cuộc xâm lược của Quân Đoàn, cô được Tyrande chăm sóc. Shandris trẻ tuổi chứng tỏ được bản thân trong thời chiến và cả sau đó.

Sự anh dũng của cô giúp cô có được vị trí thân cận bên Tyrande về sau, và khi Hộ Vệ Quân được lập, Shandris được tôn lên làm thủ lĩnh cho hội mới này.

CHIẾN TRANH DƯƠNG NHÂN

9,300 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Ban đầu, người dạ tiên phải hứng chịu nhiều tổn thất nghiêm trọng sau cuộc tấn công của lũ dương nhân. Nhưng chiều hướng cuộc chiến nhanh chóng thay đổi khi con gái nuôi của Tyrande, thủ lĩnh Hộ Vệ Quân, Shandris Feathermoon, đề ra một chiến thuật mới để chống lại lũ quỷ. Cô đề nghị rằng nên gọi các tu sĩ thức dậy khỏi Cõi Mộng Lục Bảo để tham gia lực lượng chiến đấu.

Nhận thấy Xalan đã làm ô uế những cánh rừng của người dạ tiên, Malfurion đồng ý với yêu cầu của Shandris và triệu hồi những tu sĩ mạnh mẽ nhất xứ Kalimdor về bên mình. Cùng nhau, các tu sĩ và Hộ Vệ Quân tấn công vào trung tâm lãnh thổ dương nhân. Khả năng khiển quân đánh du kích tài ba của Shandris giúp quân dạ tiên chiến thắng nhiều kẻ thù, bao gồm cả chính Xalan.

Nhưng trong khi quân dạ tiên bắt đầu dành thế thượng phong, một hiểm họa mới xuất hiện ngay trong hàng ngũ của họ. Một nhóm tu sĩ ương ngạnh muốn kiểm soát cơn thịnh nộ của Dã Thần Goldrinn đã có được hình dạng của loài sói hoang dã. Được chỉ huy bởi Ralaar Fangfire, những tu sĩ đó được gọi là các lang nhân. Ralaar và những đồng đội hung dữ bị nô dịch bởi chính cơn thịnh nộ của họ, và họ tấn công cả phe mình và phe địch trong cuộc chiến. Những dạ tiên bị cắn bởi những con sói đó bị nhiễm một lời nguyền độc hại biến họ thành những lang nhân khác.

Thảm họa lang nhân buộc Malfurion phải tự trách cứ thuật tu sĩ. Trừ một số hình dạng có thể kiểm soát được, ông quyết định rằng những người như Ralaar chắc hẳn đã đi quá xa trong việc áp dụng sức mạnh tu sĩ. Do đó Malfurion và những người khác lập nên Hội Nghị Cenarion, một hội hòa bình sẽ hướng dẫn và kiểm soát các tu sĩ trên thế giới này và việc luyện tập của họ.

Việc lớn đầu tiên Hội Nghị Cenarion phải làm là xử lý mối đe dọa lang nhân. Nhận thấy không thể thay đổi được gì, Malfurion buộc phải trục xuất Ralaar và các lang nhân vào Cõi Mộng Lục Bảo. Tại đó, Malfurion tin rằng họ sẽ bước vào giấc ngủ thanh thản vĩnh cửu bên dưới một cái cây được phù phép tên là Daral'nir.

Sau khi các lang nhân bị trục xuất, mọi hi vọng dành được chiến thắng của lũ dương nhân đều không còn. Quân dạ tiên thọc sâu vào đất đai kẻ thù tới khi hầu hết các cánh rừng đều đã được thanh tẩy. Số ít dương nhân còn lại chạy trốn vào bóng đêm. Chúng không bao giờ lại có thể trở thành mối đe dọa lớn đến vậy với xã hội dạ tiên nữa.

[image]*HÌNH: LANG NHÂN, DƯƠNG NHÂN, VÀ DẠ TIÊN CHIẾN ĐẤU TRONG CHIẾN TRANH DƯƠNG NHÂN*

SỰ THA THƯƠNG CỦA LOÀI THƯỢNG TIÊN

7,300 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Vài thế kỷ sau Sự Chia Cắt, những Thượng Sinh còn sống sót cố đồng hóa với xã hội dạ tiên mới. Nhưng nhiều người cảm thấy khó khăn với điều này. Họ bị hấp dẫn không thể cưỡng nổi bởi việc tìm hiểu về bí thuật, bất kể luật lệ hà khắc là cấm dùng thuật phù thủy.

Dần dần, những Thượng Sinh đó cứ bị cảnh báo liên tục là phải ngừng can thiệp vào thứ sức mạnh siêu nhiên đó – hình phạt cho việc phạm tội liên tục là cái chết. Bất kể hình phạt hà khắc này, các Thượng Sinh không thể ngừng nổi. Lời mời gọi của năng lượng bí thuật quá mạnh mẽ để có thể chối từ.

Một tiên Thượng Sinh được tôn kính tên là Dath'Remar Sunstrider tức giận trước giới hạn và hình phạt đè nặng lên giống loài họ. Thậm chí ông ta còn tuyên bố rằng sức mạnh bí thuật là quyền lợi của các Thượng Sinh và bất cứ ai sợ điều đó đều là lũ hèn nhát. Ông ta và những bề tôi bắt đầu thực hiện nghệ thuật bí thuật mà không hề sợ hãi hay kiềm chế, thách thức những dạ tiên khác phải hành động.

Với Dath'Remar và các Thượng Sinh khác, sử dụng bí thuật không

chỉ là một hành động nổi loạn. Họ luôn tin rằng người dạ tiên được định sẵn là những kẻ vĩ đại. Dù cho những Thượng Sinh đó không hoàn toàn tha thứ cho tội ác của Azshara, họ biết từ tận xương tủy rằng xã hội dạ sinh rồi sẽ một lần nữa phát triển thành một đế chế hùng mạnh. Nhưng để làm được như vậy, họ cần phải phục hồi lại việc nghiên cứu và áp dụng sức mạnh bí thuật.

Sự bất tuân liều lĩnh của các Thượng Sinh không ai ngờ trước được. Cuối cùng, các dạ tiên khác không thể tuyên án tử cho quá nhiều anh chị em của họ như vậy. Thay vì đó, họ cấm các Thượng Sinh không được đặt chân tới Hyjal bao giờ nữa. Dath'Remar và bề tôi bị trục xuất, bị cắt đứt khỏi nguồn năng lượng của Nguồn Nước Vĩnh Cửu.

Hầu hết các Thượng Sinh đều rất vui vẻ chấp nhận sự trục xuất này. Cuối cùng họ đã được tự do khỏi những ràng buộc của những dạ tiên khác. Dưới sự chỉ huy của Dath'Remar, các Thượng Sinh đóng một đội tàu lớn. Sau đó họ ra khơi, rời bỏ Kalimdor đi tìm bất cứ mảnh đất nào nằm phía bên kia Vũng Nước Xoáy. Quyết định của các Thượng Sinh được tưởng thưởng khi họ đổ bộ vào một lục địa mới sau vài năm. Phủ đầy những cánh rừng hoang tươi tốt, miền đất này một ngày nào đó sẽ được gọi là Các Vương Quốc Miền Đông.

Các Thượng Sinh đi bộ hàng tháng trời trước khi định cư tại một nơi được đánh dấu bởi một bàn tay bạc kỳ lạ – một vùng đất được gọi tên là Tirisfal bởi một bộ lạc con người nguyên thủy sống tại đó. Ban đầu, những con người đó ít qua lại với các Thượng Sinh. Nhưng dần dần, họ bắt đầu kể về huyền thoại về một người bảo hộ dũng cảm với làn da bằng kim loại tên là Tyr, người đã hi sinh bản thân để giết một kẻ thù độc ác tại Tirisfal.

Thực vậy, các Thượng Sinh cảm nhận thấy những nguồn năng lượng tiềm tàng tại nơi đó – những nguồn năng lượng mà con người nguyên thủy không cảm nhận được. Đó không phải là Nguồn Nước Vĩnh Cửu, mà là sự hiện hữu siêu nhiên còn lay lắt rất hấp dẫn với những kẻ sử dụng bí thuật có kinh nghiệm. Một số tiên cho rằng rồi

sẽ có lúc họ sẽ nắm được bí mật của nó và phục hồi nó lại về thời vinh quang xa xưa.

Họ liều lĩnh cố giành được thành công nhanh chóng. Sau khi bị trục xuất khỏi Nguồn Nước Vĩnh Cửu, các Thượng Sinh bắt đầu cảm thấy tác động của tuổi tác và bệnh tật. Làn da của họ thậm chí còn mất đi màu tím, và họ đã bắt đầu tụt giảm vóc dáng. Các Thượng Sinh sợ rằng tác động đó sẽ dần tồi tệ đi theo thời gian.

Với sự chỉ huy của Dath'Remar, các Thượng Sinh bắt đầu cuộc sống mới ở Trảng Tirisfal. Suốt một thời gian, họ sinh sống trong hòa bình và vui mừng với nền độc lập của mình. Nhưng rồi họ chạm được vào thứ ma thuật tiềm tàng tại nơi đó, họ tìm thấy những mảnh ma thuật bóng tối. Nguồn sức mạnh bóng tối đó khiến một số Thượng Sinh phát điên. Họ bắt đầu tranh cãi rằng con người đã dựng căn cứ tại nơi có tiềm năng nhất trong vùng. Bởi vậy, các Thượng Sinh nên ép họ phải rời đi… hoặc thậm chí là chinh phục hoàn toàn những sinh vật nguyên thủy đó.

Dath'Remar không đồng ý. Ông ta không muốn gây chiến với một dân tộc không đe dọa tới giống loài mình. Vị thủ lĩnh thông thái cũng cảm thấy nguồn năng lượng bóng tối đang tỏa ra từ vùng đất. Ông giả thiết rằng họ mới là người phải chịu trách nhiệm với tình trạng bạo lực điên loạn đột ngột tác động tới các Thượng Sinh.

Cuối cùng, Dath'Remar quyết định dẫn dân tộc mình rời xa Tirisfal để ngăn ngừa bạo lực và tránh xảy ra tai họa. Ông quyết rằng họ sẽ thử tìm một ngôi nhà mới ở phương bắc. Tại đó, lính trinh sát của Dath'Remar đã khám phá ra một nơi có đầy những cánh rừng tươi tốt và những nguồn năng lượng mạnh mẽ. Với mục đích tới đấy, các Thượng Sinh tiến về phương đất tới vùng đất vô danh đó.

TRIỀU ĐẠI SUNSTRIDER

Dath'Remar Sunstrider là hậu duệ của một dòng dõi Thượng Sinh nổi tiếng, tất cả đều phục vụ cho vương triều dạ tiên. Cái tên này rất kỳ lạ với một chủng tộc tôn thờ mặt trăng. Tổ tiên của Dath'Remar đã chọn cái tên "Sunstrider" để tượng trưng cho thiên hướng đào sâu vào những thứ chưa được biết đến, cho việc vượt qua cả những dự tính và tống

khứ sự dè dặt vào làn gió khi tìm kiếm sự vĩ đại. Như tổ tiên của mình, Dath'Remar mang theo truyền thống này với lòng đầy tự hào.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bán thần: demigod
Báo nanh đêm: nightsaber
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Cận vệ diệt vong: doomguard
Cây Thế Giới: World Tree
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Con người: human
Cổ Quân Đại Chiến: War of the Ancients
Dã Thần: Wild God
Dạ tiên: night elf
Dương nhân: satyr
Đỉnh Hyjal: Mount Hyjal
Hộ Vệ Quân: Sentinel
Hội Chị Em Elune: Sisterhood of Elune
Hội Nghị Cenarion: Cenarion Circle
Lang nhân: worgen
Nữ Đại Tư Tế: High Priestess
Pháp sư: mage
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Sự Chia Cắt: Sundering
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspect
Thung Tro: Ashenvale
Thượng Sinh: Highborne
Thượng tiên: high elf
Tu sĩ: druid
Vệ thần: keeper

Vũng Nước Xoáy: Maelstrom

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (2/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

TRƯỜNG KỲ CANH GÁC

7,300 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

S

ự tha hương của các Thượng Sinh đã chấm dứt một chương của sự phân biệt trong lịch sử dạ tiên. Nhưng dù vậy, Tyrande và Malfurion không hề có thời gian để nghỉ ngơi.

Malfurion và Hội Nghị Cenarion bận rộn với việc củng cố sự cân bằng của tự nhiên và phục hồi đất đai vẫn còn bị ô uế bởi quỷ dữ. Đa số họ cùng làm việc với Ysera và loài rồng lục của bà, sâu trong những con đường kỳ quái trong Cõi Mộng Lục Bảo. Malfurion và các tu sĩ khác ngủ say hàng thập kỷ, cơ thể trong mơ của họ lang thang trong xứ sở của Ysera.

Tyrande, Shandris, và Hộ Vệ Quân vẫn tiếp tục canh gác đất đai của người dạ tiên. Họ không ngừng tuần tra các cánh rừng, luôn cảnh giác với sự nổi dậy khác của ác quỷ. Nỗ lực của họ đạt được thành quả là một thời kỳ dài yên bình tĩnh lặng. Cuộc sống trong rừng Hyjal phát triển thịnh vượng.

Dần dần, những thần rừng và những nữ thần rừng xuất hiện từ Trảng Trăng xa xôi. Người dạ tiên kính trọng những sinh vật đó, vì họ là con trai và con gái của chính Cenarius. Sự hiện diện của họ ở vùng đất hoang dã Thung Tro được xem là điềm báo cho một thời kỳ tốt đẹp hơn sắp tới.

Cùng với những thần rừng và những nữ thần rừng, những sinh vật khác cũng thường xuyên xuất hiện hơn. Những mộc tinh thông

thái, những con rồng tiên hay lảng tránh, và những con hỗn long thần bí, tất cả bắt đầu lang thang tại những cánh rừng gần nơi ở của người dạ tiên. Trong nhiều thế kỷ tới, người dạ tiên dần lập nên mối liên kết bền vững với những sinh vật thần tiên đó và gọi chúng tới khi cần.

Vì Malfurion đang ở trong Cõi Mộng, việc quản lý hoạt động hằng ngày của người dạ tiên đặt lên vai Tyrande. Danh hiệu thủ lĩnh rất nặng nề, nhưng bà vẫn vui vẻ với việc đó. Nhưng bất kể niềm hi vọng và sự lạc quan đang nảy nở trong những người dạ tiên, Tyrande cũng không thể gạt đi cảm giác rằng thời khắc kinh hoàng đang ở phía trước. Họ đã tống khứ được Quân Đoàn Rực Lửa, nhưng họ đã không giết được Sargeras. Tyrande tin bằng cả trái tim mình rằng gã titan sa ngã đang ở đâu đó trong bóng tối giữa những vì sao, dự định cho một cuộc tấn công khác. Có lẽ chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi Sargeras lại tiếp tục Cuộc Viễn Chinh Rực Lửa để tiêu diệt tất cả sự sống.

Và nếu ngày ấy tới, Tyrande mong rằng bà và dân tộc mình sẽ sẵn sàng.

THÀNH LẬP QUEL'THALAS

6,800 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

X

a tít khỏi cánh rừng Thung Tro, Dath'Remar Sunstrider và các Thượng Sinh tiếp tục hành trình tìm kiếm một ngôi nhà ở Các Vương Quốc Miền Đông. Họ đi theo dấu vết sự hiện diện của ma thuật, tìm kiếm nơi tập hợp những nguồn sức mạnh mà lính trinh sát của họ đã thăm dò ở phương bắc. Hành trình của các Thượng Sinh khắc nghiệt không tưởng tượng nổi. Một cơn bão tuyết dữ dội khiến các tiên đứng yên tại chỗ suốt gần một tháng trên đường đi, không có cách nào tiến lên hay thoát khỏi những hẻm núi.

Các Thượng Sinh nhanh chóng nhận ra họ đã trở nên yếu đuối như thế nào khi không có Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Lần đầu tiên họ biết đến chết đói. Chỉ nhờ lòng trắc ẩn của vài con người nguyên thủy sống trong núi mới giúp cho cả đoàn viễn chinh không bỏ

mạng trong cơn thịnh nộ của mùa đông.

Khi cơn bão trôi qua, các Thượng Sinh lại tiến về trước, run rẩy nhưng vẫn quyết tìm ra một ngôi nhà mới. Khi họ tới gần hơn với vùng đất mà lính trinh sát đã tìm thấy, hi vọng lại được nhen nhóm trong trái tim mệt mỏi của họ. Những cánh rừng tươi tốt phủ kín mọi nơi, và mặt đất dưới chân các Thượng Sinh ẩn chứa những dòng ma thuật tiềm tàng. Nhưng các tiên cũng sớm phát hiện ra có một chủng tộc khác cũng gọi nơi này là nhà: loài troll Amani man rợ.

Sự xuất hiện của các Thượng Sinh làm loài troll giận dữ, họ vẫn luôn mang trong mình sự thù ghét với loài tiên từ thời Nữ Hoàng Azshara. Bộ lạc Amani cử đi những nhóm tấn công ngay lập tức, và các Thượng Sinh nhanh chóng thấy sợ bị loài troll phục kích trong những cánh rừng rậm. Nhưng các tiên vẫn cứng đầu tiến tới, sử dụng năng lực ma thuật để tiêu diệt bất cứ troll Amani nào dám cản đường họ. Dần dần loài troll cũng biết cần phải cẩn thận. Những vụ đụng độ liên tiếp làm gia tăng sự thù hận lẫn nhau giữa bộ lạc Amani và các Thượng Sinh.

Bất kể sự hung dữ của loài troll, các tiên cuối cùng cũng tới được ngọn nguồn của dòng ma thuật họ đang tìm kiếm. Những luồng năng lượng bí thuật mạnh mẽ hội tụ về những khu rừng tươi tốt. Dath'Remar tuyên bố rằng nơi đây sẽ là nơi họ bắt đầu một nền văn minh mới.

Trước mắt bề tôi, Dath'Remar tiết lộ một thứ ông ta đã cất giấu suốt hành trình dài đau khổ tới phương bắc: một lọ nhỏ chứa đầy thứ nước phép thuật từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu đầu tiên. Ngay trước khi các Thượng Sinh bị trục xuất khỏi Đỉnh Hyjal, Dath'Remar đã bí mật lấy đi một trong những lọ nước còn lại của Illidan Stormrage đang bị giữ bởi người dạ tiên.

Dath'Remar trút nước trong lọ vào một hồ nước nhỏ ngay trung tâm những nguồn ma thuật, và một nguồn nước sáng chói đầy năng lượng tỏa ra trên bầu trời Azeroth. Các Thượng Sinh đặt cho cái nôi danh giá của sức mạnh này cái tên "Nguồn Nước Mặt Trời," một cái

tên vinh danh Dath'Remar và nhiệm vụ liều lĩnh là tái lập lại nền văn hóa của họ.

Từ đó trở về sau, các Thượng Sinh từ bỏ tập tục thờ phụng mặt trăng, thay vào đó bằng việc lấy sức mạnh từ mặt trời. Về sau, họ sẽ được gọi bằng một cái tên mới: thượng tiên. Lượng sức mạnh bí thuật dành cho các tiên được tăng cường một cách đáng kể. Nhiều người cho rằng Dath'Remar đã cứu rỗi họ. Họ gọi vùng đất mới của mình là *Quel'Thalas*, nghĩa là "Thượng Gia," và tuyên bố rằng nó sẽ vượt mặt nền văn minh của người dạ tiên và sẽ là tượng đài trường tồn với thời gian.

[image]

HÌNH: VƯƠNG QUỐC THƯỢNG TIÊN QUEL'THALAS

Loài troll không đồng ý với điều đó. Loài thượng tiên đã xây dựng vương quốc mới của mình ngày trên phế tích Amani cổ – khu phế tích được xem như là vùng đất thiêng với loài troll. Số lượng áp đảo loài tiên tới mười lần, bộ lạc Amani hung dữ cố gắng đánh đuổi những kẻ xâm lăng khỏi vùng đất thiêng liêng của họ.

Người thượng tiên tập trung toàn bộ sức mạnh mới của mình, vừa đủ để chặn đứng đòn tấn công của loài troll. Chính Dath'Remar chỉ huy gần như tất cả những trận chiến với bộ lạc Amani hung dữ. Từng chút một, các tiên dần mở rộng biên giới vương quốc, bảo vệ ngôi nhà mới với cái giá là máu của chính những anh chị em của mình.

Nhưng nhiều thượng tiên bắt đầu lo lắng về việc sử dụng bí thuật tràn lan, sợ rằng nó sẽ lại thu hút Quân Đoàn Rực Lửa tới Azeroth một lần nữa. Dath'Remar cử những nhà bí thuật manh mẽ nhất của ông đi tìm một giải pháp. Suốt vài thập kỷ, họ dựng nên một chuỗi những tảng Tự Thạch quanh biên giới Quel'Thalas. Hàng rào này được gọi là *Ban'dinoriel*, nghĩa là "Người Gác Cổng" trong tiếng thượng tiên. Nó sẽ ngăn cản kẻ khác phát hiện ra việc sử dụng bí thuật của các tiên, và nó cũng giúp xua đuổi loài troll Amani mê tín.

Cuối cùng loài troll rút lui về thành phố đền đài Zul'Aman của họ. Họ quyết định rằng sẽ an toàn hơn nếu tấn công những đòn người

tiên tản mạt phía ngoài hàng rào ma thuật hơn là tổng tấn công Quel'Thalas. Một nhóm tuần du thượng tiên thiện chiến sẽ sớm được sinh ra để chống lại mối hiểm họa này.

Bên trong biên giới Quel'Thalas, nền văn minh phát triển thịnh vượng. Không còn lo sợ khi sử dụng ma thuật nữa, loài thượng tiên tạo ra những công trình kỳ diệu và bao phủ đất đai của họ trong một mùa xuân vĩnh cửu. Họ sẽ không bao giờ phải chịu đựng một mùa đông khắc nghiệt nào nữa như lúc họ phải chịu trên đường tới miền đất này. Thủ đô của họ, Thành Trăng Bạc, trở thành tượng đài rạng ngời về ký ức của đế chế tiên cổ xưa.

Với đế chế mới được thành lập, Dath'Remar rời khỏi vị trí lãnh đạo. Dòng dõi của ông sẽ tiếp tục kế thừa một vương quốc hòa bình thịnh vượng. Nhưng kỷ nguyên này rồi sẽ đến thời kết thúc khi chắt trai của Dath'Remar, Anasterian, lên nắm lấy vị trí lãnh đạo. Ông sẽ nắm quyền vào thời điểm dân tộc mình phải đối mặt với cuộc chiến tranh với loài troll một lần nữa.

LỜI NGUYỀN THỦY TINH CA

6,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Khi Quel'Thalas phát triển, những cộng đồng Thượng Sinh khác khắp thế giới lại đang phải cố gắng sinh tồn. Một trong những cộng đồng đó sống ở thành phố Shandaral, một kho chứa di vật và cổ vật bí thuật. Vào thời hoàng kim của đế chế dạ tiên, tiền đồn này được thành lập ở phía bắc Kalimdor. Sau Sự Chia Cắt, lục địa chính của Azeroth đã bị chia tách thành nhiều vùng đất. Giờ đây, Shandaral và những Thượng Sinh sống tại đó phải sống ngay trung tâm lạnh giá của một lục địa mới đầy khắc nghiệt tên là Bắc Liệt.

Các Thượng Sinh Shandaral sống hoàn toàn cô lập khỏi những họ hàng ở Kalimdor và Các Vương Quốc Miền Đông. Khoảng cách xa xôi tới Nguồn Nước Vĩnh Cửu thứ hai khiến họ phải chịu tác động của bệnh tật. Nhưng không như những người đi theo Dath'Remar, các Thượng Sinh Shandaral không có được bất cứ lọ nước nào từ Nguồn Nước Vĩnh Cửu. Họ không thể tạo ra được một nguồn sức

mạnh thay thế nào khác. Trong nhiều thế kỷ, các Thượng Sinh này lùng sục khắp cánh rừng Nguyệt Ca xung quanh để tìm cách sinh tồn.

Vào khoảng thời gian này, các Thượng Sinh chứng kiến những con rồng lam sử dụng phép thuật để kết tinh những sinh vật sống và hút sức mạnh từ chúng. Mặc dù những con rồng đó làm điều này chỉ vì tính hiếu kỳ, các tiên lại nhận ra một cách để chấm dứt sự chịu đựng của họ mãi mãi.

Cố gắng tiếp xúc với loài rồng của các Thượng Sinh đều bị từ chối, hoặc có lúc là được hồi đáp bằng hành động thù địch. Tuyệt vọng, một nhóm phù thủy Thượng Sinh đột nhập vào hang động vĩ đại của loài rồng lam là Yếu Địa. Các Thượng Sinh đã biết được kỹ thuật của loài rồng, nhưng sự tham lam đã khiến họ lấy đi thêm nhiều thứ hơn những gì họ dự định. Các tiên đã ăn cắp một vài di vật mạnh mẽ trữ tại Yếu Địa. Vì việc làm đó, họ đã kích hoạt một kết giới ma thuật, khiến loài rồng lam trở nên điên cuồng. Mặc dù những tay trộm Thượng Sinh vẫn sống sót ra khỏi đó, họ biết rõ rằng loài rồng sẽ tìm cách trừng phạt.

Ngày đó nhanh chóng đến. Hàng tá rồng lam bay nhào xuống Shandaral, căm phẫn vì bị mất trộm những di vật quý giá bởi lũ Thượng Sinh "hạ đẳng" này. Những phù thủy tiên tuyệt vọng cố đánh đuổi kẻ thù, họ tập trung trên một vách núi băng phía trên Nguyệt Ca. Tại đó, họ đồng ý sử dụng kỹ thuật họ đã lấy được từ Yếu Địa. Cùng một lúc, các phù thủy Thượng Sinh tập trung sức mạnh, mong sẽ kết tinh một phần khu rừng và sử dụng năng lượng từ nó làm vũ khí để tiêu diệt lũ rồng.

Phép thuật trở thành thảm họa. Câu thần chú thiếu thận trọng của các Thượng Sinh đã đạo ra một vụ nổ lớn có thể được nhìn thấy từ tít Kalimdor và Các Vương Quốc Miền Đông. Những luồng năng lượng ngay lập tức kết tinh cả khu rừng Nguyệt Ca. Loài rồng lam cảm nhận được câu thần chú sắp xảy đến, chạy thoát ngay trước khi thảm họa xảy ra. Cơ thể thực của mọi sinh vật sống tại đó bị đập tan bởi nguồn năng lượng tỏa ra. Dù cho bị biến đổi bởi phép

thuật mạnh mẽ đó, linh hồn của họ vẫn còn nguyên vẹn, bị nguyền rủa phải lang thang khắp vùng đất ma ám về sau sẽ được gọi là Rừng Thủy Tinh Ca.

[image]*HÌNH: LOÀI RỒNG LAM LAO XUỐNG TẤN CÔNG CÁC THƯỢNG SINH TRONG RỪNG NGUYỆT CA*

ĐỐN NGÃ ANDRASSIL

4,500 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Khi Sự Chia Cắt xẻ nát Azeroth, sức tàn phá của nó ảnh hưởng tới cả những Cổ Thần đang bị giam cầm và làm suy yếu những khu nhà tù do các vệ thần làm ra. Sự kiện khải huyền này cũng khiến những thực thể độc ác này có khả năng nhận thức chết người hơn. Nhiều ngàn năm sau đó, những xúc tu xấu xa túa ra từ những nhà tù hư hỏng của lũ Cổ Thần và từ từ đâm xuyên nên bề mặt thế giới. Tại Bắc Liệt, nơi Yogg-Saron bị giam cầm là nơi bị tác động xấu nhất. Sự xuất hiện của một loại khoáng vật mới là saronite, dần dần lan rộng khắp bề mặt vùng đất và hủy hoại sự sống của các loài động thực vật bản địa.

Khi nhận ra loại khoáng saronite này, một nhóm nhỏ các tu sĩ thuộc Hội Nghị Cenarion quyết định tiệt trừ nó. Họ suy luận rằng nếu nguồn năng lượng có khả năng ban phát sự sống của Cây Thế Giới có thể chữa lành đất đai quanh Đỉnh Hyjal, một cái cây lớn khác cũng có thể làm điều tương tự tại Bắc Liệt. Thủ lĩnh của nhóm, Fandral Staghelm, bị ám ảnh bởi ý tưởng đó.

Một số tu sĩ khuyên ông nên tìm kiếm sự hướng dẫn của các Thần Long Đại Diện. Hiểu biết và sự ban phước của họ đã cho phép Nordrassil phát triển lớn mạnh; không có họ, trồng thêm một cái cây lớn khác có thể đem lại hậu quả không nói trước được. Nhưng Staghelm tin rằng không còn thời gian để chờ đợi nữa. Saronite đã lan rộng khắp Bắc Liệt và kể cả tại những nơi khác của thế giới. Thay vì tốn thời gian vào những cuộc tranh luận bất tận, Staghelm bắt đầu hành động – mà không hề hỏi ý kiến các Đại Diện hay Hội Nghị Cenarion.

Fandral và những bề tôi thân cận nhất bí mật chặt sáu cành cây phép thuật của Nordrassil. Cùng với những cành cây này, họ đi tới nơi saronite đã trỗi dậy. Từng cái một, các tu sĩ trồng những cành cây tại đó, hi vọng có thể ngăn trở sự tha hóa. Những nơi Fandral và đồng đội đánh dấu bao gồm có Thung Tro, Rừng Thủy Tinh Ca, Feralas, và hai vùng đất xa xôi tại Các Vương Quốc Miền Đông về sau sẽ được gọi là Rừng Tối và Xứ Nội.

Những cành cây đó nhanh chóng bám rễ và trở thành những cái cây mới. Chúng liên kết với nhau, truyền sức mạnh của Cõi Mộng Lục Bảo vào thế giới thức tỉnh, củng cố cho cuộc sống tự nhiên xung quanh, và tẩy sạch những mỏ saronite. Nức lòng trước thành công này, các tu sĩ trồng cành cây cuối cùng và cũng là cành lớn nhất ở dãy núi tại Bắc Liệt, trên bãi saronite lớn nhất. Cây Thế Giới mới này – được đặt tên là *Andrassil*, nghĩa là "Vương Miện của Tuyết" – phát triển với tốc độ đáng ngạc nhiên, và tác dụng gần như có ngay tức thì. Sự phát triển của saronite bị ngừng lại, và cuộc sống hoang dã lại tái sinh.

Malfurion và Hội Nghị Cenarion rất tức giận khi biết được rằng những cành cây đó đã được trồng mà không có sự chấp thuận của họ. Tuy nhiên họ cũng đồng ý rằng kế hoạch đó có vẻ đã có tác dụng. Trong vài thập kỷ, Andrassil mọc cao vút tại Bắc Liệt, và mọi thứ đều có vẻ ổn.

Nhưng rồi sự việc dần thay đổi. Nhiều trận chiến đẫm máu xảy ra giữa các taunka và các nữ thần cây xứ Bắc Liệt, hai chủng này thường được biết là không hiếu chiến. Cuộc chiến xảy ra bất ngờ và cực kỳ tồi tệ, với đầy những hành động tàn bạo và độc ác không thốt nên lời. Tin tức dần chuyển đến tai các tu sĩ, và Hội Nghị Cenarion cử một đội viễn chinh đi điều tra ngọn nguồn của xung đột đó.

Những gì các tu sĩ khám phá ra khiến họ lạnh cả xương sống. Rễ của Andrasiil đã đâm quá sâu vào lòng đất đến mức chúng đã chạm vào nhà tù ngầm của Yogg-Saron. Tên Cổ Thần đã truyền nguồn năng lượng bẩn thỉu vào cái cây, và vậy là tất cả các sinh vật sống

tại đó đang từ từ phát điên.

Hội Nghị Cenarion biết rằng, nếu không được các Đại Diện ban phước, Andrassil rất dễ bị tha hóa. Họ cũng e rằng không có cách nào để bảo vệ Cây Thế Giới hoặc làm dịu đi những gì nó phải chịu. Hội Nghị Cenarion buồn rầu quyết định rằng giải pháp duy nhất là phá hủy Andrassil. Với trái tim nặng trĩu, họ đốn ngã cái cây lớn. Nó đổ xuống mặt băng xứ Bắc Liệt với một tiếng nổ inh tai vang vọng tới tận cả những cánh rừng vô thực trong Cõi Mộng Lục Bảo. Từ đó về sau, các tu sĩ gọi Cây Thế Giới bị đốn ngã này là *Vordrassil*, nghĩa là "Vương Miện Vỡ."

Mặc dù triệt hạ Andrassil là một hành động đau lòng, Hội Nghị Cenarion rất mừng vì đã ngăn chặn được sự bành trướng của saronite. Nhưng các tu sĩ không hề biết, có một thứ rất đen tối đã bám rễ vào Cõi Mộng Lục Bảo.

Yogg-Saron đã sử dụng những cái cây được trồng bởi Fandral làm cánh cổng bước vào Cõi Mộng – một cánh cổng mà những tên Cổ Thần khác cũng có thể dùng để tiến vào xứ sở vô thực đó. Những hạt giống ô uế đã được phân tán khắp xứ sở của Ysera. Rồi sẽ có lúc những hạt giống đó là ô nhiễm những con đường mộng. Điều này đánh dấu sự bắt đầu cho một thứ sau này sẽ được gọi là Ác Mộng Lục Bảo.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:

Ác Mộng Lục Bảo: Emerald Nightmare
Bắc Liệt: Northrend
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Con người: human
Cổ Thần: Old God
Dạ tiên: night elf
Đỉnh Hyjal: Mount Hyjal

Hộ Vệ Quân: Sentinel
Hội Nghị Cenarion: Cenarion Circle
Hỗn long: chimaera
Mộc tinh: treant
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity
Nữ thần cây: nymph
Nữ thần rừng: dryad
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Rồng: dragon
Rồng tiên: faerie dragon
Rừng Nguyệt Ca: Moonsong Forest
Rừng Thủy Tinh Ca: Crystalsong Forest
Rừng Tối: Duskwood
Sự Chia Cắt: Sundering
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspects
Thần Rừng: Keeper of the Grove
Thung Tro: Ashenvale
Thượng Sinh: Highborne
Thượng tiên: high elf
Trảng Trăng: Moonglade
Trăng Bạc: Silvermoon
Tu sĩ: druid
Tuần du: ranger
Vệ Thần: Keeper
Xứ Nội: Hinterlands
Yếu Địa: Nexus

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (3/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

SỰ RA ĐI CỦA NGƯỜI ĐOẢN NHÂN

3,000 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

T

rong khi chiến tranh nổ ra và nhiều nên văn minh mới phát triển khắp bề mặt Azeroth, các thổ linh vẫn thường sống náu mình. Họ không bận tâm với những hoạt động của các chủng tộc khác của thế giới. Một số thổ linh vẫn sống cô lập bên dới những dãy núi băng ở Bắc Liệt. Những người khác, họ đi về phương nam cùng Vệ Thần Archaedas và nữ khổng lồ Ironaya vào thời xưa, và say ngủ trong những hầm mộ ở Uldaman. Chỉ một nhóm nhỏ những thổ linh đó lựa chọn việc không ngủ đông, quyết định rằng họ sẽ canh chừng và bảo quản những phương tiện và những người bạn đoản nhân máy.

Trong thời kỳ này, Archaedas và Ironaya dần trở nên xa cách với các tay chân. Họ bị ám ảnh nặng nề trong việc tìm cách chữa lời nguyền xác thịt. Archedas và Ironaya thường lui về những phòng thấp hơn trong Uldaman, dành hàng năm trời suy nghĩ trong im lặng. Cuối cùng hai vị titan-rèn khổng lồ biến mất và bắt đầu ngủ đông trong một thời gian dài. Nhiều thế kỷ trôi qua mà không có tin tức gì của cả hai, và những đoản nhân máy cùng thổ linh bị bỏ lại phải tự cai quản Udaman.

Khi Sự Chia Cắt xẻ nát Azeroth, nhiều trong số những thổ linh còn hoạt động trở nên quay cuồng do thảm họa đó. Họ cảm thấy cơn đau của thế giới đổ nát này như là chính mình bị đau vậy. Họ đào sâu vào bên trong Uldaman và giam mình lại trong những phòng

ngủ đông cùng với những đồng bào đang say ngủ của họ.

Chỉ còn có các đoản nhân máy là vẫn còn coi sóc các cỗ máy. Nhưng cuối cùng họ cũng chịu không nổi lời nguyền xác thịt. Tác động của nó khiến nhiều người bị thoái hóa thành một loài sinh vật xác thịt về sau được gọi đơn giản là đoản nhân. Bị suy yếu cả về tinh thần và cơ thể, những sinh vật đó mất toàn bộ mục đích và rời bỏ lâu đài Uldaman. Họ tiến vào những dãy núi và hang động xung quanh. Chỉ một ít đoản nhân máy là còn ở lại, vẫn còn tuân theo lệnh của các titan-rèn.

Thế hệ đoản nhân đầu tiên sống tại những dãy núi tuyết phủ phía tây Uldaman. Thiếu đi sức khỏe và khả năng phòng vệ tự nhiên, những đoản nhân yếu đuối cố gắng sinh tồn giữa thiên nhiên khắc nghiệt, với loài troll băng man rợ, và những mối đe dọa khác ở khắp nơi. Tuy nhiên họ vẫn giữ được bản chất thông minh và tài khéo léo của mình. Nhiều thế hệ trôi qua, các đoản nhân cống hiến mình cho sự tiến bộ kỹ thuật; đó là cách duy nhất giúp họ chống chịu lại với thế giới mới đầy tàn nhẫn này. Để làm được điều này, các đoản nhân tránh việc lưu giữ và kể lại những câu chuyện cũ trong đó xem sự sống sót của họ là không quan trọng.

Chỉ trong vài thế hệ, các đoản nhân mất đi tất cả thông tin về di sản do các titan-rèn để lại. Tuy nhiên những gì họ đạt được là một xã hội mới. Khoa học kỹ thuật tài ba của họ đã giúp họ vượt qua hết thử thách này tới thử thách khác. Các đoản nhân đã tạc nên những nhà ở kiên cố sâu trong lòng núi lạnh giá về sau được gọi là Dun Morogh.

SỰ LỚN MẠNH CỦA NGƯỜI ARATHOR

2,800 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Suốt nhiều thiên niên kỷ, con người phát triển tại Các Vương Quốc Miền Đông. Chủng tộc non trẻ này xuất thân từ một nhóm vrykul định cư tại Trảng Tirisfal. Mặc dù con người thua kém về kích thước và sức khỏe so với tổ tiên mình, họ lại có được ý chí và bản năng sinh tồn cực kỳ mạnh mẽ.

Những nhóm thợ săn con người gia tăng nhanh khắp những cánh rừng và đồi núi ở lục địa. Khi xã hội của họ mở rộng và phát triển, con người tập trung thành nhiều bộ lạc khác nhau. Họ đều có niềm tin vào tâm linh – chủ yếu là dạng cơ bản của thuật tu sĩ và thuật thầy tăng nguyên tố. Bất kể sự tồn tại của loài troll Amani, loài thượng tiên, và nhiều mối đe dọa tiềm tàng khác, những đối thủ mạnh mẽ đáng kể nhất với con người. Những bộ lạc đầu tiên thường xuyên gây chiến với những kẻ thù khác để dành đất đai, và mở rộng ra là cả quyền lực.

Có một bộ lạc tên Arathi bắt đầu nhận ra sai lầm của con đường này. Chỉ trong vòng vài thập kỷ, cuộc tấn công của loài troll vào đất của con người càng ngày càng trở nên rõ ràng và tàn nhẫn. Có thứ gì đang thay đổi trong bộ lạc Amani độc ác phương bắc. Người Arathi biết rằng nếu con người vẫn chia tách như thế này thì sẽ chẳng có mấy cơ hội chống lại một cuộc chiến thực sự với nhưng đối thủ có làn da màu rêu này. Với sự dẫn dắt của Chiến Tướng Thoradin, bộ lạc bắt đầu một chiến dịch đem tất cả đối thủ về dưới một lá cờ, dù bằng bạo lực hay bằng ngoại giao.

Người Arathi sống ở biên giới phía tây bắc của lãnh thổ con người và có lịch sử chinh chiến với loài troll từ lâu đời. Kinh nghiêm này đã biến Thoradin thành một nhà chiến thuật chiến lược bậc thầy. Chỉ trong vòng sáu năm, vị chiến tướng đã nắm được tất cả các bộ lạc khác. Ông đưa được vài đối thủ về bên mình nhờ những cuộc hôn nhân chính trị. Những trường hợp khác, Thoradin khiêu khích các đối thủ đấu đá lẫn nhau. Thỉnh thoảng, vị chiến tướng cẩn thận bị buộc phải công khai chinh phạt một số bộ lạc hiếu chiến hơn.

Trước sự ngạc nhiên của những kẻ bị ông đánh bại, Thoradin không phải là một bạo chúa. Ông ban cho những đối thủ cũ của mình sự hòa bình và công bằng bằng một thứ ông tự nhận là là một quốc gia mới đầy vinh quang của con người – một vương quốc liên hiệp với tiềm năng vô tận. Các thủ lĩnh bộ lạc sẽ không bị quên lãng. Họ sẽ là những vị tướng danh giá. Bằng hành động này, Thorodin có được sự trung thành của các đối thủ và được phong

làm vua.

Vua Thoradin đặt tên cho vương quốc mới này là Arathor. Ông giao cho những công trình sư tài giỏi việc xây dựng một thủ đô hùng mạnh mang tên Strom nằm phía tây nam Trảng Tirisfal. Địa hình tương đối khô cằn xung quanh thành phố được dùng làm khu vực đệm lý tưởng giữa con người và troll Amani, ngăn cản loài troll tấn công bằng chiến thuật phục kích từ trong rừng rất đáng sợ. Thoradin cũng lệnh cho nhân dân dựng nên một bức tường thành vĩ đại gần thủ đô để tăng cường bảo vệ họ khỏi sự tấn công của bộ lạc Amani. Tin tức về sức mạnh của Strom nhanh chóng lan truyền tới các bộ lạc con người riêng rẽ khác khắp lục địa. Nhiều trong số đó đã kéo về pháo đài này để được an toàn.

Đúng như Thoradin nghĩ, loài troll Amani nhanh chóng bắt đầu xâm lấn những vùng đất phía ngoài của con người. Nhà vua cử hai trong số những vị tướng xuất chúng nhất đi lấy tin tức từ kẻ thù và mai phục bất cứ đội quân nào dám đi vào quá sâu trong biên giới Arathor.

Một trong hai vị tướng đó tên là Ignaeus. Ông và người của mình thường sống trên những vách núi lởm chởm quanh Dãy Núi Alterac. Dù được xem là thô lỗ và dã man bởi nhiều người từ những vùng khác, Ignaeus và những người phương bắc có lòng dũng cảm và sức khỏe vô địch. Họ đi dọc biên giới Arathor, giết bất cứ tên troll nào họ tìm thấy trong rừng. Ignaeus về sau nhận được cái tên "Trollbane" nhờ số lượng troll Amani ông hạ sát.

Vị tướng thứ hai của Thoradin là Lordain, người sinh ra từ trung tâm Trảng Tirisfal. Ông và những đoàn chiến binh của mình được xem là tế nhị hơn Ignaeus và những đồng bào sống trên núi. Hào hiệp cả bề ngoài và phẩm chất, đội quân của Lordain tuần tra biên giới phía bắc của Arathor. Thỉnh thoảng khi những đội quân tấn công Amani xuất hiện trong vương quốc, Lordain ngay lập tức xử lý chúng.

Cả Lordain và Ignaeus thường xuyên trở về Strom với những câu chuyện về một trận chiến đáng sợ xảy ra giữa bộ lạc Amani và các

thượng tiên xa tít phương bắc. Cũng có lời đồn rằng có thứ gì đó đang nhen nhóm trong những cánh rừng tối tăm – những câu chuyện về một loại nghi thức voodoo lạ lùng và những thực thể siêu nhiên lảng vảng trong xứ hoang vu vào buổi đêm.

Dù cho những báo cáo đó khiến họ lo lắng, Thoradin và những vị tướng của mình đồng ý rằng họ không nên mạo hiểm tính mạng quân mình hoặc trợ giúp cho những thượng tiên sống xa cách kia. Suốt một thời gian, họ giữ phần lớn quân đội phía sau thành lũy khổng lồ của Strom, tự tin rằng họ có thể chống chọi lại mọi kẻ thù.

HUYỀN THOẠI BÀN TAY BẠC

Không ai biết bàn tay bạc huyền thoại của Tyr giờ ở đâu, ngoại trừ việc xa xưa nó nằm ở ngay trung tâm Trảng Tirisfal. Bàn tay bạc là biểu tượng chung cho những bộ lạc con người sống tại đó. Nó xuất hiện trên quần áo và trang sức, dùng làm bùa chống ma quỷ, bảo vệ chiến binh trong chiến đấu, và chữa bệnh. Nhiều thế kỷ sau, nó sẽ là biểu tượng cho một hội hiệp sĩ: Những chiến binh mang sức mạnh của ánh sáng, những người đặt sự hi sinh lên trên tất cả.

CHIẾN TRANH TROLL, PHẦN I: BAO VÂY QUEL'THALAS

2,800 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

H

àng ngàn năm sau khi bị đánh bại bởi người thượng tiên, loài troll Amani lại âm mưu trả thù trong thành phố đền Zul'Aman. Nhưng dù cho họ là các chiến binh dũng mãnh, loài troll lại thiếu một thủ lĩnh mạnh mẽ có thể đem lại cho họ chiến thắng. Nội chiến cũng nổ ra khắp bộ lạc, đe dọa tiêu diệt nó từ bên trong. Vận may của bộ lạc Amani sẽ sớm thay đổi khi họ nhận được trợ giúp từ bộ lạc Zandalar được tôn kính.

Các troll Zandalari nhận thấy mình là người bảo vệ và là thủ lĩnh tinh thần cho tất cả loài troll. Họ hăm hở muốn củng cố sức mạnh cho loài troll khắp Azeroth, thứ đã suy giảm rất nhiều từ sau Sự Chia Cắt Lớn. Kể cả loài troll Zandalari cũng phải chịu tổn thất nhiều từ tai họa đó. Ngôi nhà trên núi cao từng rất vẻ vang của loài

troll Zandalari đã bị nuốt chửng bởi biển cả, chỉ để lại một hòn đảo nhỏ.

Với bộ lạc Amani, các troll Zandalari nhìn thấy thời cơ để xây dựng lại những bộ lạc hùng mạnh nhất của chủng tộc mình và đòi lại vị thế thống trị của loài troll tại Các Vương Quốc Miền Đông. Áp đảo loài thượng tiên chẳng phải là việc dễ dàng, nhưng các troll Zandalari rất tự tin vào chiến thắng. Quel'Thalas không mạnh mẽ được như đế chế dạ tiên cổ xưa từng tàn sát loài troll rất lâu về trước. Ngoài ra, loài troll Zandalari đã mài dũa và thành thạo nghệ thuật voodoo trong cả ngàn năm qua.

Một nhóm ít sứ giả Zandalari thông thái đi từ hòn đảo quê hương tới Zul'Aman. Tại đó, họ hứa sẽ giúp bộ lạc Amani bày ra kế hoạch cho cuộc chiến sắp tới. Quan trọng hơn, các troll Zandalari sẽ đảm bảo rằng các bán thần loa hùng mạnh sẽ trợ giúp cho loài troll trong trận chiến. Để lập quyền thủ lĩnh, các troll Zandalari chọn một trong những chiến binh dũng cảm nhất của bộ lạc Amani là Jintha làm thủ lĩnh dân tộc mình.

Những binh đoàn Amani nhỏ bắt đầu xuất hiện trong rừng và tấn công biên giới Quel'Thalas để kiểm tra sức mạnh của người thượng tiên. Loài troll gian xảo luôn dấu năng lực và số lượng thật của mình. Sau nhiều cuộc giao tranh thành công, quân Amani quyết định rằng thời gian cho một cuộc chiến toàn diện cuối cùng đã đến.

Không hề cảnh báo, hàng vạn chiến binh troll lao ra từ những cánh rừng tối tăm. Những bán thần loa khổng lồ hành quân cùng với quân Amani, truyền vào loài troll sức mạnh siêu nhiên. Người thượng tiên vùng vẫy trong tuyệt vọng nhằm chống lại kẻ thù, nhưng họ buộc phải lui bước. Với tốc độ và sự dã man đến đáng ngạc nhiên, quân Amani quét sạch vùng đất phía ngoài Quel'Thalas.

Từ Zul'Aman, các sứ giả Zandalari theo dõi cuộc chiến trước mắt với sự hài lòng. Kể các loài tiên và sức mạnh bí thuật tiềm năng của họ cũng không thể chống lại nổi sức mạnh của quân Aman – *sức mạnh của chủng tộc troll*.

Chiến thắng cuối cùng của loài troll chỉ còn là vấn đề thời gian.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ LÃNH THỔ TROLL AMANI, CON NGƯỜI, VÀ THƯỢNG TIÊN TẠI CÁC VƯƠNG QUỐC MIỀN ĐÔNG*

CHIẾN TRANH TROLL, PHẦN II: LỬA TRỜI

V

ua Thoradin vẫn cẩn thận theo dõi cuộc chiến dữ dội giữa loài thượng tiên và loài troll. Những trinh sát trở về Strom với tin tức rằng khói đang bốc lên khắp biên giới Quel'Thalas, về những xác chết của tiên bị hành hạ bị vứt trong những hang động từng rất yên bình ở vùng đất phương bắc. Rõ ràng loài troll sắp chiến thắng, nhưng Thoradin vẫn giữ niềm tin cứng đầu rằng can thiệp vào cuộc xung đột này sẽ đặt dân tộc mình vào mối hiểm họa không đáng có.

Tuy nhiên quan điểm của Thoradin đã thay đổi khi một nhóm sứ giả thượng tiên được cử đi bởi Vua Anasterian Sunstrider đột ngột tới Strom. Với nỗi sợ hãi gia tăng, Thoradin lắng nghe những sứ giả trực tiếp kể lại chi tiết về sự hung ác của quân Amani và những bán thần siêu nhiên chiến đấu bên chúng.

Mối đe dọa của quân Amani lớn hơn hẳn những gì Thoradin và những cố vấn của ông tưởng tượng nổi. Loài thượng tiên nói rằng nếu không có sự trợ giúp của Arathor, loài troll sẽ sớm tiêu diệt Quel'Thalas. Sau đó, quân Amani sẽ tung toàn bộ sức mạnh của những bình đoàn khát máu lên chính Strom.

Sau cuộc gặp mặt, Thoradin bàn bạc với các cố vấn. Họ đồng ý rằng việc liên minh với loài tiên cần phải thận trọng, nhưng họ cũng biết rằng Arathor không có đủ sức mạnh để giao chiến trực tiếp với loài troll. Thoradin và các cố vấn tranh luận suốt cả đêm trước khi đạt được kết quả. Nếu con người được dạy ma thuật, họ sẽ có được thứ vũ khí họ cần để thực sự tác động được vào cuộc chiến.

Ma thuật của tiên vốn vẫn là huyền thoại với con người, nhưng họ chưa biết được chút gì về bí mật của nó. Mặc dù Thoradin vẫn luôn nghi ngờ về thuật phù thủy trong tất cả hình hài, ông biết rằng đội quân của ông sẽ cần nó để có thể đánh bại quân Amani. Ngày hôm sau, Thoradin gặp các sứ giả với một đề nghị: để đổi lấy trợ

giúp về mặt quân sự, loài thượng tiên phải dạy ma thuật cho con người.

Các thượng tiên đưa tin ấy về cho Vua Anasterian. Giống như tất cả chủng tộc, ông biết rất rõ về mối nguy hiểm của việc sử dụng ma thuật mà không kiểm soát. Dạy nghệ thuật bí thuật cho con người có thể dễ dàng dẫn đến thảm họa. Nhưng như vấn đề này đang làm Anasterian lo lắng, dân tộc của chính ông cũng đang phải đối mặt với diệt vong. Biết rằng mình có rất ít sự lựa chọn, ông đồng ý rằng loài thượng tiên sẽ hướng dẫn một trăm con người về ma thuật sơ cấp.

Không lâu sau, những pháp sư tiên đi tới Strom và vội vàng dạy con người. Trong khoảng thời gian nhiều tháng trời, các giáo viên nhận thấy có thứ gì đó rất đặc biệt trong những học trò của mình. Mặc dù con người thiếu đi sự duyên dáng và khéo léo trong việc làm phép, họ lại có được ái lực tự nhiên khá bất ngờ với ma thuật.

Trong khi đó, Thoradin lệnh cho những vị tướng lập nên một pháo đài ở chân Dãy Núi Alterac. Nó sẽ được sử dụng làm bàn đạp cho cuộc tấn công sắp tới chống lại loài troll. Những vị tướng của Thoradin cũng dựng lên nhiều công sự ở Đồng Đông, một dài đất chân núi màu mỡ rộng lớn phía đông Trảng Tirisfal. Tuy nhiên Pháo Đài Alterac vẫn là căn cứ quan trọng nhất của con người ở phía bắc.

Khi các tiên đã hoàn thành việc huấn luyện các pháp sư con người, Arathor bắt đầu tấn công. Hơn hai vạn quân con người tập trung tại Pháo Đài Alterac. Từ đấy, chính Thoradin dẫn quân tới Quel'Thalas. Tuy nhiên ông không mang theo những pháp sư con người. Họ sẽ ở lại phía sau tường thành Alterac. Nếu mọi thứ diễn biến đúng như Thorodin hi vọng, các pháp sư sẽ đóng vai trò vào phần sau của trận chiến…

Hai vị tướng Ignaeus và Lordain là người tiên phong của quân Arathor. Nhiều ngày cưỡi ngựa đi đầu quân Arathi, họ dọn đường tiến về phương bắc và tàn sát mọi đội trinh sát troll và cả quân tấn công mà họ tìm thấy. Sau vài tuần hành quân ròng rã, đội quân Arathor hùng mạnh cuối cùng cũng tới ngoại ô Quel'Thalas và tấn

công vào mạn phía nam của quân Amani. Để phối hợp với quân Arathi, người thượng tiên phản công từ phía bắc và phá tan hàng tiên phong của loài troll.

Quân Amani nhận ra mình bị kẹt giữa hai chiến tuyến. Nhưng Jintha vẫn tự tin rằng loài troll vẫn sẽ chiến thắng. Quyết định liên minh với con người nguyên thủy cho thấy họ đã tuyệt vọng. Quân Arathi có danh tiếng là những chiến binh dũng mãnh, nhưng họ thiếu đi sức mạnh ma thuật và kỷ luật chiến đấu của loài tiên. Những con người thô lỗ chỉ là nỗi phiền toái nhỏ nhặt – thứ Jintha có thể dễ dàng tiệt trừ. Dự định tiêu diệt quân Arathor, hắn lệnh cho các binh đoàn tiến về phía nam đập tan con người. Một khi đã giết chết họ, Jintha sẽ tập trung quân đội về Quel'Thalas và tiêu diệt cả loài tiên.

Theo lệnh của Thoradin, con người bắt đầu từ từ rút lui về Alterac. Sau hàng tuần chiến đấu đẫm máu cùng với sự cả tin, quân Amani truy đuổi quân Arathor về tới dãy núi. Khi con người đi về phương nam, loài thượng tiên rời khỏi Quel'Thalas và cũng tiến về Alterac. Họ liên tục quấy nhiễu mạn phía bắc của quân Amani, từ từ tiêu hao đội phòng ngự bên hông của loài troll.

Khi cuối cùng đã về tới Pháo Đài Alterac, Thoradin rất hài lòng khi biết quân Amani vẫn đang bám theo. Ông chuẩn bị quân đội cho một đòn tấn công ông biết là sắp xảy đến. Vào một buổi sáng, khi màn sương dày phủ kín chân núi Alterac, quân Amani lao vào tấn công quân đội con người. Mặc dù bị áp đảo về số lượng, quân Arathi vẫn ngoan cường chống cự. Trận chiến diễn ra nhiều ngày trời mà không bên nào chịu rút lui. Không lâu sau, quân thượng tiên xuất hiện từ phương bắc và tấn công quân Amani ở mặt trận thứ hai.

Khi con người và loài tiên tin chắc rằng họ đã tiêu hao khá nhiều quân Amani, họ giải phóng thứ vũ khí bí mật của mình: một trăm pháp sư con người. Suốt nhiều ngày chinh chiến vừa qua, Thoradin vẫn giữ kín họ trong Pháo Đài Alterac. Giờ đã đến lúc thử nghiệm khả năng của họ trong chiến đấu.

Cùng với các phù thủy tiên, các pháp sư con người gọi sức mạnh mới của họ lên. Thay vì tấn công riêng rẽ, các pháp sư đã làm một việc chưa từng thấy: họ tập hợp sức mạnh lại và tạo ra một phép thuật đáng sợ duy nhất. Cả Dãy Núi Alterac rung chuyển khi những luồng lửa túa xuống từ trên bầu trời màu đỏ máu. Nguồn năng lượng đó nhận chìm quân Amani trong một đám cháy dữ dội. Ngọn lửa phù thủy đó đốt cháy cả các loa và troll từ trong ra ngoài.

Trong đám quân Amani đầu tiên bị ngọn lửa phép nhận chìm là Jintha. Không còn thủ lĩnh, đám troll còn sống sót phá bỏ hàng ngũ và chạy trốn về phương bắc. Các tiên và con người săn đuổi họ như săn thú, tàn sát mọi quân sĩ Amani họ tìm được.

[image]*HÌNH: CÁC PHÁP SƯ CON NGƯỜI GIẢI PHÓNG SỨC MẠNH LÊN ĐẦU LOÀI TROLL AMANI*

Trận chiến tàn khốc làm đám sứ giả Zandalari rối bời. Từng rất tự tin vào chiến thắng, giờ họ lẩn trốn về hòn đảo quê hương trong nhục nhã và bất tín. Với họ, thất bại này đánh dấu một thời điểm tăm tối trong lịch sử troll, mà với nó chủng tộc thiện chiến của họ sẽ không bao giờ có thể phục hồi lại được.

Nhưng với Quel'Thalas và Arathor, cuộc chiến đã khởi đầu cho một kỷ nguyên mới đầy vẻ vang. Suốt nhiều tháng sau khi kết thúc cuộc chiến, những cuộc liên hoan vẫn diễn ra khắp các đường phố tại Strom và Thành Trăng Bạc. Loài tiên rất biết ơn và nguyện sẽ mãi trung thành với Arathor và các hậu duệ của Thoradin.

SỰ HI SINH CỦA LORDAIN

Trong khi rút lui về Alterac, quân Amani bắt đầu bắt kịp con người quá nhanh, đe dọa tấn công từ bên hông và áp đảo quân Arathor. Để tránh thảm họa này, Tướng Lordain tình nguyện ngăn cản loài troll, ông biết quá rõ rằng mình sẽ không thể sống sót. Ông cùng năm trăm chiến binh dũng cảm nhất chặn đứng quân Amani trong một khe núi hẹp trong khi phần còn lại của quân Arathi tiếp tục rút lui về phương nam. Lordain và các chiến binh đã phải trả cái giá cuối cùng, nhưng mạng sống quý giá của họ đã giúp đảm bảo chiến thắng cho cả con người là loài tiên. Di sản của Lordain về sự hi sinh quên mình sẽ sống mãi trong lòng dân

tộc trong cả ngàn năm tới.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bàn Tay Bạc: Silver Hand
Bán thần: demigod
Bắc Liệt: Northrend
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chiến Tranh Troll: Troll War
Con người: human
Dãy Núi Alterac: Alterac Mountains
Đoản nhân: gnome
Đoản nhân máy: mechagnome
Đồng Đông: Eastweald
Hiệp sĩ: paladin
Lời Nguyền Xác Thịt: Curse of Flesh
Nguyên tố: element
Người khổng lồ: giant
Pháo Đài Alterac: Alterac Fortress
Pháp sư: mage
Pháp tăng: shaman
Phù thủy: wizard
Sự Chia Cắt: Sundering
Thổ linh: earthren
Thượng tiên: high elf
Tiên: elf
Titan-rèn: titan-forged
Trăng Bạc: Silvermoon
Troll băng: ice troll
Tu sĩ: druid
Vệ thần: keeper

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (4/7)

SỰ MỞ RỘNG CỦA ARATHOR

2,700 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Sau khi triều đại của Vua Thoradin chấm dứt, nhiều thế hệ con người tiếp tục mở rộng quốc gia Arathor cả về kích thước và quyền lực. Nhiều người trong số những pháp sư con người đầu tiên đã dạy cho học trò về bí thuật. Trong vòng vài thập kỷ, số lượng pháp sư phù thủy ở Arathor đã tăng đột ngột.

Được các pháp sư mạnh mẽ bảo vệ khỏi những mối đe dọa của tự nhiên, những con người dám nghĩ dám làm lập nên nhiều căn cứ Arathi khắp những vùng đất ở tít biên cương. Một số chiếm lấy những đồng cỏ tươi tốt ở Đồng Đông, vùng đất từng bị loài troll cai quản. Số khác di cư tới Pháo Đài Alterac và cả những công sự nhỏ được xây dựng trong thời kỳ Chiến Tranh Troll. Những căn cứ đó sẽ dần phát triển thành những tiền đồn giao thương tấp nập.

Vùng đất màu mỡ được thèm muốn nhất nằm ở Trảng Tirisfal. Tại đây, người Arathi dựng nên một pháo đài để bảo vệ những trang trại khỏi loài linh cẩu nhân, chuột mỏ, và những dã thú nguy hiểm khác. Nhiều cựu chiến binh sống tại nơi này, nơi họ đặt tên là Lordaeron để vinh danh cho vị tướng quá cố Lordain.

Những người Arathi khác mở rộng tới vùng đất ven biển mang tên Gilneas, nơi họ xây dựng nên rất nhiều khu cảng lớn. Những thực dân này đánh bắt cá và bắt đầu giao thương với những nơi khác ở Arathor. Những thủy thủ liều lĩnh nhất trong số đó tiến vào vùng nước quanh Gilneas. Một thời gian sau, họ tìm thấy một hòn đảo

lớn ở phía nam dồi dào mỏ kim loại và nhiều tài nguyên quý giá khác. Một số thủy thủ trong số đó ở lại đảo và lập nên một tiền đồn hải quân hùng mạnh tên là Kul Tiras.

Suốt nhiều thập kỷ, những thành phố đó tiếp tục phát triển và xây dựng nên tục lệ riêng biệt. Những người nắm quyền lực ở Strom thủ đô Arathor dần trở nên lo lắng rằng những căn cứ đó đã trở nên quá độc lập. Mặc dù các nhà cầm quyền cố duy trì kiểm soát trên toàn vương quốc thì cuối cùng nhiều thành phố vẫn dành được nhiều quyền tự trị. Ví dụ đầu tiên và đáng kể nhất trong số đó là tiền đồn giao thương Dalaran.

Thành lập tại ngay trung tâm Arathor, Dalaran nhanh chóng trở thành trung tâm buôn bán với lượng hàng hóa và sức ảnh hưởng rất lớn. Cư dân khắp Arathor kéo đến thành phố nhằm tìm kiếm sự giàu có và những cơ hội mới. Một trong những dân nhập cư đó là một pháp sư lỗi lạc và lập dị tên là Ardogan. Ông nhận được sự khâm phục của dân chúng Dalaran và được bầu làm người lãnh đạo.

Dưới chính quyền của Ardogan, Dalaran tiếp tục mở rộng quyền lực và cuối cùng phát triển thành một thành bang tự trị. Nó cũng trở thành nơi trú ẩn cần thiết nhất cho các pháp sư của Arathor – một lượng dân số mà toàn thể công dân của vương quốc càng ngày càng thấy ngờ vực và cảnh giác.

HỘI ĐỒNG TIRISFAL

2,680 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

S

ự phát triển hưng thịnh của Arathor nhờ một phần công lớn của các pháp sư và sự bảo vệ của họ. Dù vậy, sự ngờ vực không nói ra dành cho các phù thủy vẫn phổ biến trong đa số dân cư. Dần dần, sự mê tín và bất đồng tăng lên, gia tăng căng thẳng giữa những người sử dụng ma thuật và xã hội còn lại. Hầu hết pháp sư rời khỏi các thành phố trong sự tức giận khi bị soi mói bằng một thứ mà họ xem là sự hoang tưởng vô căn cứ.

Người nắm quyền Dalaran là Ardogan mời nhiều pháp sư bất bình

trong số đó về thành phố của mình. Tại đó ông cam kết rằng họ sẽ được sống tự do khỏi những thành kiến. Nhiều pháp sư trong số đó đáp lại lời mời của Ardogan và định cư lại Dalaran. Khi nhóm phù thủy đầu tiên đến đó, họ quyết định sẽ tái xây dựng thành phố thành một trung tâm tri thức huy hoàng. Sử dụng sức mạnh to lớn của mình, các pháp sư mở rộng Dalaran cả về kích thước và khả năng. Họ dựng nên những ngọn tháp tỏa sáng khắp thành phố và xây dựng nhiều thư viện khổng lồ và những kho chứa những điều kỳ diệu về bí thuật.

Ardogan và những người mạnh mẽ nhất trong các pháp sư mới đến đó thành lập một pháp hội để cai quản thành phố mới đâm chồi này. Hội đồng cai trị này khuyến khích việc học hỏi thực tập nghệ thuật bí thuật. Khi tin tức từ Dalaran lan đi, pháp sư từ khắp Arathor bắt đầu xem đó là một biểu tượng của tự do và hi vọng.

Trong chỉ vài năm, Dalaran bùng nổ dân số. Dù cho chỉ một phần nhỏ cư dân có thể sử dụng bí thuật, sự bảo vệ của họ cho phép nền công nghiệp và thương nghiệp phát triển mà không bị trở ngại. Tội phạm gần như không tồn tại. Mối nguy hiểm của xứ hoang dã gần như bị lãng quên.

Nhưng việc thực hiện pháp thuật không kiểm suát này lại có một hậu quả nghiêm trọng.

Việc sử dụng ma thuật một cách bất cẩn bắt đầu xẻ nát kết cấu của thực tại tại đó. Các pháp sư Dalaran không ngờ rằng những luồng năng lượng bí thuật cuộn lên từ thành phố đã tràn vào xứ Hỗn Âm. Những dòng sức mạnh đó thu hút sự chú ý của những con quỷ thuộc Quân Đoàn Rực Lửa. Một số ít quỷ dữ lẻn vào thế giới thực, xâm nhập vào chính Dalaran. Dù cho những sinh vật đó khá yếu và thường đơn độc, chúng cũng đã gây hỗn loạn và khủng bố khắp thành phố yên bình.

Pháp hội cố gắng xử lý những con quỷ xâm phạm đó trong khi giữ bí mật về chúng với công chúng. Những người lãnh đạo thành phố càng ngày càng e sợ rằng nếu những cư dân mê tín biết được sự thật, họ sẽ sợ hãi và hoảng loạn. Cuối cùng pháp hội đi tìm sự giúp

đỡ từ bên ngoài tường thành. Các pháp sư cai trị gửi yêu cầu khẩn cấp cho các thượng tiên xứ Quel'Thalas. Con người hi vọng rằng loài tiên với sự thông thái vô tận của mình, có thể biết cách xử lý sự xâm nhập bất ngờ của quỷ dữ.

Hội đồng cai trị Quel'Thalas là Hội Đồng Trăng Bạc ngay lập tức cử những pháp sư mạnh mẽ nhất của người thượng tiên đi điều tra. Họ phát hiện ra rằng chỉ có một số ít quỷ dữ đã tới thế giới thực, nhưng các pháp sư biết rằng đó mới chỉ là khởi đầu. Vấn đề sẽ trở nên tồi tệ hơn trừ khi pháp hội đặt ra giới hạn cho việc sử dụng ma thuật của con người.

Nhiều thủ lĩnh của Dalaran từ chối đề nghị của loài thượng tiên. Pháp sư tới với thành phố này bởi vì họ có thể được tự do thực hiện nghệ thuật bí thuật. Hạn chế họ sẽ gây ra nhiều tác động bất lợi. Nếu may mắn, hầu hết những pháp sư sáng giá nhất sẽ rời đi và tiếp tục nghiên cứu bí thuật ở một nơi nào đó. Tồi tệ hơn, nền kinh tế của cả Dalaran sẽ sụp đổ, châm ngòi cho một cuộc nổi loạn và phân tán các pháp sư đi khắp nơi. Dù cách này hay cách khác, việc sử dụng bí thuật vẫn sẽ tiếp tục, dù là trong hay ngoài tường thành Dalaran. Dù có chuyện gì xảy ra, mối đe dọa từ Quân Đoàn Rực Lửa sẽ luôn tồn tại.

Đồng ý rằng họ không thể ngăn cấm việc sử dụng ma thuật, Hội Đồng Trăng Bạc và pháp hội Dalaran thống nhất một giải pháp khác. Họ cùng nhau lập nên một hội bí mật để xử lý những con quỷ xâm lăng. Nhóm mới mở này sẽ họp tại một khu rừng bí mật ở Trảng Tirisfal để luận công việc, và rồi nó được gọi là Hội Đồng Tirisfal. Những thành viên danh giá của hội sẽ có trách nhiệm theo dấu và đánh đuổi lũ tay chân của Quân Đoàn ở bất cứ nơi đâu chúng được tìm thấy. Các pháp sư này sẽ ngấm ngầm dạy cho các pháp sư khác về mối nguy hiểm của việc làm phép bất cẩn.

NGƯỜI BẢO HỘ ĐẦU TIÊN

2,610 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Suốt nhiều thập kỷ, những thành viên đầu tiên của Hội Đồng Tirisfal

thận trọng theo dấu và tiêu diệt bất cứ con quỷ nào họ tìm thấy. Khi đối mặt với những đối thủ mạnh mẽ đặc biệt, các thành viên hội đồng sẽ truyền năng lực của họ cho một cá nhân duy nhất, người sẽ là vỏ bọc cho sức mạnh của họ trong một khoảng thời gian ngắn.

Tăng cường sức mạnh cho một chiến binh duy nhất là một nghi thức nguy hiểm. Việc như vậy thường chỉ thực hiện trong những hoàn cảnh hiểm nghèo hiếm hoi. Các thành viên hội đồng phải ở gần đó để thực hiện nghi thức, khiến họ trở nên dễ bị tổn thương. Nguồn năng lượng khổng lồ của có nguy cơ tiêu diệt chính người chiến binh được chọn. Nhưng nếu họ sống sót, họ có thể áp đảo cả những tay chân hùng mạnh nhất của Quân Đoàn Rực Lửa. Bất kể rủi ro này, Hội Đồng Tirisfal vẫn sử dụng kỹ thuật tăng cường sức mạnh này đầy hiệu quả trong nhiều năm.

Nhưng mọi thứ thay đổi khi một tên chúa tể sợ hãi tên là Kathra'natir đột nhập vào Dalaran. Tên quỷ xảo quyệt này lảng vảng khắp các tòa tháp đẹp đẽ của thành phố, lan truyền thứ độc tố của hắn vào trái tim và trí óc của nhân dân. Những bệnh dịch tồi tệ xảy ra khắp Dalaran. Khi tác động của nó lan ra, một lớp màn hoang tưởng phủ kín lấy cả thành phố.

Trong khi điều tra việc này, Hội Đồng Tirisfal tìm ra và đối đầu với Kathra'natir. Những pháp sư sáng giá nhận ra mình bị áp đảo bởi con quỷ. Nhận thấy không còn cách nào khác, họ bắt đầu tăng cường sức mạnh cho một thượng tiên tên là Aertin Brighthand làm chiến binh. Aertin mang trong mình sức mạnh tổng hợp của cả hội đồng và lao vào Kathra'natir.

Đây là lúc Kathra'natir biến sức mạnh lớn nhất của hội đồng thành lợi thế cho hắn. Thay vì đối đầu trực tiếp với người chiến binh, con quỷ lại tấn công những thành viên của hội. Với sức mạnh của mình đang nằm trong tay Brighthand, họ không thể tự vệ. Đòn tấn công hắc ám của Kathra'natir phá vỡ kết nối giữa các thành viên hội đồng và Aertin. Việc này làm suy yếu sức mạnh của người chiến binh, cuối cùng ông bị hạ dưới tay con quỷ. Chỉ nhờ vào sự can thiệp liều lĩnh của một bán tiên trẻ tên là Alodi đã ngăn cản cả hội

đồng khỏi bị tiêu diệt.

Hội đồng lo lắng tập hợp lại cho một trận chiến khác, nhưng lần này là những pháp sư độc lập mà không có bất cứ chiến binh nào cho họ tập trung sức mạnh. Kathra'natir khoái trá trước sự lộn xộn của hội đồng và dễ dàng ngăn trở kẻ địch.

Thất bại đó đập tan sự tự tin và hi vọng của Hội Đồng Tirisfal. Các pháp sư biết rằng họ không thể đánh bại được Kathra'natir khi chiến đấu riêng rẽ, giờ họ không còn có thể dựa vào nghi thức ban sức mạnh nữa.

Vào khoảnh khắc đen tối này, Alodi và các đồng đội tìm ra một phương thức mới để tập trung sức mạnh của họ. Các thành viên hội đồng không cần phải có mặt tại trận chiến nữa. Nhờ một nghi thức phức tạp, họ có thể ban cho ai đó một phần sức mạnh của mình *vĩnh viễn*. Alodi là người đầu tiên trải qua kỹ thuật thử nghiệm này. Khi nghi thức đã thành công, anh tuyên bố mình không phải là chiến binh của hội đồng mà là một Người Bảo Hộ.

Một Alodi mới được ban sức mạnh đối dầu và hạ gục Kathra'natir, đánh đuổi tên chúa tể sợ hãi về với những vực thẳm gào rú xứ Hỗn Âm. Được tôn lên làm người hùng, Alodi là Người Bảo Hộ Tirisfal đầu tiên. Anh sử dụng sức mạnh vĩ đại này để kéo dài tuổi thọ của mình, và trong một trăm năm anh tiếp tục săn đuổi lũ tay chân của Quân Đoàn. Cuối thế kỷ phụng sự của mình, Alodi tự nguyện từ bỏ sức mạnh của mình, chọn sống những ngày cuối cùng trong yên bình thanh thản.

Như vậy truyền thống Người Bảo Hộ bắt đầu. Cứ mỗi một thế kỷ, một pháp sư mới sẽ đứng lên hiến dâng bản thân mình để bảo vệ Azeroth. Người pháp sư được chọn gánh vác sức mạnh của hội đồng sẽ chứng minh sự khiêm tốn và ước muốn hòa bình của mình bằng cách từ bỏ sức mạnh vĩ đại của mình sau một trăm năm.

Suốt hơn một thiên niên kỷ, một kỷ nguyên thịnh vượng chưa từng có diễn ra khắp Azeroth. Dù cho xung đột và nỗi đau không thể bị xóa sổ hoàn toàn, những Người Bảo Hộ vẫn đảm bảo rằng không có con quỷ xâm lăng nào có thể hãm hại thế giới này. Khi những

con người cao quý đó thực hiện cuộc chiến bí mật và cô độc của họ chống lại Quân Đoàn, Dalaran tiếp tục là một trong những trung tâm tri thức và nghiên cứu bí thuật cao nhất của thế giới.

LÒ SẮT VÀ SỰ THỨC TỈNH CỦA NGƯỜI LÙN

2,500 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

X

a tít phía nam Dalaran, hầm mỏ Uldaman cổ xưa vẫn nằm đó trong im lìm u ám. Hàng thế kỷ trước, Ironaya và Vệ Thần Archaedas đã đi vào trạng thái ngủ đông. Nhiều đoản nhân máy từng trông coi các cổ máy ở Uldaman cũng đã rời đi sau khi bị tác động của lời nguyền xác thịt. Nhưng một số những tay chân máy móc trung thành vẫn ở lại. Cơ thể từng rất bền chắc của họ dần không chống chịu nổi sự phai tàn của thời gian. Họ ngã xuống và chết tới khi chỉ còn duy nhất một người còn lại.

Mặc dù đoản nhân máy duy nhất này cố gắng hết sức mình để duy trì Uldaman, hầu hết pháo đài cũng đã rơi vào tình trạng hỏng hóc. Và rồi lời nguyền xác thịt bắt đầu làm suy giảm cơ thể bằng kim loại của bà. Cuối cùng tác động đó biến bà thành một đoản nhân, và bà cảm thấy già cỗi gần chết. E rằng bà chẳng còn nhiều thời gian nữa, nữ đoản nhân đã giải phóng những thổ linh đang ngủ đông sâu trong Uldaman. Bà không thể chịu đựng nổi ý nghĩ rằng khi bà mất đi, họ sẽ mãi mãi bị bỏ rơi trong những căn phòng âm u của hầm mộ này.

Bằng hơi thở cuối cùng, nữ đoản nhân kích hoạt những phòng ngủ đông của các thổ linh. Những căn phòng đó rung động và sống dậy. Các titan-rèn ngủ trong đó thức dậy với thế giới mới… và với sứ mệnh mới.

Những thổ linh mới thức giấc đó nhận ra rằng mình đã thay đổi đột ngột. Lời nguyền xác thịt đã tác động và biến họ thành những sinh vật làm từ máu thịt – những sinh vật tự gọi mình là người lùn.

Vẫn chệnh choạng sau hàng năm trời say ngủ, những người lùn bước ra khỏi lâu đài Uldaman tàn tạ và tiến lên mặt đất. Họ bị thu hút về hướng tây, nơi một rặng núi đá cao sừng sững chọc thủng

tầng mây. Giống như những đoản nhân rời Uldaman hàng thế kỷ trước, những người lùn buộc phải chiến đấu với những con thú hoang lảng vảng khắp vùng đất. Nhưng nếu các đoản nhân sử dụng tài khéo léo để áp chế những mối đe dọa đó, người lùn lại sử dụng sự bền bỉ cùng sức khỏe tự nhiên của mình. Cuối cùng họ tới được dãy núi họ đã nhìn thấy từ tít chân trời phía tay, và họ định cư tại vùng đất Dun Morogh tuyết phủ.

Mặc dù lời nguyền xác thịt đã tiêu giảm trí nhớ của họ, người lùn vẫn còn giữ được mối liên hệ mỏng manh với di sản titan-rèn của mình. Được truyền cảm hứng bởi những ký ức đó, họ đặt tên cho ngôi nhà mới của mình là *Khaz Modan*, nghĩa là "Dãy Núi của Khaz," để vinh danh vị titan tạo hình Khaz'goroth. Người lùn vẫn giữ được sự yêu thích tự nhiên đối với việc tạc đá và khai mỏ. Họ đào sâu vào lòng ngọn núi của Khaz Modan và tạo nên một lò rèn khổng lồ. Quanh đó, người lùn xây dựng nên một thành phố đáng tự hào tên là Lò Sắt. Nơi đây sẽ trở thành cái nôi cho ngôi nhà mới của họ, một quốc gia vĩ đại và hùng mạnh trải dài sâu tít dưới dãy núi.

Khi người lùn bắt đầu ra ngoài khai mỏ tại cả dãy núi Khaz Modan và mở rộng đất đai, họ tìm thấy những người đoản nhân sống ở những hang động gần đó. Người dân Lò Rèn mê mệt trước sự khéo léo và hiểu biết về máy móc của những người họ hàng nhỏ bé này. Người lùn cũng cảm thấy một mối quan hệ họ hàng tự nhiên với người đoản nhân, dựa vào một phần lớn rằng họ cùng có chung tổ tiên titan-rèn.

Người lùn truyền đạt những hiểu biết về nghề tạc đá và xây dựng cho người đoản nhân, giúp họ đặt nền móng cho một thành phố kỳ vĩ về sau sẽ được gọi là Gnomeregan. Ngược lại, người đoản nhân dạy cho người lùn về khoa học kỹ thuật, tăng cường tính hiệu quả tiên tiến cần thiết cho Lò Sắt. Mặc dù đoản nhân và người lùn chủ yếu sống cách biệt nhau trong nhiều thế kỷ về sau, họ đã tạo nên một mối quan hệ không thể phá vỡ và sẽ trợ giúp lẫn nhau khi cần thiết.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chiến Tranh Troll: Troll War
Chúa tể sợ hãi: dreadlord
Chuột mỏ: kobold
Con người: human
Đoản nhân: gnome
Đoản nhân máy: mechagnome
Đồng Đông: Eastweald
Hội Đồng Trăng Bạc: Council of Silvermoon
Hội Đồng Tirisfal: Council of Tirisfal
Hỗn Âm: Twisting Nether
Lò Sắt: Ironforge
Lời Nguyền Xác Thịt: Curse of Flesh
Người Bảo Hộ: Guardian
Người khổng lồ: giant
Người lùn: dwarf
Pháo Đài Alterac: Alterac Fortress
Pháp sư: mage
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Thổ linh: earthren
Thượng tiên: high elf
Titan-rèn: titan-forged
Vệ thần: keeper

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (5/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

NỘI CHIẾN GURUBASHI

1,500 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Ở

tít phương nam Các Vương Quốc Miền Đông, loài troll rừng rậm Gurubashi héo mòn trong nghèo đói và gian khổ. Họ không phục hồi lại nổi sau sự phá hủy gây ra bởi Sự Chia Cắt. Nhiều khu vực săn bắn và trồng trọt đã vĩnh viễn biến mất, và nạn đói kém xảy ra liên miên với đế chế.

Trong sự tuyệt vọng nhằm tìm lại vinh quang xưa kia, bộ lạc Gurubashi tại Thung Gai Siết cuối cùng quay về phía những linh hồn loa mạnh mẽ mà loài troll tôn thờ. Một trong những sinh vật đó trả lời lời kêu gọi của họ: Hakkar Kẻ Tước Linh Hồn, Loa của Máu. Linh hồn xấu xa này hứa sẽ giúp bộ lạc Gurubashi mở rộng đế chế khắp nửa dưới Các Vương Quốc Miền Đông. Để đổi lại, hắn yêu cầu một lượng lớn vật tế sống.

Những troll Gurubashi nguyện trung thành với Hakkar được gọi là các Hakkari. Họ đã đánh bại hoàn toàn những bầy gnoll và các bộ lạc murloc gần đó, và cả những troll khác đối đầu với Hakkar. Những tù nhân đó dần mong muốn rằng mình đã chết trong trận chiến; linh hồn không thể xác của Hakkar đã hấp thụ máu của tù nhân trong nhiều năm trời. Dưới sự kiểm soát của các Hakkari, bộ lạc Gurubashi đã đạt được tất cả những gì họ muốn, chinh phạt được những dải đất lớn và cả nhiều hòn đảo nằm gần bờ biển Biển Nam.

Loài troll Zandalari theo dõi những sự kiện đó từ xa, và ban đầu rất hài lòng khi bộ lạc Gurubashi quay trở lại chinh phạt và truyền thống cúng bái. Nhưng dần dần mọi thứ trở nên rõ ràng rằng cơn khát máu của Hakkar sẽ *không bao giờ* thỏa mãn, họ biết rằng gã thần ma quỷ này sẽ không chỉ đem chủng tộc troll tới hủy diệt, mà còn là cả thế giới này.

Loài troll Zandalari tập hợp quân đội và dong buồm tới Các Vương Quốc Miền Đông. Tại đó, họ gặp những troll Gurubashi vẫn giấu kín sự bất đồng quan điểm với các Hakkari. Quân Zandalari và những đồng minh mới biết được rằng một nhóm tư tế cuồng tín nhất của Hakkar là Atal'ai, đang cố triệu hồi linh hồn của tên loa đó thành cơ thể sống. Điều này sẽ đánh thức những sức mạnh mới đầy kinh hoàng của hắn và hủy diệt cả chủng tộc troll.

Sợ hãi trước kế hoạch của Atal'ai, quân Zandalari tấn công thủ phủ Zul'Gurub của bộ lạc Gurubashi. Những trận chiến diễn ra khắp những khu đền mọc đầy dây leo của thành phố cả ngày lẫn đêm. Cuối cùng, trên ngôi miếu phủ đầy máu của Hakkar, quân Zandalari đã đánh bại Hakkar và hầu hết đám tay chân điên loạn của hắn.

Mặc dù chiến thắng, quân Zandalari và đồng minh đồng ý sẽ cảnh giác trước bất cứ dấu hiệu quay trở lại nào của Hakkar. Tên loa không thực sự chết – linh hồn hắn chỉ biến mất khỏi thế giới thực mà thôi.

Một số tư tế Atal'ai cuồng tín cũng đã trốn vào khu rừng rậm bao quanh Zul'Gurub. Cuối cùng những troll này định cư tại Đầm Lầy Đau Khổ, phía bắc thủ phủ Gurubashi. Ngay giữa khu đầm lầy hoang dã này, chúng bí mật xây dựng một ngôi đền lớn cho tên loa khát máu của chúng: Đền Atal'Hakkar.

Sâu trong ngôi đền, các Atal'ai tiếp tục thờ cúng Hakkar. Chúng thực hiện những nghi thức ghê tởm, hi vọng sẽ lại triệu hồi được tên loa về thế giới thực. Nguồn ma thuật hắc ám gây ô uế cả những loài động thực vật quanh ngôi đền. Dần dần về sau nó sẽ thu hút sự chú ý của Thần Long Đại Diện màu xanh lục Ysera.

Khi biết được kế hoạch của Atal'ai là triệu hồi Hakkar, Ysera giải

phóng sức mạnh xuống ngôi đền và những cư dân trong đó. Đòn tấn công của vị Thần Long Đại Diện làm đổ sập những bức tường của ngôi đền và thổi bay nền móng của nó. Ngôi đền to lớn bắt đầu chìm xuống dưới mặt đất. Khi đống bùn lầy của đầm lầy nuốt trọn ngôi đền, các Atal'ai hoảng sợ từ bỏ nghi thức của mình và tản mát khắp khu đầm lầy.

Dù cho Ysera đã ngăn cản sự trở lại của Hakkar, bà biết rằng một ngày nào đó các Atal'ai sẽ lại cố triệu hồi tên loa. Bởi vậy bà lệnh cho một số các rồng lục trung thành của bà canh chừng ngôi đền để nát và đảm bảo rằng nó sẽ không bao giờ được sử dụng để đem kẻ độc ác đó đến thế giới nữa.

ELDRE'THALAS VÀ SỰ RÀNG BUỘC CỦA IMMOL'THAR

1,200 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

X

a tít bên kia đại dương khỏi đế chế Gurubashi, một xã hội Thượng Sinh bí mật của những người sống sót sau Sự Chia Cắt Vĩ Đại cố níu lấy một tương lai vô định. Họ được gọi là *Shen'dralar*, nghĩa là "Những Kẻ Còn Ẩn Náu." Gần mười ngàn năm trước, Nữ Hoàng Azshara đã ban cho họ trách nhiệm coi sóc bảo vệ những tàng thư quý giá nhất của bà ta. Được lãnh đạo bởi Hoàng Thân Tortheldrin, các Shen'dralar nghe lệnh nữ hoàng một cách nghiêm túc. Họ đi tới trung tâm khu rừng rậm nam Kalimdor mù sương và lập lên một thành phố lớn tên là Eldre'Thalas.

Sau này khi Sự Chia Cắt Vĩ Đại tàn phá thế giới, Eldre'Thalas may mắn thoát khỏi sự hủy diệt. Chỉ nhờ cố gắng của Tortheldrin và bề tôi mà thành phố đã được bảo vệ. Họ cùng nhau tạo ra một phép thuật che chắn Eldre'Thalas khỏi sức mạnh hủy diệt của Sự Chia Cắt.

Mặc dù họ đã bảo vệ được thành phố, các Shen'dralar sớm phát hiện ra rằng Nguồn Nước Vĩnh Cửu đã bị tiêu hủy bởi Sự Chia Cắt. Không có nguồn sức mạnh để hấp thụ, Tortheldrin và bề tôi nhận thấy sự bất tử của mình đang suy giảm nhanh chóng. Các Shen'dralar dần rơi vào sự thờ ơ và héo tàn trong thánh đường cô

lập của mình.

Cuối cùng Tortheldrin lập ra một kế hoạch để đem lại sức sống cho các Shen'dralar. Ông tạo ra những cột tháp ở một trong những cánh bị tổn thương của Eldre'Thalas, dựng nên một nhà tù để chứa một nguồn sức mạnh mới: một con quỷ tên là Immol'thar. Trước sự choáng váng của các Shen'dralar khác, Tortheldrin đã lén lút triệu hồi và trói buộc sinh vật đáng sợ đó để hút sức mạnh của con quỷ và ban nó cho bề tôi của mình. Tất cả mục tiêu đã nhanh chóng đạt được một khi các Shen'dralar khác nếm được nguồn năng lượng của con quỷ. Dù cho hắc ám và bất ổn, sức mạnh của Immol'thar tràn đày sinh lực và dễ gây nghiện, hơn hẳn Nguồn Nước Vĩnh Cửu.

Các Shen'dralar vui mừng trước nguồn sức mạnh mới này, nhưng họ biết rằng giam Immol'thar ở giữa bọn họ rất nguy hiểm. Bởi vậy họ nghĩ ra một cách để sử dụng sức mạnh của con quỷ mà vẫn giam cầm được hắn. Suốt nhiều ngàn năm, mọi thứ đều diễn ra suôn sẻ.

Nhưng để giam giữ Immol'thar càng ngày càng cần nhiều sức mạnh. Gần chín ngàn năm sau Sự Chia Cắt, nhà tù của con quỷ đạt đến ngưỡng nguy hiểm. Nó bắt đầu hấp thụ quá nhiều năng lượng tới mức các Shen'dralar chẳng còn chút nào để hút cho riêng họ. Chỉ qua một đêm, kế hoạch tưởng chừng như cực tài trí của Tortheldrin bỗng sụp đổ, và ông ta không thể tiếp cận được với ma thuật của con quỷ nữa.

Các Shen'dralar không chỉ mất đi sự bất tử một lần nữa, họ còn dần trở nên thèm muốn trong vô vọng nguồn năng lượng tiềm tàng của Immol'thar. Tuyệt vọng nhằm lấy lại sức mạnh của mình, Tortheldrin cùng các tay chân máu lạnh thân cận nhất lập kế hoạch giết chết các Shen'dralar khác.

Kế hoạch phản trắc của Tortheldrin đã có tác dụng. Khi dân số giảm bớt, những tiên còn lại lại có thể hút được đôi chút sức mạnh từ Immol'thar.

Số lượng Shen'dralar đã giảm sút, Tortheldrin và bề tôi bỏ hoang phần nhiều thành phố từng rất vẻ vang này. Phần lớn Eldre'Thalas rơi vào bóng tối và hư hỏng. Dần dần những sinh vật từ khu rừng

rậm xung quanh bắt đầu chiếm lấy khu trú ẩn đổ nát của loài tiên này.

[image]*HÌNH: THÀNH PHỐ THƯỢNG SINH ELDRE'THALAS (VỀ SAU ĐƯỢC GỌI LÀ BÚA KHỐC)*

SỰ RẠN NỨT CỦA ARATHOR

1,200 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

T

rong khi Tortheldrin và bề tôi rút sâu vào trong Eldre'Thalas, vương quốc Arathor bắt đầu phân tách. Những tiền đồn và thành phố giao thương từng rất nhỏ được thành lập sau Chiến Tranh Troll trước kia đã phát triển thành những thành bang hùng mạnh theo cách riêng. Cuối cùng, sức ảnh hưởng của Strom tới những vùng đó dần biến mất.

Thành trì trên đảo Kul Tiras tiếp tục truyền thống đánh cá và buôn bán. Thành bang này lập nên một đội hải quân lớn – lớn nhất trong cả Arathor. Những thuyền trưởng liều lĩnh nhất đi thám hiểm khắp các bờ biển Các Vương Quốc Miền Đông, quay trở lại cùng những hàng hóa quý hiếm và câu chuyện về những vùng đất kỳ lạ tại những góc xa xôi nhất của lục địa.

Nền kinh tế dựa vào đánh cá và buôn bán của Kul Tiras làm lu mờ cả sức mạnh hải quân của người láng giềng phương bắc là Gilneas. Không thể cạnh tranh với đội hải quân mới phát triển của Kul Tiras, Gilneas tập trung vào củng cố quân đội trên đất liền và năng lực buôn bán. Quân đội Gilneas trở thành một trong những đội quân mạnh nhất Arathor, chỉ thành bang Alterac là có thể sánh được, thành bang này chiếm giữ rất nhiều đất ở phương bắc.

Gilneas và Alterac thường xuyên phối hợp quân đội và tổ chức những đội viễn chinh lớn đi bảo vệ biên giới Arathor. Phía nam Strom, ở Khaz Modan, họ tìm thấy những người lùn và đoản nhân. Những đội viễn chinh này kinh ngạc trước những công trình kỹ thuật kỳ diệu là Lò Sắt và Gnomeregan. Những con người đó nhanh chóng đánh bạn với cả hai chủng tộc, đặc biệt là người lùn, những người có chung niềm yêu thích chiến trận, kể chuyện, và rượu

mạnh. Ba nền văn hóa bắt đầu những cuộc mua bắn khắt khe, trao đổi kiến thức về rèn, khai mỏ, kỹ thuật, và thậm chí cả ma thuật bí thuật.

Suốt nhiều năm, quyền lực của Strom dần suy yếu. Bị trói buộc trong địa hình núi đá và thiếu tài nguyên thiên nhiên, Strom không thể sánh nổi với nền kinh tế của các thành bang khác. Cuối cùng, nhiều gia đình quý tộc ở Strom đi tới những thung lũng và đồng cỏ màu mỡ ở phương bắc. Tại đó họ lập nên một thành bang và đặt tên nó theo vùng đất xung quanh: Lordaeron. Những quý tộc này sử dụng sự giàu có của mình để mua những khoảnh đất lớn, một số đã được khai thác bởi những cư dân trước đó. Những nơi đó bao gồm Xứ Cối Xay Agamand và những trang trại thuộc sở hữu của các gia đình Balnir và Solliden.

Lordaeron cũng là nhà của những nhà tu hành sùng đạo có niềm tin vào Ánh Sáng, một thứ sức mạnh vũ trụ họ cho rằng tồn tại trong mọi vật sống. Nhiều người ốm yếu già cả đi tới những công xã tôn giáo này ở Lordaeron, mong tìm thấy phương thuốc cho căn bệnh của mình. Những người khác hành hương tới thành bang để tìm kiếm sự thông thái và khai sáng. Biên giới Lordaeron nhanh chóng mở rộng, và nó phát triển thành một vương quốc. Cuối cùng những gia đình quý tộc đặt tên cho trung tâm của vương quốc thịnh vượng này là Thành Đô.

Không lâu sau khi các chúa tể ở Strom đi tới phương nam, những hậu duệ cuối cùng của Vua Thoradin cũng rời khỏi Arathor. Được dẫn đầu bởi một thành viên trong dòng dõi Thoradin tên là Faldir, họ dong buồm ra khơi và đi tít về phương nam, bị cám dỗ bởi những lời đồn về một vùng đất tươi tốt và chưa bị khai phá nơi họ có thể bắt đầu một khởi đầu mới.

Những câu chuyện đó là sự thật. Những hậu duệ của Thoradin định cư tại vùng đất đó và lập nên vương quốc Bạo Phong. Náu mình trong những vách đá và xây dựng nên một khu cảng được chính tự nhiên bảo vệ, thành bang này trở thành chính quyền mạnh nhất trong khu vực.

Strom được trao lại cho vài gia đình cai quản còn lại quá cứng đầu để rời bỏ cố đô này. Trong số họ là các hậu duệ của Ignaeus Trollbane, một vị tướng đã trở thành huyền thoại trong Chiến Tranh Troll. Suốt nhiều năm, những gia đình đó đã tái xây dựng những cơ sở hạ tầng đổ nát của Strom và đặt lại tên cho nó là Stromgarde. Tuy nhiên thành phố này sẽ không bao giờ lấy lại được vinh quanh xưa cũ.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ ĐẤT ĐAI CON NGƯỜI TẠI CÁC VƯƠNG QUỐC MIỀN ĐÔNG*

Quả thực, giấc mộng của Thoradin về một dân tộc thống nhất đã biến mất. Qua nhiều thế hệ, những thành bang to lớn dần càng trở nên xa cách và cô lập. Cự kình địch xuất hiện khi các quốc gia đó ngoảnh mặt đi, chỉ lo lắng cho chính mình mà ít sẵn sàng trợ giúp lẫn nhau.

LORDAERON VÀ THÁNH QUANG

Sau Chiến Tranh Troll, một số tư tế con người bắt đầu thấy những ảo ảnh và giấc mơ mờ nhạt về những thực thể siêu nhiên, những cơ thể trừu tượng tràn đầy ánh sáng sinh động. Mặc dù họ không biết, các tư tế thực sự đã giao tiếp với các naaru ở tại Bóng Tối Bao La Phía Trên. Nhờ sự kết nối này, các naaru hướng dẫn trái tim một số người và dẫn họ tới với Thánh Quang.

Từ những cuộc gặp mặt ít ỏi với các naaru, các tư tế học được cách sử dụng năng lực chữa trị đặc biệt của Ánh Sáng. Họ cũng lập nên một tôn giáo dựa trên chủ nghĩa công lý, hòa bình, và vị tha. Dần trở nên nổi tiếng giữa dân chúng, giáo phái này dần phát triển thịnh vượng.

MARAUDON VÀ SỰ XUẤT HIỆN CỦA LOÀI NHÂN MÃ

1,100 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

S

uốt hàng ngàn năm, loài ngưu nhân du cư lang thang khắp những cánh rừng tươi tốt ở Kalimdor, sống hòa hợp với tự nhiên và các nguyên tố. Trong những vùng đất các bộ lạc này đi tới, có một nơi đặc biệt được xem là nơi liêng thiêng cho tất cả các pháp tăng ngưu nhân. Nó được gọi là *Mashan'she*, nghĩa là "Bóng của Đất Mẹ," đặt

tên để vinh danh vị thần huyền thoại mà họ tin là đã tạo nên thế giới này. Vùng thảo nguyên tươi tốt này nằm dọc theo bờ biển phía tây Kalimdor, chọc vào khu rừng rậm Feralas và Dãy Núi Vuốt Đá.

Bị thu hút bởi lời thì thầm mờ nhạt của nguyên tố, các pháp tăng ngưu nhân dần tin rằng chính Đất Mẹ đang cư ngụ đâu đó bên dưới đồng cỏ này. Họ dành nhiều thập kỷ để cố đánh thức bà dậy bằng cách giao tiếp với các nguyên tố tại đó và thực hiện những nghi thức tế lễ.

Cuối cùng các pháp tăng đã thành công, nhưng họ sớm phát hiện ra rằng lời thì thầm mà họ nghe được không đến từ Đất Mẹ nhân từ. Chúng là tiếng vọng của một thứ tối tăm hơn nhiều – một thứ của các nguyên tố bạo lực tại Azeroth xa xưa. Từ đáy sâu thẳm của một hang động khổng lồ bên dưới đồng cỏ xuất hiện một nguyên tố đất khổng lồ: Công Chúa Theradras, hậu duệ của thủ lĩnh nguyên tố Therazane.

Thời xa xưa, các vệ thần đã giam cầm hầu hết nguyên tố trong một không gian tồn tại khác. Nhưng một số kẻ như Theradras đã thoát khỏi sự lưu đày này. Bà ta đã trốn bên dưới mặt đất, cuối cùng rơi vào một giấc ngủ sâu. Hàng ngàn năm say ngủ đã từ từ làm suy yếu cơ thể hùng mạnh của Theradras.

Theradras mới thức tỉnh đã mò lên vùng đất màu mỡ xung quanh và hấp thụ năng lượng từ chúng. Nguồn sinh lực cuộn trào trong bà nguyên tố, giúp tái tạo cơ thể xù xì của bà ta. Cây cỏ khắp Mashan'she héo tàn và chết đi. Các ngưu nhân sợ hãi giờ buộc phải vật vã tìm thức ăn, về họ họ đặt cho khu đồng bằng cằn cỗi này cái tên Xứ Tan Hoang.

Cái chết ác độc và bất ngờ của một hệ sinh thái lớn đến như vậy đã tỏa ra những gợn sóng khắp Azeroth và ra cả bên ngoài. Nhiều tu sĩ phàm trần và linh hồn tại Cõi Mộng Lục Bảo quay cuồng trước sự chết chóc đáng ngờ này. Một trong những người con trai đất rừng của Cenarius là Zaetar rời khỏi Cõi Mộng để đi điều tra.

Giống như cha mình, Zaetar rảo bước tại thế giới thực trong hình dạng nửa người nửa hươu đường bệ. Những nhành dây leo mềm

mại và những chiếc lá tươi tốt quấn canh tứ chi và bộ sừng lớn của ông. Ở nơi đầu vó hươu của ông chạm đất, hàng tá cây cỏ mọc lên. Dần dần, chúng sẽ phát triển một thành một khu rừng tươi tốt.

Cuộc điều tra của Zaetar đưa ông tới một hang động ẩm thấp bên dưới Xứ Tan Hoang, nơi ông tìm thấy Theradras. Dù ông dự định sẽ giam cầm sinh vật kỳ lạ này, ông dần cảm thấy bị mê hoặc bởi bà công chúa này. Nguồn năng lượng sự sống bị đánh cắp tỏa ra từ Theradras đã cám dỗ Zaetar, và ông mê mệt bởi vẻ đẹp của bà ta.

Theradras cũng nhận thấy vẻ đẹp của Zaetar, và bà quyết tâm làm mọi thứ có thể để dành được tình yêu bất diệt của ông. Bà công chúa nguyên tố biết rất rõ về sức ảnh hưởng của bà đối với Zaetar, và sử dụng nó làm lợi thế. Theradras bảo rằng bà không hề muốn hãm hại vùng đất này và rằng bà đang tìm cách phục hồi nơi đây trở thành vẻ đẹp xưa kia của nó. Bà thuyết phục rằng nếu cùng nhau có lẽ họ sẽ có thể thành công.

Zaetar rời bỏ nhiệm vụ trước kia của ông và trở thành bạn đời của Theradras. Ông biết điều này là chống lại tự nhiên, nhưng ông không thể từ bỏ tình yêu đang nảy nở trong tim mình. Từ sự kết hợp bị cấm đoán này, một chủng tộc khác thường đã được sinh ra. Họ được gọi là nhân mã, và tính man rợ của họ về sau sẽ khủng bố khắp các vùng đất xứ Kalimdor.

Các nhân mã thiếu đi vẻ đẹp và sự thanh nhã, họ bù đắp lại bằng sức mạnh. Nửa dưới giống ngựa của họ ban cho họ tốc độ cao, trong khi nửa trên vạm vỡ giống người cho họ sức mạnh thể chất siêu phàm. Nhưng thiên hướng bạo lực của nhân mã làm lu mờ tất cả những phẩm chất khác của họ.

Khi nhìn thấy các nhân mã, Zaetar ngay lập tức nhận ra tội ác to lớn của mình. Dù ông đã cố liên hệ với các con đẻ của mình, ông lại không thể chịu nổi sự hiện diện của họ. Các nhân mã nhận ra sự ghê tởm trong mắt cha họ, và nó khiến họ trở nên giận dữ. Những người ngựa hoang dã này tấn công và giết chết Zaetar.

Cái chết của Zaetar đập tan nát trái tim Theradras. Bà công chúa nguyên tố quở trách các nhân mã vì hành động sát nhân điên rồ này,

và họ trở nên đau khổ khi nhận ra họ đã làm tổn thương người mẹ yêu dấu của mình. Họ cầu xin sự tha thứ của bà và hứa rằng từ đó trở về sau, họ sẽ tôn vinh và kính trọng người cha quá cố của mình. Sau đó Theradras chôn linh hồn của Zaetar trong hang động lớn nơi bà từng say ngủ. Các nhân mã đặt tên cho nơi đây là Maraudon, và mãi về sau họ sẽ xem nơi này là thánh địa.

Loài nhân mã nhanh chóng tăng nhanh số lượng, và họ tỏa ra khắp Xứ Tan Hoang. Họ giáng cơn thịnh nộ xuống đầu những ngưu nhân xui xẻo sống tại đó, buộc họ rời bỏ ngôi nhà của mình. Nhưng những đứa con man rợ của Theradras không chỉ dừng lại ở Xứ Tan Hoang. Suốt nhiều thế kỷ sau, những nhóm cướp nhân mã sẽ săn đuổi các ngưu nhân xứ Kalimdor, nhen nhóm cho một thời kỳ chiến tranh đen tối dài đằng đẵng giữa hai chủng tộc.
Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Ánh Sáng: Light
Bạo Phong: Stormwind
Biển Nam: South Sea
Bóng Tối Bao La Phía Trên: Great Dark Beyond
Búa Khốc: Dire Maul
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chiến Tranh Troll: Troll War
Cõi Mộng Lục Bảo: Emerald Dream
Con người: human
Dãy Núi Vuốt Đá: Stonetalon Mountains
Đầm Lầy Đau Khổ: Swamp of Sorrows
Đất Mẹ: Earth Mother
Đoản nhân: gnome
Kẻ Tước Linh Hồn: Soulflayer
Lò Sắt: Ironforge
Nguồn Nước Vĩnh Cửu: Well of Eternity

Nguyên tố: element
Người lùn: dwarf
Ngưu nhân: tauren
Nhân mã: centaur
Pháp tăng: shaman
Quỷ: demon
Rồng: dragon
Sự Chia Cắt: Sundering
Thành Đô: Capital City
Thánh Quang: Holy Light
Thần Long Đại Diện: Dragon Aspects
Thung Gai Siết: Strangethorn Vale
Thượng Sinh: Highborne
Troll rừng rậm: jungle troll
Tư tế: priest
Xứ Tan Hoang: Desolace

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (6/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CUỘC CHIẾN CÁT CHẢY

975 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

T

ừ cuộc chiến gần đây nhất với đế chế troll, hậu duệ của loài aqir vẫn sống ẩn trong những xứ sở ngầm dưới lòng đất của chúng. Chỉ có loài bọ ngựa ở Hùng Miêu Địa là vẫn còn là mối đe dọa thường trực. Gần như tất cả các chủng tộc Azeroth đã quên đi sự tàn nhẫn tiềm tàng trong những ổ côn trùng ẩn sâu dưới lòng đất.

Một trong những ổ đó là loài qiraji đã bám rễ và pháo đài cổ Ahn'Qiraj. Các vệ thần vốn xây dựng pháo đài khổng lồ này để giam cầm Cổ Thần C'Thun. Tại đó, trong những hành lang sa thạch không có sự sống của Ahn'Qiraj, lũ côn trùng đã chiếm làm nơi ngủ đông.

Dù cho Azshara và đế chế dạ tiên của bà ta có biết về pháo đài này, sự tồn tại của nó đã dần bị lãng quên. Chỉ có ít sinh vật sống cư ngụ gần Ahn'Qiraj. Điều này là vì hoang mạc rộng lớn không mến khách Silithus trải dài khắp xung quanh những tòa tháp chọc trời của pháo đài.

Ahn'Qiraj không được khám phá bởi loài tiên cho tới khi Đại Tu Sĩ Fandral Staghelm khởi xướng một nhiệm vụ tái sinh cho vùng đất Silithus. Ông cử người con chiến binh của mình là Valstann cùng một nhóm tu sĩ được tin cậy nhất thực hiện nhiệm vụ này. Họ mệt mỏi băng qua những đụn cát khô cháy, tìm kiếm những nguồn nước bị ẩn dấu có thể giúp họ biến vùng đất này thành một khu rừng tươi tốt. Cuối cùng Valstann và đồng đội đi ngang qua Ahn'Qiraj.

Mặc dù một số tu sĩ cảnh báo về việc vào trong tòa thành, con trai của Fadral vẫn tiến tới. Sự hiện diện của anh trong những căn phòng lạnh lẽo chết chóc vô tình thức những qiraji đang ngủ đông dậy.

Từ nhà tù bên dưới Ahn'Qiraj, C'Thun cũng nhận thấy bầy qiraji đã thức giấc. Tên Cổ Thần khiến bầy côn trùng trở nên điên cuồng tàn sát khắp nơi. Những kẻ cấp cao nhất trong xã hội qiraji bắt đầu kiểm soát đám tay sai cấp thấp, số đông trong đó và được gọi là các silithid. Bầy côn trùng độc ác có nhiều dạng cơ thể, và tất cả đều theo ý chí của những chúa tể qiraji.

Việc khám phá ra bầy qiraji khiến Valstann và các tu sĩ đồng đội sửng sốt. Trong khi rút lui khỏi Ahn'Qiraj, họ lập nên một tiền đồn nhỏ ở Silithus để canh chừng bầy côn trùng. Trước mắt họ, pháo đài dần phủ kín bởi số lượng qiraji càng ngày càng nhiều hơn.

Rồi không hề báo trước, một đội quân khổng lồ tràn ra từ những đường hầm bên dưới Ahn'Qiraj. Dẫn đầu bầy trùng này là các qiraji. Chúng chỉ điểm cho lũ tay sai silithid phủ kín sa mạc xung quanh và lan ra cả những khu vực khác.

Lúc này, Valstann đã kêu gọi sự trợ giúp của cha mình. Fandral tập hợp một đội quân tu sĩ, Hộ Vệ Quân, nữ tư tế, và các thần rừng tới xử lý mối đe dọa qiraji. Tít phương nam Kalimdor, người dạ tiên giao chiến với đối thủ độc ác của họ. Có lúc họ đã đánh đuổi được bầy qiraji về phía những đụn cát Silithus, nhưng rồi bầy côn trùng lại phản công và lấy lại thế thượng phong. Cơn triều lên xuống này tiếp tục suốt nhiều tháng ròng, để lại phía sau nhiều cái xác tàn tã của cả loài tiên và lũ côn trùng.

Như vậy là Cuộc Chiến Cát Chảy bắt đầu.

Fandral và đồng đội xây dựng nhiều tiền đồn khắp miền nam Kalimdor khi họ tiếp hành chiến tranh. Từ những nơi đó, họ tiếp tục cuộc chiến đấu hung bạo chống lại bầy qiraji. Cuối cùng các tu sĩ không mệt mỏi và đồng minh đã có thể đẩy bầy qiraji về trung tâm Silithus.

Nhưng khi cuộc chiến có vẻ sắp tới hồi kết, cuộc chiến lại xoay

chuyển một cách tàn khốc. Nhờ một đòn nghi binh của lũ qiraji, Valstann đã bị bắt và bị xé xác ngay trước mắt Fandral.

Cái chết của Valstann làm suy sụp vị đại tu sĩ và khiến đội quân dạ tiên trở nên lung lạc. Lũ qiraji chớp thời cơ và lại một lần nữa chiếm cả Silithus, tiến tới khu hoang mạc phía đông Tanaris. Chúng hăng hái tới nỗi tấn công cả nơi ở của loài rồng vàng: Động Thời Gian.

Đòn tấn công thiếu thận trọng của bầy qiraji thôi thúc loài rồng vàng phải hành động. Dưới sự chỉ huy của Anachronos, họ kêu gọi sự giúp đỡ của các loài rồng đỏ, lục, và lam. Những con rồng hùng mạnh tham gia cùng quân dạ tiên và giúp đẩy lui quân qiraji về phía sau tường thành Ahn'Qiraj.

Nhưng kể cả loài rồng hùng mạnh có tham gia cuộc chiến, bầy qiraji vẫn quá đông để có thể bị tiêu diệt hoàn toàn. Fandral sợ rằng cuộc chiến sẽ không bao giờ kết thúc. Hàng ngàn tiên đã ngã xuống dưới móng vuốt của bầy côn trùng, và ông ghét phải hi sinh thêm bất ai người nào nữa. Cuối cùng, ông cùng loài rồng nghĩ ra một cách để ngay lập tức chấm dứt cuộc chiến. Họ sẽ giam cầm bầy côn trùng bên trong chính Ahn'Qiraj.

Loài dạ tiên và loài rồng tập trung trước Ahn'Qiraj để thực hiện điều này. Fandral tập hợp các tu sĩ để tập trung sức mạnh của họ lại. Cùng với Anachronos, loài tiên triệu hồi một chướng ngại vật để đóng kín Ahn'Qiraj lại. Bên ngoài thành phố bị nguyền rủa, mặt đất khô cằn nứt ra, và một bức tường ma thuật bằng đá và những gốc cây khổng lồ xuất hiện. Bức Tường Bọ Hung không thể xuyên thủng này cao vút phía trên vùng đất hoang, phong bế một cách hiệu quả bầy qiraji bên trong thành phố của chúng mãi mãi.

Hành động cuối cùng, Anachronos tạo nên hai cổ vật thần bí: Cồng Bọ Hung và Quyền Trượng Cát Chảy. Ông rồng trao quyền trượng cho Fandral. Khi cần thiết phải bước vào Ahn'Qiraj, ông có thể sử dụng cổ vật này để mở Bức Tường Bọ Hung.

Fandral chẳng hề thấy chút khuây khỏa nào khi chấm dứt được mối đe dọa qiraji, vì cái chết của Valstann vẫn ám ảnh trong trái tim

ông. Trong cơn tức giận, ông đập tan cây Quyền Trượng Cát Chảy, và những mảnh vỡ của nó sẽ bị thất lạc trong cả ngàn năm tiếp theo.

[image]*HÌNH: BỨC TƯỜNG BỌ HUNG VÀ CỒNG BỌ HUNG*

NGƯỜI BẢO HỘ AEGWYNN

823 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

N

hiều năm trôi qua tại Dalaran, những Người Bảo Hộ Tirisfal tới rồi lại đi. Một số nghỉ hưu trong thanh thản; số khác đã ngã xuống trong cuộc chiến không ngừng nghỉ với lũ tay chân của Quân Đoàn Rực Lửa. Nhưng dù thế nào, Dalaran vẫn được an toàn nhờ con mắt canh chừng của Người Bảo Hộ.

Một trong những Người Bảo Hộ cuối cùng từng phục vụ là một pháp sư tài giỏi tên là Scavell. Vào cuối thế kỷ phụng sự của mình, ông không tìm thấy ứng cử viên nào phù hợp để thế chỗ của mình. Hội Đồng Tirisfal lo lắng không biết chuyện gì có thể xảy ra trong những năm hay những thập kỷ đi tìm kiếm một Người Bảo Hộ khác, yêu cầu Scavell ở lại vị trí. Vị pháp sư con người miễn cưỡng đồng ý. Sau bao nhiêu thời gian, cả thế kỷ phục vụ giờ chỉ còn là một truyền thống chứ không còn là luật lệ nữa. Mối quan hệ giữa Scavell và hội đồng khá mạnh mẽ; cùng với nhau, họ sẽ tiếp tục bảo vệ thế giới khỏi bị Quân Đoàn tiêu diệt.

Nhiều năm trôi qua trước khi Scavell có thể tìm được một nhóm đệ tử có khả năng kế thừa ông. Trong số họ có một phụ nữ con người tên là Aegwynn, người nhanh chóng trở nên nổi bật khi có kỹ năng tốt nhất và sự cống hiến cho công việc. Cuối cùng Hội Đồng Tirisfal ban Quyền Bảo Hộ vinh dự cho cô bằng sự ban phước của Scavell. Cô nhanh chóng bắt đầu công việc tống khứ sức mạnh của bóng tối.

Aegwynn là một Người Bảo Hộ tài ba, nhưng cô cũng rất cứng đầu bướng bỉnh trong mối quan hệ với Hội Đồng Tirisfal. Sự bất tín sâu sắc cô dành cho những người nắm quyền đó thường khiến cô mâu thuẫn với các pháp sư trưởng bối. Bỏ qua những lời khuyên

răn giáo huấn của họ, Aegwynn tự đi theo con đường của riêng mình trong suốt nhiều năm dài làm Người Bảo Hộ. Nhưng Hội Đồng Tirisfal không lo lắng về thái độ của bà. Các pháp sư biết rằng Aegwynn là một nữ phù thủy không ai sánh nổi, có khả năng phi thường là mang một lượng năng lượng bí thuật khổng lồ. Vị trí là Người Bảo Hộ trong tay đặt gánh nặng lên thiên hướng bất tuân không thể dự đoán trước của bà.

Gần cuối thế kỷ quản lý của mình, Aegwynn cảm thấy có thứ gì đó đen tối đang nảy sinh tại vùng đất băng giá Bắc Liệt. Bà đi tới lục địa xa xôi này và tìm thấy một bầy quỷ đang săn tìm những con rồng lam đi lang thang để hấp thụ nguồn năng lượng bí thuật tiềm tàng của chúng. Mặc dù rất hùng mạnh, loài rồng cũng không thể chống lại nổi sức mạnh cùng sự xảo quyệt của Quân Đoàn.

Aegwynn ngay lập tức đi tới tòa tháp tại Đền Rồng Ngủ, thánh điện của tất cả loài rồng. Cô kêu gọi những sinh vật uy nghiêm đó cùng lập một hiệp ước linh thiêng để bảo vệ thế giới khỏi quỷ dữ. Được chỉ huy bởi Alexstrasza Kẻ Ban Sự Sống, có vài chủng rồng đồng ý chiến đấu bên cạnh Người Bảo Hộ. Họ cùng nhau tổ chức một đội phục kích gần bộ xương tàn tích khổng lồ của Galakrond.

Lũ quỷ rơi vào cái bẫy của Aegwynn. Khi một cơn bão tuyết gào xé khắp nơi, Người Bảo Hộ và những đồng minh có cánh áp đảo lũ tay chân của Quân Đoàn. Nhưng cả Aegwynn và loài rồng đều không ngờ nổi những gì sắp xảy ra.

Bầu trời xứ Bắc Liệt trở nên rối loạn và đen kịt. Một cơ thể ma quỷ gớm ghiếc xuất hiện trên chiến trường: chính là Sargeras, thủ lĩnh Quân Đoàn Rực Lửa. Đấy chỉ là hiện thân của gã chúa quỷ, một phần bé nhỏ trong sức mạnh vũ trụ bao la của Sargeras. Dù vậy gã vẫn tỏa ra sức mạnh cùng cơn thịnh nộ lớn khủng khiếp. Gã tung sức mạnh kinh hoàng lên Aegwynn, dự định sẽ tiêu diệt Người Bảo Hộ đã cản đường tay chân của gã bấy lâu nay.

Aegwynn không hề do dự phản công. Bà triệu hồi toàn bộ sức mạnh và tấn công Sargeras. Trận chiến đó là trận khó khăn nhất Aegwynn từng tham gia. Dưới cái bóng của di thể khổng lồ của

Galakrond, Sargeras và Người Bảo Hộ triệu hồi cơn thịnh nộ từ trên trời cao. Đòn tấn công của cả hai xé toạc cả bầu trời đen kịt và xẻ nát lớp băng xứ Bắc Liệt. Một cơn bão ma thuật phủ kín lên vùng đất và đánh bật cả những con rồng huyền thoại. Bằng một phép thuật tàn nhẫn cuối cùng, Aegwynn đã đánh bại được đối thủ. Dù cho đã kiệt sức sau cố gắng đó, bà đã chiến thắng.
[image]*HÌNH: AEGWYNN ĐỐI ĐẦU VỚI HIỆN THÂN CỦA SARGERAS TẠI BẮC LIỆT*

Hoặc tưởng là như vậy.

Khi Aegwynn hạ gục Sargeras, gã đã chuyển linh hồn mình vào cơ thể đã bị suy yếu của bà. Tại đó, một mảnh dã tâm bất diệt của Sargeras sẽ ngự lại, ẩn náu sâu thẳm trong linh hồn bà.

Không ngờ về sự hiện diện hắc ám ẩn trong cơ thể, Aegwynn thu gom cơ thể tàn tạ khổng lồ của Sargeras để phong bế nó lại nơi nó không thể làm hại bất kỳ ai. Bà cân nhắc rất nhiều địa điểm để làm nơi an nghỉ cuối cùng của gã chúa quỷ. Cuối cùng bà chọn thành phố dạ tiên cổ xưa Suramar, một số đã bị đánh sụp xuống dưới đáy biển trong Sự Chia Cắt.

Trong Cổ Quân Đại Chiến, Quân Đoàn đã cố mở một cánh cổng trong chính Suramar. Kế hoạch này bị ngăn chặn bởi một nhóm Thượng Sinh dẫn đầu bởi Đại Pháp Quan Elisande. Những phù thủy mạnh mẽ đó đã tạo ra một loạt những lớp phong bế ma thuật để đóng cánh cổng của quỷ lại và đồng thời vô hiệu hóa nguồn năng lượng fel gần đó. Khi Sự Chia Cắt xé toạc cả thế giới sau đó, phần Suramar chứa cánh cổng hỏng của Quân Đoàn đã bị hút xuống dưới những con sóng.

Khu phế tích bị lãng quên đó đã thu hút sự chú ý của Sargeras. Biết rằng lớp phong bế của các Thượng Sinh sẽ vô hiệu hóa được sự tà ác còn le lói trong hiện thân của Sargeras, bà chôn cơ thể tàn tạ của gã chúa quỷ trong phần bị chìm của Suramar. Aegwynn hi vọng rằng di thể của Sargeras sẽ nằm đó, mãi mãi không bị động đến tới tận khi thời gian ngừng trôi.

LƯU LÃNG VÀ HÒN ĐẢO LANG THANG

800 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Trong khi Người Bảo Hộ Aegwynn canh chừng thế giới Azeroth, những hùng miêu nhân cô độc vẫn tiếp tục sự tồn tại cô lập của mình. Cuộc sống tại quê nhà Hùng Miêu Địa phát triển trong thanh bình, trừ những đợt tấn công có chu kỳ của lũ bọ ngựa đánh vào Long Trụ Trường Thành. Cả dân tộc hùng miêu nhân hài lòng sống cuộc sống của mình phía sau màn sương dày bao quanh xứ sở của mình. Tất cả họ đều tin rằng phần còn lại của Azeroth đã bị tiêu diệt sau Sự Chia Cắt kinh hoàng.

Nhưng một hùng miêu nhân trẻ tên là Lưu Lãng không tin điều này. Ông lớn lên trên một trang trại nhỏ ở Thung Tứ Phong yên bình. Ông thường lang thang tại những vách núi nhìn ra biển cả, tự hỏi rằng có thứ gì tồn tại phía bên kia đường chân trời. Tính hiếu kỳ của ông dẫn ông tới một tuyên bố táo bạo: ông sẽ dấn thân vào một chuyến du lịch đại dương và khám phá, một lần và mãi mãi, xem thế giới bên ngoài giờ ra sao.

Bỏ ngoài tai những lời cảnh báo và chế nhạo của các hùng miêu nhân khác, Lưu Lãng chuẩn bị một ít nhu yếu phẩm và bắt đầu hành trình của mình. Trên lưng một con rùa nhỏ tên là Thần Chân Tử, ông dong thuyền đi xuyên qua màn sương dày đặc. Thời gian trôi qua không một tin tức từ Lưu Lãng, và các miêu hùng nhân khác tin rằng ông hẳn đã chết trong hành trình liều lĩnh của mình.

Và rồi năm năm sau, Lưu Lãng trở lại. Ông kể về những câu chuyện phi thường về những vùng đất bí ẩn và những dân tộc phía bên kia đại dương. Sau khi tập hợp thêm nhiều hàng hóa dự trữ, Lưu Lãng lại lên đường.

Lần này, ông không phải đi một mình. Thần Chân Tử đã lớn dần lên sau bấy nhiêu năm, và những câu chuyện của Lưu Lãng đã thôi thúc một hùng miêu nhân khác tham gia vào chuyến du lịch tiếp theo của ông. Tên bà là Shinizi, và về sau bà trở thành vợ của Lưu Lãng.

Cứ mỗi năm năm, Lưu Lãng lại quay về. Mỗi lần, Thần Chân Tử

lại càng trở nên to lớn hơn, và thêm nhiều hùng miêu nhân quyết định đi cùng những nhà thám hiểm vào cuộc sống kỳ lạ đó. Truyền thống này tiếp tục suốt nhiều thập kỷ tới khi con Đại Quy đã lớn tới kích thước một hòn đảo khổng lồ. Nơi đó trở thành nhà cho một xã hội hùng miêu nhân phát đạt, những người về sau đặt cho nơi trú ẩn độc nhất này cái tên Đảo Lang Thang.

Trong chuyến đi cuối cùng rời khỏi Hùng Miêu Địa, Lưu Lãng già cả đã ngủ một giấc ngàn thu, không bao giờ tỉnh lại. Khi chết đi, linh hồn ông nhập vào chính con rùa biển này. Truyền thống khám phá và những giấc mơ vượt quá sự hiểu biết đầy táo bạo của Lưu Lãng không hề chết đi. Các hùng miêu nhân tại Đảo Lang Thang sẽ mãi mang theo giá trị trong nhiều thế kỷ tới.

SỰ BIẾN MẤT CỦA AEGWYNN

600 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Sau trận chiến ở Bắc Liệt, Sargeras bắt đầu biến đổi suy nghĩ của Aegwynn. Gã khiến cô tách xa khỏi Hội Đồng Tirisfal, khơi lên mối lo âu cô vẫn thầm nghĩ về hội. Điển hình trong số những lo lắng đó là một thứ Aegwynn mới tìm ra: các thành viên Hội Đồng Tirisfal đang can thiệp vào chuyện chính trị của các quốc gia con người. Các pháp sư cho rằng những gì họ đang làm là cần thiết – hội của họ đã ẩn trong bóng tối quá lâu rồi. Bằng hiểu biết và sự thông thái của mình, họ có đủ sức mạnh để ngăn chặn chiến tranh đau khổ khắp thế giới phàm trần này.

Tuy nhiên Aegwynn lại hoài nghi và khó chịu vì hành động âm thầm này. Bà sợ rằng nếu bà giao vị trí lại, họ sẽ chọn một Người Bảo Hộ yếu đuối hơn, một người họ có thể lợi dụng để theo đuổi mục tiêu chính trị của mình. Bởi vậy Aegwynn quyết định vẫn làm Người Bảo Hộ khi đã quá thời kỳ phụng sự của mình. Bà sử dụng sức mạnh của mình để kéo dài tuổi thọ thêm hàng thập kỷ. Dù cho vài thành viên hội đồng không hài lòng với sự lựa chọn của Aegwynn, họ cũng chấp nhận điều này. Dù sao thì bà cũng đã đạt được những chiến công phi thường trong thời gian làm Người Bảo

Hộ.

Suốt vài trăm năm sau, mối quan hệ giữa Aegwynn và hội đồng càng ngày càng trở nên căng thẳng. Sự ảnh hưởng phảng phất của Sargeras khiến bà càng trở nên hoang tưởng về các pháp sư đồng đội. Sự lo lắng càng ngày càng gia tăng của bà khiến bà tạo nên một nơi trú ẩn tránh xa con mắt của hội đồng. Trong Hẻm Gió Chết xa xôi cằn cỗi, bà xây dựng nên một tòa tháp lớn tên là Karazhan. Vị trí của nó được giữ bí mật với hội đồng suốt nhiều năm.

Aegwynn thường lui về Karazhan để làm việc trong thanh bình yên tĩnh. Nhưng tòa tháp cũng được sử dụng cho một mục đích sống còn khác. Nó được sử dụng làm lớp ngăn cách giữa những dòng năng lượng tiềm tàng ở vùng đất xung quanh, nhờ đó Aegwynn có thể hấp thụ sức mạnh khi cần.

Thời gian trôi đi, các thành viên già cỗi của hội đồng dần qua đời, sức mạnh của họ vẫn còn nằm trong tay Aegwynn. Những phù thủy mới nổi lên gia nhập hội. Họ tiếp tục công việc của hội đồng là can thiệp vào các quốc gia tại Các Vương Quốc Miền Đông. Nhiều thành viên trong đó còn đối đầu không khoan nhượng với Người Bảo Hộ ương ngạnh và buộc bà từ bỏ sức mạnh của mình.

Trong một chuyến viếng thăm hiếm hoi của Aegwynn tới Dalaran, hội đồng đề nghị bà hoặc trao lại vị trí Người Bảo Hộ hoặc phải nhận những hậu quả tức thì. Aegwynn không đếm xỉa gì tới sự đe dọa này. Sự bất tín của cô dành cho hội đồng đã chuyển thành sự thù địch công khai. Bà bảo các pháp sư rằng đặt số phận Azeroth vào tay họ không khác gì hủy diệt cả thế giới.

Tức giận trước thái độ của Aegwynn, các thành viên hội đồng đồng ý rằng cần phải hành động. Nếu Người Bảo Hộ không tự nguyện từ bỏ sức mạnh, họ phải buộc bà ta làm thế. Hội đồng tranh cãi mãi về việc phải thực hiện điều đó như thế nào. Một số thành viên đề nghị rằng hãy ban sức mạnh cho một Người Bảo Hộ mới, nhưng ý tưởng này có quá nhiều rủi ro nguy hiểm. Nếu Aegwynn và Người Bảo Hộ đó đấu với nhau, hậu quả thảm khốc sẽ xảy đến với thế giới. Hoặc thậm chí một mối lo lắng còn lớn hơn nữa là cuộc

đấu đó có thể thu hút sự chú ý tới hội bí mật của họ.

Cuối cùng, hội đồng đồng ý cho một kế hoạch tinh tế hơn. Họ thành lập Tirisgarde, một hội pháp sư mang theo nhiều di vật và vũ khí có thể áp đảo sức mạnh to lớn của Người Bảo Hộ. Sau nhiều năm luyện tập, những thợ săn tài ba và nhiều thủ đoạn lên đường đi tìm Aegwynn và đem bà ta về Dalaran.

Người Bảo Hộ dễ dàng tránh mặt nhiều hội viên Tirisgarde. Tuy nhiên các thợ săn đã tìm ra được Karazhan và báo cáo vị trí của nó cho hội đồng.

Karazhan không còn an toàn nữa, Aegwynn dùng ma thuật phong bế tòa tháp khỏi những kẻ ngoại lai. Sau đó bà lên đường tìm một nơi trú ẩn mới – một nơi mà kể cả hội đồng lẫn Tirisgarde cũng không thể tìm thấy. Sau nhiều cân nhắc, bà quyết định xây dựng pháo đài này ở phế tích của Suramar cổ xưa, sâu dưới đáy biển. Nơi cư ngủ của bà là Chính Điện Bảo Hộ sẽ tránh khỏi tai mắt Tirisgarde suốt hàng thế kỷ.

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:

Bắc Liệt: Northrend
Bọ ngựa: mantid
Bức Tường Bọ Hung: Scarab Wall
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chính Điện Bảo Hộ: Guardian Sanctum
Con người: human
Cổ Quân Đại Chiến: War of the Ancients
Cổ Thần: Old God
Cồng Bọ Hung: Scarab Gong
Cuộc Chiến Cát Chảy: War of the Shifting Sands
Dạ tiên: night elf
Đại Pháp Quan: Grand Magistrix
Đại tu sĩ: archdruid

Đền Rồng Ngủ: Wyrmrest Temple
Động Thời Gian: Caverns of Time
Hẻm Gió Chết: Deadwind Pass
Hộ Vệ Quân: Sentinel
Hội Đồng Tirisfal: Council of Tirisfal
Hùng Miêu Địa: Pandaria
Hùng miêu nhân: pandaren
Lưu Lãng: Liu Lang
Người Bảo Hộ: Guardian
Nữ tư tế: priestess
Pháp sư/ phù thủy: mage/ wizard
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Quỷ: demon
Quyền Trượng Cát Chảy: Scepter of the Shifting Sands
Rồng: dragon
Rồng đỏ: red dragon
Rồng lam: blue dragon
Rồng lục: green dragon
Rồng vàng: bronze dragon
Sự Chia Cắt: Sundering
Thần Chân Tử: Shen-zin Su
Thần Rừng: Keeper of the Grove
Thung Tứ Phong: Valley of the Four Winds
Tiên: elf
Tu sĩ: druid
Vệ thần: keeper

WOW CHRONICLE VOL. I – CHƯƠNG IV: THẾ GIỚI MỚI (7/7)

**Chương có nội dung hình ảnh*

CHIẾN TRANH TAM BÚA

230 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

C

ách xa Chính Điện Bảo Hộ bí mật, Thượng Vương Modimus Anvilmar và những người lùn phát triển mạnh trong ngôi nhà Lò Sắt trong núi. Qua nhiều thế kỷ, sự giao thương với các thành bang con người đã đổ đầy những két tiền của Lò Sắt.Những kỳ quan kiến trúc vĩ đại, như Đập Đá Rèn, đã thu hút những vị khách hiếu kỳ từ phương xa tới chẳng hạn như từ vương quốc tiên Quel'Thalas.

Nhưng bên trong vẻ bề ngoài thịnh vượng ấy, căng thẳng nổi lên giữa ba bộ lạc mạnh mẽ của Lò Sắt: tộc Bronzebeard, tộc Wildhammer, và tộc Sắt Đen.

Chúa Madoran Bronzebeard là thủ lĩnh của tộc Bronzebeard, lớn nhất trong cả ba phe. Nhờ chiếm số lượng chính trong quân đội và giai cấp thương gia trong Lò Sắt, bộ tộc này xem mình là xương sống của vương quốc và tự nhận là có mối quan hệ huyết thống xa xôi với Thượng Vương Modimus.

Tộc Wildhammer sống trong những quả đồi lởm chởm và sườn núi băng tuyết bên ngoài Lò Sắt. Thủ lĩnh là Chúa Khardros Wildhammer, họ có tiếng là những người leo núi giỏi giang bền bỉ. Bị xem là không văn minh đối với bộ tộc Bronzebeard, tộc Wildhammer cố gây sức ảnh hưởng với Thượng Vương Modimus và củng cố vị trí của họ trong giai cấp thống trị Lò Sắt.

Chúa Phù Thủy Thaurissan là thủ lĩnh tộc Sắt Đen, những người

sống trong những nơi sâu thẳm tối tăm nhất của thành phố ngầm. Vốn từ lâu đã biết thực hiện thuật phù thủy, cùng với thiên hướng hay mưu đồ chuyện chính trị trong bí mật thu hút sự giận dữ của những cư dân khác trong Lò Sắt. Thaurissan kiểm soát chặt chẽ những mỏ khoáng và ngọc giàu có của vương quốc, sử dụng sự giàu có làm đòn bẩy để bảo vệ người của mình và đảm bảo một vị trí trong cái đấu trường chính trị càng ngày càng bất ổn của Lò Sắt.

Thượng Vương Modimus cố gắng tôn trọng các bộ lạc một cách công bằng, nhưng sự bất lực của ông trong việc giải tỏa căng thẳng giữa các phe phái cuối cùng dẫn tới thảm họa. Thượng vương băng hà vì tuổi già, và trước khi người con trai lớn tuổi nhất của ông kịp lên ngôi, vạc lửa Lò Sắt bắt đầu sôi sục.

Không ai biết chính xác ai tấn công trước. Chiến tranh diễn ra giữa ba bộ tộc khi cả ba cố dành quyền kiểm soát ngọn núi. Những trận chiến đẫm máu diễn ra khắp mọi góc ngách của vương quốc trong nhiều năm dài tồi tệ. Cuối cùng, tộc Bronzebeard nhờ thành thạo về mặt quân sự đã đánh đuổi tộc Wildhammer và tộc Sắt Đen ra khỏi ngọn núi để dành chiến thắng hoàn toàn.

Khardros thừa nhận thất bại và dẫn bộ tộc của mình về hướng bắc. Cuối cùng tộc Wildhammer định cư tại một khu đầm lầy gần đó. Họ đào nên một thành phố ngầm lớn tên là Grim Batol, về sau nó còn sánh ngang với cả Lò Sắt cả về kích thước và danh tiếng. Thất bại lúc trước đè nặng lên vai Khardros, nhưng dần dần, ông cùng bộ tộc chấp nhận số phận và phát triển thịnh vượng ở ngôi nhà mới.

Tộc Sắt Đen đi về phương nam tới Dãy Núi Đỉnh Đỏ yên bình. Tại đó, họ lập nên vương quốc Thaurissan mới, đặt tên theo tên thủ lĩnh của mình. Mặc dù dân tộc phát triển thịnh vượng, chính Thaurissan lại đắm mình trong nhục nhã. Ông ta mơ sẽ có ngày báo thù những người họ hàng ở phương bắc và chiếm đoạt toàn bộ Khaz Modan.

Sau nhiều năm bí mật xây dựng một đội quân mới, Thaurissan tung một đòn tấn công hai gọng kìm chống lại cả tộc Bronzebeard và tộc Wildhammer. Chính gã chúa phù thủy dẫn quân đánh Lò Sắt.

Ông ta củng cố cho những chiến binh Sắt Đen ghê gớm này bằng những quân đoàn hình nhân chiến và những cỗ máy công thành to lớn. Quân xâm lược tới được trung tâm thành phố trước khi tộc Bronzebeard tập trung lại và đẩy lui quân Sắt Đen về núi Đỉnh Đỏ.

Vợ của Thaurissan, nữ phù thủy Modgud, dẫn đội quân thứ hai tiến đánh Grim Batol. Quân Sắt Đen bao vây pháo đài hùng mạnh và triệu hồi thứ ma thuật hắc ám để đập tan ý chí tộc Wildhammer. Họ khiến cái bóng của chính Grim Batol sống dậy, biến thành phố nhộn nhịp thành một vùng đất ác mộng kinh hoàng. Khardros dẫn quân Wildhammer liều lĩnh phản công và đánh bại Modgud. Với cái chết của bà ta, quân Sắt Đen rút lui về hướng nam, để rồi nhận ra mình phải đối mặt với đội quân Lò Sắt. Madoran nghe tin về đòn tấn công đã dân quân về hướng bắc. Quân đội Bronzebeard và Wildhammer đập tan quân Sắt Đen từ cả hai phía, gần như tiêu diệt hoàn toàn họ.

Đối với tộc Sắt Đen, Madoran và Khardros tìm thấy một kẻ thù chung và một mục tiêu mới. Họ gạt bỏ mối thù cũ và hành quân về phía nam, nguyện sẽ không dừng lại tới khi họ đã thanh trừng Thaurissan và tộc Sắt Đen bội bạc khỏi bề mặt thế giới này.

Khi đội quân Brozebeard và Wildhammer tới gần, Thaurissan cố gắng tìm cách đánh bại kẻ thù. Ông ta quyết định hấp thụ sức mạnh dữ dội từ sâu thẳm dưới thế giới để dùng làm vũ khí. Vậy là Thaurissan làm một phép thuật vĩ đại để cứu vương quốc mình. Nhưng giữa lúc ông ta đang làm phép, đầu óc ông lại nghĩ về cái chết của vợ mình và thất bại vừa đây. Sự giận dữ sục sôi trong trái tim Thaurissan. Cơn giận dữ lớn tới nỗi câu thần chú của ông ta đã chọc xuyên vào Mặt Phẳng Nguyên Tố và chạm vào Ragnaros Chúa Lửa.

Thaurissan vô tình kéo Ragnaros ra khỏi Mặt Phẳng Nguyên Tố và triệu hồi hắn tới bề mặt Azeroth. Mặt đất rung chuyển mạnh mẽ. Sự tái sinh dữ dội của Chúa Lửa châm ngòi cho một chuỗi những vụ nổ khải huyền ngay lập tức giết chết gã chúa phù thủy và phá tan tành dãy núi xung quanh.

[image]*HÌNH: THAURISSAN TRIỆU HỒI CHÚA LỬA RAGNAROS TỚI THẾ GIỚI*

Từ phía xa, Madoran và Khardros đứng nhìn trong sợ hãi khi thế giới bị xé toạc ra và bão lửa nuốt chửng cả vùng đất. Họ biết ngay rằng Thaurissan đã tự nguyền rủa chính mình và dân tộc. Lo lắng cho sự an toàn của chính họ, tộc Wildhammer và Brozebeard quay đầu về phương bắc và rút lui.

HẬU QUẢ VÀ TÁI THIẾT

T

rong những năm sau Chiến Tranh Tam Búa, Madoran và dân tộc mình tái thiết lại Lò Sắt. Tuy nhiên Khardros và tộc Wildhammer lại quyết định rời bỏ Grim Batol. Modgud đã nguyền rủa thành phố lớn này khi bà ta chết, khiến nó không còn có thể sinh sống được nữa. Tộc Bronzebeard tặng cho tộc Wildhammer một nơi tại Lò Sắt, nhưng đó chỉ là một động tác hòa giải. Madoran biết từ tận trong tim rằng Khardros quá kiêu hãnh để có thể nhận một lời đề nghị như vậy. Đúng như ông nghĩ, thủ lĩnh tộc Wildhammer lên đường đi tìm một tương lai mới cho bộ tộc mình.

Một số người Wildhammer định cư tại một vùng đất tên là Northeron. Những Khardros dẫn hầu hết bộ tộc đi xa tít về phía bắc, vào vùng rừng Xứ Nội. Ký ức về Grim Batol vẫn còn ám ảnh tộc Wildhammer, và vậy là họ quyết định sẽ kiêng việc sống trong lòng đất như trước. Khi tới Xứ Nội, Khardros và dân tộc mình xây dựng nên một thành phố oai vệ là Đỉnh Tổ Chim cao tít trên dãy núi. Tộc Wildhammer nuôi dưỡng mối quan hệ truyền thống với thế giới tự nhiên. Họ thực hành thuật pháp tăng và làm bạn với những loài bằng sư thông minh nửa sư tử nửa đại bàng – loài sinh vật gọi những góc nứt nẻ trên dãy núi này là nhà. Loài bằng sư trở thành vật tượng trưng của tộc Wildhammer, và là một phần không thể tách rời với nền văn hóa của họ.

Madoran và Khardros lập nên mối quan hệ ngoại giao giữa hai quốc gia đang phục hồi này. Những vòm cuốn vĩ đại của Nhịp Thandol được xây dựng với vai trò cây cầu của kinh tế và biểu

tượng giữa hai lãnh thổ người lùn. Mặc dù tính đối địch và sự khác nhau về tư tưởng vẫn còn tồn tại, cả hai thủ lĩnh thề sẽ không bao giờ đem quân đánh lẫn nhau nữa.

Khi Khardros và Madoran qua đời, con trai của họ ra lệnh rèn nên hai bức tượng lớn của hai vị thủ lĩnh. Những người thợ dựng chúng tại lối vào vùng đất phía nam, ngay bên ngoài lãnh thổ tộc Sắt Đen. Tại đó, hai pho tượng sẽ đứng canh gác không mệt mỏi, đôi mắt bằng đá của họ sẽ mãi canh chừng vùng đất đổ nát vì sự báo ứng của họ.

Sự tái sinh của Ragnaros đã tàn sát nhiều người tại Dãy Núi Đỉnh Đỏ. Một ngọn núi lửa điên cuồng được gọi là Núi Đá Đen giờ mọc cao trên vương quốc Đá Đen đổ nát. Vùng đất hoang rực cháy phía nam ngọn núi lửa được gọi là Thảo Nguyên Cháy. Khe nứt rộng toác ở phía bắc được gọi là Hẻm Cháy.

Ragnaros lui về sâu dưới trung tâm bốc lửa của Núi Đá Đen. Từ hang ổ của mình là Lõi Dung Nham, hắn nôi dịch những người Sắt Đen còn sống sót. Những người lùn này tuân theo từng mệnh lệnh của chủ nhân nguyên tố của họ. Họ tạc nên một pháo đài mới dưới ngọn núi và đặt tên nó là Thành Phố Lò Đen. Trong ngôi nhà cháy ngùn ngụt này, họ sẽ tiếp tục nuôi dưỡng sự thù hận với tộc Wildhammer và Brozebeard.

[image]*HÌNH: BẢN ĐỒ ĐẤT ĐAI CỦA NGƯỜI LÙN VÀ ĐOẢN NHÂN TẠI CÁC VƯƠNG QUỐC MIỀN ĐÔNG*

TRIỀU ĐẠI CỦA DÒNG DÕI ANVILMAR

Sự nắm quyền Lò Sắt của gia đình Anvilmar kết thúc với cuộc Chiến Tranh Tam Búa tai hại. Madoran Bronzebeard đảm nhận quyền kiểm soát quốc gia người lùn, nhưng ông không muốn làm đối thủ với những cựu thủ lĩnh của nó. Bởi vậy, Madoran đề nghị ban cho vị hoàng tử giờ đã bị phế truất của gia đình Anvilmar và các hậu duệ của ông vị trí điều hành Lò Sắt vĩnh viễn.

GIẢI PHÓNG KEZAN

100 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

S

au Sự Chia Cắt, loài troll Zandalari bắt đầu khám phá những hòn đảo rải rác trên vùng biển mới được tạo thành giữa Kalimdor và Các Vương Quốc Miền Đông. Trong chuyến đi này loài troll đã tìm thấy Kezan, một hòn đảo nơi loài yêu tinh cư ngụ. Những sinh vật nhỏ bé với làn da xanh lục này thông minh nhưng lại rất thô bạo.

Đầu tiên, hai chủng tộc vẫn giữ khoảng cách với nhau. Loài troll Zandalari tới Kezan để tìm kiếm một loại khoáng lạ tên là kaja'mite. Sử dụng hơi kaja'mite có thể mang lại rất nhiều tác dụng, chẳng hạn như tăng cường giác quan, tạo ảo giác, và tăng cường trí thông minh. Loài troll cực kỳ chuộng thứ khoáng này và nhận thấy nó là một yếu tố linh thiêng trong những nghi thức của họ. Suốt hàng thế kỷ họ khai khoáng từ rất nhiều mạch kaja'mite chạy gần bề mặt hòn đảo. Thỉnh thoảng họ dùng loài yêu tinh để làm việc giúp họ, trả cho họ những đồ nữ trang sáng bóng nhưng rẻ tiền mà những sinh vật nhỏ đó ưa chuộng.

Sự sắp xếp này thay đổi khi loài troll tìm thấy một mỏ kaja'mite lớn không tưởng tượng nổi chôn sâu dưới lòng đất – nhiều hơn những gì các troll Zandalari cần. Thay vì tự đào nó lên, họ nô dịch loài yêu tinh và buộc họ phải khai mỏ dưới những hầm sâu thăm thẳm. Suốt nhiều ngàn năm, loài yêu tinh phải chịu ách áp bức của loài troll, họ quá yếu để có thể chống cự.

Cuối cùng, chính kaja'mite đã cứu vớt loài yêu tinh.

Một đám mây bụi kaja'mite luôn bao trùm khu mỏ. Dần dần, việc hít thở thứ bụi đó đã đánh thức sự thông minh… và cả sự xảo trá của loài yêu tinh. Họ bí mật lập kế hoạch lật đổ những chủ nhân nô lệ của mình, sử dụng bất cứ chất liệu gì họ tìm thấy được để tạo ra bẫy, thuốc nổ, và những thứ vũ khí khéo léo khác.

Các giám thị troll bị đánh bất ngờ khi đám đông yêu tinh tấn công từ khu mỏ, được trang bị những công nghệ hơn hẳn những gì loài troll Zandalari có được. Cuộc cách mạng đập tan sự kiểm soát của loài troll tại Kezan, phá hủy hoạt động khai khoáng của họ và để lại phía sau sự tàn phá không kể xiết.

Những troll Zandalari còn sống sót chạy thoát, và loài yêu tinh ăn

mừng sự giải phóng của họ bằng cách quay lại đấu đá lẫn nhau một cách điên cuồng để lấp đầy khoảng trống quyền lực. Trong sự hỗn loạn, vô số phe phái hội nhóm được lập ra. Mạnh mẽ nhất trong số đó được gọi là các liên danh. Không có một kẻ chiến thắng rõ ràng nào từ cuộc chiến, các liên danh bắt đầu đình chiến dù không mấy dễ dàng.

Xung đột chưa bao giờ thực sự chấm dứt giữa các phe yêu tinh, nhưng suốt nhiều thập kỷ, họ tiến hành hầu hết những trận chiến trong lĩnh vực kinh tế. Cuối cùng các liên danh chuyển sang giao thương để phát triển và sử dụng lợi nhuận để tích cóp càng nhiều tiều của và quyền lực.

LOÀI YÊU TINH CỔ XƯA

Vào thời kỳ cổ xưa, Vệ Thần Mimiron đã tìm ra kaja'mite và sử dụng nó để thí nghiệm trên nhiều chủng tộc, tăng cường trí thông minh cho chúng. Một trong số những vật thí nghiệm đó là thành viên của một chủng tộc nhỏ bé nguyên thủy lang thang khắp các cánh rừng gần Ulduar. Hấp thụ kaja'mite biến những sinh vật này thành một chủng loài siêng năng có trí thông minh cao về sau được gọi là yêu tinh.

Sự phá hủy gây ra bởi Sự Chia Cắt đã cắt đứt nguồn cung kaja'mite của loài yêu tinh. Chỉ trong vài thế hệ, trí thông minh cao của họ biến mất. Những yêu tinh sống trên Đảo Kezan đã quên mất vai trò mà kaja'mite từng có trong xã hội cũ của họ.

BẠO PHONG VÀ CHIẾN TRANH GNOLL

75 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

K

Khắp Các Vương Quốc Miền Đông, các vương quốc con người phát triển thịnh vượng. Vương quốc nhỏ nhất và xa cách nhất trong số đó là Bạo Phong. Suốt nhiều năm, nó phát triển mạnh mẽ nhờ vào những nông trại rải rác trên những vùng đất màu mỡ xung quanh. Khi dân số Bạo Phong gia tăng, những thị trấn nhỏ dần nổi lên gần Rừng Elwynn, Dãy Núi Đỉnh Đỏ, Rừng Sáng, và cánh đồng lúa mỳ chính của vương quốc là Tây Hạ.

Mặc dù nơi đây rất thanh bình, nhưng những mối đe dọa dần xuất

hiện. Những đàn gnoll dữ tợn nhưng đầu óc đơn giản nhận thấy những láng giềng con người là một miếng mồi ngon. Những sinh vật hung ác này tấn công những đội hộ tống, nông trại, và kể cả những thị trấn nhỏ của Bạo Phong. Để đáp trả, Bạo Phong thường xuyên cử những kỵ sĩ dũng cảm cùng những binh sĩ khác đi tuần tra đất đai.

Thành Phố Bạo Phong trở thành nơi trú ẩn cho những người tị nạn bị đánh đuổi khỏi nhà mình. Bức tường thành của vương quốc không chỉ cho họ sự an toàn, mà cả sự dìu dắt tâm linh. Suốt nhiều thập kỷ, những giáo sĩ sùng đạo từ Nhà Thờ Thánh Quang danh tiếng đã đi tới phương nam từ Lordaeron để truyền đạo. Khi tới Bạo Phong, những người ngoan đạo này đã lập nên Thánh Hội các Giáo Sĩ Quận Bắc. Cả vương quốc xem những giáo sĩ này là ngọn nguồn của sự thông thái và sự an ủi trong thời kỳ khó khăn.

Khi những giáo sĩ sùng đạo sử dụng sức mạnh của Ánh Sáng để xoa dịu trái tim và tâm trí cư dân và những đội quân tuần tra biên giới vương quốc của Bạo Phong. Mặc dù sự thận trọng của họ ngăn cản được sự đổ máu xảy ra nhiều ở những khu vực phía ngoài, loài gnoll vẫn còn là một mối nguy hiểm.

Trong triều đại của Vua Barathen Wrynn, mối đe dọa rình rập này đã vượt quá kiểm soát. Loài gnoll bắt đầu cả gan tấn công chính Thành Phố Bạo Phong. Mọi thứ dần trở nên rõ ràng rằng những đợt tấn công đó chỉ là đòn nghi binh – trong khi quân sĩ đang bảo vệ thành phố, những nông trại ở Tây Hạ lại đang bốc cháy. Lũ gnoll tấn công thành phố với số lượng lớn đến nỗi chẳng còn mấy binh sĩ còn lại để bảo vệ những vùng đất canh tác.

Đây chẳng giống một chiến thuật bình thường đối với loài gnoll thô lỗ, và có một lý do rất may mắn: chưa từng có một thủ lĩnh thông minh nào từng xuất hiện trong giống loài đó. Chúa Đầu Đàn Garfang, một con gnoll đầu đàn xảo trá của đàn Đỉnh Đỏ, đã dành nhiều năm để chinh phục những đàn khác ở xung quanh đó. Giờ hắn có cả một đội quân xấu xa dưới quyền mình và chiến thuật cần thiết để sử dụng chúng một cách hiệu quả. Trong vòng một năm

sau đợt tấn công đầu tiên, loài gnoll đã tấn công gần một phần ba căn cứ con người bên ngoài thành phố.

Vua Barathen cử phái viên tới khẩn cầu Lordaeron, Gilneas, và các vương quốc con người khác nhằm tìm viện trợ. Nhưng họ không hề gởi trợ giúp, họ không thấy lợi ích nào trong việc giúp quốc gia nông dã nhỏ bé này chấm dứt mối đe dọa kia. Bạo Phong có đủ khả năng tự cung tự cấp, bởi vậy việc giao thương với các vương quốc khác rất hiếm khi xảy ra, và khuynh hướng tôn giáo của nó được xem là kỳ lạ. Những con người Bạo Phong buộc phải tự lo liệu cho chính mình.

Sự miễn cưỡng của các quốc gia khác khi phải trợ giúp khiến Vua Barathen tức điên, và ông quyết định tự tay xử lý vấn đề. Tên chúa đầu đàn gnoll dám liều lĩnh tấn công Thành Phố Bạo Phong. Barathen quyết định rằng một chiến thuật liều lĩnh tương tự cũng cần thiết để đánh bại hắn.

Nhà vua cùng một đội quân tinh nhuệ nhỏ với các kỵ bị vũ trang rời thành phố trong sự che chắn của màn đêm và chờ đợi đợt tấn công tiếp theo của loài gnoll lên tường thành. Khi những đội tấn công đó tấn công, nhà vua cùng quân đội của mình bắt đầu hành động – dong ngựa *ra xa* khỏi Thành Phố Bạo Phong và hướng tới Dãy Núi Đỉnh Đỏ. Trò đánh cược của Barathen đã được đền đáp: tên chúa đầu đàn chẳng chừa lại ai không tham gia tấn công, nhưng hắn cũng chẳng tự thân đi cùng những chiến binh đó. Giống hầu hết gnoll, Garfang chỉ muốn để kẻ khác làm phần việc khó khăn cho mình.

Nhưng tất cả đội quân của hắn đã lên đường, khu trại của tên chúa đầu đàn của đàn Đỉnh Đỏ trống trơn và không được bảo vệ.

Nhóm quân của Barathen chiến đấu cùng Garfang và những vệ sĩ riêng của hắn suốt một ngày đêm. Cuối cùng, chính tay Vua Barathen đâm kiếm sâu vào cổ tên chúa đầu đàn. Nửa số kỵ sĩ của ông đã hi sinh, và những người còn sống đều đã bị thương, nhưng cuối cùng Barathen đã có thể chấm dứt triều đại của Garfang.

Khi quân gnoll biết được thủ lĩnh đã chết, chúng quay sang đấu đá

lẫn nhau. Có vài kẻ có khả năng làm chúa đầu đàn đấu với nhau nhằm chiếm chỗ Garfang. Nhưng không kẻ nào có được sự gian xảo và mưu mẹo của hắn, và loài gnoll đã tự làm suy giảm số lượng của chúng, khiến chúng không còn có thể tiến sâu vào đất của con người nữa. Vua Barathen đã chiếm lợi thế trong cuộc chiến. Ông tập hợp quân đội và tổng tấn công vào Dãy Núi Đỉnh Đỏ. Tại đó họ đã tàn sát số gnoll còn lại. Mặc dù nhiều nhóm sinh vật nguy hiểm này vẫn tiếp tục sống tại vùng đất đó, chúng không bao giờ còn có thể là một mối đe dọa tới Bạo Phong như trước đây.

Vua Barathen Wrynn, về sau được gọi là Adamant, được tung hô làm người hùng, và vương quốc Bạo Phong bước vào kỷ nguyên thịnh vượng. Chiến thắng đã đem lại cho người dân Bạo Phong sự tự tin rằng họ có thể chống lại bất cứ mối đe dọa nào có thể xảy ra, kể cả khi họ phải đối mặt với nó mà không có sự trợ giúp của các vương quốc con người khác. Trong nhiều năm sau, Bạo Phong dần càng trở nên xa cách hơn với các vương quốc phương bắc.

Nhưng thế giới lớn kia không biết được rằng, những sự kiện sẽ xảy ra tại Bạo Phong sẽ thay đổi số phận cả Azeroth mãi mãi.

NGƯỜI BẢO HỘ CUỐI CÙNG

45 NĂM TRƯỚC SỰ KIỆN CÁNH CỔNG BÓNG TỐI

Cách xa Bạo Phong, Hội Đồng Tirisfal tiếp tục cuộc săn tìm Người Bảo Hộ nổi loạn Aegwynn. Những đoàn người Tirisgarde không mệt mỏi lục tung cả thế giới để tìm Aegwynn và bất bà chịu trách nhiệm về sự coi thường của mình.

Tuy nhiên Aegwynn vẫn trốn an toàn tại chính điện của mình, sâu trong phế tích chìm dưới đáy biển tại Suramar cổ xưa. Rất hiếm khi bà xuất hiện và rảo bước bên ngoài thế giới. Có lúc, bà còn liên hệ với Hội Đồng Tirisfal và thăm dò hoạt động của nó. Bà nhận ra hành động can thiệp vào việc chính trị của nó càng ngày càng trở nên công khai và rắc rối. Giờ đây Hội Đồng Tirisfal đang rất tích cực thực viện việc quản lý của mình.

Một trong những dịp đó Aegwynn đã gặp gỡ Nielas Aran, một

trong những Tirisgarde gan lì bền bỉ nhất. Ông săn đuổi Người Bảo Hộ hàng tháng trời, sử dụng những cổ vật phép thuật để vô hiệu hóa ma thuật của bà và cản trở ý định trốn thoát của bà.

Những cuộc đụng độ ác liệt đó đó trở thành một trò chơi của ý chí và trí tuệ giữa Nielas và Aegwynn. Trong những trận đấu kéo dài đó, hai đối thủ cứ vờn nhau, cố nhìn thấu sức mạnh và điểm yếu của nhau. Trước sự ngạc nhiên của Aegwynn, bà nhận ra rằng Nielas cũng chứa chấp nỗi nghi ngờ về Hội Đồng Tirisfal. Ông cũng nhận thức rõ mưu đồ chính trị của hội – những hành động ông không thể tha thứ nổi.

Nielas nhận ra rằng Aegwynn chẳng phải là kẻ nổi loạn phản bội mà Hội Đồng Tirisfal gán ghép cho. Khi ông nhận thức rõ hơn về động cơ của Người Bảo Hộ, ông bắt đầu thông cảm với cảnh ngộ của bà. Nielas cũng cảm thấy rằng Aegwynn đang phải chống lại một bóng đen nào đó trong tâm hồn bà. Nhưng dù tài giỏi thế nào, ông cũng không thể biết được rằng bóng đen này thực ra chính là hiện thân mỏng manh của Sargeras. Để giúp Aegwynn chiến thắng cuộc đấu này, Nielas buông tay từ bỏ cuộc săn tìm của mình.

Không lâu sau, một tình yêu không ngờ nảy nở giữa hai đối thủ cũ này. Họ đồng ý cùng nhau ngăn cản Hội Đồng Tirisfal khỏi việc kiểm soát bất kỳ Người Bảo Hộ nào khác. Biết rằng mình không thể mãi duy trì vị trí Bảo Hộ mãi được, Aegwynn đề ra một giải pháp với Nielas. Họ sẽ sinh ra một đứa bé có khả năng kế thừa sức mạnh của *Người Tirisfal* của Aegwynn. Để rồi sau đó một Người Bảo Hộ mới sẽ được nuôi dạy mà không bị sự thao túng của Hội Đồng Tirisfal.

Nielas sẵn lòng đồng ý, nhận thấy kế hoạch này có thể cứu vãn Aegwynn. Nếu bà không thể thanh trừ bóng tối trong mình, thì có lẽ bà có thể tạo ra một người thừa kế được tự do khỏi những gánh nặng của riêng bà.

Một thời gian sau, Aegwynn hạ sinh một đứa con trai. Bà đặt tên cho cậu là Medivh, nghĩa là "Người Giữ Bí Mật" trong tiếng thượng tiên. Đứa bé sơ sinh này có được ái lực ma thuật phi thường, một

món quà tự nhiên nhận được từ cha mẹ cậu. Aegwynn cũng chuyển sức mạnh của mình vào linh hồn cậu bé, nơi chúng sẽ náu mình cho tới khi Medivh tới tuổi trưởng thành.

Tuy nhiên, có một thứ còn đen tối hơn nhiều bên trong Medivh: linh hồn đang ẩn náu của Sargeras cư ngụ trong linh hồn đứa bé. Dù cho Aegwynn không biết, gã chúa quỷ đã ám vào đứa bé sơ sinh ngay khi cậu mới được hình thành trong bụng mẹ.

Aegwynn và Nielas đi khắp nơi tìm kiếm một nơi an toàn nơi Medivh sẽ được nuôi dạy. Cuối cùng họ cư ngụ tại Bạo Phong vì đó là một nơi biệt lập và ít có mối quan hệ với Dalaran và các vương quốc phía bắc. Tại đó, Nielas trở thành ngự pháp sư chính thức của hội đồng nhà vua Bạo Phong.

Khi đã đảm bảo được tương lai cho con mình, Aegwynn để lại Medivh cho Nielas chăm sóc. Ông sẽ dạy dỗ và chỉ bảo cậu bé cách sử dụng nghệ thuật bí thuật tới khi Medivh gánh vác danh hiệu Người Bảo Hộ. Chính Aegwynn rời Bạo Phong, nghỉ hưu sau sứ mệnh làm Người Bảo Hộ của mình. Nhiều thế kỷ dài đã khiến bà mệt mỏi, và bà không thể chịu đựng thêm nữa. Bà biến mất khỏi tầm mắt, nhưng vẫn luôn luôn theo dõi người con yêu quý của mình từ xa.

Vị trí ngự pháp sư của Nielas đồng nghĩa với việc cậu bé Medivh cũng là một phần của hội đồng hoàng gia. Khi cậu bé lớn lên, cậu dành phần lớn thời gian đánh bạn với hai đứa trẻ quý tộc khác: Anduin Lothar, hậu duệ của dòng dõi Arathi, và Llane Wrynn, hoàng tử Bạo Phong. Bất kể thiên hướng tinh nghịch và ưa mạo hiểm của mình, ba đứa trẻ vẫn được yêu mến bởi nhân dân của toàn vương quốc.

Medivh vui mừng với tình bạn với Anduin và Llane, vì hành động của họ thường là lối giải thoát cho cậu khỏi những bài học nghiêm khắc của Nielas. Mặc dù Medivh rất giỏi bí thuật, cha cậu rất hiếm khi khen ngợi cậu. Cuối cùng Nielas tiết lộ ra nguyên nhân tại sao ông lại đặt một gánh nặng lớn đến vậy lên vai Medivh. Ông kể cho con trai mình nghe về Hội Đồng Tirisfal, về dòng dõi Người Bảo Hộ,

và di sản kế thừa bí mật của chính Medivh. Nielas cho rằng một ngày kia cậu bé nhận trọng trách của Người Bảo Hộ. Số mệnh cả thế giới rồi sẽ đặt hoàn toàn lên vai cậu.

Áp lực của số mệnh và việc học tập vất vả giày vò suy nghĩ của Medivh. Mối lo âu càng ngày càng gia tăng dẫn tới hậu quả nghiêm trọng khi cuối cùng cậu bé tới tuổi trưởng thành. Vào cuối sinh nhật thứ mười bốn của cậu, xung đột bên trong Medivh đã kích thích sức mạnh Người Bảo Hộ đang nằm ngủ sâu trong cậu. Những giấc mơ đầy kích động tấn công chàng trai khi nguồn năng lượng của *Người Tirisfal* gầm gào lên đòi giải thoát.

Nielas tuyệt vọng cố giúp con trai mình, nhưng nguồn sức mạnh kinh hoàng bên trong Medivh bộc phát ra và giết chết cha cậu. Ngay sau đó cậu rơi vào hôn mê sâu. Trong nhiều năm, cậu nằm bất tỉnh trong Tu Viện Quận Bắc trong Bạo Phong, được chăm sóc bởi các giáo sĩ và được canh chừng bởi hai người bạn trung thành Anduin và Llane.

Khi Medivh cuối cùng đã thức giấc, cậu nhận ra thế giới đã đổi thay xung quanh cậu. Llane đang đàng hoàng kế vị cha mình Barathen làm vua Bạo Phong. Anduin Lothar đã trở thành một kỵ sĩ trong quân đội Bạo Phong. Khi cuối cùng Medivh đã quen dần với cuộc sống mới này, cậu nhận thấy nguồn sức mạnh đáng sợ trong tay mình và sử dụng nó để bảo vệ thế giới khỏi cái ác. Bất kể cơn hôn mê kỳ lạ, cậu vẫn trông có vẻ bình thường, và cậu đảm bảo với các giáo sĩ rằng chẳng có điều gì xấu xa cả.

Kể cả Medivh cũng không biết rằng Sargeras vẫn đang náu mình trong linh hồn cậu, khôn khéo biến đổi từng suy nghĩ và hành động của cậu càng ngày càng đen tối hơn. Cuối cùng thì gã titan sa ngã đã tìm thấy công cụ hoàn hảo để bắt đầu cuộc xâm lược Azeroth tiếp theo của Quân Đoàn.

[image]*HÌNH: THÁP KARAZHAN, NGÔI NHÀ TƯƠNG LAI CỦA NGƯỜI BẢO HỘ MEDIVH*

CÒN TIẾP…

Dịch: Asumo

Chú giải từ ngữ:
Bạo Phong: Stormwind
Bằng sư: gryphon
Các Vương Quốc Miền Đông: Eastern Kingdoms
Cánh Cổng Bóng Tối: Dark Portal
Chiến Tranh Tam Búa: War of the Three Hammers
Chính Điện Bảo Hộ: Guardian Sanctum
Chúa Lửa: Firelord
Con người: human
Dãy Núi Đỉnh Đỏ: Redridge Mountains
Đập Đá Rèn: Stonewrought Dam
Đỉnh Tổ Chim: Aerie Peak
Hẻm Cháy: Searing Gorge
Hình nhân: golem
Hội Đồng Tirisfal: Council of Tirisfal
Liên danh: cartel
Lò Đen: Shadowforge
Lò Sắt: Ironforge
Lõi Dung Nham: Molten Core
Mặt Phẳng Nguyên Tố: Elemental Plane
Ngự pháp sư: court conjurer
Người Bảo Hộ: Guardian
Người lùn: dwarf
Nhịp Thandol: Thandol Span
Núi Đá Đen: Blackrock Mountain
Pháp sư/ phù thủy: mage/ wizard
Pháp tăng: shaman
Quận Bắc: Northshire
Quân Đoàn Rực Lửa: Burning Legion
Rừng Elwynn: Elwynn Forest
Rừng Sáng: Brightwood
(tộc) Sắt Đen: Dark Iron (clan)

Sự Chia Cắt: Sundering
Tây Hạ: Westfall
Thánh Hội: Holy Order
Thánh Quang: Holy Light
Thảo Nguyên Cháy: Burning Steppes
Tiên: elf
Xứ Nội: Hinterlands
Yêu tinh: goblin